2009, Cilt 22, Sayı 2, Ek 2

MARMARA MEDICAL JOURNAL

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Dergisi

MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİ KONGRESİ

ULUSAL KATILIMLI

MaSCo 2009

Marmara Üniversitesi Haydarpaşa Yerleşkesi İstanbul

Özet Kitabı

www.mascocongress.com

MARMARA ÜNİVERSİTESİ
TIP FAKÜLTESİ
ÖĞRENCİ KONGRESİ
ULUSAL KATILIMLI

MaSCo 2009

Program ve Özet Kitabı
Program and Abstract Book

Organizasyon Komitesi

MaSCo Organizasyon Komitesi
Başkan
Prof. Dr. Davut Tüney (Dekan)

Bilimsel Sekreterya
Dr. Dilek Gogas Yavuz, Dr. Pemra Ünalan, Dr. Serap Çifçili, Dr. Mehmet Akman

Öğrenciler Kurulu
H. Berk Canga, Esra Atasoy, Merve Yılmaz, Ecem Longur, Benan Kahraman, Pelin Yıldırım, Hüseyim Acar, Orçun Çil, Gamze Yılmaz, Melike Köyyeri, Volkan Yaman, Özlem Yazvuzer, Handan Umur, Raif Yıldız, Yonca Ünlübaş, Hazal Erdem

En iyi Poster ve Sözlü Sunum Ödülleri Jürisi
Best Poster and Oral Presentation Awards Jury
Prof. Dr. Berrak Yeğen, Prof. Dr. Goncagül Haklar, Prof. Dr. Ayşe Özer, Prof. Dr. Harika Alpay, Prof. Dr. Oğuz Caymaz, Doç. Dr. Ahmet Akıcı, Doç. Dr. Ahmet Topuzoğlu, Doç. Dr. Ali Serdar Fak, Doç. Dr. İpek Akman, Doç.Dr. Gürsu Kıyan, Doç. Dr. Pınar Ay, Doç.Dr. Sibel Kalaça, Doç. Dr. Asım Cingi, Doç. Dr. Arzu Denizbaşı, Doç.Dr. Arzu Uzuner, Doç.Dr. Zafer Gören, Yrd. Doç. Dr. Pemra Ünalan, Yrd. Doç. Dr. Nilüfer Özaydın, Yrd. Doç.Dr. Özlem Sarıkaya, Yrd. Doç. Dr. Mehmet Ali Gülpınar, Yrd.Doç.Dr. Serap Çifçili, Dr. Çiğdem Apaydın Kaya, Handan Umur, Nurdan Sözkesen, Ahmet Malik Öğün, Ferit Tiber, Mehmet Görgeç, Hatice Sınav, Mehmet Geyik, Mehmet Demir, Samet Gülkaş, Bilgehan Çevik, Ali Kemal Demirci, Mithat Uncuer, Sinem Ertaş, Ömer Baygın, Yusuf Cem Yılmaz, Oğuzhan Keklikkıran, Eyyüp Danış, Ayşe Çeliker, Caner Bese, Mesut Tozer, Hacer Kavak, İsa Bugün, Sinem Sıngın

İletişim Adresi
Pemra Ünalan, pcunalan@gmail.com
Marmara Ü. Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı, 34662 Altunizade

KUG-Klinik Uygulamaya Giriş Programı Eğiticileri

1.Yıl:

İlk Yardım: Pemra Ünalan, Mehmet Akman, Arzu Denizbaşı, Bülent Erol, Hakkı Arıkan, Özge Onur, Rasim Gençosmanoğlu, Mehmet Koç, Ahmet Sönmez, Dilek Seçkin, Korkut Bostancı, Alin Başgil, Özlem Güneysel, Bülent Karadağ, İpek Midi

İletişim Becerileri veTıpta Bilgisayar Uygulamaları: Arzu Uzuner, Özlem Sarıkaya, Mehmet Ali Gülpınar, Mehmet Akman, Devrim Keklik, Çiğdem Apaydın Kaya, Can Erzik, Mustafa Akkiprik

2.Yıl:

Serap Çifçili, Pemra Ünalan, Arzu Uzuner, Mehmet Akman, Çiğdem Apaydın Kaya, Sibel Kalaça, Nilüfer Özaydın, Nadi Bakırcı, Dilşad Save, Ahmet Topuzoğlu, Pınar Ay, Hatice İkişık, Hasan Raci Yamanlı, Aysel Gürkan, Ükke Karabacak, Bilge Gülseven, Mehmet Ali Gülpınar, İnci User, Şefik Görkey, Gürkan Sert

3. Yıl:

Pemra Ünalan, Serap Çifçili, Arzu Uzuner, Mehmet Akman, Çiğdem Apaydın Kaya, Aysel Gürkan, Ükke Karabacak, Bilge Gülseven, Volkan Topçuoğlu, Nesime Yaycı, Nilüfer Özaydın, Sibel Kalaça, Ayşegül Yağcı, M.Ali Gülpınar, Özlem Sarıkaya, Pediatrik Göğüs Hastalıkları Bilim Dalı, Kardiyoloji Anabilim Dalı, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Gastroenteroloji Bilim Dalı, Nöroloji Anabilim Dalı, Üroloji Anabilim Dalı

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

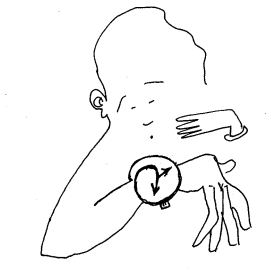

Program

21 Mayıs 2009, Perşembe

09:00-10:30 **Açılış**
Marmara Üniversitesi Rektörü **Prof. Dr. Necla Pur** ve Marmara Tıp Fakültesi Dekanı **Prof. Dr. Davut Tüney**'in katılımlarıyla

Açılış Konferansı

Türk Tıp Tarihine Genel Bakış: **Prof. Dr. Hüsrev Hatemi**

10:30-11:00 **Kahve Arası**

11:00-12:15 **Panel** :Hekim ve Toplumsal Sorumluluk
Prof. Dr. Özdemir Aktan (Oturum Başkanı)
Prof. Dr. Coşkun Özdemir
Prof. Dr. Zeki Kılıçaslan
Dr. Muhtar Çokar

12:15-13:00 **Öğle Arası**

13:00-14:00 **Sözel Sunumlar**

14:00-14:15 **Ara**

14:15-17:00 **Atölye Çalışmaları**

Program

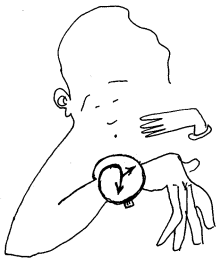

22 Mayıs 2009, Cuma

09:00-10:00 **Sözel Sunumlar**

10:00-10:20 **Kahve Arası**

10:20-11:30 **Eş Zamanlı Konferanslar**
Bir Milli Eğitim Bakanı: Hasan Ali Yücel: **Güven Uluköse**
Tarkovski ve Ceylan Sineması: **Ali Şimşek**

11:45-12:30 **Poster Yürüyüşü**

12:30-13:00 **Öğle Arası**

13:15-14:30 **Sözel Sunumlar**

14:30-14:45 **Kahve Arası**

14:45-16:00 **Konferans**
Küresel Isınma: **Ömer Madra**

16:00-16:30 **Kokteyl**

16:30-18:00 **Ödül Töreni ve Kapanış**

Konferanslar

İlk Gün
Açılış - Konferans
21 Mayıs 2009
Reşat Kaynar Salonu

09:00 – 10:30 **Açılış**

Marmara Üniversitesi Rektörü **Prof. Dr. Necla Pur** ve
Tıp Fakültesi Dekanı **Prof. Dr. Davut Tüney**'in katılımlarıyla

Açılış Konferansı

Türk Tıp Tarihine Genel Bakış

Prof. Dr. Hüsrev Hatemi

İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi
Emekli Öğretim Üyesi

Pelin Yıldırım, Esra Atasoy (Moderatör)

İlk Gün

Panel

21 Mayıs 2009

R Salonu

11:00 – 12:15 **Panel**

Hekim ve Toplumsal Sorumluluk

Prof. Dr. Özdemir Aktan,
İstanbul Tabip Odası Başkanı

Katılımcılar:

Prof. Dr.Coşkun Özdemir,
Türkiye Kas Hastalıkları Derneği

Prof. Dr. Zeki Kılıçaslan,
İnsan Sağlığı ve Eğitim Vakfı

Dr. Muhtar Çokar,
İnsan Kaynağını Geliştirme Vakfı

Ecem Longur *(Moderator)*

İkinci Gün
Eş-zamanlı Konferanslar
22 Mayıs 2009
Salon 1

10:20 – 11:30 **Konferans**

Bir Milli Eğitim Bakanı: Hasan Ali Yücel

Güven Uluköse,
Eğitim uzmanı ve araştırmacı yazar

Volkan Yaman (*Moderator*)

İkinci Gün
Eş-zamanlı Konferanslar
22 Mayıs 2009
Salon 3

10:20 – 11:30 **Konferans**

Tarkovsky ve Ceylan Sineması

Ali Şimşek
Kadir Has Üniversitesi öğretim görevlisi

Merve Yılmaz *(Moderator)*

İkinci Gün
Konferans
22 Mayıs 2009
R Salonu

14:45– 16:00 **Konferans**

Küresel Isınma

Ömer Madra
Açık Radyo genel yayın yönetmeni

Benan Kahraman *(Moderator)*

Sözel Sunumlar

- **Dönem 2 - Sağlık ve Toplum**

- **Dönem 3 – Hastalarımız ve Hastalıklar**

21 Mayıs 2009

13:00 - 14:00

Sözel sunum oturum 1

Salon 1

Oturum Başkanı

Berk Çanga

1. ARAŞTIRMA VE EĞİTİM HASTANESİNE BAŞVURAN ÇOCUKLARDA BAŞVURU ÖNCESİ İLAÇ KULLANIM ALIŞKANLIKLARI

2. T.C.MARMARA ÜNİVERSTESİ TIP FAKÜLTESİ HASTANESİ ÇOCUK GÖĞÜS HASTALIKLARI POLİKLİNİĞİNE BAŞVURAN ASTIM HASTALARININ HİJYEN HİPOTEZİ BAKIMINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

3. TİP 1 DİYABETLİ ÇOCUKLARIN HBA1C DEĞERLERİ, İNSÜLİN İHTİYAÇLARI VE YILLAR İÇİNDEKİ HBA1C DEĞERLERİNDEKİ VE İNSÜLİN İHTİYAÇLARINDAKİ DEĞİŞİM

4. SİGARA DUMANINA MARUZ KALAN ÇOCUKLARDA KAN BASINCI DEĞİŞİKLİKLERİ

Her bildiri için 10 dk sunum, 5 dk tartışma süresi ayrılmıştır.

Sözel Sunum:1 Sınıf: 3

ARAŞTIRMA VE EĞİTİM HASTANESİNE BAŞVURAN ÇOCUKLARDA BAŞVURU ÖNCESİ İLAÇ KULLANIM ALIŞKANLIKLARI

Hanedar G, Baydaş Z, Sucuoğlu Z, Özdemir E.

GİRİŞ: Çocukların takip, tanı ve tedavisinde uyulması gereken genel ilkelerin başında çocukların erişkinlerin küçük birer modeli olmadığı gelmektedir. Çocuklarda sık karşılaşılan hastalıkların, tedavilerinde kullanılan ilaçların/destekleyici tıbbi ürünlerin sayı, içerik, dozaj ve uygulama yolu farklılıklarının bulunması gibi faktörler bu ilkenin sürekli göz önünde tutulması gerektiğini göstermektedir. Akılcı ilaç kullanımının gereği gibi sağlanabilmesinde hekim, diğer sağlık mensuplarının sorumluluğu öne çıkmakla beraber, ebeveynlerin bu konudaki tutum ve davranışları en az sağlık mensuplarınınki kadar önem taşımaktadır.
AMAÇ: Araştırma hedefimiz, ebeveynlerin hastaneye başvuru öncesi çocuklarının tedavisinde ilaç/destekleyici tıbbi ürün kullanım alışkanlıklarının değerlendirilmesi, ilaca/ürüne bağlı yaşamış olabilecekleri sorunların değerlendirilmesidir.
YÖNTEM: Araştırmamız tanımlayıcı tipte olup Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi(HNH) Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları kliniğinin poliklinik ve acil servisine başvurmuş olan çocukların ebeveynlerine Ocak-Mart 2009 tarihleri arasında yapılmıştır. Anket, 500 ebeveyn ile yüz yüze görüşülerek uygulanmıştır.
BULGULAR: Ankete katılanların %85,2'si çocukların annesi, %5,8'i babası, %9'u diğer ebeveynlerden oluşmaktaydı. Hastaların %64'ünün ilk olarak HNH'ye, %10,4'ünün ise sağlık ocağına başvurduğu saptandı. Ebeveynlerin sadece %24'ü çocuklarına düzenli sağlık kontrolü yaptırdığını belirtti. Çocukların %46,3'ünün mevcut şikayetleri başladığında doktora gelmeden önce ilaç kullandığı(ortalama 1,54 - 0,76) ve bu ilaçların büyük bölümünün analjezik(199 adet) ve antibiyotik(44 adet) olduğu tespit edildi. Çocukların %25'inin mevcut şikayeti başladığında ilaç dışı tedavi kullandığı(ortalama 1,49 - 0,83) ve bu ilaç dışı tedaviler içinde en sık kullanılan tedavinin bitki çayları(90 adet) olduğu tespit edildi. Ebeveynler, çocuklarının benzer bir hastalıkla karşılaşmaları halinde tedavi için ilaç kullanmaları gerekseydi ilacı %85,6'sı yeniden doktor reçetesiyle kullandıklarını ifade ettiler. Çocukların %6,2'sinde son 1 ay içinde kullanılan ilaçlara bağlı yan etkiler gözlenmiştir. Çocukların anne ve babalarının %72,5'i prospektüsleri okuduğunu belirtti.
SONUÇ: Ebeveynlerin ortalama yarısı doktora başvurmadan önce ilaç kullanmakta ve bu ilaçların büyük çoğunluğunu analjezik ve antibiyotikler oluşturmaktadır. Bu durum, çocuklarının tedavisinde ebeveynlerin yeterince rasyonel davranış sergilemediklerini düşündürmektedir. Çocuk sağlığına yönelik ebeveynlerin bilinçlendirilmesi ile ilgili yapılacak faaliyetlerde, bu tespit mutlaka göz önüne alınmalıdır.

DANIŞMAN: Dr. Ahmet Akıcı

Sözel Sunum:2 Sınıf: 3

T.C.MARMARA ÜNİVERSTESİ TIP FAKÜLTESİ HASTANESİ ÇOCUK GÖĞÜS HASTALIKLARI POLİKLİNİĞİNE BAŞVURAN ASTIM HASTALARININ HİJYEN HİPOTEZİ BAKIMINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

Elmas F, Bozdağ Ö, Bilim S, Ataç Ö.

GİRİŞ: Astım toplumda en çok görülen kronik hastalıklar içerisinde ilk sıralarda gelmektedir. Hem hastalığı ortadan kaldırmaya yönelik çalışmalar hem de hastalık sırasında harcanan efor ve hastalığın yüklediği maddi yük aile, toplum ve sağlık çalışmaları için ciddi bir sorun teşkil etmektedir. Hijyen hipotezine göre çocuklukta fekal kontaminasyon,besin hijyeninin düşük olması gibi nedenler özellikle gastrointestinal mikroflorasını uyararak immün yanıtın gelişmesine neden olmaktadır.Bu nedenle zayıf hijyen koşullarına sahip ortamda yetişen birey ile temiz bir ortamda yetişen bireyin ileride astım geçirme oranları da farklı olacaktır.
AMAÇ: M.Ü.T.F Hastanesi çocuk polikliniğine başvuran astım hastalarının ve sağlıklı çocuklardan oluşan kontrol grubunun hijyene dayalı değişkenler bakımından karşılaştırılması ve astımlı çocukların değerlendirilmesi.
Yöntem : 19 soruluk anketimiz çoktan seçmeli ve ucu açık sorulardan oluşmaktadır. 2 farklı hasta grubuna uygulanmıştır. 1. Grup astım hastalarından oluşurken, 2. Grup ise astım hastası olmayan sağlıklı çocukları içermektedir. Hastalar veya ebeveynleriyle yüz yüze yapılan çalışmamızda 1. Grup için 82 kişiye, 2. Grup için ise 100 kişiye ulaşılmıştır. Elde edilen veriler Spss 16.0 programında değerlendirilmiştir.
BULGULAR: Yapılan araştırmada astım hastaları ve sağlıklı bireyler banyo yapma sıklığı açısından değerlendirildiğinde hastalarından haftada 3-4 defa banyo yapanlar hastaların %25.6'nı , haftada 1-2 defa hastaların %70.7'sini , diğer %3.7'ni oluşturmaktadır ;sağlıklı kişilerde ise haftada 3-4 defa banyo yapanlar bireylerin %13 ünü , haftada 1-2 defa banyo yapanlar %84'ünü , diğer ise %3'ünü oluşturmaktadır.Bu verilere göre astımlı hastalardan haftada 3-4 defa banyo yapanlar sağlıklı bireylere göre %12.6fazla olduğu,haftada 1-2 defa banyo yapanlarda ise sağlıklı bireylerin astımlı hastalara göre %13.3 fazla olduğu görülmüştür. Tuvalet sonrası kullanılan materyalin karşılaştırılması bakımından astım hastalarının %2.4'nün sadece su , %17.1'inin sadece tuvalet kağıdı , %64.6'sının hem su hem tuvalet kağıdı kullandığı , 0-2 yaş arasında ve bu materyalleri tercih etmeyenlerin hastaların %15.9'unu oluşturduğu ; sağlam kişilerin ise %15'inin sadece su, %18 sadece tuvalet kağıdı , %63'ünün hem tuvalet kağıdı hem su kullandığı , diğer materyalleri kullananların %4' olduğu bulunmuştur.Tuvalette kullanılan materyallerde sağlıklı bireylerin astımlı hastalara göre %13.6 suyu,%0.9 sadece tuvalet kağıdını daha fazla kullandığı,astımlı hastaların ise hem su hem tuvalet kağıdını sağlıklı bireylere göre%1.6 daha fazla kullandığı görülmüştür. Evcil hayvan beslenmesi bakımından astımlı hastaların %95.1'inin evcil hayvanın olmadığı , %4,9'unun ise beslediği bulunmuştur. Sağlam kişilerin %12'sinin evcil hayvanın olduğu , %88'inin evcil hayvanın olmadığı saptanmıştır.Evinde evcil hayvan bulunduran sağlıklı bireylerin yüzdesi astımlı hastalara göre %7.1 daha fazladır.
Sonuç : Bu verilere göre astımlı hastaların sağlıklı kişilere göre banyo yapma sıklığının daha fazla olduğu,tuvalet alışkanlıklarında hijyene daha dikkat ettikleri ve evlerinde evcil hayvan besleme oranlarının daha az olduğu görülmüştür. Bu veriler Hijyen- Astım Hipotezini desteklemektedir.

DANIŞMAN: Dr. Bülent Karadağ

Sözel Sunum:3 Sınıf: 3

TİP 1 DİYABETLİ ÇOCUKLARIN HBA1C DEĞERLERİ, İNSÜLİN İHTİYAÇLARI VE YILLAR İÇİNDEKİ HBA1C DEĞERLERİNDEKİ VE İNSÜLİN İHTİYAÇLARINDAKİ DEĞİŞİM

Kiraz U, Kahyaoğlu F, Bukağıkıran O, Özgür M. M.

Tip1 Diyabet çocukluk döneminin en sık görülen kronik hastalığı olup takip ve tedavide uzun dönem komplikasyonlar için belirleyicidir. HbA1c takipte kullanılan en önemli parametre olup, takiplerde % 7.5 'un altında olması durumunda uzun dönem komplikasyonların azaldığı gösterilmiştir. Biz bu çalışmamızda Marmara Üniversitesi Çocuk Endokrinoloji kliniğine başvuran Tip 1 DM'li hastaların HbA1c değerlerini ve buna etki eden faktörleri araştırmayı amaçladık.
YÖNTEM: Çalışmaya hastanemize başvurup Tip1 DM tanısı alan veya başka hastanelerde tanı alıp tanılarının ilk 3 ayında hastanemize başvuran ve en az 1 yıllık takiplerini tamamlayan hastalar alındı. Çalışmaya dahil edilen hastaların dosyaları retrospektif olarak incelendi, belirlenen parametreler Microsoft Excel 2007 programında değerlendirildi.
BULGULAR: Çalışmaya 68 hasta (31 E, 36 K) dahil edildi. Hastaların ortalama tanı yaşı 9.1 - 3.8 (Min :1 -max :16.5) 'dır. Hastaların 32 'si diyabetik ketoasidozla, 26 'sı diyabetik ketozla, 7 'si sadece hiperglisemi ile hastaneye başvurdu ve 3 hastanın başvuru durumu bilinmiyordu. Tanı sırasında HbA1c 'leri %12.1 - 2.7 idi.

	Tanı	3. ay	6. ay	9. ay	12. ay	1.yıl (ort.)	2. yıl (ort.)	3. yıl (ort.)	4. yıl (ort.)	5. yıl (ort.)
HbA1c	12,1	6,74	6,99	7,43	7,62	7,19	7,85	8,66	8,34	8,53
Insülin dozu	0,88	0,64	0,64	0,71	0,74	0,68	0,87	0,89	1,01	1,03
Hipoglisemi sayısı	2,93	-	1,65	1,67	1,53	1,4	1,56	1,77	2,18	2,08
En yüksek KŞ	394,31	-	292,08	305,73	346,25	352,74	324,2	380,15	405,51	412,2
En düşük KŞ	-	57,25	57,63	50,56	57,39	55,7	54,29	49,36	44,2	46,38
Sayı	68	64	60	57	65	-	61	51	25	12

Sonuçlar: Hastalarımızdan HbA1c ortalamaları 7.5%'un altında olanlar 1.yılda 68 hastada 43, (%63.25), 2 yılda 61 hastadan 23,(%36.5), 3. yılda 51 hastadan 11 (%21.5), 4. ve 5. yılda ise 25'de 7 ve 12'de 4, (%28 ve %33.33) idi. Araştırmamızın sonuçlarının değerlendirmesi devam etmektedir.

DANIŞMAN: Dr. Serap Turan

Sözel Sunum:4 Sınıf: 3

SİGARA DUMANINA MARUZ KALAN ÇOCUKLARDA KAN BASINCI DEĞİŞİKLİKLERİ

Baltacı E., Duran M., Volkan F., Yıldırım F.

GİRİŞ: Pasif sigara içiciliği, sigara kullanmayan kişilerin dumanına ve içindeki zehirli kimyasallara maruz kalmasını anlatan bir terimdir. Sigara hipertansiyonun ateroskleroz üzerine olan etkisini arttırır. Çocuklarda hipertansiyonun tanımı kan basıncının yaşa, cinse, boya göre 95. persantilin üzerinde olmasıdır.
AMAÇ: Çalışmamızda sigara dumanına maruz kalan çocukların kan basınçlarında değişim olup olmadığını araştırdık.
YÖNTEM: Adolesan dönemdeki çocuklara sigara dumanı maruziyetini sorgulayan anket uygulandı (n=600). Olguların dinlenmiş halde kan basınçları 15 dakika ara ile 2 kez ölçüldü. Hipertansiyon ve evde sigara maruziyeti arasında ilişki durumuna bakıldı.
BULGULAR: Çalışmaya ortalama yaşı 12.8 olan (8-18 yaş) 600 çocuk alındı. Olguların %51i erkek, %49'u kız idi. Yaş ortalamasına göre hipertansiyon sınır değeri 120/75 mm Hg idi. 204 olguda hipertansiyon saptandı. Hipertansiyon saptanan olguların %12.7'sinin anne ve babası %37.4'ünün ise sadece anne veya babası sigara kullanmaktaydı, kalan %49.9'inin ise ailesinde sigara içilmemekteydi. Ailesinde sigara kullananlar ve kullanmayanlar arası fark istatiksel açıdan önemli değildir($p>0.05$). Katılımcıların %40.2sinin ailesinde tansiyon hastası vardı. Ailesinde tansiyon hastası olup aynı zamanda sigara içilen ailelerden gelenlerin ve sigara içilmeyen ailelerden gelenlerin ortalama tansiyon değerleri karşılaştırıldığında diastolik kan basıncı değerleri arasında bir fark görülmezken ailesinde sigara içilen öğrencilerin sistolik kan basıncı değer ortalaması 117 mmHg olmayanların ise 110 mmHg'idi.
SONUÇ: Evde sigara içilmesinin kan basıncı değerlerine olan etkisinin görülmemesi, araştırmamızın sosyoekonomik düzeyi iyi olan semtlerde yapılması, evde odasayısı fazlalığı ve çocuklara farklı oda verilebilmesinden, onların yanında sigara içilmemesinden olduğunu düşündürmüştür. Ayrıca bu faktörlerinin kan basıncına zararlı etkileri daha sonraki yıllarda gelişebileceğinden çalışmanın aynı çocuklarda tekrarlanarak takibi gerekmektedir.

DANIŞMAN: Dr. Neşe Karaaslan Bıyıklı

21 Mayıs 2009

13:00 - 14:00

Sözel sunum oturum 2

Salon 2

Oturum Başkanı

Esra Bozdemir

5. GEBELİKTE YAŞANAN SAĞLIK SORUNLARININ ANNENİN BAĞLANMA BİÇEMİ VE DEPRESİF BELİRTİLERİYLE İLİŞKİSİ

6. ANNELERİN, ÇOCUKLARI İÇİN REÇETELENMİŞ ORAL VERİLEN TOZ ANTİBİYOTİKLERİ HAZIRLAMA BECERİLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

7. MÜTFH HİPERTANSİYON VE ATEROSİKLEROZ POLİKLİNİĞİ VE GENEL DAHİLİYE POLİKLİNİKLERİNE BAŞVURAN HASTALARIN METABOLİK SENDROM DURUMLARI İLE C-REAKTİF PROTEİN DEĞERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

8. AMNİOSENTEZE BAĞLI AĞRI VE ENDİŞE

Her bildiri için 10 dk sunum, 5 dk tartışma süresi ayrılmıştır.

Sözel Sunum:5 Sınıf: 3

GEBELİKTE YAŞANAN SAĞLIK SORUNLARININ ANNENİN BAĞLANMA BİÇEMİ VE DEPRESİF BELİRTİLERİYLE İLİŞKİSİ

Aydoğan Y., Gamsız T.S., Özendi K., Yıldırım M.O.

GİRİŞ: Bağlanma biçemi, yaşamın erken döneminde belirlendiği ve süreklilik gösterdiği düşünülen, bireyin diğer insanlarla ilişki kurma örüntüsüdür. Bağlanma, bebeğin bakım vericisiyle (anne) ilişkisinin niteliğine göre güvenli ya da güvensiz nitelik alabilir. Günümüzde bağlanma, anne-bebek sağlığı araştırmalarının önemli bir konusu olmaya devam etmektedir.
AMAÇ: Annelerin bağlanma biçemi ve depresif belirtilerinin, sık yaşanan gebelik yakınmalarıyla ilişkisini araştırmaktır.
YÖNTEM: Araştırmamız tanımlayıcı niteliktedir. Çalışmamıza İstanbul'daki bir üniversite ve iki eğitim-araştırma hastanesine 15 Ocak - 12 Mart 2009 tarihleri arasında başvuran son üç aydaki 87 (% 41.6) gebe ve yeni doğum yapmış 122 (% 58.4) kadın alınmıştır. Katılımcılar içerisinde gebelik sürecinde yaşanan sağlık sorunlarını içeren soru listesi, Erişkin Bağlanma Biçemi Ölçeği (Adult Attachment Style), Edinburgh Doğum Sonrası Depresyon Ölçeği (Edinburgh Postnatal Depression Scale) ve Klinik Global İzlenim Ölçeği (Clinical Global Impression) ile değerlendirilmiştir.
BULGULAR: Araştırdığımız örneklemde gebelikte ateş, kanama-akıntı, uriner enfeksiyon, uyku sorunu, uyuşma-kramp, bel-sırt ağrısı, varis, cilt sorunu, aşırı tükürük salgısı, psikiyatrik belirti, memede duyarlılık, saç ve kanla ilgili sorun bildiren annelerde sayımsal çözümlemede anlamlı düzeyde güvensiz bağlanma özellikleri bulunmuştur. Gebelikte "orta" veya "büyük" derecede sorun olarak tanımlanan pek çok sağlık sorununun depresif belirtilerle ilişkili olduğu saptanmıştır. Güvensiz bağlanma özelliklerinin de anlamlı düzeyde depresif belirtilerle ilişkili olduğu görüldü.
SONUÇ: Gebelere, annelere ve bebeklerine verilen sağlık hizmetlerinde kişiler arası ilişkilerde bağlanma özelliklerinin göz önünde tutulması önemli yararlar sağlayacaktır.

DANIŞMAN: Dr. Osman Sabuncuoğlu

Sözel Sunum:6 Sınıf: 3

ANNELERİN, ÇOCUKLARI İÇİN REÇETELENMİŞ ORAL VERİLEN TOZ ANTİBİYOTİKLERİ HAZIRLAMA BECERİLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Büyükkara E., Çağatay S., Çelik A.İ., Özlük Ö.

GİRİŞ: Antibiyotikler çocuklarda en sık reçetelenen ilaçlardandır. Antibiyotiklerin tedavide başarılı olması için ilacın doğru hazırlanıp, uygun dozda verilmesi gerekmektedir. Uygun olmayan dozlarda verilen antibiyotikler direnç gelişimine de neden olabilmektedir. İlaç kullanımı sırasında yapılan en büyük hatalardan biri doz hatalarıdır. Yapılan çalışmalara göre doz hatalarına en çok çocuk hastalar maruz kalmaktadır.
AMAÇ: Bu araştırmanın amacı, annelerin, çocukları için reçetelenmiş oral, toz antibiyotik hazırlama becerilerini değerlendirmektir.
YÖNTEM: Tanımlayıcı ve gözlemsel tipte olan araştırmanın evrenini İstanbul'un Ümraniye ve Üsküdar ilçelerindeki sağlık kurumlarının karşısında bulunan 8 eczaneye, çocukları için reçetelenmiş antibiyotik almaya gelen 0-12 yaş çocuğu olan anneler oluşturmaktadır. 20.03.2009-06.04.2009 tarihleri arasında, çalışmaya katılmayı kabul eden, anlama ve ifade problemi bulunmayan annelere, sosyodemografik özelliklerini, reçetelenen antibiyotiğin hazırlanışı hakkında bilgilendirilip bilgilendirilmediklerini sorgulayan bir anket uygulandı. Ardından, reçetelenen toz antibiyotikle aynı formda olan ilaçtan çocuğuna verecek şekilde hazırlanması istendi. İlacın nasıl hazırlandığı, "chek-list" ile değerlendirildi. Daha sonra, ölçeğe konulan ilaç 10 ml'lik cam pipetlerle ölçüldü. Ölçülen dozun reçetelenen dozun ±0.1ml olması doğru olarak kabul edildi. Veriler, frekans dağılımı ve ki-kare testi ile değerlendirildi, $p<0.05$ değerleri anlamlı kabul edildi.
BULGULAR: Çalışmaya 99 anne katıldı. Antibiyotikler, yaş ortalaması 6±3.3 olan çocuklar için reçetelenmişti. En sık reçetelenen antibiyotik türü amoksisilin/klavulanik asitti (%59.5). Toz antibiyotiklerin hazırlanması sırasında, annelerin %96.3'ünün şişeye su koymadan önce şişeyi çalkalamadığı, %42'sinin ölçekleme öncesi suyu işaretli çizgi hizasına getirmediği gözlendi. Doktorun ilacın hazırlanmasını anlatmadığını söyleyenlerin, anlattığını söyleyenlere göre suyu işaretli çizgiye daha doğru ayarlayabildikleri ($p=0.026$); eczacının anlatığını söyleyenlerin, anlatmadığını söyleyenlere göre daha çok hata yaptıkları gözlendi ($p=0.033$). Hazırlanan solüsyonun reçetede belirtilen şekilde ölçeklendirilmesi istendiğinde annelerin %80.8'inin verilmesi gerekenden daha az dozda ilaç hazırladıkları gözlendi ($p<0.001$). Annelerin eğitim durumu, reçeteleyen hekimin pratisyen ya da uzman olması, çocuk sayısı ve yaşının ilacın doğru hazırlanması ve ölçeklendirilmesi ile ilişkisi bulunmadı.
SONUÇ: Bu çalışma ile annelerin reçetelenen toz antibiyotikleri uygun şekilde hazırlayamadıkları ve eksik dozda ölçeklendirdikleri saptanmıştır.

DANIŞMAN: Dr. Çiğdem Apaydın

Sözel Sunum:7 Sınıf: 3

MÜTFH HİPERTANSİYON VE ATEROSİKLEROZ POLİKLİNİĞİ VE GENEL DAHİLİYE POLİKLİNİKLERİNE BAŞVURAN HASTALARIN METABOLİK SENDROM DURUMLARI İLE C-REAKTİF PROTEİN DEĞERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Avanoğlu A. , Çakır M. , Ağman Y. , Arslan İ.

GİRİŞ: Metabolik sendrom (MetS); tanım gereği hipertrigliseridemi, düşük HDL kolesterol düzeyi, sistemik hipertansiyon, abdominal obezite ve hiperglisemi tanılarından en az 3'ünün birlikteliğiyle tanımlanan klinik bir tablodur ve önemli derecede artmış kardiyovasküler riskle birlikte seyretmektedir. C-Reaktif Protein (CRP) inflamatuvar süreçlerde yüksek olduğu gözlemlenmiştir. Bununla birlikte CRP düzeylerinin MetS hastalarında nasıl bir demografik dağılım gösterdiği ve MetS'un bileşenleriyle olan ilişkisi henüz iyi bilinmemektedir.
AMAÇ: Metabolik sendromu olan ve olmayan hastalarda inflamasyonun hassas göstergesi olan CRP 'yi karşılaştırmak ve CRP düzeyinin (MetS) ve MetS bileşenleri ile ilişkisini araştırmaktır.
YÖNTEM: Şubat-Mart 2009 tarihleri arasında Marmara Üniversitesi Hastanesi Hipertansiyon ve Ateroskleroz Polikliniği ve Genel Dahiliye Polikliniklerine başvuran 77 hastaya ulaşıldı. Hastalara sosyodemografik özellikleri ve U.S.A National Cholesterol Education Program ATP-3'e göre MetS tanı kriterlerini içeren bir form uygulandı. Hastaların açlık kan şekeri, kan HDL kolesterol, LDL kolesterol, trigliserit düzeyleri ile yüksek duyarlıklı CRP düzeyleri ölçüldü.
BULGULAR: Ulaşılan 77 hastadan; 5'inde romatolojik hastalık olması ve 2'sinde ise akut enfeksiyon varlığından dolayı toplam 7 hasta çalışma dışı tutuldu. Araştırmamıza katılan 70 hastadan 42'si kadın; 28'i erkekti. Hastaların % 4' ü zayıf (BMI<18.5) ,% 20' si normal kilolu (BMI=18.5-24.9), % 38'i kilolu (BMI=25-29.9), % 37'si obez (BMI>30)'dir. Tanım dahilinde hastaların % 50' sinde MetS saptandı, %50'sinde ise MetS yoktu. MetS sıklığı en çok obez hasta grubundaydı; bu hastaların % 81'i metabolik sendromluydu. CRP için 3.08 mg/dl kesme değer olarak alındığında, hastaların % 45.7 sinde CRP değeri yüksek bulundu. Cinsiyetler ve MetS arasında anlamlı fark bulunmasına rağmen ($p<0.05$), cinsiyetlerle CRP arasında anlamlı fark bulunmadı ($p>0.05$, Ki-kare testi). Yüksek CRP değerleri ile MetS arasında anlamlı ilişki gözlendi ($p<0.05$, Fisher's Exact test). MetS kriterlerinden kan basıncı ve bel çevresi değerleri ile CRP arasında anlamlı bir ilişki bulundu ($p<0.05$, Fisher's Exact test). Alkol kullanan hastalarda kullanmayanlara göre CRP düzeylerinin arttığı saptanırken ($p<0.05$); fiziksel aktivite ve sigara kullanımı ile CRP düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki saptanmadı ($p>0.05$ Fisher's Exact test). Ayrıca fiziksel aktivite, sigara ve alkol kullanımı ile MetS arasında anlamlı bir ilişki bulunmadı ($p>0.05$, Fisher's Exact test).
SONUÇ:Çalışma grubumuzda MetS hastalarında fiziksel aktivite, sigara ve alkol kullanımı ile CRP arasında anlamlı ilişki gözlemlemedik, bu çalışma grubunun nicel ve nitel özelliklerine bağlı olabilir. Çalışmamızda elde ettiğimiz veriler; obez hastalarda MetS'un daha sık görüldüğünü, obezite ile yüksek CRP arasında ilişki olduğunu ve yüksek CRP düzeyleri ile MetS arasında anlamlı bir ilişki olduğunu göstermektedir. Obez hastalarda MetS'un daha sık olması ve kardiyovasküler olaylar ile yüksek CRP' nin ilişkisi hastalarımızda ve genel toplumda obezite başta olmak üzere MetS bileşenleriyle daha fazla mücadele edilmesi gerektiğine işaret etmektedir.

DANIŞMAN: Dr. Ali Serdar Fak

Sözel Sunum:8 Sınıf: 3

AMNİOSENTEZE BAĞLI AĞRI VE ENDİŞE

İbrahimov E.,Keskin M.,Novruzov E.,Gurbanov İ.

GİRİŞ: İkinci trimesterde yapılan amniosentez, genetik hastalıkların doğum öncesi tespiti için en fazla kullanılan invaziv tanı yöntemidir.Birçok invaziv uygulama gibi çok hastalarımız amniosentezi ağrılı ve stresli bir yöntem olarak görmektedir. Bununla birlikte ağrı ve endişenin derecesi ve bunlara etki eden faktörler yeterince araştırılmamıştır.
AMAÇ: Amniosenteze eşlik eden ağrı ve endişeye ilişkin veri eksikliğini göz önüne alarak biz amniosentez öncesi ve sonrası maternal ağrı ve heyecanın değerlendirilmesini ve onların demografik özelliklerle karşılaştırılmasını amaçladık.
YÖNTEM: Prospektif olarak yürütülen araştırmamızda MÜTF Kadın doğuma başvuran ve amniosentez yapılan 95 hasta alındı. Araştırmamız aralık 2008-Nisan 2009 tarihleri arasında yapıldı.Hastaların demografik karakterleri obstetrik hikayeleri,amniosentez endikasyonları, gebelik komplikasyonları kaydedildi. Amniosentez öncesi ve sonrasında anne tarafından ağrı ve heyecan 1den 10a kadar skala ile değerlendirildi. İstatistiksel yöntem olarak SPSS programı kullanıldı.
BULGULAR: Araştırmamıza katılan 95 hastadan 91'inin eğitim durumu: ilköğretim 19 (20.9%), lise 34(37.4%), üniversite ve üzeri 38(41.8%) olarak saptanmıştır.Ortalama gebelik haftası 18 - 3,ortalama yaşı 32 - 7,ortalama boyu 1.62m - 6,amniosentez öncesi heyecan 8 - 2 , sonrası heyecan 6 - 3, öncesi ağrı 5 - 2,sonrası ağrı 4 - 2 olmuştur. Ağrı ve heyecan işlem öncesiyle kıyaslandığında amniosentez öncesi ve sonrası,heyecan ve ağrı arasında anlamlı bir ilişki saptanmamıştır.Ancak doğum sayısıyla amiosentez öncesi heyecan arasında ve amniosentez sonrası ağrıyla gebelik haftası arasında negatif korelasyon saptanmıştır. Ayrıca hastaların eğitim düzeyiyle amniosentez sonrası ağrı arasındanegatif bir korelasyon saptanmıştır.
SONUÇ: Amniyosentez yapılan hastalarda amniosentez öncesi yapılan hasta bilgilendirme ve danışmanlık hizmetinin işlem öncesi vesonrası duyulan ağrı veheyecanı azaltmaya önemli bir etkisiolmadığı izlenmiştir. Ancak hastaların eğitim seviyesi arttıkça böyle bir invaziv işleme karşı daha az ağrı ve heyecan duyduklarını tespit ettik.

DANIŞMAN: Dr. Alin Başgil

21 Mayıs 2009

13:00 - 14:00

Sözel sunum oturum 3

Salon 3

Oturum Başkanı

Gizem Seven

9. ALZHEIMER HASTALARININ BAKIMLARINI ÜSTLENEN KİŞİLERDE BAKIM VERİCİ YÜKÜ VE DEPRESYON DURUMU
10. ONKOLOGLARDA SOSYAL DESTEĞİN DEĞERLENDİRİLMESİ: ANKET ÇALIŞMASI
11. KOLOSTOMİLİ HASTALARDA YAŞAM KALİTESİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ
12. MEME KANSERİNDEN KORUNMA: TÜRK KADINLARI NE KADAR BİLİNÇLİ?

Her bildiri için 10 dk sunum, 5 dk tartışma süresi ayrılmıştır.

Sözel Sunum:9 Sınıf: 3

ALZHEIMER HASTALARININ BAKIMLARINI ÜSTLENEN KİŞİLERDE BAKIM VERİCİ YÜKÜ VE DEPRESYON DURUMU

Birol Z, Karini B, Yılgın E, Gökçe E

GİRİŞ: Alzheimer hastalarında, preklinik evreden itibaren nöropsikiyatrik bozukluklar görülmeye başlar. Bu bozuklukların geri dönüşümsüz ve ilerleyici olması nedeniyle hasta bakıcı yükü giderek artmaktadır.
AMAÇ: Araştırmada, Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nin (MÜTFH) Nöroloji Polikliniği'ne başvuran Alzheimer hastalarının bakım vericilerinde bakım yükü ve depresyon durumunun değerlendirilmesi amaçlanmıştır.
YÖNTEM: Araştırma, 05.12.2008 tarihinde başlamış olup, veri toplama ve değerlendirme çalışmaları halen devam etmektedir. Tanımlayıcı tipteki araştırmanın verileri gözlem altında anket yöntemiyle toplanmıştır. Verilerin toplanmasında Beck Depresyon Ölçeği ve Zarit Hasta Bakım Vericilerinde Bakım Yükü Ölçeği kullanılmıştır. Araştırma verilerinin frekans dağılımları ve değişkenler arasındaki ilişkiler SPSS 11.0 İstatistik Paket Programı ile değerlendirilmiştir. Araştırma, ilgili anabilim dalının izni ve katılımıyla hasta yakınlarından sözlü onay alınarak gerçekleştirilmiştir.
BULGULAR: Araştırmaya katılan bakım vericilerin %87,5'i kadın, %12,5'i erkekti ve %68,7'si lise veya üniversite mezunuydu. Hastaya büyük oranda aile bireylerinden biri bakmaktadır (%93,8). Bakım vericilerin %81,3'ü hastasının davranışlarından "hiçbir zaman" utanmadığını belirtirken, %18,7'si "nadiren" utandığını ifade etmektedir. Bakım verenlerden erkek eşlerin %60,0'ı hastasına ayırdığı zaman nedeniyle kendisine "nadiren" yeterli zaman ayıramadığını, kadın bakım vericilerin %66,7'si kendisine "bazen" zaman ayıramadığını ifade etmiştir. Lise veya üniversite mezunu olan bakım vericilerin %37,6'sı hastalarının diğer aile üyeleri ve arkadaşlarıyla olan ilişkilerini "hiçbir zaman" olumsuz etkilemediğini düşünürken, diğer eğitim düzeyindekiler (%18,8) "bazen" etkilediğini düşünmektedir. Beck depresyon ölçeğine göre araştırmaya katılan bakım vericilerin %31,25'inde minimal, %31,25'inde hafif, %37,5'inde ise orta düzeyde depresif durum saptanmıştır.
SONUÇ: Çalışmada Alzheimer hastaları bakım vericilerinin büyük bir kısmı günlük hayatlarının hastalarının bakımından dolayı önemli derecede etkilenmediği ifade ederken, büyük çoğunluğunda minimal ve hafif düzeyde depresif durum saptanmıştır.

DANIŞMAN: Dr. Özlem Sarıkaya

Sözel Sunum:10 Sınıf: 3

ONKOLOGLARDA SOSYAL DESTEĞİN DEĞERLENDİRİLMESİ: ANKET ÇALIŞMASI

Yavuz SH, Arıkan H, Tezel HM, Ünal Ş.

GİRİŞ: Sağlık çalışanlarında tükenmişlik, günümüzde artan bir ilgiyle araştırılmaktadır. Hekimlerin aldıkları sosyal destek ile tükenmişlik arasında bir ilişki olduğu belirtilmektedir. Çağımızın en sık görülen ve tedavisi güç hastalığı kanserin uzmanı olan hekimlerin aldıkları sosyal destek ise incelemeye değer bir konudur.
AMAÇ : Bu çalışmada, Radyasyon Onkolojisi ve Tıbbi Onkoloji hekimlerinin yararlandıkları sosyal destek kaynaklarının ve bu kaynakların işleri ve genel sağlıkları üzerine etkilerinin incelenmesi amaçlanmıştır.
YÖNTEM : Anket sorularının gönüllülere posta ya da e-posta yoluyla ulaştırıldığı çalışmamıza farklı şehirlerde üniversite hastanelerinde çalışan toplam 56 hekim katıldı. Gönüllülerin demografik özellikleri, iş, sosyal hayat ve genel sağlıkla ilgili verileri toplandı. Verilerin frekans dağılımları SPSS 11.0 istatistik paket programında özetlendi. Sosyal destek puanı (SDP) ve genel sağlık puanı (GSP) ile bağımsız değişkenler arasındaki ilişkiler Mann-Whitney U testi kullanılarak değerlendirildi.
Bulgular : Araştırmaya katılan hekimlerin %60.7'si (n=34) kadın olup, %64.3'ü (n=36) evlidir. Ortanca yaş 33'tür (aralık:24-56yaş). Onkolojide 3 ay-30 yıldır (ortanca:9.5yıl) çalışmaktadırlar. Haftalık çalışma saatleri 5-60 saattir (ortanca:45saat). Hekimlerin %69.6'sının komşuluk ilişkisi vardır. %35.7'si akrabalarıyla düzenli görüşmektedir. %91.1'i sırlarını paylaşabileceği bir kişiye sahip olduğunu ifade etmiştir. %51.8'i bir dernek ya da vakfa üyedir. %60.7'si politika ve genel gündemi takip etmekteyken, %25'i sosyal etkinliklere düzenli katılmakta, yine %25'i sinema ya da tiyatroya düzenli gitmektedir. Bilimsel toplantılara düzenli katılım %41.1 iken, sporu düzenli yapanların oranı %19.6'dır. GSP değeri 14-38 arasında (ortalama 22.7), SDP değeri 22-84 arasında (ortalama 74.9) değişmektedir. İleri yaşta olanların GSP değeri anlamlı olarak daha düşüktür (p=0.005). SDP kadın hekimlerde daha yüksektir (p=0,003). Hekimlerin, çalışma saatleri, meslekteki süreleri, ilgilendikleri tümör grupları ve terminal evre hasta sayıları ile aldıkları SDP ve GSP değerleri arasında istatistiksel anlamlı bir ilişki yoktur.
SONUÇ : Sosyal destek kaynakları kadın hekimlerde daha yüksek oranda kullanılmaktadır. Buna karşılık, hekimlerin toplam çalışma saatleri, uzmanlıklarında bulundukları süre, ilgilendikleri tümör grupları ve terminal hasta bakım durumlarıyla kaynakların kullanım şekli ve sıklığı; ayrıca genel sağlık durumları arasında ilişki bulunamamıştır.

DANIŞMAN: Dr. Beste M. Atasoy

Sözel Sunum:11 Sınıf: 3

KOLOSTOMİLİ HASTALARDA YAŞAM KALİTESİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Çarabatır N, Durukan G, Özcan NG, Özomay G.

GİRİŞ: Rektum kanseri gelişmiş batı ülkelerinde halen önemli sağlık problemlerinden biridir. Amerika Birleşik Devletleri ve Avrupa'da kadınlarda ikinci ve erkeklerde üçüncü en sık görülen kanser tipidir. Kolostomi ise rektum kanserinde kullanılan cerrahi ve primer bir tedavi yöntemidir.
AMAÇ: Bu araştırma Marmara Üniversitesi Hastanesi'nden tedavi alan kolostomili hastaların genel yaşam kalitesini değerlendirmeyi ve karşılaştıkları güçlükleri belirlemeyi amaçlamıştır.
YÖNTEM: Araştırma Mart 2009 -Mayıs 2009 tarihleri arasında yapılacaktır. Araştırma Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı Kliniğine başvuran yaşları 20 ve üzeri olan, araştırmaya katılmayı kabul eden, iletişime açık kolostomili hastada yapılmaya devam etmektedir şu ana kadar 8 hastaya uygulanmıştır.Veri toplama aracı olarak 2 form kullanılmıştır. Bunlar ; "Avrupa Kanser Araştırma ve Tedavi Teşkilatı" (European Organization for the Research and Treatment of Cancer-EORTC) tarafından geliştirilmiş EORTC-QLQ C30 ve QLQ-CR38 Türkçe yaşam kalitesi formlarıdır.Okuma yazması olmayan hastalar okuma yazma bilen bir yakınının yardımını alarak formu doldurdular.
BULGULAR: Araştırmaya katılan hastaların yaş ortalaması 60 (37-82 yaş) , %63 'ü erkek , %50 'si evlidir ve % 63 'ü kalıcı kolostomilidir. Katılımcıların %62. 5'i yaşam kalitesini, %75'i ise genel sağlık durumlarını mükemmel ve mükemmele yakın iyi olarak değerlendirmişlerdir. Ameliyat sonrasında uzun dönemde hiçbirinde kilo kaybı bulunmamıştır. Hastaların %75'i stoma ve öz bakımlarını kendileri yapmaktadır.
SONUÇ: Kolostomili bireylerin yaşadıkları sorunları en aza indirgemek ve yaşam kalitelerini arttırmak amacıyla kolostomi öncesi ve sonrasında kolostomi ile ilgili bilgi verilmeli. Stoma bakımı ile ilgili eğitim verilmeli, bu eğitimin sürekli olması sağlanmalı, birey fizyolojik, psikolojik ve sosyal yönden desteklenmelidir.

DANIŞMAN: Dr. Rasim Gençosmanoğlu

Sözel Sunum:12 Sınıf: 3

MEME KANSERİNDEN KORUNMA: TÜRK KADINLARI NE KADAR BİLİNÇLİ?

Yılmaz D, Bingöl İ, Kızıltaç U., Bayırlı H.

GİRİŞ: Meme kanseri kuzey Amerika ve Avrupa'da kadınlarda en sık görülen kanserdir. Gelişmiş ülkelerde meme kanseri sıklığının düşmesinde en önemli etkenlerden biri meme kanserinden korunma ile ilgili bilinçlendirilmedir. Meme kanserinden korunmada en önemli basamaklardan biri kadınlara 40 yaş sonrası mamografi yapılmasıdır. Mamografinin meme kanserine bağlı ölümleri % 25 oranında azalttığı bilinmektedir. Bu anket çalışmamız yakın çevremizde herhangi bir kanser tanısı almamış 20 yaşın üstünde bayanların meme kanserinin nedenleri ve meme kanserinden korunma ile ilgili bilgilerini ölçmek amaçlı planlanmıştır.
YÖNTEM: Daha önce kanser tanısı almamış, 20 yaş üstünde sağlık sektöründe çalışmayan bayanlara meme kanserinin en sık belirtileri, meme kanserine neden olan etkenler içinde en önemlilerinin hangileri olduğu, kaç kez mamografi çektirdikleri ve mamografiye başlama yaşının kaç olduğunu soran sorular bulunan bir anket uyguladık. Katılımcıların cevaplarını etkileyebilecek ailede kanser öyküsü, eğitim durumları, maddi durumları, evli ve/veya çocuk sahibi olup olmadıkları, kanser dışı bir hastalıkları olup olmadığı da anketimiz de yer alan sorular arasında idi.
Sonuçlar: Anketimize katılanların yaş ortancası 40 (20-83) olan 178 bayan katıldı. Eğitim durumları:% 2 okur-yazar değil, %31 ilköğretim, %28 lise, %39 üniversite mezunu idi. Katılımcıların % 21'i evli değildi. Yüzde 70 kişi çocuk sahibi idi. Yüksek/orta ve düşük gelir grubunda bulunanların yüzdeleri sırası ile %18; %61 ve %21 idi. Yüzde 62 kişinin çalıştığı bir işi vardı. Katılımcıların %53'ü meme kanserinin en sık belirtisinin memede ele gelen kitle olduğunu düşünüyordu, ikinci sıklıkta ise memede ağrı/sızı (%) seçilmişti. Meme kanserine neden olan etkenlerden en önemli üçünün sıralanması istenildiğinde, %65 katılımcı birinci en önemli nedenin genetik/ailesel faktörler olduğunu, % 23 katılımcı ikinci önemli nedenin beslenme ile ilgili olduğunu ve %20 katılımcı üçüncü en önemli nedenin östrojen kullanımı olduğunu düşünüyordu. Öğrenim durumunun, yaşın, evli/ çocuklu olup olmamanın, kronik/metabolik bir hastalık olmasının, gelir durumunun, ailede kanser olup olmamasının, kendi kendine meme muayenesi (KKMM), mamografiye başlama yaşının doğru bilinmesi ve daha önce mamografi çektirme ile ilişkisi araştırıldı. Ankete katılanların %54 KKMM yapıyor ve bu uygulama yaşla birlikte artış gösteriyordu (p= 0.05). En az bir kez mamografi yaptırma oranı 40 yaş altında beklendiği gibi oldukça düşükken (% 9), 40 yaş üstünde bu oran % 46 idi. Evlilikle birlikte KKMM yapma oranı artmakta idi (p=0.027). Öğrenim düzeyi arttıkça mamografi yaptırma oranı ve mamografi konusunda bilgilenmiş olma oranı artmakta idi (p=0.050). Kırk yaş altı katılımcılardan (n=89) 8'i daha önce bir kez mamografi çektirmişlerdi, 40 yaş üstü katılımcıların %52'si hiç mamografi çektirmemişlerdi. Mamografiye başlama yaşını %1 katılımcı 20, %19 katılımcı 30 ve %12 katılımcı 50 olarak biliyordu. Katılımcıların %29'u mamografiye başlama yaşını bilmediklerini belirtmişlerdi. Katılanların %39'u 40 yaştan itibaren mamografi çekilmesi gerektiğini biliyorlardı ve bu bilme oranı eğitim düzeyi ile korele idi (p=0.000). Ayrıca 40 yaş altı grupta farklı olmasa da 40 yaş üstü kişilerde herhangi bir işte çalışanlar çalışmayanlara göre mamografi gerekliliği ve başlama yaşı konusunda daha bilinçli idiler (p=0.013). Katılımcıların %24'ünde kronik bir hastalığı vardı. Kronik hastalıklardan % 14'ü metabolik bir hastalık (obesite, hipertansiyon, diabet, hipotiroidi, hiperlipidemi) idi. Metabolik bir kronik hastalığı olanlar anlamlı şekilde daha çok mamografi yaptırmışlardı ve mamografi yaptırmanın gerekliliğini ve başlama yaşının daha erken (30 yaş) olduğunu düşünüyorlardı (p=0.047, p=0.023). Yüzde 44'ünün birinci derece, % 56 kişinin 2. derece akrabalarında kanser tanısı almış bireyler vardı. Katılımcıların ailelerinde meme kanseri görülme oranı %16 idi. Ailesinde meme kanseri olanlarda KKMM oranı istatistiksel olarak anlamlı olmamakla birlikte (p=0.062) daha yüksek iken, mamografi yaptırmış olma ve mamografi yaşı konusunda ailede meme kanseri olmasının belirleyici bir faktör olmadığı görüldü.
Yorum: Anketimize katılanların gerek meme kanserinin gelişimi ve meme kanserinden korunmada mamografinin rolü hakkında bilgi düzeyleri yetersizdir. Çalışma populasyonumuzun eğitim düzeyinin ve gelir durumunun ülkemiz ortalamalarının üstünde olduğu düşünülürse ülkemiz genelinde meme kanserinden korunma konusunda bilgi düzeyinin çok daha düşük olduğu düşünülebilir. Meme kanserinden korunma ile ilgili bilgi düzeyinin arttırılması ülkemizde gelecekte bu kansere bağlı mortaliteyi azaltacağı gibi kanser tedavisi için harcanan maddi yükü de hafifletecektir.

DANIŞMAN: Dr. Gül Başaran

21 Mayıs 2009

13:00 - 14:00

Sözel sunum oturum 4

R salonu

Oturum Başkanı

Asena Pınar Sefer

13. OPERE EDİLMİŞ AKCİĞER KANSERLİ HASTALARIN SAĞ KALIMLARINI ETKİLEYEN PROGNOSTİK FAKTÖRLER

14. YOĞUN BAKIM ÜNİTELERİNDE ACINOBACTER BAUMANII KOLONNİZASYON VE ENFEKSİYON GELİŞİMİNE YOL AÇAN RİSK FAKTÖRLERİ İLE BULAŞMA YOLLARI VE DİNAMİKLERİNİN BELİRLERNMESİ

15. EGZERSİZİN İNDOMETAZİN İLE OLUŞTURULAN MİDE ÜLSERİNE ETKİSİ VE OKSİTOSİN RESEPTÖRLERİNİN ROLÜ

16. YABANCI CİSİM ASPİRASYONU BULGULARININ ARALARINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Her bildiri için 10 dk sunum, 5 dk tartışma süresi ayrılmıştır.

Sözel Sunum:13 Sınıf: 3

OPERE EDİLMİŞ AKCİĞER KANSERLİ HASTALARIN SAĞ KALIMLARINI ETKİLEYEN PROGNOSTİK FAKTÖRLER

Özhan A, Demiray F, Kutluhan MA, Bayram Y.

GİRİŞ: Akciğer kanseri, tüm dünyada kanser ölümleri arasında erkeklerde birinci, kadınlarda ise ikinci sırada yer almaktadır. Akciğer kanseri tanısı almış hastaların sadece %25'ine tedavi uygulanabilmektedir. Erken evre akciğer kanseri hastalarında cerrahi tedavi sağ kalımı arttıran en önemli faktördür. Bu çalışmada opere olmuş akciğer kanseri hastalarında uzun dönem sağ kalımı etkileyen faktörler araştırıldı.
Amaç : Opere edilmiş akciğer kanserli hastaların sağ kalımlarını etkileyen prognostik faktörleri göstermek ve önlenebilir olanları belirlemektir.
YÖNTEM : Üniversitemiz Hastanesi Göğüs Cerrahisi Anabilim dalında 2000-2007 tarihleri arasında opere edilmiş akciğer kanserli 69 hasta retrospektif olarak tarandı. 54 erkek ve 15 bayandan oluşan hasta grubunun yaş ortalaması 60.33 - 9.7 yıldı. Veriler hasta raporları taranarak ve hastalar telefonla aranarak elde edildi. Prognozu etkileyen sigara içimi, TNM evreleri, perinöral ve vasküler invazyon durumu, tedavi alımı ve nüks etme durumu gibi faktörler araştırıldı.
BULGULAR : 69 hastanın %49.3'ü(34 kişi) sağ, %50.7'si(35) ölmüştür. Sigara içen 59 hastanın 30'u ölmüş, 29'u sağdır. Metastazı olan 12 hastanın 2'si sağdır. Skuamöz tipi tümörlü 33 hastanın 15'i(%45.4) sağken, Non-skuamöz tip tümörlü 36 hastanın 19'u(%52.7) sağdır. Ortalama yaşam süresi 35.14 - 24.8 aydır. Hastaların 12'si(%17.4) 5 yıl üstü yaşamıştır. 5 yıldan az yaşayanların %84.2'si(48 kişi) sigara içmektedir. Vasküler invazyonu olan 24 hastanın 16'sı(%66.7), olmayan 45 hastanın ise 19'u(%45.2) ölmüştür. Perinöral invazyonu olan 14 hastanın 9'u(%64.3) , olmayan 55 hastanın ise 26'sı(%47.3) ölmüştür.Vasküler invazyonu olan 24 hastanın, 3'ü(%12.5), olmayan 45 hastanın ise 9'u(%20) 5 yıldan uzun yaşamıştır. Perinöral invazyonu olan 14 hastanın 1'i(%7.1), olmayan 55 hastanın ise 11'i(%20) 5 yıldan uzun yaşamıştır.
SONUÇ : Veriler Kaplan-Meier sağkalım testiyle değerlendirilip, prognostik faktörler ve etkileri belirlenecektir

DANIŞMAN: Dr. Bedrettin Yıldızeli

Sözel Sunum:14 Sınıf: 3

YOĞUN BAKIM ÜNİTELERİNDE ACINOBACTER BAUMANII KOLONNİZASYON VE ENFEKSİYON GELİŞİMİNE YOL AÇAN RİSK FAKTÖRLERİ İLE BULAŞMA YOLLARI VE DİNAMİKLERİNİN BELİRLERNMESİ

Selçuk E.,Güler O.C.,Taner U.S.,Eken E.G.

GİRİŞ: Acinobacter enfeksiyonları özellikle son 10 yıl içinde büyük bir artış kazanmıştır. Hastane kaynaklı olan bu enfeksiyonun dikkatleri üzerine çekmesinin başlıca nedenleri, kontrolsüz bir biçimde kullanılan antibiyotikler nedeniyle acinobacter baumaniinin antibiyotiklere karşı direnç kazanmış türlerinin ortaya çıkmasıdır. Çeşitli sebeplerden dolayı yoğun bakıma alınan hastaların yoğun bakımda kapılan acinobacter enfeksiyonları nedeniyle kaybedilmeleri tedavi protokolleri açısından bir paradoks yaratmaktadır.
AMAÇ: Acinobacter Baumaniinin yoğun bakımda nerelerde kolonizasyon oluşturduğu, hastalarda acinobacter baumanii enfeksiyonuna neden olan risk faktörlerinin saplanması ve enfeksiyonun bulaşma yolları ve dinamiklerinin belirlenmesidir.
YÖNTEM: Araştırmamız Marmara Üniversitesi dahiliye yoğun bakımında en az 48 saat kalan hastalar üzerinde yapılmıştır. Çalışmamızda 660 örnek alınmıştır. Hastadan alınan örneklerimiz: farenks-ETA-DTA, rektum ve hasta havuzdan(aksilla-inguinaller-antekübital bölge) oluşmaktadır ve yattığı ilk hafta 3 kez; takip eden haftalar ise haftada 1 kez örnek alınmıştır. Çevre örneklerimiz ise hasta yatağı havuzu, hasta masası, hasta solunum pompası tuşları, bilgisayar klavyesi ve telefondan oluşmaktadır. Bilgisayar klavyesi ve telefondan haftada 1, diğer çevre örneklerden ise ilk hafta 3 kez, diğer haftalar 1 kez örnek alınmıştır. Yoğun bakımda bulunan tüm sağlık personelinin ellerinden haftada 1 kez örnek alınmıştır. Ayrıca her hasta için sağlık bilgilerini içeren bir anket doldurulmuştur. Bütün veriler STATA v.10 programında derlenip analiz edildi.
BULGULAR: Araştırmamız 50 hastada üzerinde olmuştur. Hastaların yaş ortalaması 62 olup %57 si erkektir. Hastaların, yoğun bakımda kalma süreleri ortlama 8.3 gündür ve %69 u son 3 ay içerisinde cerrahi bir operasyon geçirmiştir. Hastaların %32 si hayatını kaybetmiştir. Yapılan kültür sonuçlarına göre hasta masalarının 3 ünde, yatak havuzlarının 5 inden acinobacter baumanii izole edilmiştir. Hastaların %8 inin hasta havuzlarında , 10 tanesinin rektumda, 11 tanesinin de DTA-ETA-farenksinde acinobacter üremesi saplanmıştır.
SONUÇ: Acinobacter baumanii yoğun bakım ünitesinde pek çok yerde izole edilmiştir. Sağlık personelinin dikkati ve yoğun bakım ünitesinin dezenfeksiyonu acinobacter bulaşımı üzerinde etkili rol oynamaktadır. Acinobacter, izole edilen hastaların yoğun bakımda kalış sürelerini arttırmıştır.

DANIŞMAN: Dr. Önder Ergönül

Sözel Sunum:15 Sınıf: 3

EGZERSİZİN İNDOMETAZİN İLE OLUŞTURULAN MİDE ÜLSERİNE ETKİSİ VE OKSİTOSİN RESEPTÖRLERİNİN ROLÜ

Yurul G, Taban H, Özdemir M, Pınar E.

GİRİŞ: Nonsteroidal anti-inflamatuvar ilaç (NSAİ) kullanımının mide mukoza erozyonlarına ve ülsere neden olduğu bilinmektedir. Oksitosinin anti-stres etkili olduğu ve farelerde mide asit sekresyonunu inhibe ederek ülser oluşumunu azalttığı gözlemlenmiştir. Diğer taraftan, egzersizin santral sinir siteminde ve dolaşımdaki oksitosin miktarını artırdığı gösterilmiştir.
AMAÇ: Bu çalışmada, düzenli egzersizin NSAİ'ye bağlı ülser oluşumunda koruyucu rolü olup olmadığını ve bu etkide oksitosin reseptörlerinin olası katılımını araştırmak amaçlanmıştır.
YÖNTEM: MÜ Hayvan Deneyleri Etik Kurulundan onay alınarak, dişi Wistar albino sıçanların (n=48) yarısı haftada 5 gün 1 saat süreyle su tankında serbest yüzmeye bırakılıp egzersiz grubu oluşturuldu, sedanter grupta ise egzersiz uygulanmadı. Beşinci hafta sonunda 24 saat açlık uygulanan sıçanlara intraperitoneal olarak serum fizyolojik (kontrol) veya indometazin (15 mg/kg) ya da indometazin + oksitosin reseptör antagonisti (atosiban, 1 mg/kg) verildi. Bir saat sonra endişe düzeyini değerlendirmek üzere "holeboard testi" yapıldı. Dördüncü saat sonunda sıçanlar dekapite edilerek midelerinde ülser indeksi (mm) ölçülüp -80oC'de saklanan dokularda daha sonra lipit peroksidasyonunun göstergesi olarak malondialdehit (MDA) düzeyi, dokuya nötrofil göçünü gösteren miyeloperoksidaz (MPO) ile katalaz (KAT) ve süperoksit dismutaz (SOD) aktiviteleri ölçüldü. Dokular hematoksilen eozin ile boyanarak ışık mikroskopisi ile değerlendirildi. Sonuçların istatistiksel değerlendirmesi tek yönlü ANOVA ve Tukey-Kramer çoklu analizi ile yapıldı.
BULGULAR: Egzersiz grubunda daha az olacak şekilde, ülser gruplarında endişe düzeyinin, ülser indeksinin, MDA düzeyi ve MPO aktivitesinin kontrol gruplarına kıyasla arttığı ($p<0.05$-0.001), atosiban verilen gruplarda ise bu artışların daha abartılı olduğu gözlendi ($p<0.05$). Buna karşın, sedanter ülser grubunda gözlenen antioksidan SOD ve KAT aktivitelerindeki azalmanın ($p<0.05$) egzersiz grubunda görülmediği, atosibanın ilave etki yapmadığı bulundu. Egzersiz grubunda daha az olmakla beraber ülser gruplarında genişlemiş mide bezleri, lamina propriyada yoğun lökositler, artmış mast hücreleri ve konjesyon gözlenirken, atosiban verilen gruplarda hasarın arttığı bulundu.
SONUÇ:İndometazin ile oluşan inflamatuvar yanıtın düzenli egzersiz yapan grupta daha az olması egzersizin oksidan hasara karşı önkoşullama yaptığını ve bu etkide oksitosin reseptörlerinin aracılık ettiğini ortaya koymaktadır.

DANIŞMAN: Dr. Berrak Ç. Yeğen

Sözel Sunum:16 Sınıf: 3

YABANCI CİSİM ASPİRASYONU BULGULARININ ARALARINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Yaman V., Pul M. F., Karagüzel F., Tekin Ç.

GİRİŞ: Küçük çocuklarda oluşan ev kazalarının ve ölüm nedenlerinin en büyük nedeni yabancı cisim aspirasyonudur. Küçük yaştaki çocuklarda molar dişlerin yokluğu gıdaların uygun şekilde çiğnenmemesine yol açmaktadır. Bu durum çocukların koşarken veya konuşurken gıdaları kolayca aspire etmelerine olanak sağlamaktadır.
AMAÇ: Yabancı cisim aspirasyonu tanısı almış çocukların hasta dosyalarını ve akciğer grafilerini inceleyerek bulgular arasındaki ilişkileri belirlemektir.
YÖNTEM: Bu çalışmada MÜTF Çocuk Cerrahisi bölümünden yca tanısı almış çocukların dosyalarını incelemek üzere hasta hikayesini, fiziksel muayeneyi, akciğer grafi sonuçlarını ve bronkoskopi sonuçlarını içeren bir form hazırlandı. Veriler SPSS analiz proglamı yardımıyla analiz edildi.
BULGULAR: Yca tanısı almış 48 çocuğun %77,1'i erkek %22,9'u kızdır. Çocukların yaş ortalaması ise 2.66 olarak tespit edildi. Çocukların hikayelerindeki bulgularda öksürük %89,6'la 1., hırıltılı solunum %75'le 2., morarma %39,6'le 3., solunum zorluğu %29,2'le 4. boğulma ve kusma %8,3'le 5.-6., huzursuzluk ve diğer %2,1'le 7.-8. sırayı aldı. Fizik muayenelerde 12 çocuğun normal olduğu gözlemlendi. Fizik muayenelerde daha çok solunum seslerinde azalma(25 çocuk), wheezing(8 çocuk), solunum seslerinde kabalaşma(7 çocuk), inspiratuar ronkus(5 cocuk) saptandı. Akciğer grafilerinde 12 çocuğun normal olduğu fakat bu çocukların 4 ünde bronkoskopi bulgusunun pozitif çıktığı görüldü. Akciğer grafisindeki en yüksek prevalansa sahip bulgu %52,1 ile hiperaerasyondur. Diğerleri sırasıyla diyafram depresyonu(%22,9), medinastinal shift(%20,9(16,7si sola)), ic aralık artışı(%18,8), unilateral parenkim infiltrasyonu(%8,3)'tür. Bronkoskopi bulgularına baktığımızda 35 çocukta pozitif olduğu tespit edildi. Bunların %80 gibi büyük çoğunluğunun kuruyemiş olduğu saptandı. Nerden çıktığındaysa 14 çocuk sağ ana bronş, 11 çocuk sol ana bronş, 4 çocuk s.o.l., 3 çocuk so.a.l, 1'er çocuk s.ü.l, s.a.l, so.ü.l,trake'dır. Akciğer grafilerinin kaliteside 2,79'dur. Çocukların hastaneye getirilme süreleriyle bulgular arasında ayırt edici bir özellik görülmedi. Ayrıca yca'nın çoğunlukla anne gözetimindeyken olduğu saptandı.
SONUÇ: Araştırmamızda yca'ya sebep olan en büyük etkenin kuruyemiş türevleri olduğunu saptadık. Çocuklara verilirken dikkatli olunmalıdır. Diğer bir sonuç ise yca tanısı almış çocukların bulguları normal olsa bile bronkoskopi yapılmalıdır.

DANIŞMAN: Dr. Gürsu Kıyan

22 Mayıs 2009

09:00-10:00

Sözel sunum oturum 5

Salon 1

Oturum Başkanı

Ersin Baltacı

17. ISPARTA SÜLEYMAN DEMİREL ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNDE UMUTSUZLUK-DEPRESYON SIKLIĞI VE SOSYODEMOGRAFİK ÖZELLİKLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN BELİRLENMESİ
18. DİŞ HEKİMLERİNDE OMURGA AĞRILARI VE BUNUNLA BAŞA ÇIKMA YÖNTEMLERİ
19. İSTANBUL MALTEPE BÖLGESİNDE HASTALARA EVDE BAKIM VERENLERİN YÜKÜNÜN ÖLÇÜLMESİ VE DEĞERLENDİRİLMESİ EVDE HASTA BAKIMI VERMEK: NE KADAR GÜÇ?
20. TERSANE İŞÇİLERİNDE MESLEK HASTALIKLARI

Her bildiri için 10 dk sunum, 5 dk tartışma süresi ayrılmıştır.

Sözel Sunum:17

ISPARTA SÜLEYMAN DEMİREL ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNDE UMUTSUZLUK-DEPRESYON SIKLIĞI VE SOSYODEMOGRAFİK ÖZELLİKLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN BELİRLENMESİ

Zübeyir Yozgat[1], Mustafa Güler[1], Ömer Ören[1], Gündüzalp Saydam[1], Kadir Demirci[2], Kadir Karakuş[2], Ahmet Nesimi Kişioğlu[3], H. Ramazan Yılmaz[4]
[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi İkinci Sınıf Öğrencisi, Isparta
[2]Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri AD, Isparta
[3]Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı AD, Isparta
[4]Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyoloji AD, Isparta

GİRİŞ VE AMAÇ : Depresyon ve umutsuzluk kişinin verimliliğini kaybetmesine, yaşam kalitesinin bozulmasına neden olan önemli bir problemdir. Bu çalışma Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencilerinde depresyon ve umutsuzluk sıklığını ve sosyo-demografik özellikleri arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla yapılmıştır.
GEREÇ VE YÖNTEM : Kesitsel-analitik tipte olan bu çalışmaya 02-04 Mart 2009 tarihleri arasında Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi 1., 2. ve 3. sınıf öğrencileri dahil edilmiştir. Çalışmaya 330 öğrenciden 226'sı (%68.5) katılmıştır. Öğrencilere sosyo-demografik özelliklerini saptamaya yönelik olarak hazırlanan 9 sorudan oluşan anket formu ile aynı anda depresyon ve umutsuzluk düzeylerini ölçmeye yönelik Türkiye'de geçerlilik ve güvenirlilik çalışması yapılmış olan 20 sorudan oluşan Beck umutsuzluk ve 21 sorudan oluşan Beck depresyon ölçeği gözlem altında uygulandı. Beck depresyon ölçeğine göre 17 ve üzeri puan alanlar olası depresyon olarak sınıflandırıldı. Veriler istatistiksel olarak değerlendirildi.
BULGULAR : Araştırmaya katılan tıp öğrencilerinin yaş ortalaması 19,9 - 1,3 (minimum:18, maksimum:25) olup 135'i (%59,7) kızdı. Toplam 226 öğrenciden 101'i (%44,7) birinci sınıf öğrencisiydi. Öğrencilerin Beck umutsuzluk ölçeği puan ortalamaları 5,3 - 4,6 olup Beck depresyon ölçeğine göre 64'ü (%28,3) olası depresif bulundu. Olası depresif olanlarda Beck umutsuzluk ölçeği puan ortalaması normal olanlara göre yüksekti. Bu ortalama istatistiksel olarak anlamlı düzeyde bulundu (p=0.00). Birinci sınıf öğrencilerinde diğer sınıflardaki öğrencilere göre, kızlarda erkeklere göre, yurtta kalan öğrencilerde ise yurtta kalmayanlara göre, olası depresyon oranı normal olanlara göre daha yüksekti. Bu oranlar istatistiksel olarak da anlamlı idi (p=0.03, p=0.02, p=0.001) (sırasıyla). Öğrencilerin yaşları, ailesinin aylık gelir düzeyleri, anne ve babalarının öğrenim durumları ile umutsuzluk ve depresyon özellikleri karşılaştırıldığında aralarında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamıştır.
SONUÇ : Sonuç olarak, temel tıp öğrencilerinde, olası depresyon oranı yüksek olmakla birlikte, olası depresif öğrencilerde umutsuzluk puanları da yüksek bulunmuştur. Bunun için temel tıp öğrencilerine rehberlik ve danışmanlık hizmetlerinin verilmesi, mezuniyet sonrası depresyon ve umutsuzluğun mesleki yaşantılarına olabilecek etkilerini azaltmaya yönelik etkili önleme ve izleme programlarının geliştirilmesi uygun olacaktır.

Sözel Sunum:18 Sınıf: 2

DİŞ HEKİMLERİNDE OMURGA AĞRILARI VE BUNUNLA BAŞA ÇIKMA YÖNTEMLERİ

Ejderoğlu B., Likoğlu Z., Yılmaz Ş.,Yıldırım E.

GİRİŞ: Omurga ağrıları ülkemizde ve dünyada en sık görülen rahatsızlıklardan biridir.Toplumda her 100 kişiden 80'i hayatının bir döneminde bel ağrısından yakınırken;her 3 kişiden biri hayati boyunca en az bir kez boyun ağrısı çekmektedir.Bazı meslek grupları kas-iskelet sistemini uygun olmayan şekilde kullanmaya bağlı olarak kronik ağrı sorununu sık yaşamaktadır.Bu meslek gruplarından biri de diş hekimleridir.
AMAÇ: Çalışmamızın amacı diş hekimlerinde var olan omurga ağrılarının saptanması ve bunların çalışma temposu ve çalışma koşulları ile ilişkisini ile diş hekimlerinin bu ağrıları önlemek için başvurdukları yöntemleri belirlemektir.
YÖNTEM: Anketimiz Mart-Nisan ayları süresince İstanbul'un Beşiktaş,Üsküdar,Ümraniye ve Kadıköy ilçelerindeki 92 diş hekiminin muayenehaneleri ziyaret edilerek,yüz yüze uygulandı.Örneklem büyüklüğünün (255) tamamına ulaşmak için çalışmamızın ikinci aşaması DENTISTANBUL-özel diş hastalıkları hastanesi,Yeditepe ve Marmara Üniversitelerinin Diş Hekimliği Fakültelerinde uygulanacaktır.Uygulanan anket 3 bölümden oluşmaktadır.Bunlar; yaş, cinsiyet, medeni durum,ağırlık gibi kişisel bilgiler, Oswestry (Disabilite/Maluliyet)Testi ve ağrı yakınmasının şiddetini tanımlamak için kullanılan Görsel Eşdeğerlik Ölçeği (VAS)'dir. Sonuçlar SPSS 14.0 istatistik programından değerlendirilmiştir.
BULGULAR: Çalışmaya katılan diş hekimlerinin 52'si erkek ve %40'ı ağrı şikayetinde bulunmuş,40'ı kadın ve %62.5'i ağrı şikayetinde bulunmuştur.Diş Hekimlerinin %60'ı 40 yaşının üstündedir ve %80'i 10 yıldan fazla süredir,%74'ü haftada 6 gün,%70'i günde 7 saatten fazla çalışmaktadır.%22'si (20) günde 10 hastaya bakmaktadır. Hekimlerin %54'ü normal Beden Kitle Endeksine sahiptir.Son 1 yıl içinde ağrı şikayeti olan hekimlerin ağrı hissettikleri bölgeler: %62 bel,%52 boyun,%35 sırttır ve %54'ünde (49) ağrı derecesi orta ve üzeri olarak saptanmıştır.Ağrı 1 saatten uzun süre ayakta kalındığında rahatsızlık vermektedir.Ağrıyla başa çıkabilmek için kullanılan en sık yöntem 'doktora baş vurmak' olmuştur.Diş hekimlerinin tamamı egzersiz yapmanın ağrıyla başa çıkmada yararlı olacağını belirtirken sadece 28 tanesi düzenli egzersiz yapmaktadır.Yapılan egzersizler en sıklıkla %56 yürüyüş, %24 kültür-fizik, %20diğerleridir.
SONUÇLAR: Çalışma bulgularına göre ağrının cinsiyete göre dağılımı kadınlarda daha fazladır. Hekimlerin egzersiz yapma ve ağrı değişim derecesi arasındaki ilişki anlamlıdır.Düzenli egzersizin yaşamda yer alması, ağrı sorununun önlenmesi,giderilmesi ya da hafifletilmesinde önemli adımlardır.

DANIŞMAN: Dr. Pemra Ünalan

Sözel Sunum:19 Sınıf: 2

İSTANBUL MALTEPE BÖLGESİNDE HASTALARA EVDE BAKIM VERENLERİN YÜKÜNÜN ÖLÇÜLMESİ VE DEĞERLENDİRİLMESİ EVDE HASTA BAKIMI VERMEK: NE KADAR GÜÇ?

Korukluoğlu Z., Yılmaz M., Yıldız G., Oğuzkaya S.

GİRİŞ : Bakım yükü, bakım verenlerin yaşadığı maddi ve manevi baskılardır. Ülkemizdeki bakım evlerinin azlığı, profesyonel olmayan bakım verenlerin sayısını fazlalaştırmıştır. Bu durum bakım veren bireylerin hayatlarını güçleştirmektedir.
AMAÇ : Bakım verenlerin karşılaştığı bakım yükünü ölçmek ve yardımcı hizmetlerin gerçekleştirilmesi için bakım yüküne dikkat çekmektir.
YÖNTEM : İstanbul Maltepe'deki bir rehabilitasyon merkezi ile engelliler derneğinden faydalanan hasta yakınlarına çalışma anketi uygulandı. Anket bakım veren/alan deneklerin genel bilgileri, 'Rush-Medicus/Hasta Sınıflandırma Kriterleri' ve bakım verme yükü ölçeği olan 'ZARIT-Burden Interview'in Türkçe uyarlamasından oluşmaktadır. Sonuçlar SPSS 15.0 ile çözümlenmiştir.
BULGULAR : Çalışma kohartı 70 kişi idi, yedi erkek (%10), 63 kadın (%90). Bakım yükü ortalaması erkeklerde 38.8, kadınlarda 45.6 idi. Kırk yaş üstü 41 kişinin karşılaştıkları ortalama bakım yükü 43.7 iken, bu oran 40 yaş altında 37.6 bulundu. Fiziksel rahatsızlığa sahip 29 hastanın (%41) ortalama yükleri 37.2 iken, zihinsel rahatsızlığa sahip 32 hastada (%45) bu oran 45.7 idi. Her iki rahatsızlığa sahip 9 hastada (%14) ise yük 38.2 idi. Aile yapılarına bakıldığında, 55 anne/baba/kardeşin, oğul/kız'larına ortalama 41.4 bakım yükü ile baktığı görüldü. Diğerleri anne/baba/kardeş, oğul/kız dışındakilere bakmakta ve karşılaştıkları ortalama bakım yükü 40.4 idi. Geliri 700 TL ve üstü olanların karşılaştığı ortalama bakım yükü 41.19, altında olanların ise 42.42 idi. Bakım alanlardan 15'i alt düzeyde bağımlı ve ortalama yükleri 41,9; 53'ü orta düzeyde bağımlı ve ortalama yükleri 40.4, diğerlerinin bağımlılık seviyesi üst olup ortalama yükleri 56.5 idi. Hiç okula gitmemiş, ilkokul ya da ortaokul mezunu ellibeş kişinin, karşılaştıkları ortalama bakım yükü 42.74, lise ve üniversite mezunu 15'inin ise 35 idi.
SONUÇ : Bu çalışma ile hasta bakım yükünü arttıran unsurların; bakım verenin kadın, 40 yaş üstü ve eğitim seviyesinin düşük olması ile bakım alanın zihinsel engelli ve bağımlılık seviyesinin fazla olması olarak bulunmuştur. Gelirin ise bakım yükünde anlamlı bir fark yaratmadığı tespit edilmiştir.Bakım veren ve bakım alanların daha iyi şartlarda yaşayabilmesi için eğitimli genç çalışanlara ihtiyaç bulunmaktadır.

DANIŞMAN: Dr. Bedrettin Yıldızeli

Sözel Sunum:20 Sınıf: 2

TERSANE İŞÇİLERİNDE MESLEK HASTALIKLARI

Bilgin S, Satıcı C, Kaya E, Yılmaz İ.E, Şentürk N.

GİRİŞ: İş kaynaklı iskelet kas sistemi rahatsızlıkları iskelet kas sisteminin çalışmasında görev alan vücut yapılarının iş yapma sürecinde veya iş ortamındaki çevresel etkenler tarafından zorlanıp işlevlerinde bozukluklara yol açılması sebebiyle oluşur. Bu rahatsızlıkların çalışana maliyeti sağlığın yitimi ile ortaya çıkan bireysel ve sosyal sorunlar ile çalışma yeteneğinin kaybedilmesi ile oluşan gelir kayıplarıdır.
AMAÇ: Tuzla tersaneler bölgesinde çalışan kaynakçılarda mesleğe bağlı bel, boyun ve diz ağrılarının değerlendirilmesi.
YÖNTEM: Araştırma kesitsel tipte olup, Tuzla Tersaneler Bölgesi'nde yer alan bir tersanede boru montaj ve ön imalat atölyelerinde çalışan toplam 80 işçiden 73'üne (%91,2) ulaşılmıştır. Veri toplamada kullanılan anket 2 bölümden oluşmaktadır. İlk bölümde sosyodemografik veriler ve ayrıntılı iş öyküsü, ikinci bölümde kas iskelet sistemi şikayetleri yer almaktadır. Anketler araştırmacılar tarafından işçilere yüz yüze görüşme tekniği ile uygulanmıştır. Veri analizinde tanımlayıcı istatistikler kullanılmıştır.
BULGULAR: Anketimize katılan işçilerin yaş ortalaması 32,6 - 8,0 (en küçük yaş 22, en büyük yaş 64) , %74'ü (n=54) evli, %38,7'si (n=27) ilkokul mezunuydu. İşçilerin %72,6'sı (n=53) boru-montaj, %27,4'ü (n=20) ön imalat bölümünde çalışmaktaydı. İşçilerin %37,0'ının (n=27) kronik bir hastalığı vardı ve %21,9'u (n=16) iş kazası geçirmişti. İşçilerin % 64,4'ü (n=46) halen sigara içiyordu ve %24,7'si (n=18) alkol kullanıyordu. Tersane sektöründe toplam çalışma süresi ortalamaları 55,1 - 6,6 aydı. İşçilerin %69,7'sinde (n= 56) boyun-omuz, bel, diz ağrısı şikayetlerinden en az biri vardı. İşçilerin %32,9'unun (n=24) boyun-omuz, %53,4'ünün (n=39) bel, %28,8'inin (n=21) diz ağrısı vardı. Bel ağrısı olan işçilerin %39'u (n=11) bel ağrısının çok şiddetli olduğunu ifade etti. Bel ağrısı olan işçilerin %48,3'ü (n=17) hafta sonu bu ağrının şiddetinin azaldığını söylerken yine %48,3'ü (n=17) bel ağrısının şiddetinin değişmediğini söyledi.
SONUÇ: Araştırma sonucunda tersanede çalışan kaynak işçilerinde kas-iskelet sistemi şikayetleri yüksek oranda görülmektedir. Hafta sonu dinlenmenin bel ağrılarında önemli ölçüde azalma sağladığı yine işçiler tarafından ifade edilmiştir.

DANIŞMAN: Dr. Elif Altundaş

22 Mayıs 2009

09:00-10:00

Sözel sunum oturum 6

Salon 2

Oturum Başkanı

Figen Kahyaoğlu

21. HEKİMLERİN YAŞAMINDA BİLGİSAYAR KULLANIMI VE İNTERNETİN YERİ
22. MARMARA ÜNİVERSİTESİ HASTANESİNDE ÇALIŞAN DOKTORLARIN KANITA DAYALI TIPA BAKIŞ AÇILARI
23. KLİNİK UYGULAMAYA GİRİŞ PROGRAMI ARAŞTIRMA DENEYİMİ MEZUNİYET SONRASINDA BİR FARK YARATIYOR MU?
24. HEMŞİRELERDE MESLEKİ STRES VE BUNU ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Her bildiri için 10 dk sunum, 5 dk tartışma süresi ayrılmıştır.

Sözel Sunum:21

HEKİMLERİN YAŞAMINDA BİLGİSAYAR KULLANIMI VE İNTERNETİN YERİ

Akar K.A., Baş F., Cebeci S.
Fatih Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem-1

GİRİŞ: Bilgisayar ve internet teknolojileri, bilimsel ve teknolojik gelişmelerin hızına paralel bir hızla yaşamımızdaki yerini almaktadır. Gün geçtikçe tıbbi literatürde internet bağımlılığından söz edilir hale gelmiştir.
AMAÇ: Hekimlerin yaşamında bilgisayar ve internetin yerini araştırmayı amaçladık.
YÖNTEM: Hastanemizde çalışan hekimlere, bilgisayar ve internet kullanım alışkanlıkları ile ilgili soruların yer aldığı anket uygulamıştır.
BULGULAR: Değerlendirmeye alınan 100 anketin 48'ini uzman, 38'ini asistan, 14'ünü pratisyenler doldurmuştur. Ankete katılanlar 24- 55 yaşları arasında, 61 erkek, 39 kadın, 65 evli 35 bekardır. Ankete katılanların tamamı en az 3 yıldır bilgisayar kullanmaktadır. Uzmanların %87.5'i (42 kişi), asistanların %60'ı (22 kişi), pratisyenlerin %50'si (7 kişi), 7 yıldan uzun süredir bilgisayar kullandığını belirtmiştir. Katılımcıların %78'i bilgisayarda donanıma önem vermektedir. Bilgisayarı kullanma amaçları içinde birinci sırada, %54 internet, %21 hasta dosyalarını doldurmak, %20 bilimsel çalışma, %2 müzik, %2 oyun, %1 MSN'de sohbet seçeneği işaretlenmiştir. İnternette birinci sırada tercih ettikleri siteler; %49 haber, %45 bilimsel, %2 alışveriş, %2 oyun ve %2 diğer siteleridir. Çalışmaya katılanların %38'i internetsiz bir hayat olabileceğini düşünmekte, %29'u işi olmasa da internetin açık durduğunu belirtmektedir. Bilgisayarı daha sık kullandıkları saat dilimine bakıldığında %66'sı (24 kişi sürekli, 42 kişi akşam ve gece saatlerinde) mesai sonrası interneti kullanmaktadır. Evlilerin %64'ü, bekarların %83 akşam saatlerini bilgisayar başında geçirmektedir. **Çalışmaya katılanların %50'si internete sürekli girme ihtiyacı duymaktadır.** Bunların %76'sı evlidir. Evlilerin %50'si, bekarların %53'ü sürekli internete girme isteği duymaktadır. **Anketi dolduranların %16'sı kendisini internet bağımlısı olarak tanımlamaktadır.** Bunların 9'u erkek (%56), 7'si kadın, 10'u evli (%62.5), 6'sı bekar, yaş ortalamaları 32.2 ve yedi yıldan uzun süredir bilgisayar kullanmaktadırlar.
SONUÇ: Yaptığımız çalışmaya göre hekimler arasında bilgisayar ve internet kullanımı yaygındır. Sürekli internete girme ihtiyacı duyanların bağımlılık açısından değerlendirmesi gerekebilir.

Sözel Sunum:22 Sınıf: 2

MARMARA ÜNİVERSİTESİ HASTANESİNDE ÇALIŞAN DOKTORLARIN KANITA DAYALI TIPA BAKIŞ AÇILARI

Yılmaz G., Karaca H., Üneşi E., Akbulut S.

GİRİŞ: Kanıta Dayalı Tıp (KDT) hasta bakımı ile ilgili alınan kararlarda mevcut en iyi kanıtların dikkatli, şeffaf ve akılcı kullanımıdır. Klinik tecrübe, sistematik araştırma ile elde edilen mevcut en iyi kanıtlar, hasta değer ve beklentilerinin entegrasyonudur. Hasta koşulları ve tercihleri ile mevcut en iyi kanıtların birleşmesi, klinisyen kararlarının kalitesini geliştirmek için uygulanır.
AMAÇ: MÜTF hastanesindeki çalışan profesörler dışındaki bütün doktorların KDT hakkındaki görüş ve tutumlarını belirlemek.
YÖNTEM: MÜTF hastanesinde çalışan profesör olmayan bütün doktorların listesi alınmış(n=459) , basit rastgele örnekleme ile 160 kişi seçilmiştir. Ancak red oranının yüksek olması nedeniyle görüşmeyi kabul eden 83 kişi ile görüşülmüştür. Bu nedenle araştırma tanımlayıcı tiptedir. Veriler 4 araştırmacılar tarafından gözlem altında toplanmıştır. Burada sunulan veriler 83 kişiye ait olup veri toplama süreci devam etmektedir.
BULGULAR: Ankete katılanların %80,7 si (n=67)'si klinik bilimlerde, %19,3'ü (n=16) temel bilimlerde çalışmaktadır. Araştırmaya katılanların %70,2'sini asistan, %16,7'sini doçent, %8,3'ünü ise uzman doktorlar oluşturmaktadır. Bu doktorların büyük çoğunluğu (%91,2) ise MÜTF'de uzmanlık eğitimi almış ya da almaktadır. Kişilerin %50,6'sı (n=42) KDT ile ilgili daha önce eğitim aldığını, %49,4^ü (n=41) ise bu konuda eğitim almadığını belirtmiştir. Doktorların büyük çoğunluğu (%89,3) tedavi sürecinde sadece doktorun kararının yeterli olmadığını, hastanın da bilgilendirilmesi gerektiğini düşünmektedir. Doktorların %64,3'ü (n=54) KDT uygulamalarının klinik deneyimi dikkate almadığı görüşüne katılmadığını belirtmiştir. KDT kriterlerinin sorgulandığı soruya doktorların sadece %17,9'u (n=15) doğru yanıt vermiştir. Doktorların %40,5'i (n=34) kendi alanıyla ilgili kongrelere mutlaka katıldığını, %42,9'u (n=36) seyrek olarak katıldığını, %15,5'i (n=13) ise genellikle katılmadığını belirtmiştir. Kanıt düzeyi en yüksek olan araştırma tipini sorduğumuzda doktorların sadece %6'sı (n=5) "sistematik derlemeler" yanıtını vermiştir. Doktorların büyük çoğunluğu (%67,9) ise sistematik derlemelere göre daha düşük kanıt düzeyinde olan randomize kontrollü çalışma yanıtını vermiştir. Makaleyi okurken ilk olarak neye dikkat ettiklerini sorduğumuzda; %42,9'u (n=36) sonuç kısmına, %28,6'sı (n=24) geçerliliğine, %27,5'i ise (n=23) uygulanabilirliğine dikkat ettiklerini belirtmiştir.
SONUÇLAR: Doktorların KDT hakkındaki bilgilerinin yetersiz olduğu sonucuna varılmıştır.

DANIŞMAN: Dr. Nadi Bakırcı, Dr. Sibel Kalaça

Sözel Sunum:23 Sınıf: 2

KLİNİK UYGULAMAYA GİRİŞ PROGRAMI ARAŞTIRMA DENEYİMİ MEZUNİYET SONRASINDA BİR FARK YARATIYOR MU?

Ergenç İ., Çelik Ç, Sorhan S, Echstein K.

GİRİŞ: Gerek bilimsel araştırmalara aktif katılımı arttırmak gerekse tıp öğrencilerine meslek hayatlarında ihtiyaç duyacakları araştırma sonuçlarını değerlendirme ve etkili bir biçimde kullanabilme becerisini kazandırmak amacıyla ülkemizde ve dünyada bazı tıp fakültelerinde mezuniyet öncesi öğrenci araştırma programları uygulanmaktadır.
AMAÇ: Araştırmamızın amacı ICP (Introduction to Clinical Practice) programını almış ve almamış mezunlarımızın mezuniyet öncesi araştırma deneyimini nasıl değerlendirdiklerini ve araştırma deneyimi yaşamış olmanın mezuniyet sonrasında ne gibi farklar yarattığını tespit etmektir. Hipotezimiz ICP araştırma deneyimi yaşanların mezuniyet sonrasında daha fazla bilimsel araştırma etkinliğine katıldığı şeklindedir.
YÖNTEM: Bu araştırma tanımlayıcı niteliktedir. Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesinden mezun hekimlere 20 Şubat 5 Nisan tarihleri arasında e-mail yoluyla uygulanmıştır. ICP deneyimini yaşamış ve yaşamamış gruplar için ayrı anket formu oluşturulmuştur. Katılımcılardan anket formlarını internet üzerinden doldurmaları istenmiştir. 2005 ve 2006 yılı mezunları ICP deneyimi yaşamış grup, 2002 mezunları ise bu deneyimi yaşamamış grup olarak tanımlanmış ve bu yıllarda mezun olanların tamamına ulaşılması hedeflenmiştir. Fakültenin öğrenci işlerinden telefon numaraları alınmış, ancak alınan numaraların %60'ının çalışır durumda olduğu tespit edilmiştir. 5 kez aranmasına rağmen ulaşılamayan, ankete katılmayı kabul etmeyen ve 3 hatırlatma mailine rağmen yanıt alınamayan mezunlar çıkarıldıktan sonra anketin doldurulma oranı 2005 ve 2006 mezunlarından %45 (N =91), 2002 mezunlarından ise %30 (n =29) olmuştur. Verilerin öncelikle sıklık dağılımları hesaplanmış karşılaştırmalı analizlerde ki-kare testi kullanılmıştır.
BULGULAR: Katılımcıların %75,2'si ICP programını almıştır ve %52.9'u kadındır. Katılımcıların %68.6'sı asistan olarak, %47.9'u üniversite hastanesinde çalışmaktadır. Tüm katılımcıların %79.3'ü hekim olmaktan memnundur. ICP alan katılımcıların %90'ı bu programın meslek yaşamların olumlu katkısı olduğunu belirtmiştir. ICP almayan grupta mezuniyet sonrası iki yıl içinde bilimsel bir kongrede bildiri sunma oranı %65.5 bulunurken aynı yüzde ICP alan grupta %36.3 (x^2 =7.66 p= 0.006). ICP almayan mezunların %66.7'si, alanların ise %50.5'i kendini tek başına bir bilimsel araştırmayı yürütecek yeterlilikte bulmaktadır (x^2 =6.34 p= 0.042). Gelecekte bir bilimsel araştırmaya katılmayı düşünenler ICP almış grupta daha fazladır (%92.3'e karşılık, %83.3, x^2 =9.33 p= 0.009). Mezun olduktan sonraki iki yıl içinde aktif bir araştırmaya katılma durumu açısından iki grup arasında anlamlı bir fark saptanmamıştır. ICP alan grupta kendimi bir araştırma makalesini metodoloji ve kanıt düzeyine göre değerlendirebilecek yeterlilikte buluyorum diyenler %52.7 iken diğer grupta aynı oran %46.7'dir (p>0.05).
SONUÇ: ICP alanların bu programdan memnuniyeti ve araştırmaya yönelik motivasyonları yüksek düzeydedir. Ancak çalışmamız sonucunda başlangıç hipotezimiz kanıtlanamamıştır.

DANIŞMAN: Dr. Mehmet Akman

Sözel Sunum:24 Sınıf: 2

HEMŞİRELERDE MESLEKİ STRES VE BUNU ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Öğütlü H, Tekayev N, Küçükak S, Durukal T.

GİRİŞ : Tüm sağlık çalışanları gibi hemşirelerde de stresin yüksek olduğu bilinmektedir. Her iş ortamındaki stres kaynaklarının birbirinden farklı olduğu, iş yerinde maruz kalınan yoğun ve uzun süreli stresin çalışanlarda çok çeşitli ruhsal ve fiziksel değişikliklere neden olduğu saptanmıştır. Bu faktörlerin sürekliliği uzun süreli strese neden olmakta ve bu sorunlar da çalışanın fizyolojik, bilişsel, psikolojik ve davranışsal olarak etkilemektedir.
AMAÇ : Bu çalışmada Marmara Üniversitesi Hastanesi'nde çalışan hemşirelerin mesleki stres düzeyleri ve bunu etkileyen faktörlerin araştırılması amaçlanmıştır. Hemşirelerin mesleki stres düzeyi ile yaş, çalışma süreleri, çalıştığı bölüm, eğitim düzeyi, medeni durum, fiziksel ve psikolojik şikayetler arasında bir ilişki olup olmadığının değerlendirilmesi.
YÖNTEM : Bu araştırma kesitsel nitelikte olup Marmara Üniversite Hastanesi'nde çalışan hemşireler çalışan hemşirelere, 13-20 Mart 2009 tarihleri arasında uygulanmıştır. Anketimiz sosyodemografik özellikleri değerlendiren 11 soru ile Occupational stress questionary-alt ölçeklerini (İş yükü, bağımsız hareket edebilme yeteneği, iş doyumu) içeren 53 sorudan oluşmaktadır. Anketimiz 124 kişiye dağıtılmış ve 100 kişi anketi doldurmuştur(%82). Verilerin sıklık dağılımları hesaplanmış, karşılaştırmalı analizlerde tanımlayıcı istatistikler ve t testi kullanılmıştır.
BULGULAR : Marmara Üniversitesi Hastanesinde anketimizi yanıtlayan hemşirelerin %92'si kadındır. Hemşirelerin %36'sı işlerinden ne memnun ne de memnun değildir, %32'si genellikle memnundur, %24'ü ise genelde memnun değildir. %40'ı işlerinin genellikle fiziksel yorgunluğa yol açtığını belirtirken, %40'ı ise her zaman fiziksel bir yorgunluğa yol açtığını belirtiyor. %36'sı işlerinin her zaman zihinsel yorgunluk meydana getirdiğini düşünürken, %32'si bazen yorulduklarını ifade ediyor. %56'sı normal hayatında bazen stresli durumlar yaşarken, %16'sı genellikle ve %16'sı nadiren stresli durumlar yaşamaktadır. Hemşirelerin %36'sı çalışma koşullarının genellikle iyi olmadığını düşünürken, %24'ü ne iyi ne de kötü olduğunu belirtiyor.
SONUÇ : Bu çalışmanın sonuçları, hemşireler için mesleklerinin fiziksel ve zihinsel açıdan çok yorucu olduğunu; hemşirelerin normal hayatlarında strese yatkın olduklarını; iş kalitesinin iş memnuniyeti ile ilişkili olduğunu düşündürmüştür.

DANIŞMAN: Dr. Elif Altundaş

22 Mayıs 2009

09:00-10:00

Sözel sunum oturum 7

Salon 3

Oturum Başkanı

Murat Fatih Pul

25. TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN AIDS HAKKINDAKİ BİLGİ VE TUTUMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

26. İLAÇ KULLANIMI KONUSUNDAKİ BİLİNÇ DÜZEYİMİZ

27. MARMARA ÜNİVERSİTESİ ÖĞRENCİLERİNİN İLAÇ KULLANIMI VE İLACA BAĞLI SORUNLAR İLE İLGİLİ DENEYİMLERİNİN ARAŞTIRILMASI

28. İSTANBUL ŞEBEKE SULARININ HALK SAĞLIĞI AÇISINDAN GÜVENİLİRLİĞİ

Her bildiri için 10 dk sunum, 5 dk tartışma süresi ayrılmıştır.

Sözel Sunum:25

TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN AIDS HAKKINDAKİ BİLGİ VE TUTUMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Erdoğan H.*, Ağalar C.**, Saygun M.***
* *Kırıkkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Bilimsel Arastırma Topluluğu*
** *Kırıkkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Enfeksiyon Hastalıkları Ana Bilim Dalı*
*** *Kırıkkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Ana Bilim Dalı*

GİRİŞ : Tıp fakültesi öğrencileri HIV bulaşıcılığı bakımından risk grubu oluşturmakla birlikte AIDS ile ilgili koruyucu ve tedavi edici hekimliğin eğitim sürecinde yer almaktadırlar.
AMAÇ : Farklı düzeylerdeki Tıp Fakültesi öğrencilerinin AIDS hakkındaki bilgi düzeyleri ve bu konudaki bilgi- tutum ilişkisini değerlendirmek amacıyla tanımlayıcı, kesitsel bir anket çalışması planlanmıştır.
YÖNTEM : Çalışmaya Kırıkkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem I, III ve V-VI öğrencileri katılmıştır. Yüz yüze anket tekniği ile çalışmaya katılan öğrencilerin AIDS konusundaki bilgi ve tutumları değerlendirilmiştir. Elde edilen sonuçlar SPSS15 ile analiz edilmiş ve farklı dönemlerdeki öğrencilere ait veriler karşılaştırılmıştır.
BULGULAR : Çalışmaya 177 kişi katılmıştır. Katılanların % 50,8 i kız (n: 90), % 49,2'si (n:87) erkektir. Öğrencilerin dönemlere göre dağılımı; Dönem I 67 kişi, Dönem III 51 kişi ve Dönem V-VI 59 kişidir. Katılanların %98'i HIV'in korunmasız cinsel ilişki ile bulaştığını, %41,8'i oral ve anal seksle bulaşmadığını düşünmektedir. Ankete katılanların % 87,6'sı mevcut tedavinin, yaşam kalitesini artırdığını fakat kesin tedavisinin olmadığını belirtmektedir. Bu soruya yanlış cevap verenlerin %68,2'sinin dönem I öğrencisidir. HIV enfeksiyonun besinlerle bulaşmadığını bilen katılımcıların %53,8'i AIDS hastası ile çatal, bıçağını kesinlikle paylaşmayacağını belirtmiştir. Ankete katılanların %87,1'i AIDS hastasının üniversiteye devam etmesi gerektiğini belirtirken, ankete katılanların %22,6'sı AIDS hastasıyla kesinlikle çalışmayacağını belirtmiştir.
SONUÇ : Kırıkkale Üniversite Tıp Fakültesi öğrencilerinin AIDS hakkında bilgi düzeyleri yeterlidir. Öğrencilerin ilerleyen dönemlerde bilgi düzeyinin arttığı ancak tutumlarında anlamlı bir farklılığın olmadığı saptanmıştır.

Sözel Sunum:26 Sınıf: 2

İLAÇ KULLANIMI KONUSUNDAKİ BİLİNÇ DÜZEYİMİZ

Kahraman B, Sefer AP, Yapas A, Kabaalioğlu M.

GİRİŞ: İlaçların bilinçli kullanımı oldukça önemlidir. Hastaların, hekimin önerileri doğrultusunda ilaç kullanması gerekir. Hastanın doğru yönlendirilmesinden de eczacı sorumludur.
AMAÇ: İlaç kullanımındaki bilinç düzeyinin saptanmasıdır.
YÖNTEM: 29 soruluk anket, İstanbul Kadıköy'deki 10 eczanede 200 hastaya uygulanmıştır. Elde edilen veriler SPSS istatistik programında değerlendirilmiştir.
BULGULAR: Görüşülen hastaların %39'u erkek, %61'i kadındır. Hastaların %3,5'i okur-yazar değil, %19,5'i ilkokul mezunu, %13'ü ortaokul mezunu, %37,5'i lise mezunu, %5,5'i yüksekokul mezunu, %18'i üniversite mezunudur, %3'ü ise lisansüstü eğitim almıştır. Katılımcıların %61,5'i genellikle, %20,5'i bazen, prospektüs okurken %18'i ise hiç okumamaktadır. Prospektüste en çok (%72,5) yan etkiler, en az ise (%9) kimyasal formülü okunmaktadır. Prospektüs okuma oranları eğitim düzeyiyle doğru orantılıdır. Prospektüsü okumaktan olumlu etkilenenler, olumsuz etkilenenler ve etkilenmeyenler aynı orandadır. Katılımcıların %78'i ilaç kutusunda bilgilendirici ek bir yazı olması gerektiğini düşünmektedir. Kullandıkları ilaçların yan etkilerini bilenler %85'tir ve bunların %61'i prospektüsten öğrenmiştir. Katılımcıların %61,5'i ilacın saklama koşullarına her zaman dikkat ederken, son kullanma tarihine %80,5'i dikkat etmektedir. İlaçla beraber alınmaması gerekenlere her zaman dikkat edenlerin oranı %69,5, hiç dikkat etmeyenler ise %4'tür. Prospektüs okuyanların %90,5'i ilacı beraber alınmaması gereken kimyasallara dikkat etmektedir. Hekim önerisi olmadan ilaç kullananlar %53 ve bunların %31'i eczacı, %17,7'si yakınlarının önerisine göre ve %25,7'si kendi kendine ilaç kullanmaktadır. İlaçları bir bardak su ile yutanlar %72,5, bir yudum su ile yutanlar %21,5, su dışında bir içecekle yutanlar %4 ve tek başına yutanlar %1,5'tir. Tedavi bitince ilacını saklayanlar %68'dir. Katılımcıların %40,5'i reçetesiz ilaçları veya şifalı bitkileri hiç kullanmamaktadır. %11'i ise şifalı bitkilere reçeteli ilaçlardan daha çok güvenmektedir.
SONUÇ: Araştırmamızda katılımcıların özellikle saklama koşulları ve son kullanma tarihi gibi bilgilere dikkat ettikleri görülmüştür. Ayrıca gerektiğinde doktora danışmaktadırlar ve büyük bir kısmı ilacı bir bardak su ile almaktadır. Sonuç olarak hastaların ilaç kullanımı konusunda bilinç düzeylerinin iyi olduğu anlaşılmış ve dahası hastaların ek bilgilenmeye gereksinim duydukları ortaya çıkmıştır.

DANIŞMAN: Dr. Atila Karaalp

Sözel Sunum:27 Sınıf: 2

MARMARA ÜNİVERSİTESİ ÖĞRENCİLERİNİN İLAÇ KULLANIMI VE İLACA BAĞLI SORUNLAR İLE İLGİLİ DENEYİMLERİNİN ARAŞTIRILMASI

Ünal Ç, Çanga HB, Önem İ, Gün M., Çanga H.B.

GİRİŞ:İlaç kullanımı, daha çok çocuk,yaşlı,kronik hastalıklı bireyler gibi özel gruplarda araştırılmasına karşın,genç erişkin kişilerde bu konunun algı,davranış ve bilgi düzeyleri tam olarak bilinmemektedir.
AMAÇ: Marmara Üniversitesi (MÜ) öğrencilerinin ilaç kullanımı bilgi ve deneyimlerinin incelenmesi ve sağlıkla ilgili fakültelerdeki öğrenciler (SFÖ) ile diğer öğrencilerin (DÖ) bu deneyimlerinin karşılaştırılmasıdır.
YÖNTEM:MÜ Haydarpaşa Yerleşkesinde halen eğitim gören ve araştırmaya katılmayı kabul eden, 120'si(%58) SFÖ ve 85'i(% 42) DÖ toplam 205 lisans öğrencisine yüzyüze görüşme yöntemiyle "10 Mart-10 Nisan 2009" tarihleri arasında anket uygulandı. Ankette öğrencilerin ilaç kullanımına ilişkin deneyimleri, bilgi ve tutumları ve yaşadıkları sorunlar,bazı sosyodemografik özellikleriyle birlikte sorgulandı.
BULGULAR:Öğrencilerin %58.5'inin kadın,%71'inin düz liseden mezun olduğu, yaklaşık yarısının ailesinin aylık gelirinin 1000-2000 TL arasında olduğu ve kendisinin ayda 300-600 TL harcadığı, %87.3'ünün sosyal güvencesinin bulunduğu saptandı. Öğrencilerin %71.7'sinin son 1 yılda ilaç kullanmış olduğu, %59.5'inin ilaçları kullanmaları gereken süreden önce bırakmış oldukları saptandı."Erken iyileştiklerini düşünmeleri"nin(%54.1) tedavilerini erken bırakma gerekçelerinin başında yer aldığı saptandı. Öğrencilerin yarısı reçetesiz ilaç kullandığını,%17.2'si ilaç dışı tedavi kullandığını, %31'i kendi kullanmış olduğu/bildiği ilaçları yakınlarına tavsiye ettiğini bildirdi. Katılımcıların %24.2'si oral yoldan kullandıkları ilaçları susuz/su dışı içecekle (meyvesuyu,çay,süt,alkol vb.) aldıklarını beyan etti.Öğrencilerin %16.6'sı son 1 yıl içinde ilaca bağlı advers etki ile karşılaştığını,%80.5'i ilaç prospektüslerini okuduğunu ve burada yazan yan etkilerine dikkat ettiğini belirtti.TV yada TV-dışı medyada ilaç reklamlarının yapılmasını uygun bulmadıklarını belirtenlerin oranlarının sırasıyla % 67.5-%60.8 olduğu saptandı.SFÖ ile DÖ'nün verileri karşılaştırıldığında ikisi hariç,ankette sorgulanan diğer parametreler bakımından grupların birbirine benzer özellikler taşıdığı saptandı($p>0.05$)."İlacını erken bırakanlar"ın DÖ grubunda,"prospektüs okuma alışkanlığı"nın ise SFÖ grubunda anlamlı fark oluşturacak şekilde daha yüksek oranda olduğu saptandı($p<0.05$).
Sonuç:Üniversite öğrencilerinin ilaç kullanımı konusunda bazı karakteristik davranışları olduğu, eğitim düzeyi bakımında üst sıralarda yer alan gençlerin ilaç kullanımı konusunda yeterli donanıma sahip olmadıklarını sonucuna varıldı.Sağlık politikaları geliştirilirken,hakkında en az bilgi sahibi olunan ilaçlar konusunda, en eğitimli kişiler de dahil toplumunun her kesimine yönelik eğitim programları oluşturulmalıdır.

DANIŞMAN: Dr. Ahmet Akıcı

Sözel Sunum:28 Sınıf: 2

İSTANBUL ŞEBEKE SULARININ HALK SAĞLIĞI AÇISINDAN GÜVENİLİRLİĞİ

Kurtoğlu M, Gürler M, Eroğlu S, Kardeş S.

GİRİŞ : Dünyanın 3/4 ü,vücudumuzun 2/3 ü yaşamın başlangıç noktası olan suyun yeterli ve uygun kalitede olması halk sağlığı açısından önemlidir.Dünya genelinde Bir milyar İki yüz milyona yakın insanın temiz sudan mahrum olduğu ,İki Milyar Beş yüzbine yakınının ise su ihtiyacını kirli kaynaklardan karşıladığı günümüzde,suyla bulaşan hastalıkların görülme oranı ve buna bağlı ölümler artış göstermiştir.Bundan dolayıdır ki evlerimize ulaşan suyun çeşmeden çıktığı ana kadar geçirdiği süreç hayati önem taşımaktadır.
AMAÇ : İstanbul su şebekesinden musluklarımıza ulaşan suyun içilebilir kalitede olup olmadığını belirlemek.
YÖNTEM : istanbul şebeke suyunun dağıtım merkezi olarak Ömerli,İkitelli,Terkos,Elmalı isimleri altında dört adet arıtma tesisi bulunmaktadır.Bu tesislerin dağıtım yaptığı Üsküdar,Güngören,Şişli,Beykoz semtlerinden rastgele seçilen dört haneden gerekli niteliklere sahip altı ayrı örnek kabına su örneği alma standardına uygun bir şekide,eş zamanlı olarak alınan su örnekleri on iki saat içerisinde soğuk muhafaza ile İSKİ inceleme ve analiz labaratuvarına gönderildi.(İSKİ Su Kalite Kontrol Laboratuarı,uluslararası kabul görmüş kriterleri sağlamak için, TSE EN ISO/IEC17025 "Deney ve Kalibrasyon Laboratuarlarının Yeterliliği için Genel Şartlar" standardını çalışmalarında uygulamaya koymuştur.Bu standart çerçevesinde, Türkiye'deki tek yetkili Akreditasyon kuruluşu olan TURKAK (Türk Akreditasyon Kurumu) tarafından gerekli denetimler yapılarak, çalışmalara uygun 22 parametreden 29.06.2007 tarihi itibarı ile AB-0136-T akreditasyon numarası ile uluslararası akreditasyon sertifikasını almıştır.)İSKİ labaratuvarında alınan örneklerin içerisindeki florür, aliminyum, arsenik, kurşun, civa, ph, demir, mangan, klorür, koliform, bakteri oranları ayrı ayrı değerlendirilerek dünyada kabul edilen içme suyu standartlarına uygun olup olmadığı tespit edildi.
BULGULAR : İncelenen su örneklerinde koliform bakteriye rastlanmamıştır.Ayrıca ağır metaller olan kurşun krom kadmiyum gibi maddeler standartlara uygundur.Kromun maksimum değeri 0,05mg/l'ken örnek sularda 0,02 mg/l dir.Aynı şekilde Kurşun maksimum değer TSE 0,01 mg/l ,WHO 0,05 mg/l'ken örneklerde bu değer 0,01 mg/l olarak bulunmuştur. Suyun sertlik oranının ise olması gerekenden fazla olduğu sonucuna ulaşılmıştır.Bu deger WHO 500 mg/l iken örneklerde 130 ile162 arasında farklılık göstermiştir.
SONUÇ : Evlerimize giren musluk suyunun Türk Standartları Enstitüsü (TS266-2005), Sağlık Bakanlığı'nca 17 Şubat 2005 tarih ve 25730 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren"İnsani Tüketim Amaçlı Sular Hakkında Yönetmelik", Dünya Sağlık Teşkilatı (WHO), Avrupa Birliği (EC), ve ABD Çevre Koruma Ajansı (EPA) tarafından belirtilen limit değerlere sadece suyun sertliği dışında uygun olduğu tespit edilmiştir.

DANIŞMAN: Dr. Nilüfer Özaydın

22 Mayıs 2009

09:00-10:00

Sözel sunum oturum 8

R Salonu

Oturum Başkanı

Umay Kiraz

29. ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN ORGAN BAĞIŞI KONUSUNA YAKLAŞIMLARI
30. 4-16 HAFTALIK BEBEĞİ OLAN ANNELERDE DOĞUM SONRASI DEPRESYON
31. GEBELERDE SAĞLIK ALGISI VE BUNU ETKİLEYEN FAKTÖRLER
32. DÖRT BOYUTLU ŞİKAYET LİSTESİ ÖLÇEĞİ (4DSQ) GEÇERLİLİK GÜVENİLİRLİK ÇALIŞMASI

Her bildiri için 10 dk sunum, 5 dk tartışma süresi ayrılmıştır.

Sözel Sunum:29

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN ORGAN BAĞIŞI KONUSUNA YAKLAŞIMLARI

Kınıkoğlu O., Karaahmetoğlu C.
Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi

Organ nakli, ülke olarak çözmeye çalıştığımız önemli sağlık konularından biridir. Türkiye'deki organ bağış sayısı Avrupa ülkelerinin çok altındadır. İspanya'da her 1 milyon kişiden 35'i organlarını bağışlarken ülkemizde bu rakam her 1 milyon kişide 1.5-2 kişidir. Araştırmamızda Yeditepe Üniversitesi bünyesindeki farklı fakültelerde okuyan 664 öğrenciye uyguladığımız anketten elde ettiğimiz sonuçları değerlendirdik. Öğrencilerin %73'ü organ naklini desteklemekte buna karşılık yalnızca % 4.51'i aktif bağışlayıcı olarak organ bağış kartı taşımakta veya sürücü belgesinde bağış yaptığını beyan etmektedir. Anketi yanıtlayanların % 41.6'sı bu konu hakkında bilgilendirilmedikleri için şu ana kadar aktif bağışlayıcı olamadıklarını bildirmişlerdir. % 32.8 kişi ise Türkiye'deki sağlık sistemine olan güvensizliklerinden dolayı organ bağış kartı taşımayı düşünmediklerini bildirmişlerdir. Bu kişiler organlarını bağışlamaları halinde kendilerine gerekli tedavinin uygulanmayacağını düşünmektedirler. Şu ana kadar organlarını bağışlamamış kişilerin % 44.6'sı ölümlerinden sonra organlarının alınmasını kabul etmektedirler. Ölümden sonra organların alınması fikrine yaklaşım açısından her iki cins arasında anlamlı bir fark bulduk. Organ naklinin desteklenmesi konusunda fakültelerimiz arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit ettik.

Anketimize katılan 664 kişinin hali hazırda % 47' si organlarını bağışlamak isterken bağış kartı taşıyan kişi oranı yüzde % 4.51' dir. Aynı oran A.B.D'de % 52.7'dir. Üniversitemizde organ naklini destekleyen bu kadar çok kişi varken organ bağışında bulunanların sayısının bu denli az olması organ bağışı sağlayan kuruluşların ve kampanyaların yetersiz olduğunu düşündürmektedir. Ülkemizde aktif bağış yapmama nedenlerinden birisi de sağlık sistemine duyulan güvensizliktir. Organ nakli ile ilgili kurulaşların halkı bilinçlendiren çalışmalar yaparak sağlık sistemine duyulan güveni artırmasının bağış sayısını olumlu yönde etkileyeceğini düşünüyoruz.

Sözel Sunum:30 Sınıf: 2

4-16 HAFTALIK BEBEĞİ OLAN ANNELERDE DOĞUM SONRASI DEPRESYON

Börklü E., Cenk M., Üner E., Uygan U.

GİRİŞ: Birçok kadın gebelik ve doğum ile ortaya çıkan fizyolojik, psikolojik ve sosyal değişimlere kolaylıkla uyum sağlarken; bazı kadınlarda hafif, orta ve şiddetli düzeylerde ruhsal hastalıklar ortaya çıkmaktadır. Bu durum hüzün halinden başlayıp, psikotik özellikli bir depresyona kadar uzanabilir. Genellikle doğumdan sonraki 2-8. Haftalar içinde başlar ve en az 2 hafta en fazla 1 yıl kadar sürer. Postpartum depresyon geçiren kadınların yaklaşık %80'ni bunun farkına varmamaktadır.
Amacı: AÇSAP'tan hizmet alan annelerde postpartum depresyon sıklığı, farkındalık ve sosyal desteğin etkisini saptamak.
YÖNTEM: Anketimiz gözlemsel, tanımlayıcıdır. Katılımcılarla yüz yüze görüşülerek uygulanmıştır. Veriler, sosyodemografik özellikler ve depresyona neden olabilecek bazı faktörlerin yer aldığı bir soru formu, Edinburg Doğum Sonrası Depresyon Ölçeği(EDDÖ) ve Sosyal Destek Ölçeği (SDÖ) aracılığıyla toplanmıştır. Toplam 98 anneye ulaşılmıştır. Toplanılan verilerin değerlendirilmesinde SPSS paket programı, ki kare testi, student t test kullanılmıştır.
BULGULAR: Katılımcıların %59'u lise veya üniversite mezunudur. EDDÖ'ye göre annelerin %23'ünde postpartum depresyon olasılığı saptanmıştır ve %62'si doğum sonrası depresyondan haberdar olduğunu belirtmiştir. Depresyonda olmayan annelerin SDÖ ortalaması 65.2 iken depresif olanların 49.6'dır($p<0.001$). Bebeğim huysuz diyen annelerin %40.7'sinde depresyon belirlenirken, huysuz değil diyenlerde bu oran %16.9'da kalmıştır($p=0.013$). Annelerin %53'ü sürekli evde oturmaktan sıkıldığını belirtmiş, bunların da %34.6'sı depresif çıkmıştır. Sıkılmıyorum diyenlerin de %10.9'u depresyondadır ($p=0.006$).
SONUÇ: Doğum sonrası depresyonda demografik özelliklerden çok sosyal desteğin ön planda olduğu görülmüştür. Annenin aldığı sosyal destek arttıkça depresyon oranı azalmaktadır.

DANIŞMAN: Dr. Serap Çifçili

Sözel Sunum:31 Sınıf:2

GEBELERDE SAĞLIK ALGISI VE BUNU ETKİLEYEN FAKTÖRLER

Yılmaz SC, Taşbilek YE, Akyan O, Öztaş O.

GİRİŞ: Hamilelik normal bir yaşam süreci olması karşın; bireyde fiziksel, fizyolojik, psikolojik, duygusal, sosyal ve pek çok boyutta önemli değişikliklere neden olmaktadır. Bu değişikliklerin bireyin sağlık algısını nasıl etkilediği ve kendilerini ne kadar sağlıklı gördüğü kişiyi doğrudan ilgilendirdiği gibi; ana rahmindeki fetusu, dolayısıyla oluşacak yeni kuşakları etkileyebilmesi açısından halk sağlığında önemli bir süreci oluşturmaktadır.
AMAÇ: Hamile kadınların, hamile olmayan kadınlara kıyasla sağlık algısı açısından farklılıklarını belirlemek
YÖNTEM: Araştırmamız gebe ve gebe olmayan kadınlardan oluşan tanımlayıcı bir çalışmadır. Nottingham sağlık profili ile kişilerin sosyodemografik özelliklerini belirleyecek 19 sorudan oluşan anket 41 gebe, 42 gebe olmayan toplam 83 kadına MÜTF Hastanesi jinekoloji polikliniğinde ve GATA Hastanesi prenatal polikliniklerinde uygulanmıştır. Gebe olmayan kadınlar seçilirken, gebe olanlarla yaş olarak denk olmalarına ve her iki grubun da kronik bir hastalığı olmamasına dikkat edilmiştir. Karşılaştırmalı istatistiksel analizlerde T-test, ki-kare testi kullanılmıştır. Nottingham profilinin enerji, ağrı, sosyal izolasyon bölümleri 0-100 arasında puanlandırılıp; fiziksel aktivite bölümü 0-10 arasında puanlandırılmıştır.
BULGULAR: Anketimize katılan gebelerin yaş ortalaması 28.9 gebe olmayan kadınların yaş ortalaması:30.2 dir. Gebelerin %61 i gebe olmayan kadınların % 26.2 si ev hanımıdır. Nottingham sağlık profilinin sosyal yalıtım, fiziksel aktivite ve uyku alt ölçeklerinde iki grup arasında anlamlı fark bulunmazken; ağrı, enerji ve fiziksel aktivite alt ölçeklerinde gebelerin kendilerine yönelik sağlık algılarının kontrollere göre anlamlı düzeyde daha düşük olduğu görülmüştür ($p<0.05$).
SONUÇ: Gebelik, kişinin kendine yönelik sağlık algısını olumsuz yönde etkilemektedir. Bu algıyı olumsuz yönde etkileyen ağrı, enerji ve fiziksel aktivite parametrelerinde iyileşme sağlayabilecek önlemlerin araştırılması önerilir.

DANIŞMAN: Dr. Mehmet Akman

Sözel Sunum:32 Sınıf: 3

DÖRT BOYUTLU ŞİKAYET LİSTESİ ÖLÇEĞİ (4DSQ) GEÇERLİLİK GÜVENİLİRLİK ÇALIŞMASI

Yöndem M, Çörekçi B, Alpak HG, Eser FB

GİRİŞ: Türkiye de ruh sağlığı problemleri arasında depresyon en sık rastlanan ruhsal problemlerden biridir. Depresyon ve diğer sık rastlanan psikiyatrik rahatsızlıkları kısa sürede tarayabilecek ölçekler teşhis süresini kısaltacağı klinik kullanımda faydalı olacaktır.
AMAÇ: İngilizce geçerlilik güvenilirliği kanıtlanmış olan 4DSQ'nun (dört boyutlu şikayet listesi ölçeği-depresyon, anksiyete, somatizasyon, disstres) Türkçe geçerlilik güvenilirlik çalışmasını yaparak, tarama amacıyla hizmete sunmaktır.
YÖNTEM: 50 sorudan oluşan ve depresyon, anksiyete bozukluğu, somatizasyon bozukluğu ve distress durumu ile ilişkili belli başlı semptomları tarayan 4DSQ ölçeği 3 bilingual araştırmacı tarafından orijinal dili olan Hollandaca'dan Türkçe'ye tercüme edildi. Ortaya çıkan tercümeler 4.bilingual hekim ile tartışılarak son haline getirildi. Ön test olarak 15 kez düzeltmelerden önce ve 15 kez de sonra uygulanıp, değişiklik yapılarak son haline getirildi. Buna ek olarak 34 sorudan oluşan genel psikososyal problemler listesi Türkçeye çevrilerek sorgulandı. Psikiyatri polikliniği dışında Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesini ziyaret eden 220 kişiye he iki ölçek yüz yüze uygulandı. Orijinal çalışmada belirtilen kesme değerlerine göre taranan herhangi bir durum için yüksek puan alan katılımcılar psikiyatri polikliniğinde yapılacak standart ruh sağlığı muayenesi için yönlendirildiler. Muayene sonuçları ölçeğin duyarlılık ve özgüllük değerlendirmelerinde kullanıldı.
BULGULAR: Ankete katılanların %67,3'ü kadındır. %64,1'i lise ve daha üstü eğitim sahibidir. % 61,8'i evlidir. Katılımcıların % 19,5'inde depresyon, %20,5'inde anksiyete, %67,7'sinde somatizasyon, % 55,9'unda disstres puanları orijinal ölçeğin kesme puanlarının üzerinde çıkmıştır. Katılımcıların % 39,1'i iç disiplinlerinden memnun olmadığını , % 53,7 si uyku problemi olduğunu söylüyor. Katılımcıların % 12,7'sinin cinsel problemi var. Katılanların % 58,6 sı kendilerine güvenlerinin tam olduğunu söylüyor.
SONUÇ: Türkçe ölçek uygulanan kişilerin ortalama±2SD puanları orijinal ölçek için belirtilen kesme puanlarından daha yüksek çıkmıştır. Bu nedenle Türkçe ölçeğin değerlendirilmesinde farklı kesme değerlerinin ortaya çıkacağı düşünülmektedir. Bu fark; depresyon, anksiyete bozukluğu, somatizasyon bozukluğu ve distress yakınmalarının Türk hastalar tarafından farklı ifade edildiğini ya da kültürel etkilerin olduğunu düşündürmüştür.

DANIŞMAN: Dr. Pemra Ünalan

22 Mayıs 2009

13:15-14:30

Sözel sunum oturum 9

Salon 1

Oturum Başkanı

Onur Bukağıkıran

33. MARMARA ÜNİVERSİTESİ HASTANESİNDEKİ DOKTORLARDA MESLEKİ STRES
34. YAZILI MEDYADA ŞİDDET HABERLERİNİN SIKLIĞI VE GÖSTERİLİŞ BİÇİMİ
35. İSTANBUL'DAKİ BAZI SOKAK TOPLAYICILARIN SAĞLIK KOŞULLARININ İNCELENMESİ
36. ÜSKÜDAR İLÇESİNDEKİ 8. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN SİGARA İÇME ORANI, REKLAMLARIN SİGARA KULLANIMINA ETKİSİ VE ÖĞRENCİLERİN SİGARAYA ULAŞMA YOLLARI
37. INTRAARTİKÜLER PH DEĞİŞİKLİĞİNİN KIKIRDAK METABOLİZMASI ÜZERİNE ETKİSİ

Her bildiri için 10 dk sunum, 5 dk tartışma süresi ayrılmıştır.

Sözel Sunum:33 Sınıf:2

MARMARA ÜNİVERSİTESİ HASTANESİNDEKİ DOKTORLARDA MESLEKİ STRES

A. Aykanat, K. Schreiber, M. Yakın, O. Baykara

GİRİŞ: Sağlık alanında çalışanlarda depresyon sık görülür. Pek çok ülkede yapılan araştırmalarda hekimler için önemli bir sağlık sorunu durumuna gelmiş olan depresyonun düzeyinin ve etkileyen faktörlerin belirlenmesi, önlem alınması açısından önemlidir.
AMAÇ : Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi hekimlerinin branşlarına ve özelliklerine göre depresyon durumlarını incelemektir.
GEREÇ VE YÖNTEM : Veriler Mart-Nisan 2009'da toplanmıştır. Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Pediyatri, Genel Cerrahi, Kadın Doğum ve Dahiliye anabilim dallarında ve Temel Bilimler Bölümünde çalışan tüm hekimlere ulaşılması hedeflenmiştir. Depresyon düzeyi incelenirken Türkçe geçerlik ve güvenilirliği yapılmış olan "Beck Depresyon Ölçeği" kullanılmıştır. (Skorlama: 0-9 depresyon yok, 10-19 hafif depresyon, 20-29 orta depresyon, 30-63 yüksek depresyon). Ayrıca anket uygulanmış ve ölçek puanlarıyla ilişkilendirilmiştir. Veriler SPSS 15 programında değerlendirilmiştir.
BULGULAR : En yüksek depresyon skoru pediyatri (14.50) ve dahiliye (14.37) hekimlerindedir. Bunları kadın doğum (10), temel bilimler (8.79) ve genel cerrahi (7.20) izlemiştir. Asistanlarda dahiliye (17.06) ve pediyatri (16.15) en yüksek depresyon skorlarına sahiptir. Bunları kadın doğum (9.80), temel bilimler (9.73) ve genel cerrahi (7) izlemiştir. Kadınlarda (10.9), erkeklere (12.34) göre depresyon daha azdır. Tüm gruplarda cinsiyete bağlı depresyon ayrı ayrı incelendiğinde kadınlarda daha azdır. Günlük ortalama hasta sayısı 15'in altında olan hekimlerde (9.81), 15'in üzerinde olan hekimlere (14.01) göre depresyon daha azdır. Beklentinin aksine haftalık üçten az nöbet tutan klinik asistanlarında (15.76), üçten fazla nöbet tutanlara (12.15) göre daha çok depresyon görülmüştür. Sadece öğretim üyeleri ve uzmanlar incelendiğinde dahiliye (11.28), pediyatri (10.37) ve kadın doğum (10.25) branşlarında depresyon düzeyi, genel cerrahi (7.5) ve temel bilimlere (7.25) göre daha yüksektir.
TARTIŞMA VE SONUÇ : Genel olarak dahiliye ve pediyatri hekimleri, diğer dallarla göre daha çok deprime çıkmıştır. Erkek hekimler kadın hekimlere göre, dahiliye ve pediyatrinin asistanları diğer dallarınkilere göre daha deprimedir. Depresyon düzeyi en düşük olan hekimler temel bilimler ve genel cerrahidedir.

DANIŞMAN: Dr. Şanda Çalı

Sözel Sunum:34 Sınıf: 2

YAZILI MEDYADA ŞİDDET HABERLERİNİN SIKLIĞI VE GÖSTERİLİŞ BİÇİMİ

Çetiner D. , Asya O.

GİRİŞ: Tüm davranışlarda olduğu gibi, şiddet içeren davranışlarda da özdeşleştirme, pekiştirme beklentisi gözlenen davranışın yapılması, gözlenen davranışın taklit edilmesi gibi öğrenme ilkeleri işlemektedir. Bu bağlamda medyanın şiddet olaylarını yansıtma konusunda hem önemli bir rolü hem de sorumluluğu bulunmaktadır.
AMAÇ: Kitle iletişim araçlarından biri olan yazılı basında yer alan şiddet haberlerinin sıklığı, özellikleri ve veriliş biçimi ile ilgili değerlendirme yapmak ve bu konuda duyarlılık oluşturmaktır.
YÖNTEM: Kesitsel tipte bir araştırmadır. 25 Ekim-31 Aralık tarihleri arasında tirajlarına göre seçilen Zaman, Milliyet ve Cumhuriyet gazetelerinde yer alan (68'er adet gazete) toplam 836 haber günlük olarak değerlendirilmiştir. Değerlendirme için bir form oluşturulmuş, iki pilot çalışmadan sonra araştırıcılar tarafından standardizasyon sağlamak üzere çalışılmıştır. Gazetelerde yer alan şiddet haberleri kesilerek değerlendirme formlarına eklenmiştir. Ortak haberlerin belirlenmesi amacıyla her haber ait olduğu gazete ve tarihe göre tablolarıyla birlikte zımbalanmış, belirli aralıklarla gerçekleştirilen toplantılarla incelenmiştir. Veri analizinde SPSS 14.0 programı kullanılmıştır.
BULGULAR: Saptanan 836 haberin %43.5'i Cumhuriyet, %35.4'ü Milliyet,%21.1'i Zaman gazetelerindendir. Haberlerin %66.9'u yurt içindeki olayları içermektedir. Olayların %59.6'sı herhangi iki gazetede ortak değildir.Olayların %46.2'si en az bir ölüm ile sonuçlanmıştır. Olayların %58.4'ünde şiddet türü "kolektif şiddet" tir. Olayların %22.5'inde gereksiz-rahatsız edici ayrıntı verilmiştir.Haberlerin %15'i çocuğa yönelik şiddet ile ilgilidir. En çok saptanan dört şiddet türü sırasıyla cinayet (%20.2), tecavüz-cinsel taciz (%14.4), terörizm (%12.6), darp-dövme (%10.4) dir. Zaman ve Cumhuriyet gazetelerinde en çok cinayet olayları yer alırken (sırasıyla %22.7 ve %19.5) Milliyet gazetesinde en çok tecavüz-cinsel taciz haberleri (%21.6) yer almaktadır.
SONUÇ:Üç gazetede iki aylık sürede yayınlanan şiddet olayları ile ilgili sonuçlar, toplumdaki şiddet sıklığını göstermemekle birlikte, belli bir örüntüye işaret etmektedir. Gazetelerde farklı şiddet haberlerinin yayınlanması, bu olaylarla ilgili bir seçimin yapıldığına işaret etmektedir. Haberlerin yaklaşık % 25 inde rahatsız edici ayrıntılar ve görüntüler yer almaktadır. Bu çalışmanın sonuçları, medyanın şiddetin önlenmesi konusundaki rolünü bir kez daha göstermektedir

DANIŞMAN: Dr. Sibel Kalaça

Sözel Sunum:35 Sınıf: 2

İSTANBUL'DAKİ BAZI SOKAK TOPLAYICILARIN SAĞLIK KOŞULLARININ İNCELENMESİ

Kurbanoğlu M., Çoban U. , Yılmaz H.H. , Binici M.

GİRİŞ: "Sokak Toplayıcıları", Anadolu'nun ekonomik yapısının çözülmesine bağlı olarak büyükşehirlerin yolunu tutmuşlar. Herkes gibi bir iş yapan "sokak toplayıcıları" kentlerde birçok kişinin bilmek, dokunmak, kesişmek ve varlıklarını hissetmek istemediği insanlar. Çöp toplamakla görevli kişiler pek çok sağlık sorunu açısından risk altında bulunmaktadır.
AMAÇ: İstanbul'daki bazı sokak toplayıcılarının çalışma şartlarına bağlı olarak hijyen koşullarını incelenmesi.
Yöntem: Tanımlayıcı tipteki araştırmanın verileri, İstanbul'daki sokak toplayıcılarının yoğun olduğu yerlerde (Fatih, Tuzla, Maltepe, Pendik) 79 kişi ile yüz yüze görüşerek toplanmıştır. 7 açık uçlu ve 5 kapalı uçlu toplam 12 sorudan oluşan anket 2 hafta boyunca uygulanmıştır. Veriler SPSS 14.0 programı kullanılarak analiz edilmiştir..
BULGULAR: Araştırmaya katılanların %96.2'si (76 kişi) erkektir. Kişilerin %44.3'ü 15-20 yaş arasında olup, %21.5'i 26-30 yaş arasındadır. Sokak toplayıcılarının %10.1'i (8 kişi) okuma yazma bilmemektedir; 4 kişi (%5.1) lise mezunudur. Kişilerin %57'si bu işi 1-5 yıldır yapmaktadır. 30 kişi (%38) İstanbul'a Güney Doğu Anadolu Bölgesinden, 25 kişi ise (%31.6) İç Anadolu Bölgesinden gelmiştir. Sokak toplayıcılarının %78.5'inin hiçbir sağlık güvencesi bulunmamaktadır. Sokak toplayıcılarının %88.6'sı çalışırken eldiven kullandığını ,%97.5'i maske kullanmadığını söylemiştir. Hiçbir kişisel koruyucu kullanmayaların kullanmama sebepleri sorulduğunda %66.6'sı "rahatsızlık verdiği için" yanıtını vermiştir. Kişilerin %78.5'i "mecbur olmasam bu işi yapmam" cevabını vermiştir. Sokak toplayıcılarının %30.4'ü ise el kesilmesi gibi bir olayı yaşadıklarını söylüyor.
ÖNERİLER: Sokak toplayıcılarının, sağlık ve hijyen kurallarına uymaları için belediyeler ya da başka kurumlar tarafından bilgilendirme seminerleri düzenlenebilir. Bu seminerlerin peşinden ücretsiz olarak eldiven, maske gibi sağlıklarını koruyucu eşyalar dağıtılabilir.
Ayrıca bu kişilerin sağlık güvencesine kavuşturulması zorunludur. Biz de toplum olarak üstümüze düşen görevleri yerine getirebiliriz. En azından cam, kağıt ve diğerleri olarak çöplerimizi ayrı ayrı biriktirirsek, hem çevrenin hem de toplayıcıların sağlığını koruyabiliriz.

DANIŞMAN: Dr. Sibel Kalaça

Sözel Sunum:36 Sınıf: 2

ÜSKÜDAR İLÇESİNDEKİ 8. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN SİGARA İÇME ORANI, REKLAMLARIN SİGARA KULLANIMINA ETKİSİ VE ÖĞRENCİLERİN SİGARAYA ULAŞMA YOLLARI

Doğukan FM, Abiyev E, Şadırvan YH, Yılmaz Y.

GİRİŞ: Günümüzde dünyada sigara içen 1.1 milyar kişinin %20 sini halen okul çağında olan çocuklar oluşturmaktadır. Tütün endüstrisinin ayakta kalması için sigara içen ergenlerdeki ölümleri ve kendiliğinden bırakanları karşılayacak kadar yeni içici eklenmelidir. Bu noktada çocuklar birincil hedef haline gelmektedir.
AMAÇ: Çalışmamızın amacı; çocukları bilinçlendirmenin ve sigaraya başlamalarını engellemenin en önemli sağlık politikalarından olması gerektiğini vurgulamak, tütün endüstrisinin hedef kitlesi olan gençlerin ve çocukların sigara içme oranını ve sigaraya bakış açılarını saptamaktır.
YÖNTEM: Tanımlayıcı tipte bir araştırmadır. 48 soruluk anketimiz Üsküdar çevresi ilköğretim okullarında 170 kişiye gözlem altında uygulanmıştır. Veri analizi SPSS 15.00 programıyla yapılmıştır.
BULGULAR: Anketimize katılan öğrencilerin %56.7'si "Hiç sigara kullanmayı denediniz mi?" sorusunu evet olarak yanıtlamıştır. "Genellikle nerelerde sigara içersiniz?" sorusuna ise katılımcıların %73' ü "sigara içmem" olarak cevap verirken geri kalanlardan %10'u "park, alışveriş merkezi gibi kamuya açık yerlerde" şıkkını tercih etmiştir. Katılımcılardan sigara içen her yedi kişiden sadece birinin yaşı sigara almasına engel olmuştur. "Herhangi bir sigara firması temsilcisi size sigara ikram etti mi?" sorusuna %13.3lük bir kesim "evet" olarak cevap vermiştir. %63.3lük kesim medyada sigara reklamlarıyla karşılaşırken geri kalan öğrenciler karşılaşmadığını belirtmiştir.
Öğrencilerin çoğunluğu sigara kullanan bir kişinin arkadaş çevresini diğer kişilerden farksız kişiliğini ise özgüvensiz olarak tanımlamaktadır. En dikkat çekici sonuçlarımızdan biri de anketimize katılan çocukların %100'ünün "sizce sigara zararlı mı?" sorusunu "kesinlikle evet" olarak yanıtlamış olmasıdır.
SONUÇ: İlköğretim öğrencilerinin düşünülenin tersine sigara kullanımına bilinçsiz olarak bakmadığını, sigara kullanan öğrencilerin zararları konusunda bilinçli olduğunu, daha fazla arkadaşa sahip olmak gibi sebeplerle sigara kullanıp sağlıklarını tehlikeye atmadıklarını, sigara kullanan kişileri diğerlerinden ayırmadıklarını gördük. Bununla birlikte herhangi bir zamanda sigara kullanmayı deneyen öğrenci sayısının çokluğu, sigaranın öğrencilere ilk olarak cazip geldiğinin ya da onlarda merak uyandırdığının bir sonucu olarak karşımıza çıkıyor.

DANIŞMAN: Dr. Yaşar Keskin

Sözel Sunum:37

INTRAARTİKÜLER PH DEĞİŞİKLİĞİNİN KIKIRDAK METABOLİZMASI ÜZERİNE ETKİSİ

Ergün S, Kocaoğlu B, Akgun U, Nuran R, Basci O, Karahan M

Bu çalışmada osteoartrit ya da travmaya bağlı gelişen sinovyal sıvıdaki pH düşüşünün kıkırdak metabolizması üzerinde oluşturabileceği olumsuz etkileri Kantitatif Real Time PCR metodu ile göstermeyi hedefledik. Dana dizinin femoral kondillerinden alınan üç ayrı kıkırdak örnekleri asidik (pH 7.2), sinovyal sıvı pH'sı ile eşdeğer (pH 7.4) ve bazik (pH 7.6) doku ortamlarında inkübe edildi. RNA izolasyonu ve Kantitatif Real Time PCR analizi ile kıkırdak dokusunun metabolizmasını ve matriks komponentlerinin üretim miktarını yansıtan genlerin (Hif 1 alfa, Aggrecan, Collagen II) ekspirasyon miktarları $2^{-\Delta\Delta Ct}$ metoduna göre hesaplandı. Sonuçlara göre asidik ortamda inkübe edilen kıkırdaklar ile (Hif 1 alfa;0,787308, Aggrecan; 0,82645, Collagen II;0,87206) bazik ortamda inkübe edilen kıkırdaklarda (Hif 1 alfa; 0,423373, Aggrecan; 0,986233, Collagen II; 0,47221) sinovyal sıvıya eşdeğer pH ortamına göre (Hif 1 alfa;1, Aggrecan; 1, Collagen II; 1) genlerin ekspirasyonlarında düşüş gözlemlendi. Sonuç olarak osteoartrit yada travma varlığında oluşan asidik ortamın kıkırdak metabolizması ve matriks komponentlerinin üretimi üzerinde olumsuz etkisi bulunmaktadır.

DANIŞMAN : Dr. Mustafa Karahan

22 Mayıs 2009

13:15-14:30

Sözel sunum oturum 10

Salon 2

Oturum Başkanı

Ferda Volkan

38. LÖSEMİLİ ÇOCUĞU OLAN AİLELER

39. SPOR YAPMA MOTİVASYONLARI

40. DİYABETLİ HASTALARDA ANKSİYETE DÜZEYİ

41. MARMARA ÜNİVERSİTESİ HASTANESİ ACİL SERVİSİNDE GÖREVLİ SAĞLIK PERSONELİNE YÖNELİK ŞİDDET KONUSUNDAKİ DENEYİM VE DÜŞÜNCELERİN DEĞERLENDİRİLMESİNE YÖNELİK ŞİDDETİ ARAŞTIRMA ANKETİ

42. STIGMATIZED DISEASES IN TURKEY, A BRIEF GLANCE

Her bildiri için 10 dk sunum, 5 dk tartışma süresi ayrılmıştır.

Sözel Sunum:37 Sınıf: 2

LÖSEMİLİ ÇOCUĞU OLAN AİLELER

Gündoğmuş A., Koç E., Tüzüner A.B., Tolouian P.

GİRİŞ: Lösemi hakkında yapılan araştırmaların büyük çoğunluğu hastalığın tedavisi, genetiği, gelişebilecek komplikasyonlara dayalı niceliksel ve gözlemsel araştırmalar.
Bu araştırmalar ailelerin hastalık sürecinde yaşadıklarını ve onların hastane hizmetleri ile ilgili memnuniyetlerini açıklayan bilgiler içermiyor. 1995 yılında Philadelphia'da P.CLOSE'un 14 kanserli çocuk üzerinden yaptığı çalışma hastanede yapılan kemoterapinin maliyetinin evde yapılan kemoterapiden daha fazla olduğunu göstermiştir. Hastaların sağlığının, iştahının, ruhsal durumunun, okul durumunun belirgin şekilde evde daha üst seviyede olduğu gözlenmiş ve aileyle geçirilen süre daha fazla olmuştur. Bizim çalışmamızda da lösemi tanısı almış çocuğu olan ebeveynlerin evde bakım, tedavi süreci sıkıntıları ve kök hücre nakli konusundaki bilgi ve inanışlarını odak grup görüşmesi yönteminin kullanıldığı niteliksel bir araştırmayla değerlendirilmiştir.
AMAÇ: Bu araştırma lösemili çocukların ailelerinin ikinci çocuk, tedavi sürecindeki sıkıntılar ve evde bakım konularındaki düşüncelerini ortaya çıkarmayı amaçlayan niteliksel bir araştırmadır. Çalışma grubunu en az bir lösemi tanısı almış çocuğu olan, LÖSEV'e kayıtlı olan ailelerin fertleri olan ve farklı yaş ve eğitim seviyesinden 17 katılımcı oluşturur.
YÖNTEM: Çalışmanın verisi, yarı yapılandırılmış sorulardan oluşan bir görüşme rehberinin kullanıldığı odak grup görüş meleri ile toplanmıştır.
BULGULAR: Analiz sonrasında, görüşmeler sırasında ebeveynlerin ifade ettikleri şu ana temalar altında toplanmıştır:1-Ebeveynleri tedavi sürecinde en çok rahatsız eden etkenler, 2-Çocuk kaybetme korkusu, 3-Kemoterapi uygulamaları ve yan etkileri, 4- Ebeveynlerin evde bakım konusundaki bilgileri, 5- Allojenik kök hücre nakli tedavisi. Araştırmadaki katılımcıların çocukları aynı hastanede tedavi görmektedir ve onları tedavi sürecinde en çok rahatsız eden konu çocuklarını görme sürelerinin kısıtlılığı olarak bulunmuştur. Aile fertlerinin duyguları acizlik, çaresizlik ve çocuk kaybetme korkusu etrafında toplanmaktadır. Aileler hastaneyi sevmese de kemoterapi uygulamasının yan etkilerinden dolayı çocuğunun tıbbi yardıma yakın olmasını istemektedir. Ayrıca ev koşullarının kemoterapi tedavisine uygun olmadığını düşünmektedirler. Tek çocuğu olan ebeveynler allojenik kök hücre nakli tedavisi için ikinci bir çocuğa sıcak bakmaktadırlar.
SONUÇ: Evde bakımın geliştirilmesinden önce ailelerin düşünce, inanış ve gereksinimlerinin belirlenmesine ve tedavi sürecindeki sıkıntıların azaltılması için yapılacak çalışmalara yararlı olacaktır.

DANIŞMAN: Dr. Nilüfer Özaydın

Sözel Sunum:38 Sınıf: 2

SPOR YAPMA MOTİVASYONLARI

Turan N., Sezgin S., Haciyev E., Myat Htoo K., Doruk T.

GİRİŞ: Sağlığa olan onca yararlarına karşın, erişkinlerin yeterince egzersiz yapmadığı bilinmektedir. Tüm davranış değişikliklerinde olduğu gibi egzersiz yapmada motive edici faktörlerin etkisi büyüktür.
AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, spor yapan 40 yaş ve üstü bireyleri spor yapmaya motive eden faktörleri araştırmaktır.
YÖNTEM: Tanımlayıcı tipteki bu araştırma, İstanbul'un 3 farklı ilçesinde bulunan açık hava spor alanlarında spor yapan erişkinler üzerinde gerçekleştirilmiştir. 40-85 yaş arasında, konuşma, anlama ve ifade problemi olmayan gönüllü kişilere yüz yüze görüşme yöntemi kullanılarak sosyo-demografik özellikler ile spor yapma zamanları ve süresi, kronik rahatsızlıkları ve spora katılım motivasyonlarını değerlendiren "Participation Motivation Questionaire for Older Adults (PMQOA) adlı ölçeği içeren bir anket uygulandı. Veriler SPSS 11,5 programı kullanılarak analiz edildi.
BULGULAR: Çalışmaya yaş ortalaması 57,5 - 7,9 olan 118 kişi katıldı, katılımcıların %39,8'i erkekti ve %64'ü lise ve üzeri eğitim düzeyine sahipti. Gönüllüler, yaklaşık 6 yıldır (median 6, min 0,02-max 60), haftada ortalama 5 - 1,9 gün ve 1,3 - 0,7 saat spor yapmaktaydılar. Katılanların %44'ü doktorunun spor yapmasını tavsiye ettiğini, ancak %19,5'i bir egzersiz programı verdiğini bildirdi. Gönüllülerin %36'sı "kilo vermek", %36'sı "formda kalmak", %29,6'sı "sağlık için", %30'u da "doktor tavsiyesi" nedeniyle spor yaptığını bildirdi. Spor yapan bireylerin %78'i kendini yaşıtlarına göre daha sağlıklı hissettiğini bildirdi. PMQA'ya göre spor yapmaya iten en önemli sebepler "sağlığımı korumak için" (%98), "rahatlamak için" (%95), "hareketi sevdiğim için" (%91), "stresimi atmak için" (%89), "egzersiz yapmayı sevdiğim için" (%88) olarak bildirildi. Spor yapmada etkisi en az olan faktörler popüler olmak (%56), meydan okumak (%50), ödül kazanmak (%48) olarak bildirildi 65 yaş altında formunu korumak istediği için spor yapanların oranı daha fazlaydı (p=0,029). 65 yaş üstü grupta tıbbi nedenlerden dolayı spor yapanların oranı daha fazlaydı (p=0,023). Daha önce Türkçe geçerlik güvenirliği yapılmayan PMQOA ölçeğinin iç tutarlılık kat sayısı 0,86 idi.
SONUÇ: Çalışmamızda egzersiz yapanların çoğunluğunun sağlığı koruma nedeni ile ve hekim tavsiyesi olmadan spor yaptıkları gözlenmiştir.

DANIŞMAN : Dr. Çiğdem Apaydın

Sözel Sunum:39 Sınıf: 2

DİYABETLİ HASTALARDA ANKSİYETE DÜZEYİ

Aslan Y.Z., Reza S., Acar H., Lwin T.M.

GİRİŞ : Diyabet pankreasın yetersiz veya hiç insülin üretmemesiyle karakterize, şeker yüksekliğiyle seyreden kronik bir hastalıktır. Fiziksel sorunların yanında psikolojik ve ruhsal olarak da hastaları olumsuz yönde etkilemektedir. Anksiyete diyabet hastalığına eşlik edebilmektedir. Diyabet anksiyete ilişkisi hastanın sosyo-demografik özelliklerden de etkilenebilir.
AMAÇ : Bu araştırma diyabet-anksiyete ilişkisini ve bu ilişkiyi etkileyebilecek sosyo-demografik özellikleri, hastalığın şiddeti ve süresini saptamak amacıyla planlanmış ve gerçekleştirilmiştir.
YÖNTEM : 26 Soru ve "Beck Anksiyete" testinden oluşan anketimizi yüzyüze uyguladık. Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Endokrinoloji Bölümü'ne başvuran hastalardan görüşmeyi kabul edenleri araştırma kapsamına aldık. Belirlenen günlerde endokrin bölümüne gelen 51 hastaya uygulayıp elde ettiğimiz verileri Excel programı ile istatistiksel verilere dönüştürüp diyabetli hastalarda anksiyete düzeylerinin değişikliğini saptadık.
BULGULAR ve TARTIŞMA : Anketi 26 erkek ve 25 kadına uyguladık. Hastalarımızın %70'inde orta ve ciddi düzeyde anksiyete sorunu görüldü. Kadınlarda anksiyete görülme oranının erkeklerden daha fazla olduğu saptandı. Hastalığın süresi ve yaş arttıkça anksiyete düzeyinde de artış olduğu belirlendi. Ameliyat geçmişi olan 34 hastamızda bu düzeyin orta ve ciddi seviyelerde olduğu anlaşıldı. Hastalığıyla ilgili desteği olmayanların anksiyete düzeylerinin daha yüksek çıkması beklenirken, desteği olanlara yakın değerlerde olduğunu saptadık.
SONUÇ : Elde ettiğimiz bilgiler doğrultusunda, kronik olan diyabet hastalığının anksiyeteyi fazlasıyla etkilediği tekrar anlaşıldı. Yanısıra hastanın kendi özellikleri, yaşayışı, eğitimi, aile yapısı, hastalığının gidişatı gibi değişkenlerin de anksiyeteye eşlik ettiği görülmüştür. Bu bulgular ışığında hastaların, hastalıklarından bağımsız olarak bütüncül bir şekilde ele alınmasıyla bu yüksek anksiyete düzeyi sorununun aşılacağını düşünmekteyiz.

DANIŞMAN: Dr. Dilşad Save

Sözel Sunum:40 Sınıf: 2

MARMARA ÜNİVERSİTESİ HASTANESİ ACİL SERVİSİNDE GÖREVLİ SAĞLIK PERSONELİNE YÖNELİK ŞİDDET KONUSUNDAKİ DENEYİM VE DÜŞÜNCELERİN DEĞERLENDİRİLMESİNE YÖNELİK ŞİDDETİ ARAŞTIRMA ANKETİ

Doğan M. Longur E. Saçaklıdır R. Devecioğlu G.

GİRİŞ: Ülkemizde son zamanlarda sağlık personeline yönelik şiddet olaylarına ilişkin haberler basında sık olarak yer almaktadır. Bu nedenle, sağlık personelinin yaşadığı şiddet olaylarını ve şiddete maruz kalma ile ilgili risk faktörlerini değerlendirmek önem kazanmaktadır.
AMAÇ: Bu çalışma, Marmara Üniversitesi Hastanesi Acil Servisinde görevli sağlık personelinin kendilerinin ve tanıdıkları başka sağlık personelinin şiddet ile ilgili deneyimlerini değerlendirmek ve müdahale için öncelikli grupları belirlemek amacıyla yapılmıştır.
YÖNTEM: Tanımlayıcı tipte olan bu çalışmada veriler, MÜTF Hastanesi Acil Servisinde görevli olan ve araştırmaya katılmayı kabul eden 70 personel ile, yüz yüze görüşme yapılarak toplanmıştır.
BULGULAR: Sağlık personelinin % 44.3 ü (31 kişi) kadın, % 41.4 ü (29 kişi) intörndür. Meslek hayatınız boyunca hiç şiddete maruz kaldınız mı? sorusuna katılanların % 58.6'sı (41 kişi) evet yanıtı vermiştir. Bu oran kadınlarda % 64.5, erkeklerde % 53.8'dir. Meslek grupları bazında intörn ve hemşirelerin şiddete uğrama riskleri daha yüksektir. Şiddete maruz kalanların % 75.7 si küfür ve hakaret, % 63'ü tehdit bildirmiştir. Şiddet sonrasında personelin % 40'ı (28 kişi) hastane idaresine bildirim yapmıştır. Sağlık personeline göre şiddet nedenleri % 78.6 ile "hizmet almak için uzun süre beklemek" ve % 48 ile "ihmal ediliyor olma düşüncesi" dir. Personelin % 66'sı (46 kişi) hastanın eğitim durumunun şiddete başvurma eğilimi ile ilgisi olduğunu, % 57'si (40 kişi) hukuk sisteminin sağlık personelini korumaya yönelik olmadığını, % 75'i (53 kişi) ülkemizde sağlık personeline yönelik şiddetin giderek yaygınlaştığını, % 70'i (49 kişi) medyanın sağlık personelini hedef gösterdiğini düşünmektedir. Şiddete başvuranların % 75'ini erkekler oluşturmaktadır. Şiddet uygulayanların % 28.9'u psikiyatrik hasta, % 28.9'u hasta yakınıdır. Kişilerin % 82.6'sı (57 kişi) çalıştığı kurumun güvenlik açısından yetersiz olduğunu düşünmektedir.
SONUÇ ve ÖNERİLER: Diğer ülkelerde yapılan çalışmalarda sağlık personelinin diğer hizmet sektörlerinde çalışanlara göre daha fazla risk altında olduğunu göstermektedir. Sağlık kuruluşlarında güvenlik önlemlerinin artırılması, medyanın şiddet olaylarında daha duyarlı olması ve ülkemizdeki hukuk sisteminin sağlık personelini korumaya yönelik yeni düzenlemelerde bulunması gerekmektedir.

DANIŞMAN: Dr. Sibel Kalaça

Sözel Sunum:41

STIGMATIZED DISEASES IN TURKEY, A BRIEF GLANCE

Bilgin H.
Marmara University Medical School

"On my way to group therapy, my head was down, looking to the ground. Because I didn't want to come across anyone familiar, I didn't want them to know where I was going. Because I know schizophrenia patients are not even second class citizens, they are eleventh class citizens." These sentences belong to a schizophrenia patient living in Istanbul/Turkey.

Stigmatization is the feeling of rejection, isolation, insecurity and shame of a person due to his/her illness. Many diseases are horribly stigmatized in Turkey. Among these diseases, leading ones are psychiatric illnesses especially schizophrenia, tuberculosis and sexually transmitted diseases (STD) such as HIV/AIDS.

Results of five large-scale public surveys from Turkey showed that the general public lacks knowledge about schizophrenia and has negative attitudes towards patients who suffer from it.

Stigmatization of STDs is widespread in Turkey. Among them HIV/AIDS is most commonly stigmatized. A research carried out among surgeons in one of the leading teaching hospitals of Turkey revealed that doctors overestimated the risk of acquiring the HIV. Moreover, they had negative attitudes as anger and worry towards patients with HIV/AIDS.

Why we, physicians still label patients? The answer lies in our childhood memories, education from the family and school, false interpretations of media and cultural pressures

What can we do to prevent or decrease stigmatization of the patients? Early anti-stigma education of medical students is suggested. In Marmara University School of Medicine the "Human in Medicine Course" is a part of preclinical curriculum. This program includes a course named as "Implications of current medicine and medical practices on our social lives". In this regard, stigmatization was primarily considered. Content and thematic analysis of student reports showed that there was a variety in individual definitions, descriptions of causal relationships and suggestions for possible solutions about stigmatization.

22 Mayıs 2009

13:15-14:30

Toplumsal sorumluluk projeleri

Salon 3

Oturum Başkanı

Onurcan Güler

EBEVEYNLERİN GÖZÜNDEN
KANSERLİ ÇOCUKLARA DESTEK (KANÇO) PROJESİ

EBEVEYNLERİN GÖZÜNDEN KANSERLİ ÇOCUKLARA DESTEK (KANÇO) PROJESİ

Kutluer N, Acar B, Gün M.

GİRİŞ: Onkolojik hastalıklar ülkemizde ve dünyada gün geçtikçe artmaktadır. Bu kanserlerin % 2-4'ü çocuklarda, 5 yaşta ve 10-15 yaş döneminde ortaya çıkmaktadır. Ülkemizde de her yıl 2500 - 3000 çocuk kansere yakalanmaktadır. Bu kanserlerin tedavileri çocukları duygusal yönden etkileyen önemli bir stres kaynağıdır. Bu tıbbi tedavi sırasında, çocuğun yaşına uygun, stresini azaltacak, tedavisini aksatmadan hayata bağlılıklarını artıracak sosyal etkinliklerin de yararı çoktur. Bu amaçla yola çıktığımız bu projemizde çeşitli etkinliklerle onların hastadan önce çocuk olduklarını hissetmelerini istedik.
AMAÇ: Bu araştırmada kemoterapi alan çocukların ebeveynlerinin yürüttüğümüz destek projesi hakkındaki değerlendirmelerini belirlemek amaçlanmıştır.
YÖNTEM: Projemiz süresince M.Ü.T.F. Pediatrik Hematoloji Onkoloji servisinde yatarak ve Gül Genç tedavi merkezinde ayaktan kemoterapi alan hastaların ebeveynlerine uygulanmıştır. Verilerimiz SPSS 17.0 programında değerlendirilmiştir.
BULGULAR: Ortanca yaşı 34 (17-50 yaş) olan ve anketi cevaplayan toplam 22 ebeveynin 8'inin (%37) lise ve üzeri okuldan mezun olduğunu, 17'sinin (%77) çalışmadığını ve gelir düzeylerinin 13'ünde (%59) 1000TL'nin altında olduğunu saptadık. Anket çalışmasına katılan hastaların 10'u (%46)7 yaş altında ve 12'si (%54) ayaktan tedavi görüyorlardı. Öğrenci ziyaretlerinin çocukların bakış açısını nasıl etkilediği sorulduğunda, 6 çocuğun hastaneye daha istekli geldiği, 8 çocuğun hastanede daha az canının sıkıldığı ve 2'sinin (%9) ise yeni arkadaşlar edindiği için motive olduğu görülmüştür. Kızların 11'i (%76) öğrenci ziyaretlerinin etkisini faydalı bulurken erkek hastaların 5'i (%62) faydalı bulmuştur. Cevaplayanların 19'u (%90), öğrencilerin çocuklarla iletişiminin iyi olduğu görüşündedir.
Yatarak tedavi goren hastaların ebeveynlerinin tümü KANÇO projesinin çocuklarına faydalı olduğu şeklinde geri bildirim verirken, ayaktan tedavi goren hastaların 4/12'si (%33) öğrenci desteğinin faydasını göremediklerini bildirmişlerdir (P=0.068, Ki kare).
SONUÇLAR: Veri analizlerinde yalnızca bir soruda istatistiksel olarak sınırda anlamlılık yakalanmıştır. Buna göre yatan hastaların daha çok fayda gördüğü sonucu çıkmıştır. Cevaplanan anket sayısının yetersizliği diğer sorularda anlamlı fark çıkmamasının sebebi olabilir. İstatistiksel anlamlılık yakalanamamış olsa bile hastaların KANÇO projesinden destek aldıkları ve faydalandıkları anlaşılmıştır.

DANIŞMAN: Dr. Su Gülsün Berrak

Poster Sunumları

- **Dönem 1 - Kendi Evreninizi Keşfedin**
- **Dönem 2 - Sağlık ve Toplum**
- **Dönem 3 – Hastalarımız ve Hastalıklar**

POSTER SUNUMLARI

21-22 Mayıs 2009

Dönem 3 – Hastalarımız ve Hastalıklar

Poster No:

1. FARELERDE FLUOKSETİN VE METAMİZOLÜN ANTİNOSİSEPTİF ETKİSİ VE KARŞILAŞTIRILMASI
2. SIROZ, HASTANIN YAŞAM KALİTESİNDE BELİRGİN BİR DEĞİŞİKLİK YAPMAMAKTADIR
3. H. PYLORİ ERADİKASYONU TEDAVİSİ ALAN HASTALARDA FARKLI ANTİBİOTİK REJİMLERİNİN ETKİNLİĞİ
4. M.Ü.T.F. ACİL SERVİSİNE BAŞVURAN TRAVMA HASTALARININ KAZALARDAN KORUNMA YÖNTEMLERİ HAKKINDAKİ BİLGİ VE EĞİTİM DÜZEYLERİ
5. MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ HASTANESİ KARDİYOLOJİ SERVİSİ'NE BAŞVURAN HASTALARDA RİSK FAKTÖRLERİ İNCELEMESİ
6. YAKININI KAYBEDEN 65 YAŞ ÜSTÜ HASTALARDA DEPRESYON EĞİLİMİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ
7. LİSANSLI ÇOCUK YÜZÜCÜLERDE ASTIM PREVALANSI, AKCİĞER EPİTEL PERMEABİLİTESİ, AKCİĞER İNFLAMASYON BULGULARI VE KÜMÜLATİF HAVUZ MARUZİYETİ İLE İLİŞKİLENDİRİLMESİ
8. MARMARA ÜNİVERSİTE HASTANESİ İŞİTME CİHAZI KULLANAN HASTA MEMNUNİYETİ
9. YOĞUN BAKIM HASTALARINDA İNFLAMASYONUN APACHE II SKORUYLA İLİŞKİSİ
10. MAJÖR DEPRESYON
11. SEREBRAL PALSİ, TEDAVİSİNDE ETKİLİ FAKTÖRLER
12. HEKİMLERE YÖNELİK ŞİKAYET VE DAVALAR
13. DİYABETİK RETİNOPATİ GELİŞİMİNDE VE İLERLEMESİNDE ETKİLİ RİSK FAKTÖRLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Poster Sunum:1 Sınıf: 3

FARELERDE FLUOKSETİN VE METAMİZOLÜN ANTİNOSİSEPTİF ETKİSİ VE KARŞILAŞTIRILMASI

Yıldız M. , Sağol İ.H. , Gözegir M.S. , Atar M.

GİRİŞ: Fluoksetin, bir antidepresan ilaç olup migren ve nöropatik ağrılarda analjezik olarak da kullanılmaktadır. Deney hayvanlarında antinosiseptif etkisinin de olduğu gösterilmiştir. Fluoksetinin serotoninin geri alınımını inhibe ettiği bilinmektedir. Metamizol ise bir non-steroidal anti-enflamatuvar (NSAID) ilaç olup, siklooksijenaz inhibisyonu yaparak etkisini göstermektedir.
AMAÇ: Klinikte antidepresan olarak kullanılan fluoksetinin analjezik etkisinin ve NSAID'lerden metamizol ile kullanımının Swiss albino farelerinde nasıl bir etki yaptığı asetik asit ile indüklenen "writhing testi" değerlendirilecektir.
YÖNTEM: Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi DAHL'den temin edilen 40 adet Swiss albino sışu fareler 5 deney grubuna ayrılmıştır. 1. Grup kontrol grubu olup bu gruba sadece %5'lik asetik asit solüsyonu (10 ml/kg) intraperitoneal yoldan enjekte edillmiştir. 2. Gruba 2,5mg/kg fluoxetine; 3. Gruba 40mg/kg metamizol; 4. Gruba 10 mg/kg metamizol; 5. Gruba 10 mg/kg metamizol+ 2,5 mg/kg fluoksetin öntedavileri yapıldıktan sonra asetik asit enjeksiyonu yapılmış ve kıvranma sayıları 25 dakika takip edilmiştir. Sonuçların istatistiksel incelemesi Kruskal-Wallis Testi ile yapılmıştır.
BULGULAR: Asetik asit ile indüklenen kıvranma testinde kontrol, fluoksetin (2,5 mg/kg), metamizol (40 mg/kg ve 10 mg/kg) ile metamizol ve fluoksetin kombinasyonunun kıvranma sayısı üzerine etkileri gruplar arasında anlamlı farklılıklar olduğunu göstermiştir ($p < 0,05$). Gruplarda ortalama kıvranma sayıları; 1.grup 32; 2.grup 4; 3.grup 1.3, 4.grup 9.6, 5.grup 0.16 olarak bulunmuştur.
SONUÇ: Fluoksetin ve metamizolün beraber kullanılması kıvranma sayısını anlamlı bir şekilde düşürmüştür. Fluoksetinin metamizol ile kombinasyonu metamizol gibi ciddi advers etkilere yol açan bir ilacın dozunu düşük tutarak benzer düzeylerde etki oluşturabildiği ortaya konulmuştur.

Poster Sunum:2 Sınıf: 3

SIROZ, HASTANIN YAŞAM KALİTESİNDE BELİRGİN BİR DEĞİŞİKLİK YAPMAMAKTADIR

Emre Çıran, Halit Eyüpler, Ömer Çalışkan, Firuz Memmedov

GİRİŞ: Siroz hastalığı kronik bir karaciğer yetmezliği olması nedeniyle hastaların fiziksel ve emosyonel yetersizliklerin yaşam kalitesi ve ruhsal durumu üzerine etkileri olabilir.

AMAÇ : Bu çalışmada siroz hastalarında, yaşam kalitesi ve psikolojik durumu kontrollere göre farklı olup olmadığı araştırılmıştır.

YÖNTEM : Marmara Üniversitesi Gastroenteroloji Bölümü Siroz Polikliniğinde izlenmekte olan 10 siroz hastası üzerinde anket yapılarak Beck-Depresyon Ölçeği ve SF-36 Yaşam Kalitesi Ölçüm Tekniği ile sonuçlar değerlendirildi , siroz hastaları ile kontroller karşılaştırıldı. Hastalarla birebir yüzyüze görüşme yapıldı , sonuçlar formlara kaydedildi. Hasta ve kontrol sayısı az olması nedeniyle sonuçlar Non-Parametrik T-Testi ile SPSS ortamında değerlendirildi.

BULGULAR : Hasta ve kontroller Beck-Depresyon(BD) Skalası karşılaştırıldığında anlamlı bulunmadı.
BD Toplam Siroz / BD Toplam Kontroller : $p > 0.05$ SF-36 incelemelerinde siroz hastalarında fiziksel fonksiyon toplam puan kontrollere göre düşük saptandı ($p < 0.012$) . Hastalık kısıtlaması ve duygusal durum siroz hastalarında kontrollere göre farklı olmakla beraber istatiksel anlamlılığa ulaşmadı.

SONUÇ : Siroz hastaları belirgin fonksiyon kaybı yaşamalarına rağmen hastalığın kronik yıllar boyunca seyretmesi nedeniyle gerek psikolojik gerekse sosyal ve toplumsal fonksiyonlarında bir kompanzasyon sağlamaktadır.
Fiziksel fonksiyon kaybının karaciğer hastalığı dışında yaşla da ilgili olabileceğini düşünüyoruz.

DANIŞMAN: Dr. Osman Özdoğan

Poster Sunum:3 Sınıf: 3

H. PYLORİ ERADİKASYONU TEDAVİSİ ALAN HASTALARDA FARKLI ANTİBİOTİK REJİMLERİNİN ETKİNLİĞİ

Güç B., Gül M.O., Zorlu M., Kahyaoğlu B.

GİRİŞ : H. pylori toplumumuzda % 75-80 oranında bulunan, peptik ülsere, kansere ve MALTOMA gelişimine neden olan bir mikroorganizmadır. Ülser ve tümör gelişimi ile komplikasyonlarını önlemek için tedavi edilmesi önerilmektedir. Sık kullanılan tedavilerle (amoksisilin, klaritromisin, ve bir proton pompa inhibitörü (PPI) 7-14 gün) ile eradikasyon başarısı ülkemizde ise % 35-65 arasındadır. Başarısızlığın en önemli nedeni mikroorganizmanın kullanılan antibiyotiklere direnç geliştirmesidir. Bu nedenle etkinliği daha yüksek olan başka tedavi seçeneklerine ihtiyaç vardır.
AMAÇ : Bu araştırmanın amacı, Marmara Üniversitesi Hastanesi İç Hastalıkları ve Gastroenteroloji Poliklinik ve Kliniğine başvuran, endokopik biopsi, dışkı antijeni ya da üre nefes testi ile H. pylori infeksiyonu saptanan ve tedavi endikasyonu olan kimselere uygulanacak farklı eradikasyon tedavilerinin etkinliğini karşılaştırmaktır.
YÖNTEM : Ocak 2009 dan sonra MÜ gastroenteroloji polikliniğine başvuran hastalardan çalışmaya rıza gösterenler 10 günlük ardışık tedavi (amoksilin 5 gün, klaritromsin ve metrondazol 5 gün), amoksisilinli ikili tedavi (klaritromisin ile), levoflokasasinli ikili tedavi (amoksisilin ile), ve dörtlü tedavi (Bi tuzu, metronidazol, tetrasiklin) seçeneklerinden birine randomize edildi. Antibiyotiklerle birlikte 2 ay günde 2 defa lensaprazol kullanan hastalar PPI tedavisi kesildikten 1 ay sonra üre nefes testi ile değelendirildi.
BULGULAR : Şimdiye kadar çalışmaya alınan 90 hastadan 43 kişinin (%47.7) sonuçları alındı. Sonucu alınan hastaların yaş ortalaması 41.5 , hastaların 31 i (%72.1) kadın,12 si (%27.9) erkektir. Endoskopik incelemede olguların 9'unda (%20,9) ülser, 14'ünde (%32.5) gastrit, geriye kalan 20 kişinin (%46,5) şikayetleri arasında duedonal mukozal atrofi, esephagial reflü, dispepsi, eroziv bulbitis, gastrik metaplazi bulundu. Amoksisinli ikili eradikasyon alan 10 (%23.3) hastanın 7 (%70) kadarı eradike oldu, levofloksasinli ikili eradikasyon alan 10 kişi (%23.3) 4 (%40) tanesi, üçlü eradikasyon alan 7 (%16.3) hastanın 4 'ü (%57.1), ardışık eradikasyon tedavisi alan 13 (%30.2) hastanın 5 (%41.6) tanesi eradike oldu.
SONUÇ : Şimdiye kadar alınan sonuçlarla tedaviler arasında eradikasyon etkinliği akımından fark bulunmadı. Çalışma halen devam ediyor.

DANIŞMAN : Dr. Neşe İmeryüz

Poster Sunum:4 Sınıf: 3

M.Ü.T.F. ACİL SERVİSİNE BAŞVURAN TRAVMA HASTALARININ KAZALARDAN KORUNMA YÖNTEMLERİ HAKKINDAKİ BİLGİ VE EĞİTİM DÜZEYLERİ

Öztürk E. ,Baş A., Aykut H. ,Yeşil O.

GİRİŞ: Travma, istemdışı kaza veya saldırı gibi dış etkenlerle oluşan, insan bedeninde yara, incinme tarzı hasarlara sebep olan durumdur. Türkiye'de her yıl binlerce hasta farklı şekillerde meydana gelen travmalar sonucu acil servislere başvurmaktadır.
AMAÇ: M.Ü.T.F. Acil Servisine başvuran travma hastalarının kazalardan korunma yöntemleri hakkındaki bilgi ve eğitim düzeylerinin saptanmasıdır.
YÖNTEM: Kesitsel bir çalışmadır. 19 sorudan oluşan anketimiz, M.Ü.T.F. Acil Servisine başvuran 36 travma hastasına yüz yüze konuşarak uygulanmıştır.Daha sonra veriler SPSS 14.0 programında değerlendirilmiştir.
BULGULAR: Araştırmamıza katılanların 24'ü erkek, 12'si kadındır; ayrıca 11'i(%30,6) ilköğretim, 14'ü(%39,8) lise, 11'i(%30,6) de üniversite mezunudur. Hastalarımızın 15'inin (%41,7) sürekli bir rahatsızlığı yokken, 7'sinde (%19,4) kalp, 7'sinde(%19,4) daha önce geçirilmiş ciddi bir kaza, 4'ünde(%11,1) diyabet, 3'ünde(%8,3) ise ortopedik bir rahatsızlık olduğu saplanmıştır. Hastalarımızın çoğunluğu(%33,3) düşme şikayetiyle başvururken, onu iş kazaları(%22,2) ve ev kazaları(%19,4) izlemektedir. Anketimize katılanların %83,3'ü kazanın engellenebileceğini düşünüyor ve %86,1'i ise kazayla ilgili önlem almayı düşünmektedir. Bunun yanında hastalarımızın ancak %41,7'si ilk yardım eğitimi aldıklarını ,%53'ü ise herhangi bir ilkyardım eğitimi almadıklarını belirtmişlerdir. Üniversite mezunlarının hepsi ilk yardım eğitimi almışken, ilköğretim mezunlarının(11 hasta) sadece 1'i ilk yardım eğitimi almıştır. İlk yardım eğitimi almayan 21 kişinin 12'si eğitim almayı düşünürken, 11'i ise düşünmemektedir. Anketimize katılan 23 hastamız sigara kullanırken, 13'ü sigara kullanmamaktadır. Kaza geçirme sıklıklarında, çok sık ve sık kaza geçirenler sadece sigara içenlerden oluşmaktadır. Bayan hastalarımızın sadece 1'i sık kaza geçirdiğini belirtirken, erkek hastalarımızın 5'i sık ve çok sık kaza geçirdiğini söylemiştir.
SONUÇ:M.Ü.T.F. Acil Servisine başvuran özellikle düşük eğitim seviyeli hastalarımızın ilk yardım ve kazalardan korunma yöntemleri hakkında yeterince bilgi sahibi olmadıkları tespit edilmiştir. Hastalarımızın büyük çoğunluğu başlarına gelen kazanın engellenebileceğini düşünmektedir.Sigara kullanan hastaların daha sık kaza geçirdiği gözlenmiştir.Erkek hastalarımızda da aynı sonuç elde edilmiştir.

DANIŞMAN: Dr. Arzu Denizbaşı

Poster Sunum:5 Sınıf: 3

MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ HASTANESİ KARDİYOLOJİ SERVİSİ'NE BAŞVURAN HASTALARDA RİSK FAKTÖRLERİ İNCELEMESİ

Gencer A., Khidolda Y., Turuskan D., Öztürker K.

GİRİŞ: Kardiyovasküler hastalıklar ister gelişmiş, ister gelişmekte olan ülkerde bir numaralı mortalite sebebini oluşturmaktadır. Bu ölümlerin; risk faktörlerinin belirlenmesi, sıkı takip ve en önemlisi hastaların kendilerine dikkat etmesi sayesinde ise %80 oranında azaltılabileceği çeşitli araştırmalarla ortaya konulmuştur. Biz de bu güne kadar tespit edilmiş risk faktörlerinin Marmara Üniversitesi Hastanesi'ne başvuran hastalarda hangi oranlarda görüldüğünü araştırdık.
AMAÇ: Araştırmamızda; kardiyoloji polikliniğine başvuran hasta profili ve bunların risk faktörleri ile koroner arter hastalığı arasındaki ilişkiyi araştırmak.
YÖNTEM: Araştırmamızda, Marmara Üniversitesi Hastanesi Kardiyoloji servisine başvuran hastalara sorulmak üzere hazırlanmış; boy, kilo, sigara ve aile öyküsü gibi kişisel bilgilerini sorgulayan soruların yanında HDL, LDL, trigliserit, açlık kan şekeri gibi kan değerlerini sorgulayan sorulardan oluşmuş bir anketi hastalarla yüz yüze görüşerek ve hasta dosyalarından faydalanarak uyguladık. Ulaştığımız sonuçları ise Spss 15.0 programında yorumladık.
BULGULAR: Araştırmamıza katılmaya kabul eden hastalarımızın %40'ı kadın, %60'ı erkektir. Kadın hastaların BMI ortalaması 29.2 iken erkek hastaların 26.1'dir. Bu obezitenin kadınlar arasında daha yaygın bir rahatsızlık olduğunu küçük çapta da olsa ortaya koyuyor. Kadın hastalarımızın yaş ortalaması 61.8 iken erkeklerin 67.2'dir bu da bize şaşırtıcı bir şekilde kadınların daha genç yaşlarda kardiyoloji servisine başvurduğunu göstermektedir. Hastalarımızın %55'i yüksek tansiyon, %51'i diyabet hastasıdır. Bu da bize yüksek tansiyonun ve diyabetin koroner arter hastalığındaki etkisini bir kez daha vurgulamaktadır. Hastalarımızın %25'inde HDL değerleri normalin altında olup %45'inde LDL değerleri normalin üzerindedir.
SONUÇ: Araştırmamızda kardiyoloji hastalarının büyük çoğunluğunun obez veya aşırı kilolu olduğu, sigara kullanımının sık olduğu ve aile hikayesinde hastalık olan bireylerin yoğun olduğu yani daha önce belirlenen risk faktörlerinin bir çoğunun hasta popülasyonunda sıklıkla bulunduğu tespit edilmiştir.

DANIŞMAN: Dr. Osman Yeşildağ

Poster Sunum:6 Sınıf: 3

YAKININI KAYBEDEN 65 YAŞ ÜSTÜ HASTALARDA DEPRESYON EĞİLİMİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Yılmaz B., Vatan Ö., Yakşi N., Kırman S.

GİRİŞ: Ülkemizde her yıl nüfusun %0.7'si hayatını kaybetmektedir.Yaşlılık, hayat kayıplarının diğer yaş gruplarına göre daha çok yaşandığı ve bunun sonucunda yas reaksiyonlarının daha sık ortaya çıkabildiği bir yaşam dönemidir.Yaşlılarda kayıpların etkisi diğer kayıplarla (sağlık,hareket yeteneği,bilişsel yetiler,sosyal ve mesleksel roller,azalan bireysel bağımsızlık) iç içe geçmektedir.
AMAÇ: 65 ve üstü yaşta son 5 yıl içinde eşini veya çocuğunu kaybetmiş kişilerde yas'a bağlı depresif bulguların görülme sıklığının ve bu kayıpların yaşamlarına olan etkilerinin değerlendirilmesi.
YÖNTEM: Araştırmamızda M.Ü.T.F hastanesi psikiyatri kliniğine başvurmuş,yakınlarını son 5 yıl içinde kaybetmiş 65 yaş üstü 25 kişiyle görüşülmüştür.Hastalara öncelikle 'Marmara Üniversitesi geriatrik psikiyatri bilimi yaşlılarda kayıp değerlendirme formu' uygulanmıştır. Sonrasında 'Geriatrik depresyon ölçeği', 'Travmatik yası değerlendirme ölçeği', 'Prigerson yas ölçeği' ve 'Texas yas ölçeği' yüz yüze görüşme yöntemiyle uygulanmıştır.
BULGULAR: Araştırmamıza katılan 25 hastanın 20'si(%80) kadın, 5'i(%30) erkektir. Hastaların 15'i(%60) eşini, 10'u(%40) çocuğunu kaybetmiştir. Katılımcıların 12'si(%48) yaşamlarının bomboş olduğunu hissetmektedir. 'Dışarı çıkıp yeni bir şeyler yapmaktansa evde kalmayı tercih ederim' sorusuna hastaların 13'ü(%52) 'evde kalmayı tercih ederim' şeklinde cevap vermiştir. Hastaların 9'u(%36) kaybettikleri yakınının mezarını ziyaret etmekten kaçındıklarını ifade etmişlerdir. Yakınını kaybettikten sonra yalnız yaşayan hastaların %62'si hayatının bomboş olduğunu düşünürken, herhangi bir yakınıyla yaşayanların %40'ı hayatının bomboş olduğunu düşünmektedir. Katılımcıların 21'i(%84) yakınını kaybettikten hemen sonra uyumakta güçlük çekmiştir. Hastaların 14'ü(%56) yakınlarını kaybettikten hemen sonra bazı insanlarla anlaşmakta güçlük çekmiştir.
SONUÇ: Henüz planlanan sayıya ulaşılamadığı için bulguların analizi ve yorumlanması tamamlanamamıştır. Çalışma Mayıs 2009 tarihinde tamamlanıp sunulacaktır.

DANIŞMAN: Dr. Volkan Topçuoğlu

Poster Sunum:7 Sınıf: 3

LİSANSLI ÇOCUK YÜZÜCÜLERDE ASTIM PREVALANSI, AKCİĞER EPİTEL PERMEABİLİTESİ, AKCİĞER İNFLAMASYON BULGULARI VE KÜMÜLATİF HAVUZ MARUZİYETİ İLE İLİŞKİLENDİRİLMESİ

Kırımlı E., Ertürk Ö., Okur H., Maawy K.

GİRİŞ: Astım, endüstrileşmiş ülkelerde çocukluk çağında en sık görülen kronik hastalıktır. Astım riskini arttırdığı bilinen en önemli çevresel faktörler; sigara, çevre kirliliği, ev tozu akarları, polenler, kedi-köpek temasıdır. Şimdiye kadar yapılan çoğu araştırma ve klasik bilgiler yüzmenin aerobik kapasiteyi arttırdığı, egzersizle indüklenen bronkospazmı azalttığı yönündedir. Bu sebeple yüzme; özellikle astım gibi kronik solunum yolu hastalığı olan çocukların şikayetlerini, ilaç kullanım gereksinimlerini ve atak sıklığını azaltmak amacıyla önerilen bir spordur. Ancak son yıllarda yapılan çalışmalarda, yüzme havuzu maruziyetinin astım ve atopi gelişim riskini arttırdığı bildirilmiştir.
AMAÇ: Çocuk ve adolesan yüzücülerde astım ve allerjik hastalıkların görülme sıklığı ve bu hastalıkların yüzme ile ilişkisini belirlemek.
YÖNTEM: Araştırmamızın tipi kesitseldir. Ocak- Nisan 2009 tarihleri arasında Fenerbahçe Spor Kulübü Yüzme şubesindeki 150 yüzücüye, çoktan seçmeli ve açık uçlu sorulardan oluşan 56 soruluk anket formu uygulanmıştır. Bu form standart "International Study of Asthma and Allergies in Childhood (ISAAC)" anket formunda bulunan soruları içermektedir ve 2 bölümden oluşmaktadır; birinci bölüm kişilerin sosyodemografik özellikleri, ikinci bölüm yüzücünün şu ana kadar olan şikayetlerine yöneliktir. Elde edilen veriler SPSS 11.0 programında analiz edilmiştir. İkinci etapta ise egzersizli solunum fonksiyon testi, soluk havasında nitrik oksit ölçümü ve kan tahlilleri yapılacaktır.
BULGULAR: Araştırmaya katılanların 75'i erkek (%50), 75'i kızdır (%50). Yüzücülerin %51 inde semptomatik rinit, %31,1'inde ise doktor tanılı rinit vardır. Tanı konan 27 kişiden 10'unun evinde sigara içilmektedir, ayrıca bunların %57,7'sinde aile öyküsü bulunmaktadır. 52 kişi yaşamlarının herhangi bir döneminde göğsünde hırıltı veya hışıltı olduğunu belirtmiş, 28 kişi son bir yılda bu şikayetlerle karşılaştığını söylemiştir. Yüzücülerin 14'üne astım tanısı konmuştur ve 5'inin evinde sigara içilmektedir. Toplamda 12 kişi düzenli olarak inhale steroid ve/veya antihistaminik kullanmaktadır. 58 kişinin ailesinde alerji öyküsü vardır ve bunlardan 12'sine astım tanısı konmuştur.
SONUÇ:Çocuk ve adolesan yüzücülerde astım ve alerjik hastalıkların sık görüldüğü tespit edilmiş olup araştırmamızın ikinci etabı halen devam etmektedir. Nisan 2009 sonunda tamamlanacaktır.

DANIŞMAN: Dr. Fazilet Karakoç

Poster Sunum:8 Sınıf: 3

MARMARA ÜNİVERSİTE HASTANESİ İŞİTME CİHAZI KULLANAN HASTA MEMNUNİYETİ

Koç B., Şahin E., Cenk C., Albayrak Ö.

GİRİŞ: İşitme cihazları dışarıdan gelen seslerin şiddetini yükselterek kulağın duyabileceği seviyeye getiren elektronik aletlerdir. Hastada mevcut işitme kaybının ilaç ya da ameliyatla düzelme ihtimalinin olmadığı veya düzelme ihtimali olsa bile özellikle ameliyatların riskli bulunması durumunda işitme cihazı kullanılır.İşitme cihazı kullanmakta amaç, işitme kayıplı kişinin normal veya normale yakın iletişim kurabilmesini sağlamaktır.
AMAÇ:İşitme cihazı kullanan hastaların memnuniyet düzeyini ölçmektir.
YÖNTEM: Araştırmamızda; 22 ocak 2009 ve 2 nisan 2009 tarihleri arasında MÜTFH odyoloji kliniğinde işitme cihazı kontrolleri yapılan 21 hastaya APHAB (Abbreviated Profile Of Hearing Aid Benefıt) FORM A anketinin Türkçe versiyonunu uyguladık.Anket, 24 soru olup, bütün sorular cihazlı ve cihazsız koşulları değerlendirmek üzere 2 katagoriden oluşmaktadır.Katılımcılardan soruları A ve G arasında bir ölçek üzerinde değerlendirmeleri istenmiştir.Anket verileri SBSS 11 programında değerlendirilmiştir.
BULGULAR: Yapmış olduğumuz anket uygulamasını APHAB FORM A da olan 4 farklı skalada memnuniyet oranlarını değerlendirdik. EC(Ease of Communication) sessiz ve iletişimin kolay saglanabildiği ortamda cihaz kullanan hastalarda %81.58, kullanmayanlarda %34.63 tür. BN(Background Noise) arka planda gürültü olan bir ortamda cihaz kullananlarda %60.49,kullanmayanlarda %45.34 tür. RV(Reverberation) yankı yapan ortamlarda cihaz kullananlarda %60.45, kullanmayanlarda %42.74 tür. AV(Aversiveness) rahatsız edici seslerin bulunduğu ortamlarda cihaz kullananlarda %11.49, kullanmayalarda %34.85 olarak bulunmuştur.
SONUÇ: Anketimize katılan işitme cihazı kullanıcılarının çoğunda, işitme cihazı kullanmadıkları döneme göre memnuniyetlerinde artış gözlenmiştir.

DANIŞMAN: Dr. Ufuk Derinsu

Poster Sunum:9 Sınıf: 3

YOĞUN BAKIM HASTALARINDA İNFLAMASYONUN APACHE II SKORUYLA İLİŞKİSİ

Aksu E., Baş S., İnce S., Naing T.

GİRİŞ: CRP başta enfeksiyon olmak üzere doku hasarı yapabilecek her türlü inflamasyonda kanda yükselen bir akut faz proteinidir. APACHE II skoru yoğun bakım hastalarında hastaneye kabulü izleyen ilk 24 saat içinde, 12 fizyolojik ölçümün en kötü değerleri kullanılarak hesaplanan ve hasta-lığın ağırlığını gösteren ve survi hakkında fikir veren bir skorlama sistemidir. Yüksek puanlar daha yüksek ölüm riskini gösterir.
AMAÇ: Yoğun bakım ünitesine yatırılan hastalarda inflamasyon ile APACHE II skorunun birbiriyle ve hastaların prognozuyla ilişkisini saptamaktır.
YÖNTEM: Araştırma evrenimizi MÜTFH yoğun bakım ünitesinde Kasım 2008 - Nisan 2009 tarihleri arasında yatan hastalar oluşturmaktadır. İnflamasyon göstergesi olarak hastaların yoğun bakıma yat-tıkları ilk gün ölçülen CRP değerleri kullanılmış, APACHE II skoru da ilk gün değerlendirilmiştir. Veriler SPSS 16.0 paket programında frekans dağılımları alınarak değerlendirilmiştir. Karşılaştır-malar bağımsız örnekler t testi, ki kare testi ve Mann-Whitney U testi kullanılarak yapılmıştır.
BULGULAR: Araştırmaya katılan 60 hastanın 34'ü erkek, 26'sı kadındır. Katılımcılardan 1'inin CRP değerine ulaşılamamış, 3'ünün APACHE II skoru hesaplanamamıştır. 47 hastanın mikrobiyolojik veya klinik tablo olarak doğrulanmış enfeksiyonu bulunmaktadır. Yaş ortalaması 65,58 - 18,43'tür. Ortalama yoğun bakımda kalma süresi 10,30 - 10,99 gündür. Ortalama APACHE II skoru 23,47 - 9,21, CRP değeri 114,24 - 99,38mg/dL'dir. Taburcu edilen hastaların CRP ortalaması 88,50 - 86,22mg/dL iken, ölen hastaların CRP ortalamalası 149,02 - 104,78mg/dL'dir. Hastaların ta-burcu veya exitus olmalarıyla CRP değerleri arasında anlamlı bir ilişki bulunmaktadır (p=0,021). Hastaların % 38,3'ünün APACHE II skoru 25'in üzerindedir. Ölen hastaların APACHE II ortala-ması (27,50 - 8,60), taburcu olanlarınkinden (20,28 - 7,96) anlamlı olarak yüksektir (p=0,003). CRP ve APACHE II değerleri, enfeksiyonu olan ve olmayan hastalarda anlamlı farklılık göstermemiştir.
SONUÇ: Yoğun bakım hastalarının APACHE II skorlarıyla ve ilk gün ölçülen CRP'leri ölen hasta-larda, taburcu edilenlerinkine kıyasla anlamlı olarak daha yüksektir. Bu nedenle APACHE II skoru ve CRP hastaların pronozuyla ilgili fikir vermektedir.

DANIŞMAN: Dr. Sait Karakurt

Poster Sunum:10 Sınıf: 3

MAJÖR DEPRESYON

Akgün I., Basat Ö., Çarpar E., Muratoğlu O.G.

GİRİŞ: Özenle yürütülmüş klinik araştırmalar tıpta tedavi ve korumanın geliştirilmesinde en güvenli yoldur. Başarılı bir araştırmanın kritik bileşenlerinden biri uygun bir hedef popülasyonun oluşturulmasıdır. Bu popülasyonu seçerken içleme-dışlama kriterlerini uygulamak medikal araştırmanın güvenilir sonuçlar vermesi açısından önemli bir esastır. Randomize kontrollü çalışmalar veri kalitesi açısından en güvenilir yöntemler olarak kabul ediliyor olmalarına karşın hasta seçiminde uygulanan katı ölçütler nedeni ile pratikte karşılaşılan hasta profillerini veya bir başka deyişle gerçek dünyayı yansıtma açısından tartışılmaktadır.
AMAÇ: Bu çalışmada, polikliniğe başvuran ve majör depresyon tanısı konan hastalar arasında, bir randomize kontrollü çalışmanın içleme-dışlama ölçütlerini karşılayanların oranının belirlenmesi amaçlanmıştır.
YÖNTEM: Marmara Üniversitesi Hastanesi Psikiyatri Anabilim Dalı Genel Polikliniğine 2005 Mart-2009 Mart tarihleri arasında başvuran ve majör depresyon tanısı alan 74 kişi retrospektif olarak değerlendirildi. Değerlendirme formunda 2'si açık uçlu olmak üzere 13 soru yer aldı. Bu sorularda hastaların başvuru esnasında kullandığı ilaçlar, hamilelik ve emzirme durumu, kronik hastalıkları, psikiyatrik komorbidite durumları, madde kullanımı, intihar riskleri ve psikotik belirtiler gibi, randomize kontrollü bir çalışmada yer alabilecek ölçütlerin varlığı sorgulandı.
BULGULAR: Hastaların %78,4'ü kadın, %21,6'sı erkekti. Hastaların %16,4'ünde endokrinolojik, %11'inde gastroenterolojik, %9,5'inde nörolojik, %8,2'sinde kardiyovasküler bir kronik hastalık bulunmakta idi. Bunun yanında %52,7'sinde herhangi bir kronik hastalık bulunmamakta idi. Hastaların %16,2'sinde başvuru esnasında intihar riski mevcuttu. 3 hastada hamilelik veya emzirme söz konusu idi.
SONUÇ: Araştırmanın sonucunda majör depresyon tanısı almış hastaların önemli bir yüzdesinin klinik ilaç araştırmalarına katılma kriterlerini taşımadıkları görüldü.

DANIŞMAN: Dr. Kaan Kora

Poster Sunum:11 Sınıf: 3

SEREBRAL PALSİ, TEDAVİSİNDE ETKİLİ FAKTÖRLER

Kutluer N., Gümüşel M., Alikılıç S., Uzun N.

GİRİŞ: Serebral palsi, gelişmekte olan beynin çeşitli nedenler ile hasarlanması sonucunda nonprogresif, hareket ve postür bozuklukları ile seyreden hastalıklar grubudur. Beyin hasarı; prenatal, perinatal veya postnatal dönemde oluşabilir. Cerebral palside tedavi amaçları; sosyalizasyon, okul katılımı, ağrıların azaltılması, mobilite ve fonksiyonun arttırılması, eklem çıkıklarının önlenmesi, oturma ve yeterli yürümenin sağlanması gibi çok geniş bir süreci kaplamaktadır.Bu amaçla; nöroşirurji, ortopedi, fizyoterapi, nöroloji ve pediatri disiplinlerinden oluşan deneyimli bir ekip gerekmektedir.
AMAÇ: Bu araştırmada Acıbadem Kozyatağı Hastanesi'ne başvuran serebral palsili çocukların tedavi planlanmasında etkili olan faktörlerin belirlenmesi amaçlanmıştır.
YÖNTEM: Ocak-Nisan 2009 tarihleri arasında Acıbadem Kozyatağı Hastanesi'nde yapılan serebral palsi konseylerine katılan 28 hasta yakınlarına anket yapıldı. Konsey süresince serebral palsili çocuklar nöroşirurji, ortopedi, fizyoterapi, nöroloji, pediatri ve yürüme analiz uzmanı hekimleri tarafından değerlendirildi ve sonuçlar anket sonuçlarına eklendi.
BULGULAR: Konseye katılan hastaların % 69 ile büyük çoğunluğu Sosyal Sigortalar Kurumu'na bağlıdır. Çalışmamız katılan hastaların; % 6,9'u tetraplejik, % 13,8'i diparezik, % 13,8'i miks tip olup % 62,1'i ise daha tanı almamıştır. Perinatal risk faktörleri açısından % 37,9'unda erken doğum, % 37,6'sında düşük doğum ağırlığı (2500gr'dan az) görülmektedir. Ayrıca yine aynı risk faktörü açısından değelerndirildiğinde hastaların %37,9'u doğum sonrası ağlama, % 37,9'u mor doğum ve % 6,9'u kordon dolanması yaşamıştır. Postnatal olarak % 27,6'sında sarılık görülmüştür. % 58,6'sı halen fizik tedavi alırken % 60'ı daha önce tanısına yönelik operasyon geçirmiştir.
SONUÇ: Hedeflenen hasta sayısına ulaşılamadığı için; çalışmamız devam etmektedir.

DANIŞMAN: Dr. Deniz Konya

Poster Sunum:12 Sınıf: 3

HEKİMLERE YÖNELİK ŞİKAYET VE DAVALAR

Şentürk E., Turgut E., Şimşek H., Alaca M.

GİRİŞ: Ülkemizde yeni yasal düzenlemelerle birlikte hasta hakları geliştirilmiştir. Bu durum her ne kadar sağlık hizmetlerini kusursuzlaştırmak amacıyla yapılmışsa da yeni düzenlemelerle birlikte hekimlere yönelik şikayet ve davalar artmıştır. Bu davalar genellikle hekimler lehine sonuçlanmışsa da kimi zaman hekimlere ağır cezalar da verilmiştir.
AMAÇ: Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesinde çalışan hekimlere açılan davalar, bu davaların niteliği ve sonuçlarının araştırılması amaçlanmıştır.
YÖNTEM: Çalışmamız Mart 2008 tarihinde Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesinde çalışan hekimlere uyguladığımız anketlerden elde ettiğimiz verilerden oluşmaktadır. 14 soruluk anketimiz çoktan seçmeli ve açık uçlu sorulardan oluşmaktadır.
BULGULAR: Çalışmamıza katılan hekimlerin 50'si erkek, 44'ü kadındır. Hekimlerin 24 'ü (% 26) daha önce en az bir kez şikayet edilmiş, bunların 15'i (% 16) mahkemeye intikal etmiştir. Mahkemeye intikal eden şikayetlerin ise hiçbirinde hekimler ceza almamıştır.
SONUÇ:Çalışmamıza katılan hekimlerim çoğunluğu hiç şikayet edilmemiştir. Şikayet edilen hekimlerin hiçbiri ceza almamıştır. Ayrıca hekimlerin % 30'unun 'Hekimlik mesleğinden memnun musunuz?'sorusuna verdiği 'Hayır' yanıtı düşündürücüdür.

DANIŞMAN: Dr. Nesime Yaycı

Poster Sunum:13 Sınıf: 3

DİYABETİK RETİNOPATİ GELİŞİMİNDE VE İLERLEMESİNDE ETKİLİ RİSK FAKTÖRLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Bayram T., Temtek DZ., Değer Y.,

GİRİŞ: Diyabetik Retinopati çalışma çağındaki kişilerde görülen en sık önlenebilir körlük sebebidir. Diyabet hastalarında, retinopati gelişimi ve ilerlemesinde etkili bilinen risk faktörleri hastalığın süresi, diyabetin kontrol ve eşlik eden diğer sistemik hastalıklardır.
AMAÇ: Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı Retina Birimine başvuran diyabetik hastaların retinopati evrelerini ve takip süresince hastalığın ilerlemesinde etkili risk faktörlerini değerlendirmek.
YÖNTEM: Çalışmada hastaların dosyaları demografik özellikleri (yaş ve cinsiyet), genel risk faktörleri (hipertansiyon, kan şekeri kontrolü, diyabetin süresi) ve diyabetik retinopati evreleri [proliferatif diyabetik retinopati(PDR) ve proliferatif olmayan diyabetik retinopati (NPDR)] retrospektif olarak tarandı. Kan şekeri kontrolünün tipi (oral veya insülin) ve durumu (iyi veya kötü) not edildi. Hastaların başlangıç retinopati evreleri ile takip süresi sonunda ki retinopati evreleri mevcut risk faktörleri yönünden lojistik regresyon analizi ile incelendi.
BULGULAR: Hastaların 29'u (%58) kadındı ve diyabet süreleri 14±9.74 arasında değişmekteydi. Hastaların başlangıç diyabetik retinopati evreleri 41'inde (%78) NPDR ve 9'unda (%18) PDRP şeklindeydi. Hastaların başlangıç diyabetik retinopati evreleri üzerinde etkili olabilecek risk faktörleri (cinsiyet, kullandığı ilaç, hipertansiyon,diyabet süresi,yaş) incelendiğinde en etkili risk faktörünün hastalığın süresi (p=0.03) olduğu görüldü. Hastaların takip süresi sonunda diyabetik retinopati evreleri 33'ünde (%66) NPDRP ve 17'sinde (%34)PDRP şeklindeydi. Takip sonunda tespit edilen diyabetik retinopati evresi üzerinde en etkili risk faktörünün kan şekeri kontrolü olduğu (p=0.02) görüldü.
SONUÇ: Diyabet hastalarında retinopati görülmesi hastalığın süresi ile retinopatinin ilerlemesi ise kan şekeri kontrolü ile ilişkilidir.

Danışman: Dr. Özlem Yenice, Dr. Kıvanc Tarlan

POSTER SUNUMLARI

21-22 Mayıs 2009

Dönem 2 - Sağlık ve Toplum

Poster No:

14. MEME KANSERİ TANISI ALMIŞ HASTALARDA MASTEKTOMİ AMELİYATI ÖNCESİ VE SONRASINDA YAŞAM KALİTELERİNİN VE KANSERE TEPKİ DURUMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ (PROSPEKTİF ÇALIŞMA)
15. ALERJİK ASTIM VE SAMAN NEZLESİ HASTALARINDA DOKU TRANSGLUTAMİNAZLARINA KARŞI ANTİKORLARIN ARAŞTIRILMASI
16. ÜVEİTLİ OLGULARDA TEDAVİ ÖNCESİ VE SONRASI GÖRMEYE BAĞLI YAŞAM KALİTESİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ
17. KANSERLİ HASTALARDA TROMBOEMBOLİ GÖRÜLME SIKLIĞI
18. SİSTEMİK TEDAVİ ALAN PSORİASİS HASTALARININ TEDAVİ MEMNUNİYETİ VE YAŞAM KALİTELERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ
19. HUZUREVİ SAKİNLERİNİN YAŞAM KALİTESİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ
20. TAKSİ ŞOFÖRLERİNİN İLK YARDIM KONUSUNDAKİ BİLGİLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ
21. ANNELERİN EMZİRME VE BEBEK BESLENMESİ KONUSUNDAKİ BİLGİ,TUTUM VE DAVRANIŞLARI
22. GENÇLERDE FAST-FOOD TÜKETİMİNE ETKİ EDEN FAKTÖRLER
23. EĞİTİMDEN MEMNUNİYET
24. MARMARA ÜNİVERSİTESİ HASTANESİNE BAŞVURANLARDA CİNSEL YOLLA BULAŞAN HASTALIKLARLA İLGİLİ BİLGİ, TUTUM VE DAVRANIŞLAR
25. SOSYOEKONOMİK DURUMA GÖRE KANSERLİ HASTALARIN YAŞAM KALİTELERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ
26. İSTANBUL'DAKİ SEÇİLMİŞ SAĞLIK KURULUŞLARININ ACİLLERİNDE ÇALIŞAN HEKİMLERİN TÜKENMİŞLİK DÜZEYLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI
27. YAZILI BASINDA ÇIKAN SAĞLIK HABERLERİNİN İNCELENMESİ
28. HEMŞİRELİK EĞİTİMİ
29. SON BİR YIL İÇİNDE DOĞUM YAPAN KADINLARDA POSTPARTUM DEPRESYON GÖRÜLME SIKLIĞI VE BUNU ETKİLEYEN FAKTÖRLER
30. MARMARA ÜNIVERSITESI TIP FAKÜLTESI HASTANESI KADIN HASTALIKLARI VE DOĞUM POLİKLİNİĞİNDE HEKİM-HASTA İLİŞKİSİNDE ORTAYA ÇIKAN SORUNLAR
31. İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ SANAT VE MESLEK EĞİTİMİ KURSLARI KADIKÖY KURS MERKEZİNDEKİ KADINLARIN SERVİKS VE MEME KANSERLERİ HAKKINDAKİ BİLGİ, TUTUM VE DAVRANIŞLARI
32. M.Ü. HEMŞİRELİK YÜKSEKOKULU 2. SINIF ÖĞRENCİLERİ İLE M.Ü. SAĞLIK HİZMETLERİ MESLEK YÜKSEKOKULU 2. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN BAZI SAĞLIKLI YAŞAM BİÇİMİ DAVRANIŞLARI YÖNÜNDEN KARŞILAŞTIRILMASI
33. ENDOKRİN POLİKLİNİKLERİNE BAŞVURAN DİYABET HASTALARININ YAŞAM KALİTESİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ
34. DUDULLU MERKEZ SAĞLIK OCAĞINA GELEN KADINLARI MENOPOZ BİLGİ DÜZEYLERİNİN ÖLÇÜLMESİ
35. SİGARA YASASI
36. BİR EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HASTANESİNDE ÇALIŞAN HEKİM VE HEMŞİRELERİN SPOR ALIŞKANLIKLARI
37. BİR ÖZEL HASTANE VE BİR ÜNİVERSİTE HASTANESİNDE ÇALIŞAN DOKTOR VE HEMŞİRELERİN HASTANE ENFEKSİYONU RİSKİNE KARŞI BİLGİ TUTUM VE DAVRANIŞLARININ İNCELENMESİ
38. HEKİMBAŞI BÖLGESİNDEKİ İLKÖĞRETİM OKULLARINDA OKUYAN ÖĞRENCİLERİN VELİLERİNİN GÜNEŞİN ZARARLI ETKİLERİ HAKKINDAKI BİLGİ TUTUM VE DAVRANIŞLARI
39. OMURİLİK FELCİ İLE YAŞAMA UYUMUN ALGILANMASINI; ENGELLİLER, ENGELLİLERİN YAKINLARI ve SAĞLIKLILAR AÇISINDAN DEĞERLENDİREN NİTELİKSEL BİR ARAŞTIRMA

Poster Sunum:14 Sınıf: 2

MEME KANSERİ TANISI ALMIŞ HASTALARDA MASTEKTOMİ AMELİYATI ÖNCESİ VE SONRASINDA YAŞAM KALİTELERİNİN VE KANSERE TEPKİ DURUMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ (PROSPEKTİF ÇALIŞMA)

Yazkan G., Şen H.K., İpek H., Gümüşsoy M.

GİRİŞ: Meme kanserinde; cerrahi tedavi halen en geçerli ve en sık başvurulan tedavi yöntemidir. Bu cerrahi yöntemler arasında kullanılan mastektomi ameliyatları ise tercih edilmesinde rol oynayan olumlu özelliklerinin dışında ameliyat sonrasında anksiyete, depresyon, öfke, gelecek hakkında belirsizlik, umutsuzluk, çaresizlik, benlik saygısının azalması ve ölüm korkusu gibi birçok psikososyal sorunu da beraberinde getirmekte ve hastalığın postoperatif dönemde yaşam kalitesini ve prognozunu etkilemektedir.
AMAÇ: Çalışmamızın birincil amacı mastektomi ameliyatı geçiren hastaların, bu ameliyat sonrasında radyoterapi veya kemoterapi gibi herhangi bir destekleyici tedavi almadıkları süre içerisinde yaşam kalitelerinin nasıl değiştiğini ve kansere bakış açılarında bir fark olup olmadığını hastaların demografik özellikleri göz önünde bulundurularak araştırmaktır.
YÖNTEM: Çalışmamız vaka serileri üzerinde tanımlayıcı tipte ve prospektif bir çalışmadır. Araştırmamız, MÜTF Hastanesi Genel Cerrahi bölümüne meme kanseri teşhisiyle yatmış mastektomi ameliyatı olacak kadın hastaları kapsamaktadır. Araştırmamızda demografik özellikleri inceleyen bir anket, SF-36 yaşam kalitesi ölçeği ve kansere tepki tarzı ölçeği kullanılmıştır. Anketler, hastalar ameliyata girmeden bir gün önce ve ameliyatı geçirdiklerinden 1 ay sonraki süreçte yüz yüze görüşülerek uygulanmıştır. Hastaların bu bir aylık süreçte kemoterapi veya radyoterapiye başlamamaları dikkate alınmış; böylece hastalar üzerinde sadece mastektomi ameliyatının etkileri araştırılmıştır.
BULGULAR: Araştırmamızda n=21 kadın hastaya ulaşılmıştır. Yaş ortalamaları 56.33 (- 11.75)dir. Hastaların %52.3'ü lise ve üstü eğitim düzeyine sahiptir. Hastaların %90.5'i daha önce hiçbir meme hastalığı geçirmemiştir. %81 gibi bir çoğunlukla menarş olma yaşı 12 yaş ve üstündedir. Hastalarımızın %19'u hormon replasman tedavisi aldıklarını belirtmiştir.
SONUÇ: Araştırmamız prospektif bir çalışma olduğu için hastalar ile görüşmelerimiz devam etmektedir. Ölçeklerimizin ve demografik özellikleri inceleyen anketlerimizin karşılaştırılması henüz bitirilmemiştir.

DANIŞMAN: Dr. Bahadır Güllüoğlu

Poster Sunum:15 Sınıf: 2

ALERJİK ASTIM VE SAMAN NEZLESİ HASTALARINDA DOKU TRANSGLUTAMİNAZLARINA KARŞI ANTİKORLARIN ARAŞTIRILMASI

Günaydın F., Çelik A., Özbay H., Deveci Ö.F.

GİRİŞ: Sindirim ve solunum sistemlerinde yer alan T lenfositlerinin özellikleri birbirine benzer. Gastrointestinal sistem ve solunum sistemi aşırı duyarlılık reaksiyonları arasında bir ilişki olup olmadığı ise bilinmemektedir. 1976 yılında yapılmış bir klinik çalışmada çölyak hastalığı olanlarda ve yakınlarında astım ve saman nezlesinin daha sık olduğu gösterilmiştir ancak astım ve saman nezlesi olanlarda çölyak hastalığına ne sıklıkta rastlandığı henüz araştırılmamıştır.
AMAÇ: Bu çalışmanın amacı astım ve saman nezlesi olanlarda çölyak taraması amacı ile kullanılan doku transglutaminazına karşı yapılan Ig A sınıfı antikorların sıklığını araştırmaktır.
YÖNTEM: Bu çalışma Ocak 2009'dan sonra Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Göğüs Hastalıları polikliniği ve İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi Alleji polikliniğine başvuran astım ya da alerjik rinit tanısı ile izlenen ve çalışmaya katılmayı kabul eden kimselerde geçekleştirildi. Hastalardan anamnez alındıktan sonra kan örnekleri toplandı, serum ayrılıp - 20 derecede ELİSA yöntemi ile doku transglutamnazına karşı antikor aramak için saklandı. Kontrol grubu olarak sağlıklı kan vericileri alındı.
BULGULAR: Şimdiye kadar 72 hasta ile görüşüldü. Bunlardan %75'inde (54 kişi) astım, %25'inde (18 kişi) alerjik rinit vardır. Hastaların yaşları 19 ile 82 arasında değişmektedir ve hastaların yaş ortalaması 40,38dir. Hastaların %81,9'u (59 kişi) kadın, %18,1'i (13 kişi) ise erkektir.
SONUÇ: Hedeflenen sayıda kan örneği toplandıktan sonra ELİSA ile antikor tayini yapılacak ve alerjik astım ve saman nezlesi hastalarındaki çölyak hastalığı sıklığı kontrol grubundaki sıklıkla karşılaştırılacaktır. Sonuçlar Mayıs 2009'da MASCO'da açıklanacaktır.

DANIŞMAN: Dr. Neşe İmeryüz

Poster Sunum:16 Sınıf: 2

ÜVEİTLİ OLGULARDA TEDAVİ ÖNCESİ VE SONRASI GÖRMEYE BAĞLI YAŞAM KALİTESİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Gezginadam Z., Atar S., Yıldız B., Kariminikoo M.

GİRİŞ: Üveit uveal dokunun inflamasyonu olup görme keskinliğini önemli ölçüde etkileyebilecek oküler bir patolojidir. Görme keskinliğinin önemli ölçüde etkilendiği oküler patolojilerin yaşam kalitesini etkilemesi beklenmektedir.
AMAÇ: Bu çalışma üveitli olgularda tedavi öncesi ve sonrası GBYK'nin değerlendirilmesi amacı ile gerçekleştirildi.
YÖNTEM: M.Ü.T.F. Göz Hastalıkları Uvea birimince takip ve tedavi altında olan ve rutin muayene sırasında aktif üveit saptanan ardışık 12 hastaya tedavi öncesi üveit aktif iken ve tedavi sonrası üveit inaktif durumda iken NEI-VFQ-25 anketi uygulandı. NEI-VFQ-25 anketlerinden genel sağlık (GS), genel görme (GG), göz ağrısı (GA), yakın aktiviteler (YA), uzak aktiviteler (UA), görmeye bağlı sosyal fonksiyon (GBSF), görmeye bağlı ruhsal sağlık (GBRS), görmeye bağlı rol güçlükleri (GBRG), görmeye bağlı başkalarına bağımlılık (GBBB), araba kullanma (AK), renkli görme (RG), periferik görme (PG) ve toplam skor (TS) olmak üzere toplam 13 alt ölçek skoru hesaplandı. Çalışma veri formuna hastaların demografik (yaş, cinsiyet, eğitim durumu), klinik (üveit lateralitesi ve lokalizasyonu, spesifik tanı) ve tedavi verileri toplandı. Hastaların tedavi öncesi ve sonrası en iyi düzeltilmiş Snellen görme keskinlikleri de kaydedildi. İstatistiksel değerlendirme SPSS 16.0 kullanılarak yapıldı. İkili karşılaştırmalar Wilcoxon testi ile yapıldı.
BULGULAR: Çalışmaya yaş ortalaması 32.5 - 11.9 yıl (aralık: 18-55) olan 5 erkek ve 7 kadın hasta dahil edildi. Eğitim durumu incelendiğinde hastaların %33.3'ünün ilkokul, %41.7'sinin lise ve %25'inin üniversite mezunu olduğu anlaşıldı. Sekiz hastada unilateral ve 4 hastada bilateral tutulum saptandı. Tutulum saptanan 16 gözün 5'inde ön üveit, 1'inde arka üveit, 2'sinde pars planit ve 8'inde panüveit olduğu gözlendi. Hastaların 4'ünde Behçet hastalığı, 4'ünde oküler toksoplazmozis ve geri kalan 5'inde ise idiopatik üveit olduğu anlaşıldı. Hastaların görme keskinliğinde tedavi sonrası artış gözlendi. Tedavi sonrası GG, YA, UA, GBSF, GBRS, GBRG, GBBB, AK, ve PG alt ölçeklerinde anlamlılık düzeyine ulaşmayan iyileşme gözlendi. TS alt ölçeği skorunda tedavi sonrası anlamlı düzeyde iyileşme gözlendi ($p=0.02$). TS alt ölçek skoru ortanca değeri tedavi öncesi 85 iken tedavi sonrası 91.3 idi.
SONUÇ:Üveit hastalarında tedavinin GBYK'ni düzelttiği gözlenmiştir. NEI-VFQ-25 anketi üveit hastalarında tedavinin etkinliğinin gösterilmesinde kullanılabileceği görüşündeyiz

DANIŞMAN: Dr. Sumru Önal

Poster Sunum:17 Sınıf: 2

KANSERLİ HASTALARDA TROMBOEMBOLİ GÖRÜLME SIKLIĞI

Karabina B, Özden G., Erat İ.N., Serin Y.T.

GİRİŞ: Thromboemboli kanserin en sık karşılaşılan ve iyi bilinen ciddi bir komplikasyonudur. Bu, hastalarda önemli morbidite ve mortalite oluşturmaktadır. Kanserli hastalarda venöz tromboembolizm riski arttığı gibi, idyopatik venöz tromboembolizmli hastalarda da gizli kanser riski artmıştır. Malignitelerdeki trombozun patogenezi çok faktörlüdür ve mekanizması tümör hücreleri tarafından prokoagülanların salgılanması, kansere predispozan faktörlerin eşlik etmesi (enfeksiyon, cerrahi, yatak istirahati vb.) ile bizzat kanser tedavisinin kendisi gibi değişik durumlarla ilgilidir.
AMAÇ: Bu çalışmanın amacı Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde tedavi gören kanserli hastalarda tromboemboli görülme sıklığını, kanser türünün (meme, kolorektal ve akciğer kanseri) , uygulanan tedavinin ve hastanın performans düzeyinin bu duruma etkisini araştırmaktır.
YÖNTEM: Bu çalışmanın verileri Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Onkoloji Polikliniği'ne başvurmuş olan hastaların dosyalarının incelenmesiyle toplanmıştır. Araştırma tanımlayıcı bir çalışmadır. 200 meme kanserli, 200 akciğer kanserli, 200 kolon kanserli olmak üzere toplam 600 kişilik bir örneklem seçilmiştir.Veriler SPSS 11.5 programıyla değerlendirilmiştir.
BULGULAR: Dosyaları incelenen hastaların %1,5'inde tromboemboli görülmüştür. Tromboemboli görülen hastaların %44,4'ü erkek, %55,6'sı kadındır. Tromboembolik olayların %44,4'ü Pulmoner Emboli, %55,6'sı Derin Ven Trombozu (DVT) 'dur. Tromboemboli görülen hastalar kanser türlerine ve uygulanan tedaviye göre sınıflandırıldı. Tromboemboli saptanan hastaların %44,4'ü meme, %33,3'ü kolorektal, %22,3'ü akciğer kanseridir. Hastaların %11,1'inde hiperlipidemi, %11,1'inde hipertansiyon, %22,2'sinde hem hiperlipidemi hem de hipertansiyon vardır.
SONUÇ:İncelenen hasta dosyalarında tromboemboli geçiren hasta oranının oldukça düşük olduğu saptandı.Kadınlarda görülme sıklığının daha fazla olduğu bulundu. Meme kanseri hastalarında görülme sıklığı akciğer ve kolorektal kanser hastalarına nazaran daha yüksek olduğu görüldü. Derin Ven Trombozu'nun görülmesinin Pulmoner Emboli'ye göre daha sık olduğu saptandı. Hiperlipidemi ve hipertansiyonun tromboembolisi olan hastalarda predispozan faktör olabileceği görüldü.

DANİSMAN: Dr. Fulden Yumuk

Poster Sunum:18 Sınıf: 2

SİSTEMİK TEDAVİ ALAN PSORİASİS HASTALARININ TEDAVİ MEMNUNİYETİ VE YAŞAM KALİTELERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Özel M. İ., Ceylan H., Aksoy H., Kesen O.

GİRİŞ: Psoriasis, sebebi tam olarak bilinmeyen, kronik seyirli bir deri hastalığıdır. Dış görünüşü önemli derecede etkilediğinden, hastaların yaşam kalitesi olumsuz yönde etkilenmektedir. Lokalize formlarda seçilecek tedavi büyük oranda topikal ilaçlar, yaygın formlarda ise sistemik ilaçlar şeklindedir. Sistemik tedaviler arasında fototerapi, asitretin, metotreksat, siklosporin ve biyolojik ajanlar sayılabilir. Hastaların tedavi memnuniyeti değişken olup, bu memnuniyet, ilacın etkinliğinin yanı sıra pek çok faktöre bağlıdır.
AMAÇ: Hastaların, psoriasise yönelik verilen farklı sistemik tedavilerden ne kadar memnun kaldığını, beklentilerinin ne kadar karşılandığını, yaşam kalitelerinin tedavi ile nasıl değiştiğini değerlendirmektir.
YÖNTEM: Çalışmaya, Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Dermatoloji Anabilim Dalı Psoriasis polikliniğine başvuran ve sistemik tedavi başlama kararı alınan psoriasis hastaları alındı. Bazal ve 1. aylarda, hastalık şiddetini ölçen Psoriasis Area Severity Index (PASI) hesaplandı ve hastalar tarafından dermatoloji yaşam kalite ölçeği (DLQI) doldurduldu. Hastaların kendi hastalık şiddetlerini ve kullanmakta oldukları tedaviden ne ölçüde memnun kaldıklarını, Likert tipi skala ile (0-10 arası) değerlendirmeleri istendi.
BULGULAR: Toplam 29 hasta çalışmaya alındı. Hastaların yaş ortalaması 44 idi, %69'u kadın %31'i erkekti. Hastaların 26'sında jeneralize plak psoriasis, 2'sinde püstüler psoriasis, 1'inde palmoplantar psoriasis saptandı. Hastaların 14'ü fototerapi (10'u dar bant ultraviyole B, 4'ü psoralen ve UVA), 7'si metotreksat, 5'i asitretin, 2'si biyolojik ajan, 1'i siklosporin tedavisine başladı. Ortalama PASI skoru bazalde 12.2 iken, 1. ayda 6.2'ye, ortalama DLQI skoru bazalde 13 iken, 1. ayda 8.9'a düştü. Hastaların tedavi memnuniyeti ortalaması 1. ayda 6.85 idi. En çok memnun olunan tedavi darbant ultraviyole B (7.78), en az memnun olunan tedavi ise metotreksat (5.86) idi. Bu süre içerisinde hastaların kendi görüşleri de, hastalık şiddetlerinin azaldığı yönünde oldu.
SONUÇ: Psoriasis hastalarının tedavi memnuniyeti, farklı sistemik tedavi ajanlarına göre değişkenlik göstermektedir. Genel olarak, sistemik tedavinin 1. ayında hastaların büyük kısmında, hastalık şiddetinde azalma ve yaşam kalitesinde düzelme gözlenmekte, bu da hastaların tedavi memnuniyetine yansımaktadır.

DANIŞMANLAR: Dr. Dilek Seçkin, Dr. İnan Usta

Poster Sunum:19 Sınıf: 2

HUZUREVİ SAKİNLERİNİN YAŞAM KALİTESİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Tacar İ.Ç., Artar D., Köroğlu E., Seven G.

GİRİŞ: Günümüzde, dünyada 60 yaş ve üzerinde 580 milyon insan yaşamaktadır ve bu sayının 20 yıl içerisinde 1 milyarın üzerine çıkması beklenmektedir. 2020 yılında yaşlı popülasyonun %70'i gelişmekte olan ülkelerde yaşayacaktır. Yaşlı popülasyonda yaşam kalitesinin korunması bu yüzyılda olduğu gibi önümüzdeki yüzyılda da sağlık alanındaki en önemli hedeflerden olmalıdır.
AMAÇ: Kayışdağı Darülaceze'deki sakinlerin yaşam kalitesini etkileyen faktörlerin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.
YÖNTEM: Araştırma, Ocak- Şubat 2009'da 98 kişiye yüz yüze anket uygulanarak yapılmıştır. Anket 3 bölümden oluşmaktadır. İlk bölümde sosyo-demografik özellikler, ikinci bölümde yaşam kalitesi ölçeği; kısa form 36 (sf36) değerlendirilmiş, son bölümde ise 5'li Geriatrik Depresyon Skalası uygulanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, kategorik değişkenlerin analizinde Ki-Kare testi, sürekli değişkenlerin analizinde ise Mann Whitney U ve Kruskal Wallis testi kullanılmıştır.
BULGULAR: Araştırmaya katılanların yaş ortalaması 68 - 7,6 (min.=41 maks.=83)'dır. Yaş yaşam kalitesi alt ölçekleriyle karşılaştırıldığında fiziksel fonksiyon alt ölçeğinde yaş arttıkça yaşam kalitesi azalmıştır.
Araştırmaya katılanların %43,9'unun depresyonda olduğu gözlenmiştir. Yaşam kalitesi alt ölçekleriyle depresyonda olma durumu karşılaştırıldığında rol kısıtlılığı(emosyonel) haricinde bütün alt ölçeklerde depresyonu olanlarda yaşam kalitesinin daha düşük olduğu gözlenmiştir. Depresyonda olmayanlarda genel sağlık alt ölçeği puan ortancası 82 (1-3.çeyreklikler=57-87) iken depresyonda olanlarda puan ortancası 35 (1-3.çeyreklikler=22-47)'e düşmüştür. Çocuk sayısı ve aileyle görüşme sıklığı ile yaşam kalitesi alt ölçekleri karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamamıştır. Çocuk sayısı ile aileyle görüşme sıklığı karşılaştırıldığında ise; çocuğu olmayanların %81,3'ünün ailesiyle hiç görüşmediği, %2,3'ünün düzenli olarak görüştüğü, çocuğu olanların %38,2'sinin ailesiyle hiç görüşmediği, %29,1'inin ise düzenli olarak görüştüğü saptanmıştır($p<0,0001$).
Bağımsız değişkenlerden cinsiyet, sosyal güvence ve medeni durum yaşam kalitesi alt ölçekleriyle karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamamıştır.
SONUÇ: Bu araştırmanın sonucunda yaşam kalitesinin yaşa ve depresyona bağlı olarak azaldığı gözlemlenmiştir.

DANIŞMAN: Dr. Onur Özlem Köse

Poster Sunum:20 Sınıf: 2

TAKSİ ŞOFÖRLERİNİN İLK YARDIM KONUSUNDAKİ BİLGİLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Kılınçarslan M.G., Özyalçın Ç., Ulualan G., Özkan N.

GİRİŞ: Trafik kazaları bütün dünyada yaralanmalara bağlı ölümler arasında ilk sırada yer almaktadır. Son yıllarda gelişmiş ülkelerde harcanan çabaların sonucunda trafik kazalarının sayısı azalmışsa da, gelişmekte olan ülkelerde hala en önemli halk sağlığı sorunları arasındadır. Uzmanlar bilinçli, kaliteli, isabetli ve süratli bir şekilde sağlanan ilk ve acil yardım hizmetleri ile kaza nedeni ile ölenlerin en az %20 sinin kurtarılmasının mümkün olabildiğini belirtmektedir.
AMAÇ: Bu çalışmada kaza anında kişilere ilk yardım müdahalesi yaparak hayat kurtarabilecek konumda olan şoförlerin ilk yardım konusundaki bilgi tutum ve davranışlarını ölçmek, bu alandaki eksiklik ve yetersizlikleri tespit etmek ve ilk yardım eğitimine olan gereksinimlerini belirlemek amaçlanmıştır.
YÖNTEM: Çalışmamız anket formu üzerinden yüz yüze görüşme tekniği ile yapılmıştır. Kesitsel tipteki çalışmamızın evreni Üsküdar taksi duraklarındaki taksi şoförleridir. Ankete verilen yanıtlar ilk yardım konusundaki kaynaklarda yer alan bilgilerle karşılaştırılmıştır. 180 taksi şoförüne uygulanmıştır. Elde edilen sonuçlar spss programıyla değerlendirilmiştir.
BULGULAR: Araçların % 96.7 sinde ilkyarım çantası bulunmaktadır ancak bulunduranların 58.3 ü ilkyarım çantalarının yeterli oluğunu düşünmektedir. Şoförlerin % 42.8 i herhangi bir ilk yardım eğitimi almamıştır. Katılımcıların sadece % 48.3 ü kanamaya yapılacak ilk yardım müdahalesini doğru bilmiş, % 60.9 u kırık bölgesinin hareketsiz kalmasının gerektiğini belirtmiştir. %22 lik bir kesim ise ilk ve acil yardım telefon numarasına yanlış cevap vermiştir % 85 i kaza yerinden ilk önce ağır kanamalı hastanın taşınması gerektiğini doğru olarak yanıtlamıştır.
SONUÇ: Anket verilerinden elde ettiğimiz sonuçlara göre Üsküdar'daki taksi şoförlerinin genel olarak ilk yardım konusunda bilgilerinin var olduğu fakat bunun yeterli düzeye olmadığı belirlenmiştir. Taksi şoförlerinin sadece 58,3 ünün, ilk yardım çantalarının yeterli olduğunu söylemesi ise üzücüdür. 180 şoförden 41 i, 112 acil yardım numarasını bilememiştir bilemeyenlerin oranı ortalamanın altında olsa da bu sayı azımsanmamalıdır. Bu sonuçlar ışığında eğitim kurumları ilkyardım konusundaki derslere daha fazla önem vermeli, ilkyardım eğitimi almamış şoförler tespit edilerek eğitilmelidir.

DANIŞMAN: Dr. Emel Lüleci

Poster Sunum:21 Sınıf: 2

ANNELERİN EMZİRME VE BEBEK BESLENMESİ KONUSUNDAKİ BİLGİ, TUTUM VE DAVRANIŞLARI

Kaşıkçı G.,Sungurtekin M.,Şahin M.,Erdoğan Y.,Biricik Ş.

GİRİŞ: Anne sütü içeriği,temiz ve ekonomik oluşuyla diğer tüm besinlerden üstündür.Yaşamın ilk yılları,beslenmenin dikkatli yapılması gereken bir dönemdir.Emzirme bebek beslenmesinde en uygun yöntemdir.Bebek ve anne üzerinde sayısız faydası vardır.WHO'nun verilerine göre yetersiz ve dengesiz beslenme çocuk ölümlerinin %7'sinin birincil, %46'sının ikincil nedenidir.İlk 4-6 ay yalnız anne sütü,devamında besin takviyesiyle her yıl milyonlarca bebek hayata tutunacaktır.TNSA son verilerine göre Türkiye'de emzirme yaygındır.Bebeklerin büyük bir kısmı (%95) belli bir süre anne sütü almaktadır.Ama bu oran sadece anne sütüyle besleme oranını yansıtmamaktadır. Ortalama emzirme süresi ise 12 aydır. Emzirmenin olumlu etkilerinin çocuk sağlığı üzerinde yeterince görülmemesi uygulama yanlışlarını akla getirmektedir.
AMAÇ: Çalışmamızın amacı annelerin emzirme ve bebek beslenmesi konusundaki bilgi,tutum ve davranışlarını belirlemek ve ilişkili faktörleri değerlendirmektir.
YÖNTEM: Araştırma,Marmara Üniversitesi Hastanesi Pediatri ve Kadın Doğum polikliniklerinde,Ümraniye Merkez Sağlık Ocağı Sağlam Çocuk polikliniğine herhangi bir nedenle başvuran annelerle yürütülmüştür.154 anneye,annelerin emzirme alışkanlıkları ve emzirmeye yönelik bilinç düzeylerini ölçücü nitelikte 21 sorudan oluşan anket yüz yüze uygulanmıştır.Geçmişe yönelik sorularda en doğru verilere ulaşabilmek için 24 aydan büyük bebekler çalışmaya alınmamışır.Veriler SPSS 14.0 programında değerlendirilmiştir.
BULGULAR: Çalışmamıza katılan annelerin yaş ortalaması 28,97 (- 4,882); %50,6'sı ilk veya orta okul mezunudur.Üniversite mezunun olanların oranı %11,7'dir. Annelerin %90,3'ü ev hanımıdır.Annelerin %93,7'si bebeklerini bir süre emzirmiştir.Emziren annelerin %40,5'i bebeklerini emzirmeye 1 saatten geç başlamıştı.İlk altı ay sadece anne sütüyle besleyenlerin oranı %31,8 olarak bulundu. Annelerin %21,4'ü kolostrumun ishal,sarılık vb.hastalıklara neden olabileceğini düşünmektedir.Ayrıca yine annelerin %34,4'ü bazı annelerin sütlerinin bebeklerine iyi gelmeyeceğine inanmaktadır.Annelerin %9,7'si ilk 6 ay anne sütü yanında ek besin verilen bebeğin daha iyi besleneceğine inanmaktadır.
Bebeğin doğumdaki sağlık durumuyla,bir süre anne sütü alma arasında anlamlı bir ilişki bulundu, bebeğinde sağlık sorunu olanlarda emzirme oranı daha düşüktü (p=0,0002).Anne öğrenim durumuyla emzirme süresi arasında anlamlı bir ilişki bulunamadı (p>0,05).
SONUÇ: Sonuçlar değerlendirildiğinde emzirme oranı yüksek, emzirme süresi uygun olmasına rağmen, annelerin bazı konularda bilinçsiz oldukları anlaşıldı.

DANIŞMAN: Dr. Dilşad Save

Poster Sunum:22 Sınıf: 2

GENÇLERDE FAST - FOOD TÜKETİMİNE ETKİ EDEN FAKTÖRLER

L. Aydın, M.B. Karaaslan, B. Karakuş, B. Demirbaş

GİRİŞ: Fast-food hızlı bir şekilde hazırlanıp servis edilen, aşırı kilo almamıza neden olan, yüksek miktarda enerji ve trans yağ içeren, lezzetli,şeker oranı yüksek olmasına karşın lif oranı düşük besin grubuna verilen genel addır.
AMAÇ: Gençlerin fast-food tüketmesine neden olan etkenleri belirlemektir.
YÖNTEM: Araştırmamız tanımlayıcı nitelikte olup 15-25 yaş aralığındaki gençleri kapsamaktadır. 3 büyük alışveriş merkezinde uygulanmıştır. Veriler literatürde fast-food tüketimine neden olduğu belirlenmiş faktörlerin sorgulandığı 18 sorudan oluşan anket ile yüz yüze görüşme yöntemi ile toplanmıştır. İstatistik analizlerde sıklık dağılımları alınmış ve karşılaştırmalı analizler ki-kare testi ile yapılmıştır.
BULGULAR: Araştırmamıza katılan 175 kişinin %54,3(95) kadın ,%64,6(113) eğitim düzeyi üniversitedir.Katılımcıların %37,1(65) günde en az bir kez fast-food tüketmektedir, bunların arasından %50,8 sigara içmektedir. ($p<0,05$)). Yaş, cinsiyet, gelir ve eğitim düzeyi gibi sosyo-demografik özelliklerle ise fast-food tüketimi sıklığı arasında bir ilişki yoktur. Günde en az bir kez fast-food tüketenlerin %41,5' i sağlıklı beslendiğini düşünmektedir. Katılımcıların %69,1 i kolayca ulaşabildiği için, %58,3 ü lezzetli olduğu için fast-food tüketmektedir. %49,1'i arkadaşları ile dışarı çıkması durumunda, %44 ü de iş/okul öğle yemeklerinde fast-food tüketmektedir.
SONUÇ: Okul ve iş yerlerinde fast-food yerine sağlıklı gıdaların satılması fast-food tüketiminin azaltılmasında yararlı olabilir. Özellikle üniversite öğrencilerinin kolay ulaşılabilir ve lezzetli olmakla birlikte fast-food tüketiminin sağlığa etkisi konusunda bilgilendirilmesi gerekmektedir.

DANIŞMAN: Dr. Serap Çifçili

Poster Sunum:23 Sınıf: 2

EĞİTİMDEN MEMNUNİYET

Şahin A., Dörterler S.M., Baran H., Kaya Ş.

GİRİŞ: Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi ilk akademik yılına 1986-1987 yılında başlamış olup, kurulduğu andan itibaren yabancı dilde eğitim veren tek tıp fakültesi olma özelliğini sürdürmektedir. Yabancı dilde tıp eğitimi yapılması konusunda öğrenciler arasında görüş ayrılıkları bulunmaktadır. Bu görüş ayrılıklarının temelinde hangi unsurların bulunduğunu saptamak bizi bu konu hakkında yönlendirecek ve bilgilendirecektir.
AMAÇ: Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi dönem-1, dönem-3, dönem-6 öğrencilerinin eğitim memnuniyetini ölçmek ve meslek beklentilerini belirlemektir.
YÖNTEM: Araştırmamız Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde eğitim görmekte olan dönem-1, dönem-3 ve dönem-6 öğrencilerine uygulanmıştır. Eğitim memnuniyeti ve meslek beklentilerini sorgulayan kapalı uçlu 18 sorudan oluşan anketimizi 162 kişiye uyguladık. Anket ile toplanan verilerimizi istatistiksel analiz programını kullanarak yüzde dağılımlarını hesapladık.
BULGULAR: Anketimizi uyguladığımız öğrencilerin %30'u dönem-1, %41'i dönem-3, %29'u dönem-6 öğrencisidir. Katılımcılarımıza yönelttiğimiz "Yabancı dilde tıp eğitimini doğru buluyor musunuz?"sorusuna dönem-1 öğrencilerinin %61'i, dönem-3 öğrencilerinin %40'ı, dönem-6 öğrencilerinin %32'si "EVET" cevabını vermiştir. Öğrencilerin %88'i ingilizce ders anlatmanın öğretim üyelerini kısıtladığını düşünmektedir. "Aldığınız tıp eğitiminin tus (Tıpta Uzmanlık Sınavı)'ta başarılı olmak için yeterli olduğunu düşünüyor musunuz?" sorusuna dönem-1 öğrencilerinin %90'ı, dönem-3 öğrencilerinin %55'i, dönem-6 öğrencilerinin %26'sı "EVET" cevabını vermiştir. Öğrencilerin %63'ü ingilizce eğitimin derse katılımı olumsuz etkilediğini düşünüyor. Katılımcıların %76'sı fakülte yönetiminin kendilerini yönetmelikler hakkında yeterince bilgilendirmediğini düşünüyor. Katılımcıların %25'i İngilizce eğitimin hastalarla iletişimlerini olumsuz etkileyeceğini düşünüyor.
SONUÇ:Çalışmamız sonucunda çoğunluğun (%56) yabancı dille eğitimi doğru bulmamış olması çarpıcı bir sonuçtur. Bununla birlikte büyük bir çoğunluk (%88) yabancı dille ders anlatımının öğretim üyelerininin ders anlatma kapasitesini olumsuz etkilediğini düşünüyor. Beklenenin aksine katılımcıların %75'i yabancı dilde eğitim almanın hastalarla olan iletişimlerini olumsuz etkilemeyeceğini düşünüyor. Öğrencilerin eğitimin yeterliliği konusundaki görüşleri dönemler arasında büyük farklılıklar göstermektedir. Aldığı eğitimin TUS(Tıpta Uzmanlık Sınavı)'ta başarı sağlayacağının düşünenlerin oranı dönem-1'de %90 iken bu oran dönem-3'te %55'e dönem-6'da %26 'ya düşmüştür.

DANIŞMAN: Dr. Şefik Görkey

Poster Sunum:24 Sınıf: 2

MARMARA ÜNİVERSİTESİ HASTANESİNE BAŞVURANLARDA CİNSEL YOLLA BULAŞAN HASTALIKLARLA İLGİLİ BİLGİ, TUTUM VE DAVRANIŞLAR

Çetin M., Bamanga Amal H., Demirkır Z., Sorgun F.

GİRİŞ: Dünya Sağlık Örgütü'ne göre Dünyada her yıl yaklaşık 333 milyon yeni Cinsel Yolla Bulaşan Enfeksiyon (CYBE) olgusu görülmekte ve bunların üçte birini 25 yaşın altındakiler oluşturmaktadır. CYBE ların tedavisi ciddi ekonomik harcamalara ve iş gücü kayıplarına da yol açmaktadır. Özellikle gelişmiş ülkelerde en sık görülen CYBE nin HIV/AIDS, hepatit B, sifilis ve gonore olduğu bilinmektedir.
AMAÇ: Üreme sağlığı sorunları nedeniyle hastaneye başvuranların CYBE'lar hakkındaki bilgi, tutum ve davranışlarını değerlendirmek.
YÖNTEM: Veriler, Marmara Üniversitesi hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum ile Üroloji polikliniklerine Nisan 2009 tarihinde başvuran 82 kişiyle yüz yüze görüşme yoluyla 22 sorudan oluşan form aracılığıyla elde edildi. Tanımlayıcı nitelikteki araştırma verilerinin frekans dağılımları ve analizi SPSS 11.0 istatistik programında analiz edilmiştir.
BULGULAR: Araştırmaya katılanların %71,6 sı kadın, %40,5 i üniversite, %28,4 ü ilköğretim, %23,0 ü lise mezunudur. CYBE lar arasında AIDS (%91,9) , mantar (%67,6) ve sifilis (%63,5) en fazla bilinen hastalıklardır. Araştırmaya katılanların %55,8 i bu hastalıkların hamilelikte bebeğe bulaşacağını, %44,6 sı kansere yol açacağını belirtmiştir. Kondom korunma için en çok bilinen (%64,9) yöntemdir. CYBE lar hakkında bilgi kaynakları, TV (%68,9), kitap-dergi (%60,8) ve gazete (%41,9) dir. Araştırmaya katılanların %4,1 i daha önce CYBE lardan herhangi birini geçirmiştir. Araştırmaya katılanların %37,8 i sağlık hizmeti sürecinde CYBE hakkında bilgi aldıklarını belirtmiştir. Büyük oranda (%62,2) bu konudaki eğitimin ilköğretim düzeyinde verilmesi gerektiğini düşünülmektedir. Katılımcıların %62,2 si bu hastalıklar hakkında bilgisini yeterli bulmamaktadır. Araştırmaya katılanların yarısı çevresinde veya eşinde CYBE dan şüphelendiğinde onu tedaviye yönlendireceğini ve önemli bir kısmı (%29,7) bu durumun onlarla ilişkilerini etkilemeyeceğini ifade etmektedir.
SONUÇ: Araştırmaya katılanların CYBE lar hakkında bilgi düzeylerinin yeterli olmadığı görülmüştür. Sağlık hizmeti sırasında CYBE hakkında bilgilenme oranı düşük ve bilgi kaynakları görsel ve yazılı medya araçları olmasına rağmen CYBE şüphesi durumunda tedaviye yönlendirme eğilimi yüksektir. Araştırmaya katılanların CYBE eğitiminin ilköğretim düzeyinde verilmesini düşünmeleri araştırmanın önemli sonuçlarından biridir.

DANIŞMAN: Dr. Özlem Sarıkaya

Poster Sunum:25 Sınıf: 2

SOSYOEKONOMİK DURUMA GÖRE KANSERLİ HASTALARIN YAŞAM KALİTELERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Başarır İ., Erdem İ., Yüzkollar B, Atlas B.

GİRİŞ : Tip alanında Yasam Kalitesi; hastalığın durumuna ve bu hastalığın tedavisine bağlı hasta kişinin fiziksel, emosyonel, ve sosyal iyilik halinin etkilenmesidir. Bütün kanser hastalarının yaşamları süresince ihtiyaçlarına göre gerek küratif tedavileri gerekse destek tedavileri süresince unutulmaması gereken kavramların en önemlisinin 'Yaşam Kalitesi' kavramı olduğunu görürüz. Yaşam kalitesinin arttırılabilmesi için bu hastaların özel ihtiyaçlarının belirlenmesi mutlaka gereklidir.
AMAÇ : Amacımız; sosyoekonomik duruma göre kanserli hastaların yaşam kalitelerini değerlendirmek.
YÖNTEM : Marmara Üniversitesi Hastanesi onkoloji polikliniği ve radyoterapi servisindeki hastalara anketimizi uyguladık. İki bölümden oluşan anketimizin; ilk bölümü hastalarımızın sosyoekonomik durumunu ölçen sorulardan, ikinci bölümü hastaların yaşam kalitesini ölçen QLQ-C30 yaşam kalitesi ölçeğinin Türkçe uyarlamasından oluşmaktadır. Araştırmamızın verileri SPSS 15.0 ile çözümlenmiştir.
BULGULAR : Kanserin insan sağlığı üzerindeki etkileri çok boyutludur. Bu araştırmada kanser tanısı almış olan bireylerin yaşam kalitelerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Çalışma, 23 Ocak - Mart 2009 tarihleri arasında Marmara Üniversitesi Hastanesinde poliklinikte tedavi gören hastalar (n=109) ile gerçekleştirilmiştir. Veriler araştırmacılar tarafından oluşturulan soru kağıdı ve kanserli hastalarda yaşam kalitesini belirlemek amacıyla geliştirilmiş ve ülkemizde Beşer tarafından geçerlilik ve güvenilirlik çalışması yapılmış olan EORTC QLQ-C30 ölçeği ile toplanmıştır. Araştırma kapsamına alınan hastaların Genel İyilik Hali ve Yaşam Kalitesi ortalaması 43.14 - 28.05 olarak bulunmuştur. Fonksiyonel durumlar içinde en fazla fiziksel (68.25 - 24.27) ve sosyal alanlarda (68.75 - 19.12) olumsuz etkilenme olduğu, bunu rol fonksiyonları (69.05 - 32.45), duygusal fonksiyonlar (71.00 - 21.03)ve kavramsal fonksiyonların (76.05 - 25.14) izlediği görülmüştür. Yaşam kalitesi ölçeğinin semptom alt grubu için, ağrı (37.00 - 29.10) ve yorgunluğun (43.50 - 25.36) yaşam kalitesini olumsuz yönde etkilediği belirlenmiştir.
SONUÇ : Çalışmamızda, hastaların, özellikle fiziksel fonksiyonlarının önemli ölçüde düştüğü ve olumsuz etkilendikleri belirlenmiştir ($p<0.05$). Bu da hastaların yaşam kalitesinin bozulduğunu ifade etmektedir.

DANIŞMAN: Dr. Tolga Güven

Poster Sunum:26 Sınıf: 2

İSTANBUL'DAKİ SEÇİLMİŞ SAĞLIK KURULUŞLARININ ACİLLERİNDE ÇALIŞAN HEKİMLERİN TÜKENMİŞLİK DÜZEYLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

İbişler A., Çetinkaya N., Gülyaşar G., Sarı C.

GİRİŞ: Tükenmişlik Sendromu, kişiyi bedensel ve ruhsal olarak zorlayan bir etkene uzun süre maruz kalınması durumunda ortaya çıkan tükenme halidir. Mesleki streslerinden dolayı hekimler bu konuda büyük risk altındadır.
AMAÇ: Bu çalışmada İstanbul'daki iki hastanenin acilinde çalışan hekimlerin tükenmişlik düzeylerinin saptanması ve karşılaştırılması amaçlanmıştır.
YÖNTEM: Marmara Üniversitesi Hastanesi ve Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nin acil servislerinde çalışan 20'şer hekime gözlem altında Maslach Tükenmişlik Ölçeğini de içeren bir anket uygulandı. Anket uygulanan hekimlerin acilde en az 2 ay çalışmış olan intern, pratisyen, asistan veya uzmanlar olmasına dikkat edildi. Veriler SPSS 10.0 programında Ki-kare testi, T testi kullanılarak değerlendirildi.
BULGULAR: Değerlendirme, "Üniversite hastanesinde çalışanlar" ve "Devlet hastanesinde çalışanlar" olmak üzere 2 grup arasında karşılaştırma şeklinde yapıldı. Yaş, cinsiyet, medeni durum, çocuk sahibi olma durumu gibi tanımlayıcı verilerde iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmadı(p>0.05). Ayrıca çalışma hayatı ile ilgili olan kurum/meslek bırakma düşüncesi ve kurumun teknik/çalışma imkanları gibi sorulara verilen yanıtlarda da istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmadı (p>0.05). Ancak devlet hastanesinde çalışanların %15 i çalışma arkadaşlarıyla arasının kötü olduğunu belirtirken, üniversite hastanesinde bu oranın sadece %5 olduğu görüldü. Ayrıca meslekten memnuniyet durumlarının da üniversite hastanesinde çalışanlarda, devlet hastanesinde çalışanlara göre daha fazla olduğu görüldü. Ölçeğe bağlı değerlendirmede sonuçlar "duygusal tükenme", "duyarsızlaşma" ve "kişisel başarı" olmak üzere 3 kategoride incelendi. Duygusal tükenme puanlarının ortalamaları, üniversite hastanesinde çalışanlar için 15.4+5.7, devlet hastanesindekiler için 21.4+7.7 olarak hesaplandı ve iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptandı (p<0.05). Duyarsızlaşma puan ortalamaları, üniversite hastanesinde çalışanlar için 7.9+3.0, devlet hastanesindekiler için 9.1+4.2 olarak (p>0.05); kişisel başarı puan ortalamaları, üniversite hastanesindekiler için 18.9+3.8, devlet hastanesindekiler için 21.0+4.1 olarak saptandı (p>0.05).
SONUÇ: Genel olarak devlet hastanesi acil hekimlerinin üniversite hastanesi çalışanlarına göre duygusal olarak daha tükenmiş olduğu saptanmıştır. Devlet hastanesinde çalışanlar içinde üniversite hastanesinde çalışanlara göre arkadaşları ile aralarının kötü olanların yüzdesi daha fazladır. Devlet hastanesinde çalışan hekimlerin çalıştıkları kişiler ile ilişkilerini geliştirebilecek iletişim becerilerini geliştirmeleri önerilmektedir.

DANIŞMAN: Dr. Işıl Maral

Poster Sunum:27 Sınıf: 2

YAZILI BASINDA ÇIKAN SAĞLIK HABERLERİNİN İNCELENMESİ

Kaytaz K, Erbatur H, Ertekin C, Tütüncü F.

GİRİŞ: Yazılı basında sağlıkla konulu haberler sıklıkla yayınlanmaktadır. Sağlıkla ilgili haberlerin bilimsel açıdan kaliteli olup olmadığı tartışılmaktadır. Ayrıca hekimler yazılı basının hekim ihmallerinin üzerinde çok fazla durduğunu iddia ederek bunun hekim imajını olumsuz etkilediğini düşünmektedirler.
AMAÇ: Bizde bu nedenlerle ülkemizde sağlık hakkında çıkan haberleri inceleyeceğiz.Buna göre haberlerin nekadar kaliteli olduğunu,dağılımını ve hekimler hakkındaki tutumunu değerlendireceğiz.
YÖNTEM: Bu çalışmada ülkemizde sağlıkla ilgili yazılı basın haberleri incelendi. 2006 yılının Mayıs, Haziran aylarıyla 2008 yılının Ocak, Şubat aylarında çıkan sağlık haberleri İnterpress Haber İzleme Ajansının İstanbul Tabip Odası adına yapmış olduğu sağlık haberleri veritabanı kullanılmıştır. Bu haberler sağlık politikasıyla ilgili, hekimlerle ilgili ve bilgilendirme haberleri olarak sınıflandırıldı. Bu kategorilere uymayan haberlerse "diğer haberler" olarak değerlendirildi. Hekimlerle ilgili haberler olumlu ve olumsuz olarak, sağlıkla ilgili bilgilendirme haberleriyse kaynağı olan ve olmayan haberler olarak sınıflandırıldı.
BULGULAR: 2006yılı iki ayında sağlıkla ilgili toplam 3155 haber bulundu. Bu haberlerin 913 Tanesi sağlık politikalarıyla ilgili (%28,9), 1126 tanesi sağlık bilgilendirme haberleri (%35,6),112 tanesi hekimler ile ilgili haberler (%3,5) ve 1004 Tanesi diğer haberleriydi (%31,8). Sağlık bilgilendirme haberlerinin 917 tanesinde kaynak bulunurken (% 81,4), 209 tanesinde kaynak gösterilmemişti (%18,6). Hekimlerle ilgili haberlerin 94 tanesi olumlu olarak değerlendirilirken (%83,9), 18 tanesi olumsuz haberlerden oluşmaktaydı (%16,1). 2008 yılının iki ayında ise sağlıkla ilgili toplam 3543 haber bulundu. Bu haberlerin 699 Tanesi sağlık politikaları ile ilgili (%19,7),1824 tanesi sağlık bilgilendirme haberleri (%51,4),122 tanesi hekimlerle ilgili haberler (%3,4) ve 898 Tanesi ise diğer haberler idi (%25,3). Sağlık bilgilendirme haberlerinin 1475 tanesinde kaynak bulunurken (%80,8), 349 tanesinde kaynak gösterilmemişti (%19,3). Hekimlerle ilgili 56 tanesi olumluyken (%45,9), 66 tanesi olumsuz haberlerden oluşmaktaydı (% 54,1).
SONUÇ: Yazılı basında çıkan sağlık haberi sayısı yıllara göre bir artış göstermektedir. Hekimlerle ilgili olumsuz haberlerde ciddi bir artış varken sağlık politikası haberlerinde azalma söz konusudur.

DANIŞMAN: Dr. A.Özdemir Aktan

Poster Sunum:28 Sınıf: 2

HEMŞİRELİK EĞİTİMİ

Canlı M, Gökoğlu G, Kötan T, Özkan E.

GİRİŞ: Sağlık hizmetinin en önemli meslek gruplarından biri hemşireliktir ve hemşireler sağlık ekibinin değişmez üyeleridir. Hemşirelik mesleğine yönelik güdülenme kaynakları, hemşirelik mezuniyet öncesi eğitiminden yararlanma ve mezuniyet sonrası hizmet niteliklerini önemli ölçüde etkileyecektir.
AMAÇ: Hemşirelik eğitiminde içsel ve dışsal güdülenme kaynaklarını belirlemek, bu kaynakları destekleyen eğitim ortamlarını önermek ve olumsuz güdülenme kaynaklarına yönelik önlemleri vurgulamaktır.
YÖNTEM: Araştırma, 2008- 2009 Eğitim Öğretim yılı, Marmara Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu Dördüncü Sınıf ve Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Birinci Sınıf öğrencilerinin katılımıyla gerçekleştirildi. Araştırmada geçerlik ve güvenirlik çalışması yapılmış 24 maddelik "Hemşirelik Mesleğinde Güdülenme Kaynakları ve Sorunları" ölçeği kullanıldı. Veri toplama formunda ayrıca araştırmanın bağımlı değişkenini etkileyebileceği düşünülen sosyo-demografik özellikleri sorgulayan bazı sorulara yer verildi. SPSS 11.0 istatistik paket programında, verilerin dağılım özellikleri incelendi. Araştırmanın bağımlı değişkenleri Mann-Whitney U testi kullanılarak değerlendirildi.
BULGULAR: Araştırmaya 46 birinci sınıf, 52 dördüncü sınıf hemşirelik öğrencisi katıldı. Araştırmada ölçek iç tutarlılığı için Cronbach Alpha değeri esas alındı (birinci sınıflarda 0,79; dördüncü sınıflarda 0,77). Birinci sınıfların içsel güdülenme puanları 14-51, dışsal güdülenme puanları 5-25, olumsuz güdülenme puanları ise 8-35 aralığındayken, dördüncü sınıfların içsel güdülenme puanları 15-55, dışsal güdülenme puanları 7-25, olumsuz güdülenme puanları ise 9-34 puan aralığındaydı. Birinci sınıflarda içsel, dışsal ve olumsuz puan ortalamaları sırasıyla, 37,8; 20,2; 20,3; dördüncü sınıflarda, 39,1; 20,2 ve 18.5 olarak bulundu. Öğrencilerin aldıkları içsel, dışsal ve olumsuz güdülenme alt ölçek puanları ile sınıflar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmadı ($p > 0,05$).
SONUÇ: Hemşirelik eğitimine yeni başlayan öğrencilerle meslek eğitiminin tamamlamak ve mesleğe başlamak üzere olan öğrenciler arasında hemşirelik mesleği içsel ve dışsal güdülenme faktörleri açısından fark olmaması araştırmanın en önemli sonuçlarındandır. Bunun yanı sıra, hemşirelik mesleğine yönelik olumsuz güdülenme kaynakları açısından her iki öğrenci grubunun puanlarının benzer olması eğitim süreçlerini tartışmayı gerektiren ilginç bir sonuç olarak kabul edilebilir.

DANIŞMAN: Dr. Özlem Sarıkaya

Poster Sunum:29 Sınıf: 2

SON BİR YIL İÇİNDE DOĞUM YAPAN KADINLARDA POSTPARTUM DEPRESYON GÖRÜLME SIKLIĞI VE BUNU ETKİLEYEN FAKTÖRLER

Kırpınar M. Sezgin S. Dülger İ. Köyyeri M.

GİRİŞ: Postpartum depresyon her yedi kadından birini etkileyen bir toplum sağlığı sorunudur.Deprese annelerdeki sosyal ve fiziksel değişimler kadar, anne ve bebeği arasında oluşan negatif etkiler çocuğun emosyonel, davranışsal ve kognitif gelişimini olumsuz yönde etkilemektedir.
AMAÇ: Çalışmamızı; 0-12 aylık bebeği olan annelerde postpartum depresyon sıklığını ve bunu etkileyen yaş, eğitim durumu, doğum sayısı, aile tipi, gibi faktörlerin etkisini belirlemek ve bu önemli sağlık problemine dikkat çekmek için planladık.
YÖNTEM: Doğum sonrası depresyonu belirlemek geçerliliği ve güvenilirliği saptanan 'Edinburg-Postpartum Depresyon Ölçeği' kullanıldı.Ölçeğin kesme puanı 13 olarak belirlendi.
Ek olarak sosyodemografik özellikler içeren bir anket ve Edinburg Ölçeği yüz yüze görüşme yöntemiyle uygulandı.
Araştırmamız tanımlayıcı-gözlemseldir.
Araştırma ocak-nisan aylarında Dudulu Sağlık Ocağı'nda gerçekleştirilmiştir.Elde edilen veriler SPSS programında çözümlenmiştir.
BULGULAR: Araştırmamıza 58 kadının %24'ü 20-24 yaşlarında, %32'si 25-29 yaşlarında,%29'u 30-34 yaşlarında,geri kalan %15'i de 35-40 yaşarındadır.Bu kadınların %30'u bu görüşmeyi birinci, % 35'i ikinci, %29'u üçüncü., %3'ü dördüncü, %3'ü de beşinci doğumları için gerçekleştirmişlerdir.
Araştırmamızda depresyon sıklığını etkileyen 4 önemli faktör göze çarpmaktadır.Buna göre 20-24 yaş aralığındaki kadınların %14'ünde, 25-29 yaş aralığında % 10.5'inde, 30-34 yaş aralığında %23.5'inde depresyon görülürken,35-40 yaş aralığında anket uyguladığımız 8 kadında ise depresyon görülmemiştir.
Kişilerin evlenme şekline bakıldığında; katılımcılarımızın anlaşarak evlenen 21'inin %14.2'sinde, isteyerek görücü usulü evlendirilen 32'sinin %15.6'sında depresyon görülürken, istemeden görücü usulü evlendirilen 5'inde depresyon görülmemiştir.
Aile tipine bakıldığında; katılımcılarımızın, çekirdek aile olarak yaşayan 43'ünün %13.9'unda, geniş aile olarak yaşayan 15'inin %13.3'ünde depresyon görülmüştür.
Gebeliğin istenme durumuna bakıldığında; katılımcılarımızın, isteyerek gebe kalan 49'unun %12.2'sinde, istemeden gebe kalan 9'unun %22.2'sinde depresyon görülmüştür.
SONUÇ:35-40 yaş aralığındaki kadınlarda depresyon görülmedi.Yaş ilerledikçe depresyon görülme sıklığı düşerken 30-34 yaş aralığındaki kadınlarda depresyon görülme sıklığı en yüksek değerindedir.
İstemeden gebe kalan kadınlarda görülen depresyon sıklığı oranı, isteyerek gebe kalan kadınlardaki oranın yaklaşık 2 katıdır. Diğer faktörlerle depresyon sıklığı arasında belirgin bir ilişki görülmedi.
Anket yaptığımız tüm kadınların %13.8'i Edinburg'a göre depresyondadır.

DANIŞMAN: Dr. Cevdet Nacar

Poster Sunum:30 Sınıf: 2

MARMARA ÜNİVERSITESI TIP FAKÜLTESI HASTANESI KADIN HASTALIKLARI VE DOĞUM POLİKLİNİĞİNDE HEKİM-HASTA İLİŞKİSİNDE ORTAYA ÇIKAN SORUNLAR

Aslan S., Bakkal H., Demir K., Hınık Y.

GİRİŞ: "Tüm tıp uzmanları, sadece tıbbi bilgi birikimiyle çözülemeyecek problemlerle karşı karşıya gelirler. Jinekoloji, etik ikilemlerin yaşanması bakımından tek değildir; fakat yaşanan etik ikilemlerin doğası tektir." (Adams, KE, 2002 Dec. 2 (6):423-8) Hekimler, insan vücuduna dokunma ve müdahalede bulunma hak ve yetkisine sahiptirler. Bu yetkiyle birlikte, hekimlere birtakım sorumluluklar da yüklenmiştir.
Kadın Hastalıkları ve Doğum polikliniğinde, bu sorumluluğun getirmiş olduğu birçok problemle karşılaşılmaktadır.
AMAÇ: Hastaların beklentileri, tutumları, endişelerini belirlemek ve bunlarda hekimin rolünü ortaya koymak; hekim-hasta arası iletişim engellerine değinmek, hastaların ve hekimlerin etik ikilemlere bakış açılarını belirlemeye çalışmak.
YÖNTEM: Araştırmamız tanımlayıcı nitelikte olup Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesinde Kadın Hastalıkları ve Doğum Polikliniği'ne başvuran ve çalışmamıza kendi rızasıyla katılmak isteyen kadınlara 1-30 Mart 2009 tarihleri arasında uygulanmıştır.18 soruluk anketimize 117 kişi katılmıştır. Ayrıca hastalara yönelttiğimiz sorularla ilgili hekimlerle de derinlemesine görüşme yapılmıştır. Verilerin sıklık dağılımları SPSS'te hesaplanmış, karşılaştırmalı analizlerde ki-kare ve t-testi kullanılmıştır.
BULGULAR: Hastalara uyguladığımız anketimize katılanların tamamı kadındır. Hastaların hekimlerden beklentilerini ölçmek amacıyla çok seçenekli olarak yönelttiğimiz sorunun sonucunda, hekimin bilgili tecrübeli olması (%57.3) en çok işaretlenen seçenek olmuştur. Bunun yanısıra anketimize cevap verenlerin %72.6'sı hekimin tanıdık olmasının bir avantaj olduğunu düşünmektedir. Anketimize katılan ilkokul mezunlarının %65'i hekime güven duymak için kariyeri tercih ederken, üniversite mezunlarının % 69'u ise bunun hekimin iletişim becerileri olduğunu belirtmiştir. Ayrıca hekime gelme sıklığı ile hekime söylemekten çekinilen bir şey olmasının arasında anlamlı bir fark gözlenmemektedir.Hastalar açısından en önemli sorun hekimlerin güler yüzlü olmaması ve bilgi vermemesidir. Aynı konuya dair hastanemizde çalışan biri asistan ve biri uzman 2 hekimle yaptığımız derinlemesine görüşmelerde ise şu gibi bulgular elde edilmiştir: Hekimler, tanıdık olmalarının hastalar açısından bir avantaj olduğunu gözlemlediklerini belirttiler. Bununla beraber, hastalarının genelde kendilerine söylemekten çekindikleri birşey olmadığını söylediler.
SONUÇ: Hekimlere ve hastalara uyguladığımız anket sonuçlarına göre hekim-hasta ilişkisi konusunda hastalar ile hekimlerin yer yer farklı perspektiflere sahip olduğu sonucuna vardık.

DANIŞMAN: Dr. Gürkan Sert

Poster Sunum:31 Sınıf: 2

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ SANAT VE MESLEK EĞİTİMİ KURSLARI KADIKÖY KURS MERKEZİNDEKİ KADINLARIN SERVİKS VE MEME KANSERLERİ HAKKINDAKİ BİLGİ, TUTUM VE DAVRANIŞLARI

Yücel S., Cırdı Y.U., Araz Ö., Kınar A.

GİRİŞ: Kanser, günümüzün en önemli sağlık sorunlarından birisidir. Kadınlarda meme kanseri ve jinekolojik kanserler en sık görülen kanser tiplerindendir.
AMAÇ: Kadıköy İSMEK Kurs Merkezi'ndeki kadınların meme ve serviks kanseri hakkında bilgi, tutum ve davranışlarının saptanmasıdır.
YÖNTEM: Tanımlayıcı nitelikte olan araştırmada 8-30 Mart 2009 tarihleri arasında Kadıköy Kurs Merkezi'ndeki kadınlara anket uygulanarak veri toplanmıştır. Anket serviks ve meme kanserleri hakkında bilgi, tutum ve davranış ölçen 32 sorudan oluşmaktadır. Gelişigüzel yöntemle dağıtılan 350 anketten 288'i(%82.3) yanıtlanmıştır. Verilerin sıklık dağılımları hesaplanmış, karşılaştırmalı analizlerde ki-kare testi kullanılmış ve $p<0.05$ istatistiksel anlamlılık düzeyi olarak alınmıştır.
BULGULAR: Katılımcıların yaş ortalamaları 39,39 - 12,02(min=17,max=65)'dur. Sorgulanan meme kanseri risk fak törlerinden çok kişi tarafından bilinen "birinci derece yakınlarda meme kanseri öyküsü olması" (227 kişi,%78); en az bilinense "ileri yaşta olmak"tır(47 kişi,%16,3). Tarama yöntemleri sorgulandığında; kendi kendine yapılan meme muayenesi 199 kişi(%73,2), mamografi 187 kişi(%68,8) tarafından tarama yöntemi olarak belirlenmiştir. Çalışmaya katılanların 64'ü(%22,22)Sağlık Bakanlığı'nın tarama önerdiği yaş aralığındadır(50yaş ve üzeri). Bunlardan 50'si (%78) en az bir kez mamografi çektirmiştir. Serviks kanserindeyse, "HPV" 134 kişi(%49,4) tarafından en fazla oranla; "ilk cinsel ilişkinin 18 yaşından küçük olması" ise 72 kişi(%26,6) tarafından en az oranla risk faktörü olarak belirtilmiştir. 183 kişi(%72,9) taramalarda smear testi kullanıldığını ifade etmiştir. Katılımcıların 193'ü(%67,01) tarama önerilen yaş aralığındadır(30yaş ve üzeri).Bunların 129'u(%66,8) en az bir defa smear testi yaptırmıştır. Eğitim düzeyi ilkokul ve altı olan katılımcılarda, daha yüksek eğitimlilere kıyasla meme ve serviks kanseri risk faktörlerini bilme oranı ile meme kanserinin erken dönemde bir tarama yöntemi ile tanınacağını bilme durumu anlamlı düzeyde düşük olarak tespit edilmiştir.
SONUÇ: Meme ve serviks kanseri risk faktörleri ile ilgili bilgi ihtiyacı özellikle düşük eğitim grubundaki kadınlarda belirgindir. Her iki kansere ait tarama yöntemleri ile ilgili hem farkındalık hem de kullanım düzeyi istenilenin altındadır. Söz konusu kanserlerin risk/koruyucu faktörleri ve tarama yöntemlerinin etkinliği ile ilgili eğitimlerin, korunma ve erken tanı açısından yararlı olacağı düşünülmektedir.

DANIŞMAN: Dr. N. Pınar Ay

Poster Sunum:32 Sınıf: 2

M.Ü. HEMŞİRELİK YÜKSEKOKULU 2. SINIF ÖĞRENCİLERİ İLE M.Ü. SAĞLIK HİZMETLERİ MESLEK YÜKSEKOKULU 2. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN BAZI SAĞLIKLI YAŞAM BİÇİMİ DAVRANIŞLARI YÖNÜNDEN KARŞILAŞTIRILMASI

Nasiry P., Oğuz S., Padem N., Bozdemir E.

GİRİŞ: Sağlıklı bir yaşam için gereken önlemlerin pek çoğu günlük yaşamda uygulanması gereken küçük ve kolay çabalardan oluşur. Sağlıklı ya da hasta bireylere bakım, eğitim ve danışmanlık hizmetleri vermek üzere yetiştirilen Hemşirelik ve Sağlık Meslek Yüksekokulu öğrencilerinin okul müfredatının gereği olarak sağlığı geliştirmeye yönelik davranışlar konusunda yeterli bilgi ve uygulamalara sahip olmaları beklenir.
AMAÇ: Hemşirelik Yüksekokulu ve Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu öğrencilerinin bazı sağlıklı yaşam davranışlarını (beslenme, egzersiz, sigara ve alkol kullanımı) belirlemek, iki okulu karşılaştırmak ve bu davranışları etkileyen faktörleri incelemektir.
YÖNTEM: Yaptığımız bu kesitsel araştırmada, seçtiğimiz evrenlerde (Hemşirelik MYO, SMYO Anestezi, SMYO Ambulans ve Acil Bakım Teknikerliği) amaçlarımız doğrultusunda açık uçlu ve kapalı uçlu sorulardan oluşan 31 soruluk bir anket uyguladık. Elde ettiğimiz verileri SPSS 16 istatistik programında değerlendirdik.
BULGULAR: Anketimize katılan 110 öğrenciden 18'i(%16,4) sigara içmektedir. Erkek öğrencilerde bu oran %45, kadınlarda ise %10dur. Ambulans ve Acil bakım Teknikerliği bölümünde sigara içen öğrenci bulunmamaktadır. Alkol kullanımı ise tüm öğrenciler arasında %15,5 dir. Anketi dolduran öğrencilerden %45,5 i düzenli olarak kahvaltı yapmaktadır. Bu oran aile yanında kalanlarda en yüksek çıkmıştır(%22,7). Öğrencilerden %7,3 ü ise her gün fast-food tüketmektedir. Fiziksel aktivite durumuna baktığımızda ise; öğrencilerin %81,5'i şiddetli , %74,1 orta dereceli fiziksel aktivite yapmamıştır. Fiziksel aktivite yapanlarda en yüksek oran hemşirelik öğrencilerinde çıkmıştır(%16,7).
SONUÇ: Araştırmamız sonucunda, gelecekte sağlık hizmetinde çalışacak öğrencilerin, kendi sağlıklarını korumak için özel bir çabaya girmediklerini saptadık. Gerek yeme alışkanlıkları, gerekse fiziksel aktiviteleri bakımından sağlıklı bir birey olmak için yapılması gerekenleri tam anlamıyla uygulamadıklarını gördük. Bunun dışında, sigara ve alkol kullanımının topluma göre düşük oranlarda kaldığını bulduk.

DANIŞMAN: Dr. Şanda Çalı

Poster Sunum:33 Sınıf: 2

ENDOKRİN POLİKLİNİKLERİNE BAŞVURAN DİYABET HASTALARININ YAŞAM KALİTESİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Yağan Z.P., Moses T., Sariöz A., İğrek S.

GİRİŞ: Tıpta yaşam kalitesi önemli bir yere sahiptir. Diyabet gibi kronik hastalıklarda bu daha da önem kazanmaktadır. Kronik hastalıklar; kişilerin ruhsal, duygusal, psikososyal bazı sorunlar yaşamasına neden olmaktadır.
AMAÇ: Diyabetli hastaların yaşam kalitelerini ve yaşam kalitelerini etkileyen faktörleri belirlemek.
YÖNTEM: Endokrin polikliniğine başvuran diyabetli hastalara SF-36 ölçeği doğrultusunda anket uygulanmıştır. Hastalarla yüz yüze yaptığımız anket soruları fiziksel fonksiyon, sosyal fonksiyon, fiziksel sorunlara bağlı rol kısıtlılıkları, emosyonel sorunlara bağlı rol kısıtlılıkları, mental sağlık, sağlığın genel algılanmasına yöneliktir. Analizlerde ki-kare testi kullanılmıştır.
BULGULAR: Katılımcıların 19 (%38)'u erkek, 31 (%62)'i kadındır. Katılımcıların %68'i diyabet tipini bilmemektedir. Bilmeyenlerin %58.8'i ilkokul-ortaokul mezunu iken %11.8'i lise ve eşdeğeri mezunu, %8.8'i üniversite mezunudur. Fiziksel fonksiyonlarda kısıtlılık yaşayanların %58,3'ü 5 veya daha az, % 28,9'u 5-10 yıl arası ve %17,8'i ise 10 yıldan fazla süredir diyabet hastasıdır. Son bir aydır hastaların %30,0'unda bedensel ve ruhsal rahatsızlıklarından dolayı sosyal faaliyetlerinin her zaman kötü yönde etkilendiği,% 48.0'inde çoğu zaman kötü yönde etkilendiği sonucuna ulaşılmıştır. Hastaların %22,0'si hiç etkilenmediğini belirtmiş; %48'i ise kimi zaman bu tür problemlerden dolayı sosyal faaliyetlerinin kötü yönden etkilendiğini belirtmiştir. Duygusal sorunların son 4 haftadır iş ve diğer etkinlikler için harcadığı zamanı azalttığını belirtenler %52,0 iken harcadığı zamanı azaltmadığını belirtenlerin oranı %48,0'dir.Sağlının geçen seneye göre biraz kötüye gittiğini belirtenlerin %61,2'ı gelecekte de sağlığının kötüye gideceğini düşünürken, %16,7'sı gelecekte sağlının kötüye gideceğine kesinlikle katılmadığını, %22,2'si ise sağlığının gidişatının nasıl olacağını bilmediğini belirtmiştir. Yeme içme alışkanlıklarına bakıldığında hastaların %48,0'i "bilinçliyim yeme içme alışkanlığımı değiştirdim" derken %10,0'u "beslenme diyetine dair bir bilgim yok" cevabını vermiş, %26,0'sı ise "bilinçliyim ancak yine de yeterli bir bilgim yok" demiştir.
SONUÇ: Diyabetli hastaların yarısından fazlasının hastalıklarından kaynaklanan bedensel ve ruhsal rahatsızlarının sosyal faaliyetlerini etkilediği sonucuna varılmıştır. Hastaların yaklaşık olarak yarısı duygusal sorunlarını iş ve diğer etkinliklerine yansıtırken diğer yarısının yansıtmadıkları görülmüştür.

DANIŞMAN: Dr. Mehmet Ali Gülpınar

Poster Sunum:34 Sınıf: 2

DUDULLU MERKEZ SAĞLIK OCAĞINA GELEN KADINLARI MENOPOZ BİLGİ DÜZEYLERİNİN ÖLÇÜLMESİ

Bilgi G., Durmuş K., Demirhan S., Beygirci A.

GİRİŞ: Menopoz, hayatlarının 1/3'ünü post menopozal dönemde geçiren kadınlar için gerek sağlık açısından gerekse sosyal hayat yönünden oldukça büyük önem taşımaktadır.2030 yılında dünya popülasyonunda menopozal ve post menopozal kadın sayısının 47 milyon yeni vaka ile 1.2 milyara ulaşması beklenmektedir.Tüm bunlar göz önünde bulundurulduğunda acaba bizim kadınlarımız menopoz hakkında neyi ne kadar biliyor?
Amaç : Dudullu Merkez Sağlık Ocağı'na gelen kadınların menopoz bilgi düzeyini ölçmek.
Yöntem : Dudullu Merkez Sağlık Ocağı'na yaptığımız ziyaretler sırasında 117 kadınla yüz yüze görüşüp anketimizi uyguladık.Elde ettiğimiz verileri SPSS programında analiz ettik.Her birine menopoz ile ilgili sağlık bakanlığının hazırladığı broşürleri dağıttık.96 **BULGULAR:**Katılımcıların yaş ortalaması 42.8 +-11'dir.%93.2'si ev hanımı olup %47.9'u ilkokul mezunudur.%40.2'sinin geliri 501-1000 tl arasıdır.Katılımcıların %33.3'ü adet görmezken adet görenlerin %60.7'si düzenli adet görmektedir.Katılımcıların %95.7'si sinirliliğin, %94.9'u iç sıkıntısının, %81.2'si depresyonun menopozun psikolojik etkilerinden olduğunu düşünmekte, %92.8'i ateş basmasının ve %83.6'sı ise iskelet ve kas ağrılarının menopozun fizyolojik etkilerinden olduğunu söylemektedir.Katılımcılar menopozun etkilerinden olmayan tat alma duyusunun yitirilmesine %49.5 oranında evet cevabı vermişlerdir.Katılımcıların %12.5'i menopoza giren bir kadının artık gerçek bir kadın olmadığını düşünürken, %26.8'i kadınlıkla ilgili değişen bir şey olmaz demiştir.Katılımcıların %41.6'sı menopozdan sonra cinsel ilişkiden zevk alınmayacağını söylemektedir.41-50 yaş arası katılımcıların %56.2'si genetik faktörlerin menopoz yaşını etkilediğini düşünürken 51 yaş üstü katılımcıların %73.5'i genetik faktörlerin menopoz yaşında etkili olmadığını düşünüyor.Halen adet gören katılımcıların %65.3'ü menopozda cinsel istek yitirilir derken adet görmeyenlerde bu oran %52.6'dır
Sonuç : Dudulu Merkez Sağlık Ocağı'nda yaptığımız anketler sonucunda edindiğimiz bulgulara göre kadınların menopoz konusunda bilgilendirilmesi gerekmektedir.

DANIŞMAN: Dr. Dilşad Save

Poster Sunum:35 Sınıf: 2

SİGARA YASASI

Mütiş A., Sevik M.O., Kara M.F., Özdemir A.F.

GİRİŞ: Ülkemizde sigara içmek yaygın bir alışkanlık ve önemli bir halk sağlığı sorunudur.(15 yaş üstü nüfusta sigara içme prevalansı %43.6, Erkek %62.8, Kadın %24.3) Türkiye Avrupa ülkeleri arasında tütün tüketiminde ikinci sıradadır. Araştırmalar sigaraya bağlı nedenlerle olan ölümlerin, diğer nedenlerle olan ölümlerden fazla olduğunu ortaya koymaktadır. Vatandaşların sağlıklarının korunması hükümetlerin sorumluluğundadır. Ülkemizde 5727 sayılı Tütün Mamullerinin Zararlarının Önlenmesine Dair Kanun'da Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun 03 Ocak 2008 tarihinde kabul edilip 19 Mayıs 2008 tarihinde uygulamaya konmuştur.
AMAÇ: Çalışmamızın amacı halkın yasadan haberdarlık düzeylerini, yasa yürürlüğe girdikten sonra yaşamlarında meydana gelen değişiklikleri, yasayla ilgili memnuniyet düzeylerinin ve uyum düzeylerini değerlendirmektir.
YÖNTEM: Bu çalışma tanımlayıcı bir araştırmadır. Örneklem seçilmeyecek, Tepe Nautilus, Capitol, Cevahir ve Olivium alışveriş merkezlerinden görüşmeyi kabul eden toplam 200 kişiye anketimiz uygulanmıştır. İkisi açık uçlu on beşi çoktan seçmeli olmak üzere toplam 17 sorudan oluşan anketimiz alışveriş merkezi çıkışlarında anketimizi yapmayı kabul eden insanlar arasında, standart anket - yüz yüze görüşme tekniğiyle, isimsiz olarak doldurulmuştur. Elde veriler ki kare testi ile değerlendirilmiştir.
BULGULAR: Katılımcıların % 45.5'i erkek, %54.5'i kadındır. Alışveriş merkezlerinde sigara içme yasağı uygulamasını kadınların %77,9'u desteklerken, erkeklerin %84,6'sı yasayı desteklemektedir. Katılımcılardan çocuk sahibi olanların %37,2'si yasayı kesinlikle desteklerken, %42,1'i biraz desteklemektedir. Katılımcılarımızın %45'i pasif içiciliği öldürücü olarak tanımlarken, %47'si ciddi hastalık yapıcı olarak tanımlamıştır. Sigara içme yasağının uygulandığı bir mekanda sigara içen birisini bizzat uyarma kadın ve erkekte eşit çıkmıştır ve bu oran %27'dir.
SONUÇ: Alışveriş merkezlerinde yaptıgımız araştırma sonucu katılımcıların büyük bir çoğunluğu sigara içme yasası hakkında yeterli bilgiye sahiptir. Katılımcılarımızın çoğu sigara içme yasasını kesinlikle desteklemektedir ve yarınsından fazlası yasa çıktıktan sonra alışveriç merkezlerine gitmekten daha fazla zevk aldıklarını söylemektedir.

DANIŞMAN: Dr. Sibel Kalaça

Poster Sunum:36 Sınıf: 2

BİR EĞİTİM ve ARAŞTIRMA HASTANESİNDE ÇALIŞAN HEKİM VE HEMŞİRELERİN SPOR ALIŞKANLIKLARI

Yaşar Ş.R., Serbest B., Eke S.A., Budak E.

GİRİŞ: Fiziksel aktivite ya da sporun birçok kronik hastalık üzerinde olumlu etkileri olduğu araştırmalarla ortaya konmuştur. Sağlık alanında önemli görevler üstlenen hekim ve hemşirelerin de eğitimleri sırasında sağlıklı yaşam biçimleri yer almakta ve hastalarına aktarmaları istenmektedir. Düzenli fiziksel aktivite yapmak gereğini bilmek ve anlatmak yanında kendi hayatları içinde davranışa dönüştürmeleri de beklenmektedir.
AMAÇ: Bir Eğitim ve Araştırma Hastanesinde çalışan uzman doktorların ve hemşirelerin fiziksel aktivite alışkanlıklarını yaş, cinsiyet, haftalık çalışma süresi, var olan hastalık, VKİ gibi bağımsız değişkenlere göre incelemek, düzenli egzersiz yapma ve yapamama nedenlerini belirlemek.
YÖNTEM: Kimlik bilgileri ve konu ile ilgili tanımlar uluslar arası kaynaklardan taranarak hazırlanmış olan 25 soruluk anketimizi 10-17 Nisan tarihleri arasında İstanbul'da bulunan bir Eğitim ve Araştırma Hastanesinde çalışan ve anketimizde yer almayı kabul eden uzman hekim ve hemşirelere uyguladık. Anketimizi yaparken çeşitli servislerde gözlem altında anket tekniğini kullandık. Elde ettiğimiz verileri ise SPSS programı ile değerlendirdik. Sıklık dağılımları verildi, kesikli veriler arasındaki farklar ki-kare testi ile değerlendirildi. Pâ‰¤0.05 değeri anlamlı kabul edildi.
BULGULAR: Çalışmaya katılanların %33.6'sı erkek, %49.6'sı evli, %31.2'si hekim, %68.8'i hemşiredir. Yaş ortalaması 30.2 - 8, VKİ ortalaması 23.5 - 3.8'dir. Mesleki deneyim süresi 8.6 - 7.7 (median=6, mode=1)dir. %77.4'ü haftanın 4 ya da 5 günü çalışmakta ve %78.4'ü günde 9 saat ve üzeri mesai yapmaktadır. %30.6'sı sigara kullanıyor ve sigara kullananların da %76'sı günde 5 adetten fazla içiyor. Sadece %7.4'ünün bilinen ve var olan bir hastalığı var. %38.7'si sağlıklı beslendiğini %19.4'ü ise kötü beslendiğini belirtiyor. Düzenli fiziksel egzersizin genel sağlık problemlerini çözeceğine olan inançları 10 üzerinden 7.3 - 1.8'dir ve %96'sı düzenli egzersiz yapmanın genel sağlık problemlerine çözüm olabileceğine inanıyor fakat %50'si hiç egzersiz yapmıyor, %41'i de egzersiz yaptığını fakat bunun DSÖ'nün egzersiz kriterine uymadığını belirtiyor. Neden egzersiz yapamadıklarına verdikleri en sık sebep ise %79 ile "zamansızlık" olmuştur. Sadece 4 kişi profesyonel olarak spor yapmaktadır. Yapılan egzersizler içinde en çok hızlı yürüyüş yapılmaktadır daha sonra yüzme ve aletli egzersiz gelmektedir.
SONUÇ: Araştırmamızın sonucunda fiziksel egzersizin sağlıklı yaşam için gerekli olduğunu düşünen hekim ve hemşirelerimizin çoğunun bunu kendi yaşamlarında uygulayamadıkları görülmüştür. Bu bilginin davranışa dönüşememiş olmasının nedenleri ortaya koyulmalıdır.

DANIŞMAN: Dr. Pemra Ünalan, Dr. Nuri Topsakal

Poster Sunum:37 Sınıf: 2

BİR ÖZEL HASTANE VE BİR ÜNİVERSİTE HASTANESİNDE ÇALIŞAN DOKTOR VE HEMŞİRELERİN HASTANE ENFEKSİYONU RİSKİNE KARŞI BİLGİ TUTUM VE DAVRANIŞLARININ İNCELENMESİ

S. Baykan, Z. Gör, D. Şahin, E. Atasoy

GİRİŞ: Tüm dünyada önemli mortalite ve morbidite nedenleri olarak karşımıza çıkan hastane enfeksiyonları her yıl binlerce insanın hastlanmasına ve onlarcasının ölümüne sebebiyet vermektedir. Hastane enfeksiyonlarının yayılmasını önlemede, çok sayıda hastayla direkt temasta bulunan doktor ve hemşirelerin tutumları büyük önem taşımaktadır. Bu sebeple hastane enfeksiyonlarının en sık görüldüğü alanlardan servis, diyaliz, yoğun bakım, ameliyathane birimlerinde ve diğer birimlerde çalışan doktor, hemşirelerin hastane enfeksiyonlarını önlemede etkili yöntemler konusunda bilgi durumlarının ve tutumlarının belirlenmesi ve geliştirilmesi dikkate değer bir noktadır.
AMAÇ: Bu araştırmada bir üniversite hastanesi ve bir özel hastanenin hastane enfeksiyonuna karşı bilgi, tutum ve davranışları farklılığının araştırılması amaçlanmıştır.
Metot: Araştırmamız Ocak 2009-Mart 2009 tarihleri arasında, İstanbul Marmara Üniversitesi Hastanesi ve Özel Acıbadem Hastanesi'nde seçilmiş hastane birimleri içinde (YBÜ, yataklı servis, dahiliye,diğer) randomize olarak doktor ve hemşire olmak üzere değişik sağlık personeline dağıtıp toplama yoluyla yapılmıştır. Hastane personelinin koruyucu önlemler ve takip edilmesi gereken uygulamalar konusunda bilgisini değerlendirdiğimiz ankette ,uzman doktor,asistan, intörn, hemşire, stajyer hemşirelerin verdiği cevapların farklı sağlık birimleri içinde, birimler arası ve hastaneler düzeyinde analiz edilmesi planlandı.
BULGULAR: Çalışmanın birinci kısmını oluşturan Marmara Üniversitesi Hastanesi'nde dağıttığımız 100 anketin 78'inden geri bildirim alındı. Geri bildirim alınanların % 28,3'ü erkek, % 71.7 'si kadındı. Meslek dağılımı ise % 36,8 asistan doktor, 26,3 hemşire, %28,9 intörn, %5,3 uzman doktor, %2,6 stajyer hemşire olarak belirlendi. Elde edilen verilerin büyük kısmını % 63,2'lik bir oranla yataklı servis oluşturdu. Geri kalan verilerin % 13,2'si yoğun bakım, %18,4'ünü diyaliz oluşturuken % 5,3'lük kısmını da diğer bölümler oluşturdu. . Doktor ve hemşirelerden %42,1'i kurum içinde düzenlenmiş bir enfeksiyon kontrol programına katıldığını, 10,3'ükurum dışında bir programa katıldığını, %47,4'ü ise herhangi bir enfeksiyon kontrol programına katılmadığını belirtti El yıkamayla ilgili sorduğumuz ankete katılanların %52,6 'lik bir bölümü el yıkamayı ihmal ettiğini belirtti. El yıkamayı ihmal edenlerin çoğunluğu %61,9'lük oranla vakitsizlikten el yıkmayı ihmal ettiklerini belirtti. Bunu % 19'la eldiven giyme, %14,3'le akla gelmeme, %+,8'le de diğer nedenler takip etti. El yıkamayanların %85,7'si hasta muayenesinde öncel yıkmayı ihmal ederken, %14,3 'ü ise muayeneden sonra yıkamayı ihmal ettiğini ifade etti. El defenkesiyonu için optimum alkol oranı hakkında yönelttiğimiz soruya anket katılımcılarının % 55,3'lük oranla doğru cevap vererek bu oranın %70 olduğunu belirtti.

DANIŞMAN : Dr. Can Erzik

Poster Sunum:38 Sınıf: 2

HEKİMBAŞI BÖLGESİNDEKİ İLKÖĞRETİM OKULLARINDA OKUYAN ÖĞRENCİLERİN VELİLERİNİN GÜNEŞİN ZARARLI ETKİLERİ HAKKINDAKI BİLGİ TUTUM ve DAVRANIŞLARI

Şehit C. Özdemir Ö.F. Yıldırım P. Çınar C.

GİRİŞ : Güneş ışınlarının yararlı etkilerinin yanında güneş yanığı, deri kanseri, fototoksik ve fotoallerjik reaksiyonlar, fotoyaşlanma, katarakt ve güneş lekesi gibi zararlı etkilerinin olduğu da bilinmektedir. Ancak yapılan çalışmalar güneşten korunma hakkında kişilerin yeterince bilgilerinin olmadığını bildirmektedir.
AMAÇ : Bu çalışmanın amacı ebeveynlerin güneşin zararlı etkileri hakkındaki bilgilerini, kendilerini ve çocuklarını güneşin zararlı etkilerinden korumak için geliştirdikleri tutum ve davranışlarını değerlendirmektir.
YÖNTEM : Sosyodemografik özellikler ile güneşin etkileri hakkındaki bilgi, tutum ve davranışları değerlendiren çoktan seçmeli-açık uçlu 26 sorudan oluşan anket Hekimbaşı'nda bulunan 3 ilköğretim okulunun 2'sinde öğrenim gören öğrencilerin velileri ile öğretmenlerine 7-8 Nisan'da gözlem altında uygulandı(n=128). Aralık'ta bilgi toplama ve literatür tarama ile başlanan tanımlayıcı araştırma, veri girişi ve sonuç analizleriyle 22 Nisan'da sonlandırıldı.
Veriler SPSS 11,5 programında değerlendirildi. Yüzde ve ki-kare testi yapıldı.
BULGULAR : Katılımcıların yaş ortalaması 36 - 8,7, %87'si kadındı. Güneşin en çok bilinen zararlı etkileri cilt lekesi oluşturması(%82,8), cilt kanserine yol açması(%76,6), toksik etkisi(%56,3), yaşlanmaya yol açması(%53,9) iken en az bilineni katarakt oluşumu idi(%18). Güneşten korunmak için alınan önlemler gölgede kalmak(%82,8), açık renk kıyafet giymek(%64,8), sıvı tüketimini arttırmak(%60,2), öğlen dışarı çıkmamak(%40,6), gözlük kullanmak(%36,7), güneş koruyucu sürmek(%33,6), şapka giymek(%29,7), ince kıyafetler seçmek(%21,9) ve şemsiye kullanmak idi(%7,8). Eğitim durumu ortaokul ve üstü olanlar arasında koruyucu krem kullanma oranı daha fazla idi($p<0,001$). Krem kullananların %39,3'ü önerilen 30 faktör ve üstünü tercih ediyordu. Doktor ya da eczacı tavsiyesi ile güneş koruyucu kullananların oranı %1,6 idi. Çocuklarını ve kendilerini güneşten korumak için, şemsiye ve şapka kullanımı, gölge yer tercihi, ince kıyafet tercihi eğitim durumu ve gelir düzeyi düşük olanlarda daha fazla idi ($p<0,005$).
SONUÇ : Bu çalışma ile bilgi düzeyi, tutum davranışlar ve eğitim durumu arasında anlamlı bir ilişki olduğu; güneşin zararlı etkileri yüksek oranda bilinse de korunmak için alınan önlemler konusunda yetersiz kalındığı görülmüştür. Değişen ekolojik denge güneş ışınlarını her geçen gün daha zararlı kılarken, korunmak için iyi eğitilmiş bireylere ihtiyaç vardır.

DANIŞMAN: Dr. Çiğdem Apaydın

Poster Sunum:39 Sınıf: 2

OMURİLİK FELCİ İLE YAŞAMA UYUMUN ALGILANMASINI; ENGELLİLER, ENGELLİLERİN YAKINLARI ve SAĞLIKLILAR AÇISINDAN DEĞERLENDİREN NİTELİKSEL BİR ARAŞTIRMA

Özegel M., Akosman A., Yüksek E.

GİRİŞ: Dünyada engelli nüfusu 500 milyonu aşarken, Türkiye'de engelli sayısı 8.5 milyona ulaşıyor.
Başbakanlık Özürlüler İdaresi Başkanlığı tarafından yapılan araştırmaya göre, Türkiye nüfusunun %12.29'una denk düşen yaklaşık 8 milyon 500 bin kişi özürlü.
AMAÇ: Engellilerin fizyolojik ve psikolojik sorun algılarını saptamak ve karşılıklı fikir alış verişi sayesinde sorunlarına daha iyi çözümler bulabilmek
Yöntem: Omurilik felçlileri ve yakınlarıyla odak grup görüşmesi yapıldı. 23-57 yaş aralığında, 5 erkek, 4 bayandan oluşan engelli grubu; yüksekten düşme, sığ suya atlama, emniyet kemeri takmama gibi sebeplerle omurilik felçlisi olmuşlardı.
Engelli yakını grubu 18-63 yaş aralığında 1 erkek 4 bayandan oluşuyordu. Görüşmeler 3 gözlemci tarafından incelendi. Ses kayıtları alınarak çözümlendi.
BULGULAR: Omurilik felci ciddi bir patolojidir ve grubumuzca yaptığımız incelemeler sonucunda buna yol açan sebeplerin yeterli özen gösterildiğinde engellenebileceği ortaya çıkmıştır. Bu tip kazalar yaşandığında, boyunluk takılmaması, hastaneye apar topar götürülme gibi ilk yardım sorunları olduğu engelliler grubumuz tarafından dile getirilmiştir.
Hasta ve yakınlarının bası yarası konusunda bilgilendirilmemesi ciddi olarak tıbbi rehabilitasyonu engellemektedir. Rehabilitasyon sürecinde yeterli destek bulamamak ise önemli bir sorundur. Ayrıca engellilerimiz eğitimini sürdürememekte ve mesleki rehabilitasyon alamamaktadır. Bu durum engellilerimizi sosyal çevreden izole etmektedir.
Çevre düzenlemesi ve mimari aksaklıklar nedeniyle engelliler yardımsız yaşayamamaktadır. Bu da başkalarına sürekli bir bağımlılığa yol açmakta, engellilere başkalarına yük olduklarını düşündürmektedir.
Yakınlar grubunda ise bürokratik işlemler nedeniyle sorun yaşandığı aktarılmıştır(sosyal güvenlik, ilaç, tekerlekli sandalye alımı konusunda). Belediyenin ulaşım hizmeti çok yararlı bulunurken bazı beyaz masa görevlilerinin bilgilerinin yetersiz olduğu aktarılmıştır. Engelli olan yakınlarını kaldırmak gibi nedenlerle hasta yakınlarında kas-iskelet sistemi rahatsızlıkları olduğu bildirilmiştir.
SONUÇ: Omurilik felci basit koruma yöntemleriyle korunabilecek iken ağır patolojiye uğramış kişilerin acil yardım ve bakım sürecinde ciddi sorunlarla karşılaştıkları gözlemlenmiştir. Kaza sonrası hasarı azaltabilecek bir takım uygulamaların sağlık personeli tarafından yetersiz uygulanabildiği görülmüştür. Omurilik hasarına uğramış kişilerin sosyal izolasyona uğraması, ailenin yeterli rehabilitasyon görmemesi ve mimari aksaklıklar önemli birer sorundur. Sağlıklıların yeterince empati kurmadığı, engellilere çok fazla sorun yaşattıkları öğrenilmiştir.

DANIŞMAN: Dr. Ahmet Topuzoğlu

POSTER SUNUMLARI

21-22 Mayıs 2009

Genel

40. DİYABETTE YENİ TEDAVİ YAKLAŞIMLARI
41. BİR ÜNİVERSİTEDE FARKLI POLİKLİNİKLERE HASTALARIN ÇOKLU BAŞVURULARI
42. HEKİMLERİN ZAMAN AYIRDIKLARI SOSYAL AKTİVİTE VE HOBİLER: ÖĞRENCİLİK YILLARI İLE BİR KIYASLAMA

Poster Sunum:40

DİYABETTE YENİ TEDAVİ YAKLAŞIMLARI

Nilay Cebbar
Uludag Universitesi

Diyabet Dünya sağlık Örgütü ve Birleşmiş Milletler tarafından salgın hastalık kategorisinde değerlendirilmeye başlanan kronik bir hastalıktır. Ülkemizde ise yaklaşık 2.6 milyon diyabetli bulunmaktadır. Diyabet, Amerika'da ölüm nedenleri arasında 4. sırada, Avrupa'da 20 yaş üstü körlük nedenleri arasında 1. sıradadır. Yapılan araştırmalar geçtiğimiz 10 yılda diyabetin 3 kat artış gösterdiğini, dünyada 2025'te yaklaşık 300 milyon diyabetli hasta olacağını göstermektedir. Buna göre 2025'te dünya yetişkin nüfusunun %5,4'ü diyabetli olacaktır.

Sunumumun amacı gelecekte önemli bir sağlık sorunu olacağı düşünülen diyabetle ilgili yeni tedavi seçenekleri hakkında bilgi vermektir. Bu konu hakkında yeni yapılan çalışmalar takip edilerek, son makaleler derlenerek hazırlanmıştır.

Diyabetin tedavi yöntemlerinden biri; haraplanmış adacık hücrelerinin replasmanıdır. Bu amaçla alternatif kaynakların bulunması ve yaşam boyu immünsupresif ilaçlar kullanılmaksızın tedavinin sağlanması araştırmaların en önemli kısmını oluşturmaktadır. Bi diğer araştırma konusu da; günümüzde diyabet tedavisinde kullanılan ilaçlara alternatif ilaçlar bulunması yönündedir. Bunun için de glukoneogenezis ve glikojenoliz yolakları yeni tedavi hedefleridir. Ayrıca inkretin hormon salınımını etkilemek için Glukagon like peptid (GLP-1) sinyalini çalışacak duruma getirmek amacıyla pek çok farmakolojik teknik geliştirilmiştir.

Sonuç olarak; günümüze kadar adacık hücrelerinin yerine konmasını amaçlayan üç farklı strateji geliştirilmiştir: Pankreas transplantasyonu, adacık transplantasyonu (allojenik ve kseno transplantasyonlar) ve hücre esaslı tedavi (hücre replasmanı ve adacık neogenezi). GLP-1 analogları, dipeptidil peptidaz inhibitörleri, glukagon ve glukokortikoid reseptör antagonistleri, glikojen fosforilaz, rimonabant gibi ilaçlar üretilmiştir.Hayvan çalışmaları bu yeni ilaçları glisemik kontrolü sağlamada potansiyel olarak hedef yapmıştır.Ancak insan çalışmaları beklenmektedir. İyi anlaşılabilmesi için daha fazla çalışmaya gerek vardır.

Poster Sunum:41

BİR ÜNİVERSİTEDE FARKLI POLİKLİNİKLERE HASTALARIN ÇOKLU BAŞVURULARI

Kılıç G.S., Yılmaz S., Öztürk G., Deliveli D., Cebeci S.
Fatih Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem-1

GİRİŞ: Peabody, sağlık hizmeti sunumunun çok fazla parçalanmaya uğradığı kapsamlı ve kişisel sağlık hizmeti veren genel hekimliğe acilen geri dönülmesi çağrısını 1923'te yapmıştı. Branşlaşmanın getirdikleri, daha fazla bilgi, daha fazla hastalık, daha fazla ilaç ve daha fazla teknoloji olarak sıralanmaktadır.
AMAÇ: Bu araştırmanın amacı, hem özel hem de eğitim hastanesi statüsünde olan Fatih Üniversitesi Tıp Fakültesi hastanesi poliklinik hizmetlerinde, hastaların farklı polikliniklere çoklu başvurularının incelenmesidir.
YÖNTEM: Fatih Üniversitesi Tıp Fakültesi polikliniklerine 2009 yılı Ocak ayında yapılmış 24794 poliklinik başvurusu içinde rastgele seçilmiş 2000 hastanın farklı polikliniklere başvuru sayıları, başvurulan poliklinikler ve bu bireylerin sosyal güvenceleri incelenmiştir.
BULGULAR: Araştırma kapsamına alınan 2000 hasta dosyası içinde 1 ay içinde 82 kişinin üç ya da daha fazla, çoklu poliklinik muayeneleri olduğu saptanmıştır. 82 kişiden 26'sının acil servis poliklinik muayeneleri sonrası diğer polikliniklere girişler olduğu görülmüş ve çalışma dışı bırakılmıştır. Değerlendirmeye alınan 56 hastanın %71.60'ı (40 kişi) kadındır. Üç farklı polikliniğe başvuran hastalar %70 (39 kişi), 4 farklı polikliniğe başvuranlar %20 (11 kişi), 5 farklı polikliniğe başvuranlar %10 (6 kişi)dur. Farklı poliklinik girişleri tablolarda gösterilecektir. Hastaların %60'ının (34 kişi) sağlık güvencesi emekli sandığı, %20'si (11 kişi) bağ-kur, %20'si (11 kişi) SSK'dır.
SONUÇ: Çalışmamıza göre polikliniklere çoklu başvuru sıklığı %2.8'dir. Farklı polikliniklere sık başvuran her dört hastadan üçü kadındır. Özel bir hastanede çoklu poliklinik başvuruları sosyal güvence ile ilişkili görünmektedir.

Poster Sunum:42

HEKİMLERİN ZAMAN AYIRDIKLARI SOSYAL AKTİVİTE VE HOBİLER: ÖĞRENCİLİK YILLARI İLE BİR KIYASLAMA

Yılmaz F., Zerey M.M., Güven M.D., Karataş S., Cebeci S.
Fatih Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem-1

GİRİŞ: Tıp fakültesinde öğrencilik zor bir süreç olarak bilinir. Derslere çalışmak ve kitaplara gömülmek öğrencilik yaşamımızın önemli bir bölümünü doldurur.
AMAÇ: Çalışmamızda hekimlerin, mesai dışındaki zamanlarını nasıl değerlendirdiklerini, öğrencilik yıllarına göre sosyal aktivitelere ayırdıkları zaman açısından farklılık olup olmadığını araştırmayı amaçladık.
YÖNTEM: Hastanemizde çalışan hekimlere öğrencilik yıllarında ve meslek yaşamlarında zaman ayırdıkları sosyal aktivite ve hobilerine yönelik soruların sorulduğu anket uygulanmıştır.
BULGULAR: Değerlendirmeye alınan 100 anketin 56'sını uzman, 44'ünü asistanlar doldurmuştur. Ankete katılanlar 24 -55 yaşları arasında, 58 erkek, 42 kadındır. Öğrencilik yıllarında ilgilendikleri aktiviteler %56 gezi, %55 sinema, %52 spor, %52 kitap okumak, %49 müzik, %25 tiyatro, %8 opera, %15 dans/folklor, %17 fotoğrafçılık, %15 edebiyat, %6 dağcılıktır. Öğrencilikten sonraki aktiviteler, %50 gezi, %35 sinema, %33 spor, %55 kitap okumak, %31 müzik, %9 tiyatro, %4 opera, %5 dans/folklor, %11 fotoğrafçılık, %5 edebiyat, %3 dağcılıktır. Öğrencilik yılları ile meslek yaşamlarında zaman ayırdıkları sosyal aktiviteler açısından istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmıştır ($p<0.05$).
Çalışmamıza katılan uzmanların %65'i spor, %47.7'si kitap okumak, %75.44'ü müzik, %47.7'si gezi, %68.4'ü sinema, %89.48'i tiyatro aktiviteleri ile **ilgilenmemektedir.** Asistanların %44.55'i spor, %44.55'i kitap okumak, %59.1'i müzik, %44.55'i sinema, %44.55'i gezi, %93'ü tiyatro aktivitelerine zaman ayırmamaktadır. Uzmanlar ile asistanlar arasında zaman ayırdıkları aktiviteler açısından istatistiksel olarak anlamlı fark vardır ($p<0.05$).
Öğrencilik yıllarında sosyal aktivitelere her gün zaman ayıranlar %12, haftada bir kez %28, haftada iki kez %31, ayda 1-2 kez zaman ayıranlar %26'dır. Öğrencilikten sonra sosyal aktivitelere her gün zaman ayıranlar %8, haftada bir %34, haftada iki %19, ayda 1-2 kez zaman ayıranlar ise %25'tir. Öğrencilik yıllarında sosyal aktivitelere hiç zaman ayırmayanlar %3 iken, sonrasında %10 olduğu görülmüştür. Öğrencilik yılları ile meslek yaşamlarında sosyal aktivite sıklığı açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmıştır. ($p< 0.05$)
SONUÇ: Çalışmamıza göre hekimler sosyal aktivitelere öğrenciliklerinde daha çok zaman ayırmaktadırlar. Hekimlerin üçte ikisinin spor yapmaması, sinemaya gitmemesi dikkat çekicidir.

POSTER SUNUMLARI

21-22 Mayıs 2009

Dönem 1 – Kendi Evreninizi Keşfedin

Danışmanlar: Dr. Arzu Uzuner, Dr. Özlem Sarıkaya, Dr. Mehmet Ali Gülpınar, Dr. Mehmet Akman, Dr. Çiğdem Apaydın Kaya

43. MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ BİRİNCİ SINIF ÖĞRENCİLERİNİN TELEVİZYON İZLEME ALIŞKANLIKLARI
44. MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM-1 ÖĞRENCİLERİNE SORDUK:NE KADAR ÇEVRECİYİZ?
45. MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ 1.SINIF ÖĞRENCİLERİNİN ALIŞVERİŞ ALIŞKANLIKLARI
46. MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ 1.SINIF ÖĞRENCİLERİNİN BURÇLAR HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİ
47. MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM-1 ÖĞRENCİLERİNE SORDUK: ALTERNATİF TIP BİZİM İÇİN NE KADAR "ALTERNATİF"?
48. MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ 1.SINIF ÖĞRENCİLERİNİN ZAMAN MAKİNESİNE BAKIŞ AÇILARI
49. MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ(MÜTF) 1. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN HAYALLERİNDEKİ DOKTOR PROFİLİ
50. MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ 1. SINIF ÖĞRENİCLERİNİN SAĞLIK VE BESLENME HAKKINDA DOĞRU BİLDİĞİ YANLIŞLAR
51. MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ BİRİNCİ SINIF ÖĞRENCİLERİNİN YİRMİ YIL SONRAKİ HAYALLERİ
52. MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM I ÖĞRENCİLERİNİN DUYGU DURUMLARI
53. MARMARA UNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM 1 ÖGRENCİLERİNİN STRES DURUMU VE STRESLE BAŞAÇIKMA YÖNTEMLERİ
54. ZEKA DEDİKLERİ
55. MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM-1 ÖĞRENCİLERİ ENLERİ
56. KAMPÜSTE HAYAT VE DÖNEM 1 ÖĞRENCİLERİNİN KAMPÜSLE İLGİLİ GÖRÜŞLERİ
57. HAYALLERİMİZ VE BİZ
58. TIP FAKÜLTESİ BİRİNCİ SINIF ÖĞRENCİLERİNİN MEDYATİK VE ÜNLÜ DOKTORLARA BAKIŞ AÇISI
59. M.Ü.T.F. DÖNEM BİR ÖĞRENCİLERİNİN EBEVEYNLERİ VE SOSYAL ÇEVRELERİ İLE OLAN PAYLAŞIM ALIŞKANLIKLARI
60. UYKU DÜNYAMIZ
61. DİNLENDİĞİMİZ MÜZİK TÜRÜNÜN KİŞİLİĞİMİZE ETKİSİ
62. GENETİĞİ DEĞİŞTİRİLMİŞ GIDALARI TÜKETMEK
63. MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM 1 ÖĞRENCİLERİNİN DERS KURULU SINAVLARININ HAYATLARINDAKİ YER
64. RENKLERİN DUYGULANIMIMIZ ÜZERİNE ETKİLERİ
65. TEKNOLOJİNİN HAYATIMIZDAKİ YERİ
66. HAYALLER, ÇILGINLIKLAR, SANSÜRLER
67. DERSLERDEN ARTA KALAN ZAMANLARIMIZ
68. MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM-1 ÖĞRENCİLERİNİN YAŞAMLARINDAKİ KEŞKE VE İYİKİLERİ:
69. MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ BİRİNCİ SINIF ÖĞRENCİLERİNİN BATIL İNANÇLAR HAKKINDAKİ DÜŞÜNCELERİ
70. İSTANBUL DEYİNCE
71. MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM I ÖĞRENCİLERİNİN DUYGU DURUMLARI
72. MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM BİR ÖĞRENCİLERİNİN DİLİN GÜNLÜK, EĞİTİM VE MESLEK HAYATIMIZDAKİ ETKİSİ HAKKINDA DÜŞÜNCELERİ
73. MARMARA ÜNİVERSTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM1 ÖĞRENCİLERİNİN ÖLÜME BAKIŞ AÇILARI
74. VIEWS OF FIRST YEAR MEDICAL STUDENTS REGARDING ORGAN DONATION
75. ESTETİK ANLAYIŞIMIZ

Poster Sunum:43 Sınıf: 1

MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ BİRİNCİ SINIF ÖĞRENCİLERİNİN TELEVİZYON İZLEME ALIŞKANLIKLARI

Bilgin B., Bekçi C., Boyraz M., Bulut A.

GİRİŞ: İlk icat edildiğinde; "Kim bunu evine almak ister ki?" denilen televizyon, gelişen teknolojiyle birlikte, bugün evlerimizin başköşesinde ve hatta her odasında yer almaktadır. Zamanla, iletişimin kalbi haline gelen televizyon, insanların temel bir ihtiyacı, günlük yaşantımızın vazgeçilmez bir parçasıdır.
AMAÇ: Bu araştırma, Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi (MÜTF) Birinci Sınıf öğrencilerinin televizyon izleme alışkanlıklarını öğrenmeye yöneliktir.
YÖNTEM: MÜTF birinci sınıf öğrencilerininin tümüne (127), Mart 2009'da, bir açık uçlu, 25 kapalı uçlu olmak üzere 26 sorudan oluşan bir anket uygulandı. SPSS 11.0 istatistik paket programında anket verilerinin frekans dağılımları değerlendirildi.
BULGULAR: Anketimizin katılım oranı %92,0 olup; katılanların %52.1'i kadın, %47.9'u erkektir. Araştırmamıza katılanların, %50.4'ü televizyonu eğlence amaçlı izlediklerini belirtirken, %64'ü televizyonun bağımlılık yaptığını belirtiyor. Yaş ortalaması 19.3 olan katılımcıların %32.5'i etnik kökenli dillerde yayını uygun buluyor. MÜTF birinci sınıf öğrencilerinin %82.9'u günde 0-2 saatini televizyona ayırıyor. Katılımcıların %62.4'ünün, televizyona çıkma amacı olarak uzman oldukları konuda halkı bilinçlendirmeyi seçmeleri, doktorluğun sosyal bir meslek olduğunu vurguluyor.
SONUÇ: Yaptığımız araştırmaya göre, MÜTF Birinci Sınıf öğrencilerinin, gündelik hayatlarında televizyona bir eğlence ve bilgi edinme aracı olarak yer verdiklerini gördük.

Poster Sunum:44 Sınıf: 1

MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM-1 ÖĞRENCİLERİNE SORDUK: NE KADAR ÇEVRECİYİZ?

Köker E, Özbek E., Yıldız F.

GİRİŞ: Artan nüfus, gelişen sanayi ve duyarsızlaşan insanlar nedeniyle zarar gören çevre, öncelikle insan sağlığı için tehlike oluşturmaktadır. Tüm dünyanın ortak sorunu olan çevre kirliliğinin etkilerini en aza indirmek için, halk kitlelerinin eğitilmesine, eylemler ve yasal düzenlemeler yapılmasına karşın kötüye gidiş devam etmektedir. Hekimlerin ve hekim adaylarının sağlığı tehdit eden bütün olaylara karşı duyarlı olması beklenmektedir.
AMAÇ: Bu çalışmanın amacı Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi dönem-1 öğrencilerinin çevre bilinci ile ilgili düşüncelerini değerlendirmektir.
YÖNTEM: Bu amaçlar doğrultusunda, 27.02 -03.03.2009 tarihleri arasında Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem-1 öğrencilerine (n=111) 4 bölümden oluşan 27 soruluk bir anket uygulandı. 1. Bölümde, öğrencilerin cinsiyetleri, yaşları ve sivil toplum örgütlerine üyelikleri sorgulandı. 2. Bölümde, öğrencilerin çevre hakkındaki bilgileri; 3. Bölümde, çevre koruma bilinçleri; 4. Bölümde de, çevre sorunları için alınabilecek önlemlerle ilgili fikirleri araştırıldı. Veriler istatistik programı ile değerlendirildi.
BULGULAR: Katılımcıların %50,5'i erkek, %49,5'i kadındı. %91,9'unun herhangi bir çevre örgütüne üyeliği bulunmamasına karşı, %57,7'si çevreye zarar verenleri uyarmakta idi. Katılımcıların %87'si çevre koruma gününün tarihini bilmemekte ve %9,9'u böyle bir günün olmadığını düşünmekte idi. %87,4'ü vatandaşların çevre hakkında yeterince bilinçli olmadıklarını düşünmekle beraber %84,7'si çevreyi koruma ile ilgili bilinçlendirme programlarının herkese ulaşmadığını düşünmekte idi. %75'i geri dönüşüm kutularını kullanmaya özen göstermekte ancak %96,4'ü geri dönüşüm kutularının yeterince yaygın olmadığını düşünmekte idi. Katılımcıların %60,4'ü çevreyi korumaya yönelik bireysel çabaların yeterli olmayacağını düşünmekte idi. %56,8 'i çevre bilincinin öncelikle ailede kazanılabileceğini düşünmekte idi. Toplumun çevre konusunda bilinçlendirilmesi için ,%46,8'i devletin bilinçlendirme çalışmaları yapması gerektiğini, %37,8'i para cezasının uygulanması gerektiğini düşünmekte idi.
SONUÇ: Anketimizin sonucunda, katılımcıların çevreyi korumaya yönelik bireysel çaba gösterdiği ve devletin bu konuyla yeterince ilgilenmediğinden dolayı bireylerin bu konuda gösterdiği çabanın yeterli olmadığı düşünülmekte idi.

Poster Sunum:45 Sınıf: 1

MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ 1.SINIF ÖĞRENCİLERİNİN ALIŞVERİŞ ALIŞKANLIKLARI

Bilgin S., Kiraz H.D., Çınar B., Üzülmez B.

GİRİŞ: Alışveriş günlük hayatımızın önemli bir parçasıdır.Dünyada birçok insan her geçen saniye bir şeyler alıp satmaktadır.Özellikle giyim ihtiyacını karşılamak bu alışverişlerimizin önemli bir bölümünü oluşturur.Bu olgu her insanda belirli bir alışkanlığa bağlı olarak gerçekleşir.
AMAÇ : Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem 1 öğrencilerini sahip oldukları alışveriş alışkanlıklarını tespit edip çarpıcı yönlerini ortaya koymaktır.
YÖNTEM : Bu araştırma Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi dönem 1 öğrencilerine 15-30 Mart 2009 tarihleri arasında uygulanmıştır.128 kişiye 21 soru ve 3 tablodan oluşan anket dağıtılmış olup 108 kişi tarafından doldurulmuştur.Elde edilen verilerin SPSS 11.5'de sıklık dağılımları ve ki-kare testi ile çapraz karşılaştırmaları değerlendirilmiştir.
BULGULAR : Anketimize katılan 108 kişiden %48.1'i kadın,%51.9'u erkek öğrencilerden oluşmaktadır.Sınıfımızın %83.0'ü peşin ödeme şeklini tercih etmektedir.%71.0 gibi büyük bir çoğunluk ise hangi marka olduğuna bağlı olarak promosyonlu markayı seçmektedir.Katılımcıların %73.0'ı internette alışverişi güvenli bulmamaktadır.Sınıfımızdaki erkeklerin %14.0'ı erkeklerde etek giyme konusunda olumlu fikre sahiptir.Sınıfın %68.0'ı ürün fiyatında indirim yaşanmasını ürün satın almada önemli faktör olarak görmektedir.Bu oranda kızlar daha yüksek paya sahip şöyle ki;kızların %79.0'ı erkeklerin ise ancak %57.0'ı ürün alırken indirim durumunu önemsemektedir($p<0.05$).Kadınların %92.0'ı erkeklerin ise %73.0'ı giydiği kıyafetin kişiliğini yansıttığını düşünmektedir.Kadınların %83.0'ı aldığı giysilerdeki yıkama ve bakım talimatlarının anlamlarını bilirken,erkeklerde ise bu oran %66.0'a düşmektedir.
SONUÇ : Ulaştığımız verilerden anladık ki;Tıp Fakültesi 1.sınıf öğrencileri markalı giyinmek isteyen fakat bu arayışını promosyon ve indirim durumlarında bulmaya gayret gösteren ve aldığı ürünün kişiliğini yansıttığını düşünen bir kitledir.

Poster Sunum:46 Sınıf: 1

MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ 1.SINIF ÖĞRENCİLERİNİN BURÇLAR HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİ

Kelleci Y., Kertmen Ö., Koç H., Kuru P.

GİRİŞ: Burçlar geçmişten günümüze değin sağlıktan eğitime, hayatın her alanında insanları etkilemiş, davranışlarına yön vermiştir. İnsanlar üzerindeki etkisi zaman zaman azalıp artsa da yüzyıllardır toplumlar bu alana ilgi duymuşlardır.
AMAÇ: Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem 1 öğrencilerinin burçlar hakkındaki görüşlerini almak ve onların burçlara olan ilgilerini tespit etmektir.
YÖNTEM: Yüz yirmi altı kişiden oluşan sınıfımızın yüz yirmisinden geri bildirim alabildiğimiz, ikisi açık uçlu yirmi ikisi çoktan seçmeli olmak üzere toplam yirmi dört sorudan oluşan anketimizi, SPSS 11.5 paket programını kullanarak sayı ve yüzde dağılımlar eşliğinde değerlendirdik.
BULGULAR: Sınıfımıza yönelttiğimiz " Burcunuz nedir?" sorusuna 13,5% ile en çok verilen cevap İkizler olmuştur. Kızlar 47,5% oranla burçlara kısmen inanırken, erkeklerde bu oran 35,6% olmuştur. Erkekler 37,3% ile burçlara hiç inanmamaktadır. Sorduğumuz "Sizce Atatürk'ün burcu nedir?" sorusuna ise en fazla verilen cevap 26,2% ile Aslan olmuştur."Astroloji sizce nasıl tanımlanabilir?" sorusuna da 33,3% ile en fazla verilen cevap "Bilim Dalı" olmuştur. Sınıfımızın 47,6% gibi büyük bir çoğunluğu "Burç yorumlarını ne sıklıkla takip edersiniz?" sorumuza "Hiç burç yorumu okumam." yanıtını vermiştir. Anket sonucuna göre sınıfımızda yüz yirmi kişinin yüz on dokuzunun burcunu doğru olarak bildiği bir kişinin burcunu bilmediği saptanmıştır. Rezzan Kiraz 51,6% ile en tanınan astrolog olmuştur. Ayrıca öğrencilerin 80,2% si kendi burcundan memnun olduğunu belirtmiştir.
SONUÇ:2008-2009 Dönem 1 öğrencilerinin burçlar hakkında yeterli bir bilgiye sahip olmamakla birlikte, temelde bir takım bilgileri olduğunu saptadık. Ayrıca genelde hiç burç yorumu okumadıklarını belirledik.

Poster Sunum:47 Sınıf: 1

MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM-1 ÖĞRENCİLERİNE SORDUK: ALTERNATİF TIP BİZİM İÇİN NE KADAR "ALTERNATİF"?

Ersoy B., Baykuş A., Karabina M., F. Kırçın

GİRİŞ: Alternatif tıp yöntemlerinin ortak özellikleri,çağdaş tıbbın yetersiz ve etkisiz kaldığı durumlarda etkin olduklarını savunmaları ayrıca kişiler üzerindeki telkin güçlerini korumak için gizemcilikten faydalanmalarıdır.Bu nedenlerden dolayı;günümüzde çağdaş tıp ile alternatif tıp arasında ciddi bir mücadele görülmektedir.Bir yanda alternatif tıbbı;uygulamaların insanı doğayla ilişki içinde değerlendirdiği,bu yüzden kişiye tam bir tedavi sağladığı gerekçesiyle destekleyenler bir yanda da bilimsel kanıt eksikliğinden ve uygulayıcılarının yeterliliğine dair herhangi bir sertifikasyonun olmayışından dolayı alternatif tıbba karşı çıkanlar.
AMAÇ : Bu araştırmamızı hazırlarken,Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem-1 öğrencilerinin alternatif tıbba bakış açılarıyla ilgili bilgi edinmeyi amaçladık.
YÖNTEM : Araştırmamızda belirlediğiz amaç doğrultusunda Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem-1 öğrencilerine 3 bölümden oluşan bir anket uyguladık.Birinci bölümde öğrencilerin kişisel bilgilerini,ikinci bölümde 23 çoktan seçmeli soruyla alternatif tıp hakkındaki bilgi ve görüşlerini,üçüncü bölümde de alternatif tıp yönetimleriyle ilgili bilgilerini ve uygulama sıklıklarını sorduk.Daha sonra,ikinci ve üçüncü bölümden elde ettiğimiz verileri birinci bölümde yer alan değişkenler açısından SPSS programıyla değerlendirdik.
BULGULAR : Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem-1 öğrencilerine uyguladığımız anketlerden elde ettiğimiz verilere göre;alternatif tıp denildiğinde ilk olarak arkadaşlarımızın aklına %67'lik bir oranla bitkisel tıp geldiğini görmekteyiz.Dönem 1 amfisinin %45'ini(45 kişi) oluşturan ve dini inancının güçlü olduğunu belirten arkadaşlarımızın %48.4'ü(31 kişi) alternatif tıbbın doğruluğuna inandıklarını yönünde görüş belirtmektedir,ancak;dini inancının zayıf olduğunu belirten arkadaşlarımızda (%19-19 kişi) bu oranın %15.6'ya düştüğünü gözlemlemekteyiz.Dönem-1 amfisine son yıllarda alternatif tıbbın popülerliğini arttıran neden sorulduğunda ise,görüşlerin tek cevap üzerinde yoğunlaştığını gözlemlemekteyiz:%39(39 kişi) ile "Bilimsel tıpta çözüm bulamama".Son olarak;geleceğin doktor adaylarının;" Amerika'da bulunan tıp fakültelerinde yer alan alternatif tıp eğitiminin Türkiye'de bulunan tıp fakültelerinde de verilmesini ister misiniz?" sorusuna %62(62 kişi) gibi azımsanmayacak kadar yüksek bir oranla evet cevabını vermesidir.
SONUÇ : Anketimizin değerlendirilmesi sonucunda;Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem-1 öğrencilerinin alternatif tıp yöntemleri hakkında bilgi sahibi olduğunu ve yöntemlerin faydalı olabileceğini düşündüğünü,eğitimleri sırasında alternatif tıp eğitimi de almak istediklerini öğrendik.Ancak alternatif tıp yöntemlerinin,"tek tedavi" gibi sunulmasının etik olmadığını düşündüklerinden,hekimlik hayatlarında alternatif tıp yöntemlerinden çağdaş tıpla entegre bir şekilde yararlanmak istediklerini gördük.

Poster Sunum:48 Sınıf: 1

MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ 1.SINIF ÖĞRENCİLERİNİN ZAMAN MAKİNESİNE BAKIŞ AÇILARI

Sargın Ö., Erdem H., Hüsrevoğlu F., Erdoğan M.H.

GİRİŞ: Zaman makinesi sadece bilim kurgu filmlerinin konusu olmaktan ibaret görünse de , son zamanlarda bu konuyla ilgili ciddi çalışmalar yapılmaktadır.
AMAÇ: Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi (MÜTF) 1. Sınıf öğrencilerinin zaman makinesinin olası icadı hakkındaki görüşlerini ve zamanda yolculuğa bakış açısını öğrenmek.
YÖNTEM: 12 çoktan seçmeli sorudan ve 12 önermeli likert tablodan oluşan bir anket hazırladık ve 122 MÜTF 1. sınıf öğrencisine dağıttık. 107 anket topladık ve SPSS programını kullanarak verilerimizin sıklık dağılımlarını hesapladık.
BULGULAR: Anketimizde ilk olarak zamanda yolculuk yapmanın mümkün olup olmadığını sorduk. Arkadaşlarımızın %29.9 u mümkün olduğunu, %37.4 ü mümkün olmadığını söylerken , %32.7 si belki mümkün olabileceğini söyledi. Arkadaşlarımızın %42.1 i zaman makinesini kullanarak geçmişte ya da gelecekte bir değişiklik yapmanın etik olduğunu düşünmesine rağmen zaman makinesinin serbestçe kullanılmasının doğru olup olmadığını sorduğumuzda ise % 86.9 gibi büyük bir oranda "hayır" cavabını aldık. Geçmişe ya da geleceğe giderek kendileriyle karşılaşma ihtimalinin arkadaşlarımızın %32.7 sine heyecan, %58.9 una da merak hissettirdiğini gördük. Hayatınızın belli bi bölümünü atlayıp yaşamınıza devam etmek istermiydiniz sorusuna ise %66.4 gibi bir oranla "hayır" cevabı geldi. Ayrıca arkadaşlarımızın %22.4 ü zamanda ileriye giderek ne zaman ve nasıl öleceğini görmek isterken , %67.3 ü bunu istemiyor , %10.3 ü ise bu konuda kararsız. Arkadaşlarımıza zaman makinesinin mucidi olmak isteyip istemediklerini de sorduk ve %39.3 gibi bir çoğunluğun bunu hiç düşünmediği, %25.2 sinin de istemediğini öğrendik. Son olarak likert tablo puanlamalarından aldığımız ortalamalara göre arkadaşlarımızın geleceğe gitmektense, geçmişe dönmeyi daha çok istediklerini gördük.
SONUÇ: Edindiğimiz sonuçlara göre; arkadaşlarımızın büyük bir çoğunluğunun zaman makinesini kullanmanın doğru olmadığını düşünmesine rağmen, eğer kullanabilselerdi zamanda yolculuk yapmak istedikleri değişik zaman dilimleri olduğunu gördük.

Poster Sunum:49 Sınıf: 1

MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (MÜTF) 1. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN HAYALLERİNDEKİ DOKTOR PROFİLİ

Torun M., Günay Ç., Gümüşgöz E., Gergef G.

GİRİŞ: Tıbbın kurucusu sayılan Hipokrat hasta hekim ilişkisine çok önem vermiştir. Günümüzde de hekimin dış görünüşü, kişisel özellikleri vb. bu hasta hekim ilişkisinin verimliliği için büyük önem arz etmektedir.
AMAÇ: Bu çalışmadaki amacımız ileride doktor olacak katılımcıların olmak istedikleri veya bir hasta olarak karşılarında görmek istedikleri doktor profilini belirlemek ve doktorlardan bekledikleri davranış özelliklerini saptamaktır.
YÖNTEM: Amacımızı gerçekleştirmek için 3 tanesi demografik olmak üzere toplam 43 çoktan seçmeli sorudan oluşan anketimizi, MÜTF 126 1. sınıf öğrencisinden ulaşabildiğimiz 112'sine uyguladık. SPSS istatistik paket programını kullanarak verilerimizin sayı ve sıklık dağılımlarını hesapladık.
BULGULAR: Anketimizi dolduran kişilerin 56'sını (%50,0) kız, 56'sını (%50,0) erkek öğrenciler oluşturmaktadır. Anketimizdeki "Doktor dediğin erkek olur." yargısına kızlar %66,1 gibi büyük bir çoğunlukla katılmazken bu katılmama oranı erkeklerde % 30,4'e düşmüştür. Ankete katılan kişilerin %51,8'i bir doktorun fırsat buldukça sinema ya da tiyatroya gitmesi gerektiği görüşüne katılmıştır. Doktorların 3-4 saatlik uyku ile yetinebileceği görüşüne katılımcıların %43,8'i, "Az veya çok her doktorda 'Tanrı kompleksi' ya da 'Üstünlük kompleksi' vardır." görüşüne de %50,0'si katılmamıştır. Kızların %44,6'sı erkeklerinse %51,8'i bir doktorun haftada bir gününü tamamen ailesiyle geçirmesi gerektiğine inanmaktadır. Doğu Anadolu bölgesinde yaşayanların %66,7, Karadeniz'dekilerin %57,1 ve Akdeniz'dekilerin %50,0'lik çoğunluğu "Doktor dediğin fedakardır (Ülkesinin her yerinde az maaşa rağmen görev yapabilir, mecburi hizmetini yerine getirir.)" yargısına katılırken diğer bölgede yaşayanlar belirgin bir seçenek üzerinde durmamışlardır.
SONUÇ: Değerlendirmelerimiz sonucunda katılımcılar bir doktorun sahip olması gereken mesleki özelliklerde ortak bir görüşte birleşmişken; doktorun kişisel özellikleri, aile ve sosyal hayatı ile ilgili konularda ortak bir görüş belirtmemişlerdir.

Poster Sunum:50 Sınıf: 1

MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ 1. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN SAĞLIK VE BESLENME HAKKINDA DOĞRU BİLDİĞİ YANLIŞLAR

Halaç H. M., Işık E., Güven F.E., Gündoğdu S.

GİRİŞ: Doğru beslenmek ve sağlıklı olmak herkesin amaçladığı mutlu bir hayatın en önemli gereklerinden biri. Buna rağmen, geleceğin hekimleri olan bizler de dahil, pek çok kişi bu konuda kulaktan dolma bilgilerle yetiniyor ve gereken özeni göstermiyor.
AMAÇ: MÜTF 1.Sınıf öğrencilerinin sağlık ve beslenme konusundaki tutumlarını belirleyen bilgilerin doğru bir temele dayanıp dayanmadığını, yararlı olduğunu düşündüklerimizin gerçekten yararlı olup olmadığını belirlemeyi amaçladık.
YÖNTEM: 30 tane kapalı uçlu sorudan oluşup MÜTF 1.Sınıf öğrencilerine sunulan 130 anketten 110 tanesi bize ulaşmıştır. Anketimizin ilk kısmı, kişilerin beslenme ile ilgili kendi tutumları ve kişisel bilgileri(sosyodemografik vb.) hakkında olup ikinci kısmı bu konulardaki genel bilgilerini sorguladığımız sorulardan oluşmaktadır. Alınan doğru cevapların 19 tanesi 4, 3 tanesi 2 puan olarak belirlenip katılımcılar bu doğrultuda SPSS programı ile değerlendirilmiş, frekans dağılımları yapılmış ve cinsiyetlere göre aritmetik ortalama hesaplanmıştır.
BULGULAR: Anketimize katılanların %52.7 si erkek, %47.3 ü bayandır. Katılımcıların %39.1 i yurtta, %30u ailesiyle, %29 u ise öğrenci evinde kalmaktadır. Sağlıklarına verdikleri önemin 10 üzerinden puanlanmasına göre, erkeklerin % 34.5 i 8 puan, %29.3 ü 7 puan; kızların ise %26.9 u 8 puan, %28.8 i 7 puan vermiştir. Yiyecek seçiminde kızların %19.2 si sağlıklı olmasına öncelik verirken erkeklerde bu oran %32.8 dir. Esas amaç olan puan değerlendirmesinde 100 puan üzerinden erkeklerin ortalaması 50.1 iken kızlarınki 50.3 tür. Elde edilen en yüksek puan 76, en düşük puan 28'dir.
SONUÇ: Elde edilen sonuçlara göre katılımcıların bu konudaki bilgilerinin çok yüksek seviyede olmadığı ve alınan puanlar bakımından cinsiyetler arasında önemli bir fark bulunmadığı saptanmıştır.

Poster Sunum:51 Sınıf: 1

MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ BİRİNCİ SINIF ÖĞRENCİLERİNİN YİRMİ YIL SONRAKİ HAYALLERİ

Türe M.E., Usta E.B., Yaşmut O. ve Ghiwi .D

GİRİŞ: Hayalleri olmayan insanlar monoton bir yaşam sürmeye tutsaktırlar. Hayatta en çok mutlu olabileceğiniz bir konuma eğer hayaliniz varsa kavuşabilirsiniz.
AMAÇ: Bu prospektif çalışmayla birinci sınıf tıp öğrencilerinin 20 yıl sonrası için gerek mesleki açıdan gerekse sosyal açıdan yaşantılarıyla ilgili hayallerinin, beklentilerinin ve düşüncelerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.
YÖNTEM: Birinci sınıf öğrencilerinin geleceğe dair hayallerini içeren 21'i çoktan seçmeli ve 2'si açık uçlu 23 sorudan oluşan anket Mart 2009 da uygulanmıştır. Sınıfta bulunan 126 kişiden 109'una ulaşılmıştır. Veriler SPSS 11,5 programında toplanarak frekans dağılımı yapılmış ve ki-kare testi ile analiz edilmiştir.
BULGULAR: Ankete katılan öğrencilerin 55'i (%50,5) kız ve 54'ü (%49,5) erkektir. Öğrencilerin %41,3'ü tıp fakültesini hayali olduğu için tercih etmiştir. Öğrencilerin %14,7'si tıp fakültesinde olduğu için pişmanlık duymaktadır. Pişmanlık nedenlerini ise daha çok çevreden etkilenmelerine (%5,5) ve onlara göre bir meslek olmamasına (%2,8) bağlamışlardır. 20 yıl sonrası için öğrencilerin %94,5'i klinik bilimlerde uzmanlığı tercih etmiştir. Birinci sırada tercih edilen ilk 3 uzmanlık dalı sırasıyla: Göz hastalıkları (%19,3), pediatri (%17,4), Göğüs Cerrahisi (%16,5) olmuştur. Öğrencilerin%33,9'u hem kamuda çalışmayı hem de muayenehanesinin olmasını istemektedir. Evlilik ise öğrencilerin %45,9'u için hayallerinin önemli bir parçasıdır. Bunun dışında %23,9'u için meslektaşıyla evlenmek, evlilik hayalleri arasında yer almaktadır. Öğrencilerin yarısından fazlası (%51.4) uzmanlığı tamamladıktan sonra çocuk sahibi olmayı düşünmektedir. Meslek hayatı dışında öğrencilerin yapmayı düşledikleri birinci sıradaki faaliyet %26,6'lık oranla dünya turuna çıkmak olmuştur. Öğrencilerin %2,8'i dışında diğerleri hayallerini gerçekleştirmek için doğru fakültede olduğunu düşünmekte ayrıca öğrencilerin %71,6'sı hayallerinin hepsine ulaşacağına inanmaktadır.
SONUÇ:Çalışmamız MÜTF birinci sınıf öğrencilerinin kariyer tercihlerini yansıtmış ve öğrencilerin ileride genel pratisyen olarak değil ama hastane bağlantılı bir uzman olarak çalışmayı istediklerini göstermiştir. Çalışmamız göz önüne alındığında öğrencilerin %71,6 gibi yüksek bir oranın hayallerinin gerçekleşeceğine inandığı yani geleceğe umutla baktığı görülmüştür.

Poster Sunum:52 Sınıf: 1

MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM I ÖĞRENCİLERİNİN DUYGU DURUMLARI

Birinci S., Balca Y., Korkut O., Şenel Y.E.

GİRİŞ: Duygu his düşünce ve davranışlarla ilişkilendirilen, zihinsel ve psikolojik durumdur. Bu durum yaşadığımız sürece göre değişimlere uğrar.
AMAÇ: Dönem I öğrencilerinin Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne gelene kadarki yaşantılarının, geldikten sonraki süreçte yaşadıklarının ve karakter özelliklerinin şu anki duygu durumları üzerindeki etkilerini araştırmak.
YÖNTEM: Gerek grup arkadaşlarımızın gerekse anketi uygulayacağımız arkadaşlarımızın görüşlerini alarak anketimizi hazırladık. Daha doğru sonuçlara ulaşmak için anketimiz içerisinde genellikle açık uçlu sorular kullanmaktan kaçındık. Çoktan seçmeli ve 5'li likert yöntemi kullanarak rahat cevaplanabilen sorular hazırlandık. Yaklaşık 125 kişiye uyguladığımız anketlerin 105 tanesinden karşılık aldık.
BULGULAR: Araştırmamıza katılanların %52,4'ü kadın, %47,6'sı erkektir. Bu arkadaşlarımızın cevaplarının kısa bir değerlendirmesini yaptığımızda arkadaşlarımızın %73,3'ünün hedeflediği mesleği yapacağı için heyecan duyduğunu öğrendik. %57.1'inin sorumluluklarını yerine getirdiklerinde kendilerini iyi hissettikleri sonucuna vardık. Kendi ayakları üstünde durabilecek olmaları (%36,2), yarının daha güzel olacağına inanmaları (%30,5) geleceğe umutla bakmalarını sağlıyor.%48,6'sı sağlığı ve düşündüğümüzün aksine %5,7lik kısmı parayı mutluluğun temel faktörü olarak görüyor. Arkadaşlarımızın sınav haftasındaki duygu durumlarına baktığımızda %61.9'unun stresli ve %14,3'ünün agresif olduklarını gözlemledik.%34,3'ü ailesinin hayatına müdahale etmesi sonucunda kendini kısıtlanmış hissediyor ve %33,3 gibi yakın bir oranı da bu durumu doğal karşılıyor.
SONUÇ:Dönem I tıp öğrencilerinin büyük bir çoğunluğu genel olarak kendilerini mutlu hissediyorlar. Zaman zaman çaresiz hissetseler de önemli bir çoğunluğu gelecekle ilgili umut taşımaktadır.

Poster Sunum:53 Sınıf: 1

MARMARA UNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM 1 ÖGRENCİLERİNİN STRES DURUMU VE STRESLE BAŞAÇIKMA YÖNTEMLERİ

Bilmedi S., Atasoy B., Avcı N., Beleş E.

GİRİŞ: Stres vücudun çeşitli içsel ve dışsal uyaranlara verdiği otomatik tepkidir. Stres hayatımızın kaçınılmaz bir parçasıdır. Herkes hayatını daha kaliteli ve anlamlı hale getirebilmek için stres kaynaklarının farkına varıp etkili bir biçimde baş edebilmeyi öğrenmelidir.
AMAÇ: Çalışmamızın amacı hangi etkenlerin strese yol açtığının saptanması, bunlara karşı verilen fiziksel ve duygusal tepkiler ile bu durumlarla başa çıkma yöntemlerinin belirlenmesidir.
YÖNTEM: Hazırlamış olduğumuz anketi Dönem-1 öğrencilerinden 100 kişiye uygulayıp SPSS programında değerlendirdik. Anketimiz toplam 69 sorudan oluşmaktadır ve 30 soruluk bir stres testi içermektedir.
BULGULAR: Araştırmamıza katılanların 46'sı kadın 54'ü erkektir. Anketimizi cevaplayan 100 kişinin %2,0'si stressiz ,%35,0'inin stres düzeyi normal, %45,0'i stresli ve %14,0'ünün çok stresli olduğu saptanmıştır. Bu kişilerden %14,0'ü stresli oldukları dönemde kaslarının gerilmiş ve ağrılı olduğunu, başağrısı yaşadıklarını ve el-ayaklarının soğuduğunu belirtmişlerdir. %12,0'lik kısım sadece başağrısı yaşadıklarını, %11,0'i ise baş ağrılarının oluştuğunu ve terlediklerini ifade etmişlerdir. Ayrıca iştahsızlık ve mide problemleri yaşayanlar da bulunmaktadır. Araştırmamıza katılanların %37,0'si stresli oldukları dönemde aşırı tepki verme eğilimlerinin olduğunu, gergin olduklarını ve çabuk kızdıklarını belirtmişlerdir. Ayrıca %22,0'lik kısım unutkanlık, dalgınlık ve gerginlik yaşadıklarını, % 17,0'si de konsantrasyonlarının zayıfladığını ve gergin olduklarını ifade etmişlerdir. Araştırmamıza katılanlara komite döneminde ne kadar stresli olduklarını 5 üzerinden değerlendirmelerini istediğimizde %5,0'i 1'i, %11,0'i 2'yi, %23,0'ü 3'ü, %35,0'i 4'ü ve %26,0'sı 5'i işaretlemiştir. Hangi derste daha çok stresli olduklarını sorduğumuzda ise %42,0'si biyoistatistik , %17,0'si histoloji ve %16,0'sı biyokimya olduğunu belirtmiştir. Stresle başaçıkma yöntemlerini sorduğumuzda ise %28,0'i aile-arkadaşlarıyla vakit geçirdiklerini, tatil yaptıklarını ve uyuduklarını, %19,0'u yine aile-arkadaşlarıyla vakit geçirdiklerini ve bunun yanısıra müzik dinlediklerini, %12,0'si ise sadece müzik dinlediklerini ifade etmişlerdir.
SONUÇ: Bu bulgular Dönem-1 öğrencilerinin çoğunluğunun stresli olduğu ve bu durumun üzerlerinde fiziksel ve ruhsal etkiler gösterdiğini düşündürmektedir. Ayrıca öğrencilerin stresli oldukları dönemde aile-arkadaşlarıyla vakit geçirdiklerini, tatil yaptıklarını, müzik dinlediklerini ve uyuduklarını görebilmekteyiz.

Poster Sunum:54 Sınıf: 1

ZEKA DEDİKLERİ

Atılmış D., Alışbeyli G., Adamış İ.C., Atak E.

GİRİŞ: Howard Gardner'ın Çoklu Zeka Teorisine göre insanlar sekiz farklı zeka türüne sahiptir. Bunlar; sözel, mantıksal, görsel, içsel, bedensel, sosyal, müzik ve doğa zekası olarak belirlenmiştir.
AMAÇ: Bu araştırmayı yapmamızın amacı MÜTF öğrencilerinde baskın olan zeka türünü belirlemek ve bunun tıp eğitimleriyle olan ilişkisini incelemektir.
YÖNTEM: Araştırmada, öğrencilerin farklı zeka türleri ile ilgili tercihlerini belirlemek için 80 sorudan oluşan Çoklu Zeka testi kullanılmıştır. Ayrıca öğrencilerin kendi öğrenme özelliklerini ortaya çıkarmak için beş soru daha sorulmuştur. Araştırma 106 kişiye uygulanmış olup değerlendirilmesi SPSS istatistik programı ile yapılmıştır.
BULGULAR: Elde ettiğimiz istatistiksel verilere göre, 1. sınıf öğrencilerinin farklı zeka türlerine ait puanları dikkate alındığında, en yüksek puan içsel zeka (3,03), en düşük puan ise müzik zekası (2,28) için hesaplanmıştır. Ayrıca görsel, sözel ve bedensel zekası gelişmiş aralıkta bulunan 88 kişi vardır(% 83). Genel olarak, bütün zeka türlerine ait puanlar kadınlarda erkeklere göre daha yüksek çıkmış; fen liselerinden mezun olanlarda ise daha çok mantık zekası (% 82,8) ön plana çıkmıştır. Cerrahi bölümleri seçmek isteyenlerde bedensel zeka puanının daha yüksek olmasını bekliyor olmamıza rağmen, bu puanın dahili bölümleri seçmek isteyenlerde daha yüksek olduğu görülmüştür. MÜTF 1.sınıf öğrencilerinin içsel zekası diğer zeka türlerine göre anlamlı olarak (pâ□¹0.05) daha yüksek bulunmuştur. İçsel zeka puanı yüksek olan öğrencilerin derse dikkatini vermesini sağlayan en önemli faktör uygulamalı anlatım, anlatımda vurgu ve tonlamadır. Yapılan istatistiksel analizlerde zeka türleri ile öğrencilerin öğrenme ve çalışma şekilleri arasında anlamlı ilişkiler gözlenmemiştir
SONUÇ: Birinci sınıf öğrencilerinin sekiz zeka türüne yönelik tercihlerinde belirli bir farklılaşma gözlenmekle birlikte, bu farklılıkların öğrencilerin derslere gösterdikleri ilgi ile öğrenme ve çalışma şekillerine belirgin bir şekilde yansımadığı görülmüştür.

Poster Sunum:55 Sınıf: 1

MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM-1 ÖĞRENCİLERİ ENLERİ

Bozkurt H., Vezirhüyük M., Hoşcan A., Armağan M.E.

GİRİŞ: Hayatımızı duygularımız ve tercihlerimiz yönetir. Bu tercihlerimiz yaşadığımız ortama ve karakterimize bağlıdır. Tercihlerimizin sırası 'en'lerimizi oluşturur.
AMAÇ: Bu anketimizde amacımız tıp fakültesi öğrencilerinin, fakültedeki ve günlük yaşamlarındaki enlerimizi değerlendirmektir.
YÖNTEM: Bu çalışma, Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi 1.sınıf öğrencilerinden 125 kişiye dağıtılmış ve 101 kişiden sonuç alınmıştır. Veriler ve değişkenler arasındaki ilişkiler SPSS 11.5 chi square testi uygulanarak değerlendirildi. Anket okul hayatı ve genel hayat olarak iki başlık altında toplanmıştır.
BULGULAR: Anketimize katılan öğrencilerden %50,5i erkek %49,5i bayandır. Tıp fakültesi öğrencilerinin en ilginç bulduğu olay % 47,3'le tek hücreden insan oluşumu olurken, en komik buldukları nesne %43.6 ile kamyon arkası yazıları olmuştur. Öğrencilerin en otoriter buldukları hocamız ise %81.2 ile Kaya Emerk olmuştur.Öğrencilere göre komitelerde en zor soruları hazırlayan hocamız %31.7 ile Can Erziktir.ayrıca kadın tıp öğrencilerinin %18'i tecavüzden korkarken erkeklerin %9'u tecavüzden korkmaktadır. Kampüsün ulaşım sorunu ise %53.5 ile Haydarpaşa sorunları arasında ilk sırada yer almıştır
SONUÇ:M.Ü.T.F. dönem-1 öğrencilerinin, hocalarımıza bakış açıları, kampusün sosyal şartları ve öğrencilerin hayatlarındaki uç noktalar hakkında genel bir bilgiye ulaşılmıştır.

Poster Sunum:56 Sınıf: 1

KAMPÜSTE HAYAT VE DÖNEM 1 ÖĞRENCİLERİNİN KAMPÜSLE İLGİLİ GÖRÜŞLERİ

Yılmaz U., Yıldız Ö., Yazıcı A.

GİRİŞ: Kampüsler üniversite öğrencilerinin hayatlarının en önemli parçalarından biridir. Belki de kendi evlerinden daha çok bulundukları yerlerdir. Biz de bunun önemini farkederek tıp fakültesi dönem 1 öğrencilerinin kampüsümüzle ilgili görüşlerini araştırdık.
AMAÇ: Çalışmamızın amacı; dönem 1 öğrencilerinin kampüsümüzdeki yaşantılarıyla, karşılaştıkları zorluklarla ve beklentileriyle ilgili bilgi edinmektir.
YÖNTEM: Amacımız doğrultusunda; 15'i derecelendirmeli, 10'u çoktan seçmeli ve 1 tanesi de açık uçlu olmak üzere toplam 26 sorudan oluşan anket çalışmamızı 55 kız ve 48 erkek olmak üzere toplam 103 kişi (sınıfın %78'i) cevaplandırmıştır. Toplanan veriler SPSS istatistik paket programında sıklık oranı ve ortalamalar alınarak değerlendirilmiştir.
BULGULAR: Araştırmamıza katılan öğrencilerin %52,4'lük kısmının üniversite tercihlerinden önce kampüsle ilgili araştırma yapmadığı ortaya çıkmıştır. Katılımcıların %41,7'si kampüse alışmakta zorluk çektiğini söylerken, en çok zorlanılan noktanın %44'lük bir oranla ingilizce eğitim olduğu saptanmıştır. Erkeklerin %70,2'sinin yemek mekanı olarak yemekhaneyi tercih ettiği belirlenirken, bu oranın kızlarda %48,1'e düştüğü gözlenmiştir. Kantinler göz önüne alındığında ise araştırmaya katılanların %64,7'sinin "iyi" veya "çok iyi" değerlendirmesiyle en çok beğenilen kantinin hukuk kantini olduğu görülmüştür. Tıp kantini için ise %43,1'i "kötü" veya "çok kötü" değerlendirmesinde bulunmuştur. Katılımcıların %31,1'i kampüsteki günlerini "idare eder" şeklinde, %23,3'ü "yorucu" olarak, %29,1'i de "neşeli" ve "zevkli" olarak değerlendirmiştir. Öğrencilerin %51,5'i kampüste spor olanaklarının daha fazla olması gerektiği görüşündedirler.
SONUÇ: Elde ettiğimiz sonuçlara göre, katılımcıların kampüsü bazı olanaklar bakımından yetersiz bulduğu ve kampüsteki hayatlarını çoğunlukla orta ve ortanın üstü şeklinde yorumladıkları ortaya çıkmıştır.

Poster Sunum:57 Sınıf: 1

HAYALLERİMİZ VE BİZ

Özel F., Özfırat N., Özer E., Özdemir D. M.

GİRİŞ: Hayallerimizde doktor olmak vardı, insanlara yardım etmek istiyorduk veya herhangi başka bir sebebimiz vardı tıp okumak için. Lise hayatımız boyunca çalıştık, tıp fakültesine girdik ve hayalimizi gerçeğe dönüştürdük. Peki tıp eğitiminden sonraya dair düşüncelerimiz, hayallerimiz neler?
AMAÇ: Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi dönem 1 öğrencilerinin mezun olduktan sonraki çalışma hayatına dair planlarını öğrenmek, uzmanlık düşünenlerin hangi bölümü tercih etmek istediğini saptamaktır.
YÖNTEM: Araştırmada veri toplama yöntemi olarak 4'ü açık uçlu, 1 tanesi tablo ve geriye kalan 10 tanesi de çoktan seçmeli olmak üzere toplamda 15 sorudan oluşan anket uygulanmıştır. Hazırladığımız anket 128 kişiye dağıtılmış ve 101 kişi tarafından yanıtlanmıştır. Elde edilen veriler SPSS paket programı ile değerlendirilmiştir.
BULGULAR: Anketimize katılanların %50,5 i kadın, %49,5'i erkektir. "Tıp fakültesini bitirdikten sonra uzmanlık düşünüyor musunuz?" sorusuna katılımcıların %47,5'i "evet, dahili bilimlerde", %50.5'i "evet, cerrahi bilimlerde", %1'i "evet temel bilimlerde", %1'i "hayır" diye yanıtlamıştır. Erkek katılımcıların %20,0'ı kardiyoloji, %10,0'ı genel cerrahi dalında uzmanlık yapmak isterken; kadın katılımcıların %21,6'sı pediatri, %19,6'sı kadın doğum dalını tercih etmektedir. Sınıfımızın %46,5'i uzmanlığını üniversite hastanesinde, %52,5'i eğitim ve araştırma hastanesinde yapmak istemektedir.Katılımcıların %88,1'i TUS hakkında yeterli bilgiye sahip olmadığını düşünmektedir.
SONUÇ: Anketimizi değerlendiğimizde ortaya çıkan sonuç şu ki; Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi dönem 1 öğrencilerinin çok büyük bir kısmı uzmanlık yapmak istemesine rağmen TUS hakkında yeterli bilgiye sahip öğrenci sayısı çok azdır.

Poster Sunum:58 Sınıf: 1

TIP FAKÜLTESİ BİRİNCİ SINIF ÖĞRENCİLERİNİN MEDYATİK VE ÜNLÜ DOKTORLARA BAKIŞ AÇISI

Şahin Y., Oluk A., Yurtbay A., Cumhur B.

GİRİŞ: Tıp fakültesi öğrencileri olarak meslek hayatımızda hepimiz farklı yolları seçeceğiz. Kimimiz yurtdışına çıkacak beyin göçü kervanına dahil olacak, kimimiz tusu kazanamayıp pratisyen olarak kalacak kimimiz de medyatik doktor olup halkı bilinçlendirmeye çalışacak, kimimiz de kültür ve sanat alanında ön plana çıkacak.
AMAÇ: Amacımız tıp fakültesi öğrencilerinin medyatik ve ünlü doktorlara nasıl baktığını araştırmak, bu doktorları ne derece kendilerine örnek aldıklarını belirlemek ve bu yöndeki eğilimlerini ölçmektir.
YÖNTEM: Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi 1.sınıf öğrencilerinden 100 kişiye uygulanan 28 soruluk anket sonucunda toplanan veriler Microsoft Excel programına girilerek değerlendirildi.
BULGULAR: Elde ettiğimiz sonuçlara göre yaptığımız araştırmaya katılan 100 öğrenciden %29'u sağlığımızı tehdit ettiğini %57'si fikrinin olmadığını %14'ü ise tehdit ettiğini belirtmiştir. Katılımcıların %19'u ''Ünlü doktor olmak ister misiniz?'' sorusuna evet, %61'i hayır cevabını vermiştir. Katılımcıların %66'sı ''Ünlü bir doktor olsaydınız hangi yönünüzle ön plana çıkmak isterdiniz?'' sorusuna doktorluk mesleğimle,%15 i özel hayatımla, %12'si özel yeteneklerimle, %17 bana ait özel projelerimle cevabını vermiştir. Ankete katılan kadınların %24 ü ''Medyatik doktorla evlenmek ister misiniz?'' sorusuna evet %38'i hayır yine %38'i ise düşünmek için erken cevabını vermiştir. Erkeklerde ise bu oran %22.4 evet %40.8 hayır %36.7 ile düşünmek için erken şeklindedir. Haydar DÜMEN i takip eden %19'luk bölümün sadece %11'i onun uzmanlık alanının nöropsikiyatri olduğunu bilmektedir.
SONUÇ: Anket sonuçlarına göre MÜTF 1.sınıf örencilerinin çoğu ünlü olmak istememektedir. Olmak isteyenler ise tıp alanındaki başarılarıyla ünlü olmak istemektedir.

Poster Sunum:59 Sınıf: 1

M.Ü.T.F. DÖNEM BİR ÖĞRENCİLERİNİN EBEVEYNLERİ VE SOSYAL ÇEVRELERİ İLE OLAN PAYLAŞIM ALIŞKANLIKLARI

Tunçer Ç., Özel Ş., Baydaş Ş., Ünlübaş Y.

GİRİŞ: Sosyal bir varlık olan insan için en önemli ihtiyaçlardan biri de paylaşmaktır. Kişinin paylaşıma olan yaklaşımı karakterine ayna tutar. Kişinin duygularını, düşüncelerini ifade etme isteği ve yöntemi dinleyiciye, mekana, zamana ve kişinin psikolojik durumuna göre farklılık gösterir.
AMAÇ: M.Ü.T.F. Dönem 1 öğrencilerinin aile ortamı başta olmak üzere girdiği bütün ortamlarda paylaşım alışkanlıklarını ve bunları etkileyen faktörleri ortaya koymaktır.
YÖNTEM: Bu araştırma M.Ü.T.F. Dönem 1 öğrencilerine 25- 30 Mart 2009 tarihleri arasında uygulandı.110 kişiye 19 soru ve 2 tablodan oluşan anket dağıtıldı ve 100 kişi tarafından dolduruldu.Elde edilen veriler spss 11 sıklık dağılımları ve ki-kare testi ile çapraz karşılaştırmalar ile değerlendirildi.
BULGULAR: Anketimizi dolduran öğrencilerin %52 'si erkek %48'i kadındır. Öğrencilerin %26' sı kendisinin arkadaş canlısı olarak görüyor, %51'i paylaşımın ailede kazanıldığını savunuyor. Öğrenci annelerinin %40'ı ilköğretim mezunu ve %63'ü ev hanımı, babalarının %40'ı üniversite mezunudur. % 44'ü annesiyle her şeyi paylaştığını söylerken %35.4'ü babasıyla her şeyi paylaştığını söylüyor. Öğrencilerin %10' u cinsel konuları paylaşmaktan çekinmezken, %90 'ı cinsel konuları herkesle konuşamıyor. Başarısızlıklarını paylaşmaktan çekinmeyenlerin oranı %13 ' tür.
SONUÇ: Kişinin paylaşım düzeyi paylaşacağı konuya göre büyük değişiklik göstermektedir. Kişiler olumlu karşılanabilecek konuları çevresindekilerle daha rahat konuşurken, başarısızlık, kötü alışkanlıklar gibi olumsuz konuları herkesle paylaşamamaktadırlar. Paylaşılacak konunun yanı sıra aile yapısı, yaşanılan yer, cinsiyet paylaşma isteğini etkileyen önemli faktörlerdendir. Özellikle ebeveyn ve genç arasındaki iletişim gencin ergenlik dönemine girmesinden çeşitli şekillerde etkilenir, bu dönemlerde hem gence hem de ebeveyne aile içi iletişimin sağlıklı bir şekilde devamlılığı adına daha büyük sorumluluklar düşmektedir.

Poster Sunum:60 Sınıf: 1

UYKU DÜNYAMIZ

Barlas M., Baydaş T., Ballı M., Temiz K.

GİRİŞ: Bedensel ve zihinsel olarak tam sağlıklı birey olmamızda uykunun önemi büyüktür. Uyku okul hayatımızı , iş hayatımızı etkileyen başlıca etmenlerdendir.
AMAÇ: Sınıf arkadaşlarımızın hayatlarında uykunun yerini ve günlük yaşantılarının uyku dünyalarını nasıl etkilediğini ve uyumak için alınan ilaçlara genel bakışı öğrenmeyi amaçladık.
YÖNTEM: İlk önce 19 sorudan oluşan anketimizi hazırladık. Daha sonra 128 kişiye dağıttığımız anketin 103 tanesinin geri dönmesiyle katılım oranını %81.7 olarak elde ettik. Elde edilen veriler bilgisayar ortamına aktarılmış ve istatistiksel veriler analiz edilerek sonuca gidilmiştir.
BULGULAR: Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi (MÜTF) 1. sınıf öğrencilerine yapılan ankette elde ettiğimiz verilere göre arkadaşlarımız en az 5 en fazla 15 saat olmak üzere günde ortalama 8 saat uyuduğu görülmektedir. Arkadaşlarımızın %64.1 inin bedensel ve zihinsel sağlığın başı uykudur görüşünde olduğu ortaya çıktı. Arkadaşlarımızın %43.7 si uyku bi yana dünya bi yana derken %37.9 u severim ama gerekirse taviz verebilirim demekte. Arkadaşlarımızın %44.7 si uyku ilaçları kullanmanın sağlık üzerine etkisi hakkında yorum yapacak kadar bilgim yok demeyi uygun görürken %36.9 u kesinlikle zararlı olduğunu düşünüyor. Anketimize göre ailesinin yanında kalmayan öğrenciler arasında %56.8 inin uyku düzeninde bir değişiklik olmadığı bununla beraber %23.5 oranında evet daha az uyuyabiliyorum cevabını verdikleri görülüyor. Katılımcıların komite öncesi uyku durumunuz nasıldır sorusuna %66 sının her zaman uyuduğum saatte uyurum, rahatlamaya çalışırım yanıtını vermişlerdir.
SONUÇ: Bulgularımıza göre MÜTF 1. sınıf öğrencilerinin sağlık açısından uykunun önemine inandıkları, sınav zamanı dahi olsa uykularından feragat etmedikleri ve sınav stresi gibi durumların uyku düzenlerini etkilemediği ortaya çıkmıştır.

Poster Sunum:61 Sınıf: 1

DİNLENDİĞİMİZ MÜZİK TÜRÜNÜN KİŞİLİĞİMİZE ETKİSİ

Etçioğlu E., Erol B., Doğrusadık G., Ercis M.

GİRİŞ: Müzik, kendine özgü dili ve anlatım öğeleriyle insanın duygu, düşünce ve davranışlarını seslendiren ve etkileyen bir sanattır. Kişilik ise bireyin kendine özgü ve onları başkalarından ayırıcı davranışlarının bütünüdür. Bu özgün ve ayırıcı davranışlar kişinin müzik zevki üzerinde de etkilidir. Herkesin kendine has bir müzik zevki vardır.
AMAÇ: Bu çalışmada; Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem 1 öğrencilerinin müzik zevkleri ve kişilikleri arasındaki ilişkiyi değerlendirmek amaçlanmıştır.
YÖNTEM: 2008-2009 Dönem 1 öğrencilerinin tümüne (126 kişi) anket uygulanmış ve 58 kız, 55 erkek olmak üzere 113'ünden (%89.7) yanıt alınmıştır. Ankette 7'si açık ve 69'u kapalı uçlu olarak bulunan 76 sorunun 31'i, kişinin sevdiği ve dinlediği müzik türünü; 25'i, kişinin karakter özelliğini belirlemek amacıyla sorulmuştur. Elde edilen veriler, SPSS istatistik programı kullanılarak; müzik, kişilik ve müzik- kişilik arasındaki ilişki bakımından değerlendirilmiştir.
BULGULAR: Anketimize katılanların %26,1'i rock müziğini severek dinlediğini %48,2'si arabeski sevmediğini, %46,4'ü ise new age müzik türünü duymadığını belirtmiştir. Karakter bakımından katılımcılar kendilerinin %47,7'si gerçekçi, %11,0'i araştırmacı, %5,5'i sosyal ve geleneksel olduğunu belirtirken %23,9'u tanımlara bağlı kalmayarak kendilerini özel olarak tanımlamışlardır. Daha önce bu konu hakkında İskoçya Heriot-Watt Üniversitesi'nden Prof. Adrian North tarafından yapılan anket sonuçlarının aksine kendini çok yaratıcı olarak tanımlayanların %34,4'ü cazı sevmediğini belirtmiştir. Katılanların %25,6'sı ise aşıkken pop dinlediğini söylemiştir.
SONUÇ: Araştırmada; kişiliğin, müzik türü beğenisiyle ilişkili olduğunu bulduk.

Poster Sunum:62 Sınıf: 1

GENETİĞİ DEĞİŞTİRİLMİŞ GIDALARI TÜKETMEK

Duman Z., Tatar F., Kazar D., Kök Z.

GİRİŞ: Günümüzde nüfus artışı ile birlikte gıda tüketimindeki yükseliş bu alanda yeni gelişmeler doğurmaktadır. Üretimde verim ve sürekliliği sağlamak amacı ile GDO (Genetiği değiştirilmiş organizmalar) teknolojisi alternatif bir çözüm olarak sunulmaktadır. Bununla birlikte gelişen GDO teknolojisinin insan sağlığı üzerindeki zararları ortaya çıkmaya başlamıştır.
AMAÇ: Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi 1.sınıf öğrencilerinin genetiği değiştirilmiş gıdalar ile ilgili bilgi, tutum ve davranışları hakkında bilgi edinmektir.
YÖNTEM: Araştırmamız okul tabanlı kesitsel bir çalışmadır. MÜTF Dönem 1 öğrencilerinden toplam 120 öğrenciye ulaşılmıştır. Katılımcıların bilgi, tutum ve davranışlarını ölçmeye yönelik, açık uçlu, çoktan seçmeli ve 21 soruluk bir anket uygulanmıştır. Anket verileri SPSS programı ile değerlendirilmiştir. Analizlerde sayı ve yüzde dağılımı kullanılmıştır.
BULGULAR: Katılımcıların 79'u erkek (%65,8) 41'i kadın(%34,2)'dır. GDO'lu ürünlerin hormonlu gıdalar olduğunu düşünenlerin oranı %37,5(45) iken gen katkılı olduğunu düşünenlerin oranı %45 (54) tir. GDO endüstrisinin tarım alanında kullanıldığını düşünenlerin oranı %81,7 (98) dir. Ülkemizde yüksek miktarda GDO üretimi yapıldığını düşünenlerin oranı %46,7 (56)dir. Doğal ürünleri GDO'lu ürünlere tercih edenlerin oranı %85,0 (102) dir. GDO'lu ürünlerin düşük fiyat avantajına rağmen tüketmeyi tercih etmeyenlerin oranı %72,5 (87) dir. Katılımcıların %64,5 (77)'si hasta olmak şüphesiyle tüketmeyi reddetmektedir. Türkiye'nin GDO endüstrisine girmesine %38,3(46)'sı sıcak bakmazken %42,5(51)'si girdiği taktirde ihraç edilmesini istemektedir. Son olarak, GDO tüketiminde en güvenli bilgi kaynağı olarak üniversiteleri görenlerin oranı %77,5(93)'ir.
SONUÇ: Veriler ışığında, 1. Sınıf öğrencilerinin GDO'lu ürünlerin tüketiminde bilinçli oldukları, daha çok doğal ürün tüketimini tercih ettikleri gözlenmiştir.

Poster Sunum:63 Sınıf: 1

MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM 1 ÖĞRENCİLERİNİN DERS KURULU SINAVLARININ HAYATLARINDAKİ YER

Gökşen A., Aksu F., Bulut D.M., Işıl G.

GİRİŞ:Ülkemizde öğrenciler üniversite hayatlarına başlıyabilmek için birçok sınavla karşılaşmaktadır.Bu sınavların bizde yaratttığı değişiklikler hayatımızı olumlu veya olumsuz birçok yönden etkilemektedir.
AMAÇ: Anketimizde Dönem 1 öğrencilerinin sık sık karşılaştıkları ders kurulu sınavlarıyla başa çıkma yollarını ve bu sınavların öğrenciler üzerindeki etkilerini araştırdık.
YÖNTEM: Bu amaca yönelik hazırladığımız anketimizi M.Ü.T.F. Dönem 1 öğrencilerine dağıttık. 18 soru 2 tablodan oluşan anketimizi 112 kişiye Mart 2009 tarihinde uyguladık.Tanımlayıcı veriler ve araştırmadaki değişkenler arasındaki ilişkiler ki-kare testi ve sıklık dağılımlarıyla incelendi.
BULGULAR: Yapılan anket %48.2 kadın, %51,8 erkek olmak üzere toplam 112 kişiye uygulandı.Güvensizlik, huzursuzluk, öfke-kızgınlık ve korku gibi olumsuz duyguların, sınıf dağılımına baktığımızda görülmeme oranı %66,4 iken ; tedirginliğin ise %58,0 oranında görüldüğü belirlendi. Yorgunluk durumu katılımcıların %58,9 görülmüştür. Katılımcıların yemek yeme alılşkanlığına baktığımızda %49,1 nin sürekli birşeyler yemek istediğini , %44,6 sının ise yemek yeme düzeninde bir değişiklik olmadığını tespit ettik. Ders çalışmaya ara verdiklerinde %39,3 nün müzik dinleyerek , %30,4 ünün dışarı çıkıp hava alarak, %2,7 gibi az bir kesiminde spor yaparak rahatlamaya çalıştıkları belirlendi.Katılımcıların %60,8 nin sınav dönemlerinde uyuma eğilimlerinin arttığı gözlendi.
SONUÇ: Anketler incelendiğinde katılımcıların ders kurulu sınavı dönemlerindeki sosyal aktivitelerinde, fiziksel ve ruhsal durumlarında fazla değişikliğin olmadığı, bu dönemlerde kendilerini belirgin olarak endişeli yorgun hissettikleri ve uyku isteklerinin arttığı görülmüştür.

Poster Sunum:64 Sınıf: 1

RENKLERİN DUYGULANIMIMIZ ÜZERİNE ETKİLERİ

Mollaoğlu M., Erdem F., Turhan A., Civek H.

GİRİŞ: Renkler çoğu kez kararlarımızı etkileyen etmenlerdir. Kişinin sevdiği ve sevmediği renklere göre kişilik testi yapmak da mümkündür.
Elbise seçerken, araba alırken, evimizi döşerken fark etmeden seçimimizi neler etkiler? Neden boş boş denizi seyrederken huzur duyar, çiçeklerle bezenmiş bahçede heyecanlanırız? Hepsinin cevabı aynı; renkler. Renklerin yaydıkları titreşimler yolu ile değişik hormonlar üzerinde farklı uyarıcı etkilerinin olduğu böylece ruh halimizi ve bedensel fonksiyonlarımızı etkiledikleri artık kanıtlanmış bir gerçektir. Bunun sonucu olarak "kromaterapi" denilen tedavi yöntemi bile geliştirilmiştir.
AMAÇ: MÜTF. Dönem 1 öğrencilerinin renklere göre duygulanımlarını tespit edip ortaya çıkarmaktır.
YÖNTEM: Bu araştırma MÜTF. Dönem 1 öğrencilerine 15-30 Mart 2009 tarihleri arasında uygulanmıştır. 124 kişiye 17 soru ve 4 tablodan oluşan anket dağıtılmış olup 100 kişi tarafından doldurulmuştur. Elde edilen verilerin SPSS 11.5 de sıklık dağılımları değerlendirilmiştir.
BULGULAR: Anketimize katılanların %54'ü kadın, %46'sı erkek öğrencilerden oluşmaktadır. Sınıfımızın %99 renk körü olmadığını belirtmiştir. %73 gibi büyük bir çoğunluk renklerin insanlar üzerinde farklı etki ve enerjilerinin olduğuna inanmaktadır. Katılımcıların %85'i renklerin insanların tüketim alışkanlıklarını yönlendirmek için kullanıldığını düşünmektedir. Anketimize katılan sınıf arkadaşlarımızdan %81'i hekimlik mesleğini beyaz olarak algılıyor. Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, arkadaşlarımızın %32'si tarafından mavi, %20'si tarafından beyaz olarak algılanıyor. Bu algılamada amblemimizin mavi ve beyaz renklerden oluşması büyük oranda etkilidir. Sınıfın %67'si derste yapılan sunumlarda sevdiği renkler kullanılmış ise dersi daha dikkatli dinlediğini belirtmiştir. Laboratuar derslerinde algılanan renk % 45 ile beyaz oluyor. Sınav ise arkadaşlarımızın %43'ü tarafından siyah olarak algılanıyor.
SONUÇ: Ulaştığımız verilerden anladık ki, tıp fakültesi öğrencileri renklerin duygulanımımızı, algılarımızı, seçimlerimiz üzerinde yönlendirici bir etkiye sahip olduğunu düşünüyor.

Poster Sunum:65 Sınıf: 1

TEKNOLOJİNİN HAYATIMIZDAKİ YERİ

İşsever K., Karademir B., Kayar E., Işıl G.

GİRİŞ: Teknoloji; bir sanayi dalıyla ilgili yapım yöntemlerini, kullanılan araç, gereç ve aletleri kapsayan bilgidir. Günümüzde teknolojinin hayatımızdaki yeri gittikçe artmaktadır. Biz de bu gelişen olguyla ilgili Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi (MÜTF) Dönem 1 öğrencilerinin görüşlerini almanın yararlı olacağını düşündük.
AMAÇ: Bu araştırmanın amacı 2008-2009 eğitim öğretim yılı MÜTF Dönem 1 öğrencilerinin teknoloji hakkındaki görüşlerini belirlemektir.
YÖNTEM: Araştırmamızda yaptığımız 1 açık uçlu 21 çoktan seçmeli sorudan oluşan anketimizi SPSS paket programı yardımıyla tablolar ve grafikler oluşturarak değerlendirdik.
BULGULAR: Anketimizi 126 kişiye uyguladık. Bize dönen 56'sı erkek 51'i kız toplam 107 anketin teknoloji deyince aklınıza ne gelir sorusuna verilen cevap %76.6 oranıyla bilgisayar olmuştur. Katılımcıların hayatınızda en çok hangi teknolojik aleti kullanıyorsunuz sorusuna yanıtı ise %66.4 oranıyla cep telefonudur. Teknolojinin gelişmesine hangi insanın en çok katkı yaptığı sorusuna da verilen cevap %32.7 oranla Bill Gates'tir.
SONUÇ: Verilerin değerlendirilmesi ile MÜTF Dönem 1 öğrencilerinin hayatlarında en çok kullandıkları teknolojik aletin cep telefonu olduğu, teknoloji deyince de akıllarına ilk olarak bilgisayar geldiği saptanmıştır.

Poster Sunum:66 Sınıf: 1

HAYALLER, ÇILGINLIKLAR, SANSÜRLER

Şahin E., Söğütlügil K., Sümer N., Şimşek Ç.

GİRİŞ: Çoğu üniversite öğrencisi ağır sorumluluklarından dolayı kendilerine zaman ayıramaz. Ertelemek zorunda kaldığı hayalleri, yapamadığı çılgınlıkları ve dışarıya yansıtamadığı duyguları olabilir. Gençlerin ortak problemi olan bu konularda Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi (MÜTF) Dönem 1 öğrencilerinin görüşlerini araştırdık.
AMAÇ: Bu çalışmamızla MÜTF 1. sınıf öğrencilerinin ne kadar kendileri olabildiklerini, hayallerini, çılgınlıklarını, sansürlerini vs. araştırmayı amaçladık.
YÖNTEM:2008-2009 eğitim öğretim yılının MÜTF Dönem 1 öğrencilerinin 132 tanesine dağıtılan anketlerden 109 tanesi geri alındı(%82.5). Araştırmaya katılan 55 kız ve 54 erkek katılımcıya 15 tanesi çoktan seçmeli, 17 tanesi derecelendirmeli toplam 32 soruluk anket uygulandı. SPSS paket programı kullanılarak aşağıdaki bulgular elde edildi.
BULGULAR: Araştırmaya katılanların %41,4'ü Marmara, %13,1' i Karadeniz, %12,1 Doğu Anadolu, %11,1 İç Anadolu Bölgeleri'nde hayatlarının büyük bir kısmını geçirmiştir. Bu kişilerin %47,7'si davranışlarında bazı çekinceleri olduğunu söylerken, %19,3'ü içinden geldiği gibi davrandığını belirtmiştir. Bu çekinceleri araştırdığımızda %35,3'lük oranla eleştirilme korkusu ilk sırada yer almaktadır. Araştırmaya katılanların %41,3'ü doktorluğun çocukluk hayali olduğunu belirtirken, %10,1'i ailesinin istekleri doğrultusunda, %10,1'i puanı yettiği için, %23,9'u doktorluğun gelecekte parlak bir meslek olduğunu düşündüğü için doktorluğu seçtiğini söylemiştir. Sınıftaki öğrencilerin %40,4'ü hayallerindeki insan modeline uzak olduğunu, %22'si ulaşmak üzere olduğunu, %20,2'si böyle bir modeli olmadığını, %11,9'u hayal ettiği yerde olduğunu belirtmiştir. Uygulanan çılgınlık listesinde kız öğrenciler ICP anketi yapmamayı en çılgınca şey olarak seçerken(%34,7), erkek öğrenciler helikopterle kampüsün orta bahçesine inmeyi seçmiştir(%28,2).
SONUÇ: Araştırma verilerinden elde ettiğimiz sonuçlara göre MÜTF Dönem 1 öğrencilerinin davranışlarında rahat olamamalarının sebepleri tespit edildi. Sonuç olarak, öğrenciler davranışlarında rahatlıktan çok başkalarının düşüncelerine önem vermektedir. Sınıfın büyük bir çoğunluğunun tıp fakültesini isteyerek seçtiğini ve bunu hayallerine ulaşmada bir basamak olarak gördüğü anlaşılmıştır.

Poster Sunum:67 Sınıf: 1

DERSLERDEN ARTA KALAN ZAMANLARIMIZ

Arık E., Bulut A.S., Ekinci T., Kuşkaya İ.

GİRİŞ: Tıp fakültesi öğrencileri gününün büyük bir kısmını yoğun ve yorucu bir çalışma temposu içinde geçirmekte ve kendilerine yeterince zaman ayırmakta zorluk çekmektedirler. Okul ve derslerden arta kalan zamanlarında ise öğrenciler kendi yönelimleri doğrultusunda değişik aktivitelere katılırlar.
AMAÇ: MÜTF 1. Sınıf öğrencilerinin okul ve derslerden arta kalan boş vakitlerini ne şekilde değerlendirdikleri hakkında bilgi edinmektir.
YÖNTEM: Araştırmamız için hazırladığımız 21 soruluk anketi 120 kişiye dağıtıp 100 kişiden cevap aldık. Ankette topladığımız verileri SPSS 14.0 programına girerek yüzde dağılımlarını hesapladık.
BULGULAR: Araştırmamızda 53'ü kız 47'si erkek toplam 100 kişiye ulaştık . Anketimize cevap veren öğrencilerin %41'i yurtta %33'ü ailesinin yanında %25'i arkadaşlarıyla beraber evde ve kalan %1'lik kısım da herhangi bir akrabasının yanında kalmaktadır. Öğrencilerin %33'ü 3 saatten daha az, %48'i 3-6 saat arasında, %19'u ise 6 saatten fazla boş zamanı olduğunu belirtmiştir. Anketimize katılanların %74'ü tıp fakültesi öğrencilerinin sosyal olamayacak kadar az boş vakti olduğunu ifade ederken %25'i buna katılmamaktadır. Öğrencilerin %30'u arkadaşlarıyla vakit geçirerek %27'si bilgi ve becerilerini geliştirerek %18'i dinlenerek %18'i eğlenerek ve kalan %7'si ise hobileriyle uğraşarak boş zamanlarını değerlendirdiğini belirtmiştir. Verilere göre öğrencilerin %11'i para getiren bir işte çalışmaktadır . Katılımcıların %57'si internet ve bilgisayar ile günde 1 saatten fazla vakit geçiriyor. Öğrencilere boş zamanlarını etkin kullanıp kullanmadıkları sorduğumuzda %60'ı hayır, %40 ise evet şeklinde cevap vermiştir.
SONUÇ: Araştırmamızda elde ettiğimiz bulgulara göre MÜTF 1. Sınıf öğrencileri gününün büyük bir bölümünü ders çalışarak veya okulda geçirmektedirler. Bunun yanında öğrencilerin bir kısmı bu yoğun tempoya rağmen derslerden arta kalan zamanlarında herhangi bir aktiviteye yönelebilmiştir.

Poster Sunum:68 Sınıf: 1

MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM-1 ÖĞRENCİLERİNİN YAŞAMLARINDAKİ KEŞKE VE İYİKİLERİ

Yıldız R., Öztürk E., Karalay M.

GİRİŞ: Geçmişte yaptığımız ve bundan dolayı pişmanlık duyduğumuz konularda keşke sözcüğünü kullanırken, aksi bir durumda geçmişte yaptıklarımızdan mutluluk duyuyorsak da iyi ki sözcüğünü kullanırız.
AMAÇ: Bu araştırmamızı hazırlarken, Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi 2008-2009 Dönem-1 öğrencilerinin aile, çevre, eğitim ve günlük hayatlarındaki pişmanlıklarını ve mutluklarını tespit etmeyi amaçladık.
YÖNTEM: Araştırmamızda belirlediğimiz amaç doğrultusunda Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem-1 öğrencilerine 4 bölümden oluşan bir anket uyguladık. İlk bölümde aile hayatları, ikinci bölümde çevrenin hayatlarına etkileri, üçüncü bölümde eğitim hayatları, dördüncü bölümdeyse günlük yaşamda aldıkları kararlar hakkındaki olumlu-olumsuz düşüncelerini öğrenmek amacıyla sorular yönelttik. Daha sonra 4 bölümden elde edilen verilerin değerlendirilmesi SPSS programı ile yapıldı.
BULGULAR: Anketimizi 54 kız öğrenciye, 46 erkek öğrenciye ve cinsiyetini belirtmek istemeyen 7 öğrenciye uyguladık. Anketimizden elde ettiğimiz verilere göre; aile hayatıyla ilgili konularda öğrencilerin %60,54'ünün aile hayatından memnun olduğunu,%25,04'ünün aile hayatından memnun olmadığını, çevrenin hayatlarına etkilerinde öğrencilerin %70,6 'sının bu etkilerden memnun olduğunu, %22,9'unun bu etkilerden memnun olmadığını, eğitim hayatlarının durumuyla ilgili öğrencilerin %61'inin memnun olduğunu, %28,7'sinin memnun olmadığını, günlük hayatta aldıkları kararlarla ilgili öğrencilerin %45,2'sinin memnun olduğunu, %54,8'inin memnun olmadığını tespit ettik.
SONUÇ: Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem-1 öğrencilerinin aile hayatlarından, çevrenin hayatlarına etkilerinden ve eğitim hayatlarından genel olarak memnun oldukları; fakat günlük hayatlarındaki davranışlarından belirli pişmanlıklar duydukları tespit edilmiştir.

Poster Sunum:69 Sınıf: 1

MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ BİRİNCİ SINIF ÖĞRENCİLERİNİN BATIL İNANÇLAR HAKKINDAKİ DÜŞÜNCELERİ

Satılmış A.M, Pirim A., Sarıcı B., Turan C.

GİRİŞ: Batıl inançlar insan yaşamını önemli ölçüde etkilemektedir; çünkü insanlar bu inançlarına göre davranışlarda bulunurlar. İnsanlar batıl inançları ailelerinden veya çevresinden etkilenerek edinmektedir ve bunları günlük hayatlarına yansıtmaktadır.
AMAÇ: Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi birinci sınıf öğrencilerinin, ailesinden veya çevresinden kaynaklanan batıl inançları ne düzeyde uygulayıp uygulamadığı ve bunlara ne kadar inandıklarını belirlemek amaçlanmıştır.
YÖNTEM: Batıl inançlarımız konulu anketimizi birinci sınıfta okuyan 130 kişiye uyguladık, 106 kişiden cevap aldık. Anketimiz 23'ü şıklı ve 1'i açık uçlu olmak üzere toplam 24 sorudan oluşmaktadır. Veriler SPSS programına girilmiş, sonuçlar sayı ve yüzdelerle ifade edilmiştir.
BULGULAR: Elde edilen bulgulara göre anketi çözenlerin %51,9'u kız, %48,1'i erkektir. Birinci sınıflara batıl inançların hayatınızdaki önemi nedir sorulduğunda %56,6'sı inanmadığını, %36.8'i tek tük inandığını ve %3.8'i onsuz yaşayamadığını belirtti. 106 kişiye ÖSS'ye girmeden önce neler yaptınız sorusuna 6'sı (%5,7) türbeyi ziyaret etti,15'i (%14,2)sınava okunmuş kalem silgi getirdi,13'ü(%12,3)sınavı iyi geçsin diye adak adadı ve 72'si(%67,9) böyle şeylerle işi olmadığını söyledi. Öğrencilerin %7,5'i uğruna inandığı pek çok özel eşyaya , %14,2'i özel bir gün veya mekana, %66'sı hiçbir özel eşyaya sahip olmadığını belirtti. 'Sol el kaşınırsa para gider, sağ el kaşınırsa para gelir.' batıl inancını sınıfın %84'ü ve 'Gece ölen kişinin üstüne sabaha kadar bıçak konur.' batıl inancını ise %50,9'u duymuştur.
SONUÇ: Bulgular bize birinci sınıf öğrencilerinin batıl inançların bir çoğunu bildiğini, bilenlerin bunlardan olumlu veya olumsuz şekilde etkilenmediğini göstermektedir.

Poster Sunum:70 Sınıf: 1

İSTANBUL DEYİNCE

Menteşe S.T., Öncü U., Mollaoğlu E., Meriç Ç.

GİRİŞ: Tarih boyunca coğrafi güzelliğini korurken, birçok medeniyete ev sahipliği yapmasıyla tarihi bir zenginlik de kazanan İstanbul, günümüzde birçok kültürel, sanatsal ve tarihi öğesiyle ön plana çıkmaktadır. Tüm bu güzelliklerin yanında diğer şehirlere kıyasla daha fazla sıkıntı veren yoğun trafik, aşırı kalabalık gibi sorunlara da sahiptir.
AMAÇ: Bu esaslara dayanarak yaptığımız çalışmada, MÜTF dönem 1 öğrencilerinin, İstanbul'u İstanbul yapan kültürel, tarihi değerler ve İstanbul şehir hayatının getirdiği bazı sıkıntılar konularında bakış açılarının belirlenmesi hedeflenmiştir.
YÖNTEM: 101 öğrenciye; 2'sinde sosyodemografik bilgi istenen, 41'inde ise öğrencilere İstanbul'un çağrıştırdıklarının sorgulandığı, toplam 43 soru yönelttik. Soruların 39 adedi "5'li Likert ölçeği" tipinde, 3 adedi "çoktan seçmeli" tipte, 1 adedi de "boşluk doldurma" tipinde düzenlendi. Veriler SPSS programıyla değerlendirildi.
BULGULAR: Öğrencilerin İstanbul tarihi hakkındaki bilgi derecelerini sorguladığımız maddeye, %50,5 "bilgim var" derken %48,5 "kısmen bilgim var" demiştir. İstanbul'un ne çağrıştırdığını sorduğumuz sorularda "tamamen katılıyorum", "katılıyorum" seçeneklerine yoğunluklu olarak,
Trafik için; %89,1
Çeşitli kuyruklar için; %67,3
Karışıklık için; %61,4
Pahalılık için; %58,4
İstanbul boğazı için ; %91,1
Topkapı sarayı için; %76,2
Ayasofya için; %69,3
Eğlence için; %69,3
Haliç için; %46,5
oranlarında cevap verildiği gözlenmiştir.
Öğrencilerin %25,2'si yaşamak istediği semti "Üsküdar", %20,8'i ise "Beşiktaş" olarak belirtmiştir.
İstanbul'un 2010 Avrupa Kültür Başkenti olabilme yeterliliği taşıyıp taşımadığı konusunda öğrencilerin %50,5'i ise "yeterlidir", %38,6'sı "daha iyi olabilir" görüşündedir.
SONUÇ:Öğrencilerin İstanbul tarihi üzerine genel olarak bilgi sahibi oldukları sonucuna ulaşılmıştır.Bu İstanbul tarihine karşı duyarlı olduklarını göstermektedir. Öğrencilerin yoğun trafiğini, kuyruklarını ve karmaşasını İstanbul'un çağrıştırdıkları olarak görmelerinin yanı sıra, Boğazın güzelliklerini, Topkapı Sarayını, Ayasofya müzesini ve Eğlence anlayışını da İstanbul'un çağrıştırdıkları olarak görmektedirler. İstanbul'un özellikleri öğrenciler tarafından büyük oranda algılanabilmektedir.İstanbul, en çok boğazı ve trafiği çağrıştırmaktadır.
Öğrenciler yaşam mahalli için deniz kenarındaki semtleri tercih etmektedir.
Öğrenciler İstanbul'u bir kültür başkenti olabilecek nitelikte görmektedir.

Poster Sunum:71 Sınıf: 1

MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM I ÖĞRENCİLERİNİN DUYGU DURUMLARI

Birinci S., Balca Y., Korkut O., Şenel Y.E.

GİRİŞ: Duygu his düşünce ve davranışlarla ilişkilendirilen, zihinsel ve psikolojik durumdur. Bu durum yaşadığımız sürece göre değişimlere uğrar.
AMAÇ: Dönem I öğrencilerinin Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne gelene kadarki yaşantılarının, geldikten sonraki süreçte yaşadıklarının ve karakter özelliklerinin şu anki duygu durumları üzerindeki etkilerini araştırmak. **YÖNTEM:** Gerek grup arkadaşlarımızın gerekse anketi uygulayacağımız arkadaşlarımızın görüşlerini alarak anketimizi hazırladık. Daha doğru sonuçlara ulaşmak için anketimiz içerisinde genellikle açık uçlu sorular kullanmaktan kaçındık. Çoktan seçmeli ve 5'li likert yöntemi kullanarak rahat cevaplanabilen sorular hazırlandık. Yaklaşık 125 kişiye uyguladığımız anketlerin 105 tanesinden karşılık aldık.
BULGULAR: Araştırmamıza katılanların %52,4'ü kadın, %47,6'sı erkektir. Bu arkadaşlarımızın cevaplarının kısa bir değerlendirmesini yaptığımızda arkadaşlarımızın %73,3'ünün hedeflediği mesleği yapacağı için heyecan duyduğunu öğrendik. %57.1'inin sorumluluklarını yerine getirdiklerinde kendilerini iyi hissettikleri sonucuna vardık. Kendi ayakları üstünde durabilecek olmaları (%36,2), yarının daha güzel olacağına inanmaları (%30,5) geleceğe umutla bakmalarını sağlıyor.%48,6'sı sağlığı ve düşündüğümüzün aksine %5,7lik kısmı parayı mutluluğun temel faktörü olarak görüyor. Arkadaşlarımızın sınav haftasındaki duygu durumlarına baktığımızda %61.9'unun stresli ve %14,3'ünün agresif olduklarını gözlemledik.%34,3'ü ailesinin hayatına müdahale etmesi sonucunda kendini kısıtlanmış hissediyor ve %33,3 gibi yakın bir oranı da bu durumu doğal karşılıyor.
SONUÇ:Dönem I tıp öğrencilerinin büyük bir çoğunluğu genel olarak kendilerini mutlu hissediyorlar. Zaman zaman çaresiz hissetseler de önemli bir çoğunluğu gelecekle ilgili umut taşımaktadır.

Poster Sunum:72 Sınıf: 1

MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM BİR ÖĞRENCİLERİNİN DİLİN GÜNLÜK, EĞİTİM VE MESLEK HAYATIMIZDAKİ ETKİSİ HAKKINDA DÜŞÜNCELERİ

Demirkaynak M. N., Cengiz T., Dizdar D., Çıkrıkcı R.

GİRİŞ : Günlük hayatımızı her yönüyle etkileyen araçlardan biri dildir.Eğitimimizde,meslek hayatımızda,sosyal yaşamımızda en önemli faktörlerden biridir.
AMAÇ : Tıp fakültesi birinci sınıf öğrencilerinin dili ne kadar doğru kullandıklarını ,dilimiz ve yabancı diller hakkındaki fikirlerini öğrenmek.
YÖNTEM : 129 tıp fakültesi birinci sınıf öğrencisine 21 çoktan seçmeli sorudan oluşan anket uyguladık.129 öğrenciden 109'undan yanıtladıkları anketleri geri aldık.Veri girişinde ve anketin değerlendirilmesinde SPSS istatistik paket programını kullandık.
BULGULAR : Anketimize katılan öğrencilerden 56'sı kız , 53'ü erkektir.Öğrencilerin %55,9'u Türkçe'yi kısmen iyi kullandığını düşünmektedir.%49,5'i ise toplumumuzun dili kısmen iyi kullandığını düşünmektedir.Öğrencilerin %48,6'sı yabancı dillerin dilimize etkisini doğal bir süreç olarak görmektedir.Öğrenciler %63 ortalamayla İngilizce bilmenin mezun olduktan sonra kariyerlerinde çok yararlı olacağını düşünmektedir.Katılımcıların 51,4'ü yabancı dilde eğitimi onaylamazken %48,6'sı yabancı dilde eğitime evet diyor.
SONUÇ : Tıp fakültesi birinci sınıf öğrencileri kendilerini dili kullanma konusunda yeterli bulurken toplumun bu konuda yetersiz kaldığını düşünüyor.Öğrencilerin çoğunluğu yabancı dilde eğitimi onaylamazken yine öğrencilerin büyük bir kısmı mesleki hayatta yabancı dilin önemli olduğunu düşünüyor.

Poster Sunum:73 Sınıf: 1

MARMARA ÜNİVERSTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM1 ÖĞRENCİLERİNİN ÖLÜME BAKIŞ AÇILARI

Eser B., Çil O., Usta H., Akçay S.

GİRİŞ : Ölüm her insanın hayatında bir şekilde karşısına çıkan ve bizlere farklı hisler yaşatan kaçınılmaz bir olgudur.Canlı yaşamının doğasında yer aldığı için varoluşun başlangıcında beri ölüm ve yaşam iç içedir.Ölümün insana getirdiği anlamlılığın yanı sıra ölüm kaygısıda yaşamımızı büyük oranda etkiler.
AMAÇ : MÜFT dönem1 öğrencilerinin ölüme bakış açılarının belirlenmesidir.
YÖNTEM : Çalışma MÜFT 1.sınıf öğrencilerinden 115 kişiye 25 sorudan sorudan oluşan bir anket uygulanarak gerçekleştirildi.Tanımlayıcı veriler ve arasındaki ilişkiler ki-kare testi uygulanarak değerlendirildi.
BULGULAR : Araştırmamıza katılanların 57si erkek,58i kadındır.Katılımcıların %28,7sinin ölümden korktuğu ve korkanların %69,7sinin kaın olduğu gözlemlendi.Ayrıca katılımcıların %78,3ü 'öleceğiniz zamanı bilmek ister misiniz?' sorusuna hayır yanıtını vermiştir.
SONUÇ: Kişilerin ölüm korkuları üzerinde gelir seviyelerinin ve ilaç kullanmış veya hastaneye kaldırılmış olmalarının etkili olmadığını saptadık.

Poster Sunum:74 Sınıf: 1

VIEWS OF FIRST YEAR MEDICAL STUDENTS REGARDING ORGAN DONATION

Slocum A., Acar B., Taderera C., Gjoni M., Awiwi M.

Introduction: Organ donation is a highly controversial issue heavily influenced by social, cultural and religious views. The attitudes of medical students in regard to this issue are crucial as these students will take up the role of promoting organ donation in the future as doctors.
Aim: The aim of this study was:
1) To identify the attitudes of medical students towards organ donation
2) To identify their willingness to donate
3) To assess their views regarding the legal aspects of the issue.
Methods: 129 first year medical students were surveyed using a questionnaire that contained 19 close-ended questions. The questionnaire included questions measuring attitude and willingness as well as questions evaluating their potential response to a hypothesized case. 100 surveys were completed and returned. These surveys were later analyzed using the SPSS program.
Results: 44.0% of the students expressed their willingness to donate their own organs. However, 8.0% were not willing to donate. 65.5% of those who expressed willingness to donate without any hesitation accepted to apply for an organ donation card. The differences in willingness to donate according to gender and region were found to be insignificant. Of those willing to donate, 54.0% stated that their motivation was to give others a second chance to live. 57.0% of the students expressed hesitations due to the possible misuse of organs. Willingness to donate was found to double when the organ donation issue had been discussed with the family as well as in those instances where they had relatives who had already donated organs. 48.0% of the surveyed students accepted the system that considers every person a potential donor unless otherwise stated.
Conclusion: Most of the students in our class support organ donation, but they have hesitations concerning the organ donation system in Turkey.

Poster Sunum:75 Sınıf: 1

ESTETİK ANLAYIŞIMIZ

Tazegül G.,Temiz G.,Tekirdaş E.,Tana P.

GİRİŞ: İnsanların yüzyıllardan beri nesnelerin ve diğer insanların dış görünüşlerine önem vermeleri,'güzellik' ve 'estetik' kavramlarının ortaya çıkmasına neden olmuştur.Her birey bu konularda kendi fikirlerini ortaya koymuş ve bilimdeki gelişmeler sonucu da düşüncelerine uygun görüntülere kavuşmaya çalışmışlardır.
AMAÇ: MÜTF Dönem 1'in estetik ve güzellik kavramları hakkındaki görüşlerinin,estetik cerrahiye bakış açılarının,ve güzel kız/yakışıklı erkek tanımlarının araştırılmasıdır.
YÖNTEM: 129 Dönem 1 öğrencisine 28 sorudan oluşan anketimiz dağıtılmış,100 tanesi geri toplanabilmiştir. Elde edilen veriler SPSS programına girilip değerlendirilmiştir.
BULGULAR: Katılımcıların 55'i(%55) bayan,45'i(%45) erkektir.
Katılımcıların %89'u "güzellik" ve "estetik" kavramlarını birbirinden ayırmıştır.
Estetiğin tanımı için katılımcıların%45'i Nietzche'ye,güzellik tanımı için ise %39'u Kant'a katılmıştır.
"Bir insanın dış görünüşüne ne kadar önem verirsiniz?" sorusunda (1 en az,5 en fazla) M=3,2 çıkmıştır.Erkekler bayanlara göre daha fazla önem vermektedirler.
Kızların yakışıklısı
-Kumral ten(%66)
-Uzun boy(%61)
-Normal kilo(%87)
-Ela göz(%33)
-dalgalı saç(%48)
-kısa saç(%70)
-spor giyim(%70)
-sakalsız,bıyıksız(%40)
Erkeklerin güzeli
-Kumral/esmer ten(%30-%30)
-Orta boy(%70)
-Normal kilo(%75)
-Ela göz(%30)
-Dalgalı/düz saç(%45-%45)
-Uzun saç(%83)
-Klasik giyim(%59)
-Hafif makyajlı(%55)
"Bakımınız için günde ne kadar zaman ayırıyorsunuz?" ortalaması(birimi dakika) M=35,82 dk.Kızlar erkeklerden daha çok zaman harcıyor.
"Estetik operasyonlara nasıl bakıyorsunuz?" sorusuna katılımcıların %41'i "Hiç düşünmedim ve görüşümden memnunum.",yine %41'i "Hiç düşünmedim ve kesinlikle karşıyım" demiştir.Cinsiyete göre grupladığımızda, ayanların çoğunluğu (%40=22 kişi) görüşünden memnun olduğunu,erkeklerin ise çoğunluğu(%51,1=23 kişi) kesinlikle karşı olduğunu belirtmiştir.
"Bir operasyon geçirecek olsanız,doktorunuzun yaş aralığı hangisi olurdu?" sorusunda katılımcıların %86'sı 41-50 yaş aralığını işaretlemiştir.
"Bir operasyon geçirecek olsanız,önce hangisine başvururdunuz?" sorusunda katılımcıların %57'si Özel Hastane tercih ettiklerini/edeceklerini söylemiştir.
"TUS'ta uzmanlık olarak Plastik Cerrahi'yi tercih eder miydiniz?" sorusuna katılımcıların %17'si evet,%38'i belki ve %45'i hayır demiştir.Cinsiyete göre grupladığımızda,evet ya da belki diyenlerin toplamının 2 grupta da neredeyse eşit yüzdede olduğunu gördük.
SONUÇ: Katılımcılar estetik konusunda farklı görüşlere sahiplerdir.Estetik cerrahi konusunda ortalama bir yaklaşım göstermişlerdir. Dış görünüşe verilen önem ortalamanın biraz üstündedir.Güzellik/yakışıklılık konusunda bazı genel-geçer yargılar saptanmıştır.

Atölye Çalışmaları

21 Mayıs 2009 Saat:14:15-17:00

Atölye Çalışması:1

SİMETRİ-ASİMETRİ

Cevdet Nacar

Cerrahpaşa Tıp Fak. Tıbbi Biyolojik Bilimler Bölümü mezunu. Boğaziçi Üniversitesi Fizik Bölümü'nde yarım bıraktığı eğitimine tekrar başladı. Yüksek Lisans ve Doktora çalışmalarını Marmara Üniversitesi Tıp Fak. Biyofizik Anabilim Dalı'nda tamamladı. Çalışmalarını polimorfizmler ve mutasyonların hastalıklarla ilişkileri, protein yapısı ve işlevleri, biyoinformatik konularında sürdürmektedir.

Sağ el,sol el kullanımı, kalp,karaciğer gibi iç organların yerleşimi, makromolekülleri oluşturan aminoasitler ve şekerlerde bulunan moleküler asimetrilerin kökeni ve birbirleriyle ilişkisi hakkında etkileşimli bir çalışma.

Atölye Çalışması:2

OSMANLI TARİHİ

Prof. Dr. Goncagül Haklar

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyokimya Anabilim Dalında öğretim görevlisi olarak görev yapmaktadır.

Osmanlı tarihine bambaşka bir açıdan bakıyor, öncelikle karanlıkta kalmış ilginç olayları hatırlıyoruz. Çelebi Mehmet'in büyük sırrı ne? "Beni seven arkamdan gelsin" sözü hangi şehzadeye ait? İstanbul'un fethinde Çemberlitaş nasıl bir rol oynadı? Bizans'ı dize getiren Şahi toplarının akibeti ne oldu? Şehzade terbiye etmenin yolu kızılcık sopasından mı geçer? Pastırma Türk mutfağına nasıl dahil oldu? Kürekçi Pedro nasıl Osmanlı'nın en aranan hekimi oldu? Hangi padişah'ın 130 çocuğu vardı? Fransızları korkutmak için Almanlar Osmanlı İmparatorluğundan nasıl bir destek aldı? Namık Kemal Osmanlı İmparatorluğuna kaç yıl ömür biçti?

Padişahların ölüm nedenleri nelerdir? Üç kıtaya yayılmış 600 yıllık Osmanlı imparatorluğunun tarihindeki önemli dönüm noktaları... Neden-sonuç ilişkileri...

Atölye Çalışması:3

ELEKTRON MİKROSKOPİ

Prof. Dr. Tangül Şan

Marmara Üniversitesi Histoloji&Embriyoloji Anabilim Dalında öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır.

Elektron Mikroskobu Atölye çalışmasının amacı; nano-görüntüleme ve nano boyutta ürünler elde etme çağında, ülkemizde kısıtlı sayıda olan, elektron mikroskobun tanıtılması ve katılımcıların ufkunun mikro-araştırmalar ötesine genişlemesini sağlamaktır.

Son yıllarda İSVİÇRE/CERN'de yapılan heyecan verici çalışmanın çok küçük bir prototipi olarak algılayabileceğimiz bu cihaz; elektronların belli bir akımla metalden kopartılıp, tıpkı İsviçre'deki gibi vakumlu bir kolon içerisinde "Volt" potansiyelle hızlandırılarak, vakumlu bir ortamda akması ve odaklanması ile görüntü elde edilmesi esasına dayanır. Dolayısı ile mikroskopta 100.000 volt ile hızlandırdığımız (yeni modellerde 400.000V ve üstü) elektronlar ile elde ettiğimiz detaylı hücre, organel, DNA ipliği, molekül, atomik ünite vb. gibi yapıların görüntüleri karşısında duyduğumuz heyecan belki de CERN' de 1milyar elektron volt ile hızlandırılan elektronlardan elde edilecek görüntünün neler olabileceğini düşünmek konusunda heyecanımızı daha da arttırabilir.

Bu nedenle atölye çalışmasında mikroskobun çalışma prensibi içinde, aslında çok da uzak olmadığımız termodinamik, ışığın özellikleri, manyetik alan, optik odaklanma, madde elektron ilişkisi gibi fizik yasaların birleşiminden nasıl bir cihaz tasarlandığını ve aldığı NOBEL ödülü ile bizi nano-teknoloji çağına nasıl taşıdığını öğreneceğiz.

Sonuç olarak da mikroskopla neler yapabileceğimizi ve görüntü sonuçlarından bahsedeceğiz. Doğanın nano düzeyde nasıl organize bir mimari içinde olduğunu ve nano boytta görüntülere ulaşarak ne kadar küçük boyutlu ürünler yapabileceğimizi tartışacağız. Hayallerimizin sınırının olmadığını birkez daha irdeleyeceğiz.

Atölye Çalışması:4

AMELİYATHANE DE BİR GÜN

Prof. Dr. Özdemir Aktan- Yrd. Doç. Dr. Asım Cingi

Her iki atölye çalışması yönlendiricisi de Marmara Üniversitesi Hastanesi Genel Cerrahi Bölümü'nde görev yapmaktadır.

Kendileri hastanemizde katılımcıları bekliyor olacak. Katılımcılar bir cerrahi uygulamayı gözlemleme şansı bulacaklar. Belki de bir ameliyat yakından izlenebilecek.

Atölye Çalışması:5

INTÖRNÜN GÖZÜNDEN

Emre Aruğaslan- Emre Özoran

Emre Aruğaslan
1985 yılında Sivas'ta doğdu. İlköğretimini Gaziantep'te, orta öğretimi Eskişehir Fen Lisesi'nde tamamladı. Halen Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi 6. sınıf öğrencisi olarak hayatına devam etmektedir.

Emre Özoran
1983 yılında Ankara'da doğdu. İlköğretimini Trabzon'da, orta öğretimini Özel İstanbul Amerikan Robert Lisesi'nde tamamladı. Halen Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi 6. sınıf öğrencisi olarak hayatına devam etmektedir.

İntörn nedir? Ne işe yarar? Bizim hastanemizde ne gibi görevleri vardır? Hastane'de hayat nasıl geçer? TUS nedir? USMLE nedir? İntörn TUS'a nasıl hazırlanır? İntörn'ün günlük hayatı nasıldır? Mecburi hizmet nedir? Kim gider? Biz gider miyiz, gidecek miyiz?

Bu sorular ve aklınıza gelebilecek bir çok soruyu tüm teknik imkanlar, iki görgü tanığı ve yedi adım yöntemiyle masaya yatırıp çözümleyeceğimiz atölye çalışmamıza hepinizi bekleriz.

Atölye Çalışması:6

DUYU OYUNLARI

Yrd. Doç. Başak Oğuztaş Saçlıoğlu

Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Tekstil Sanatları Bölümü'nden 1988'de mezun oldu, 1990'da aynı kurumda araştırma görevliliğine başladı. 1992'de yüksek lisans, 2002'de sanatta yeterliliğini bitirdi. Çeşitli sanat etkinliklerine katıldı, bazı tasarım yarışmalarında ödüller aldı, tasarımları endüstride uygulandı.

Halen M.Ü. Güzel Sanatlar Fakültesi'nde yardımcı doçent olarak çalışıyor.

Sınıfta çalınacak müzikteki sesler ve ritm, her katılımcının kendi algılaması ve yansıtması ile renkler ve biçimlere dönüştürülecek, görme ve işitme duyuları arasında bir çeşit çeviri oyunu oynanacaktır.

Atölye Çalışması:7

TURKMSIC- KÜLTÜRLERARASI İLETİŞİM VE İNSAN, SAĞLIK VE HASTA HAKLARI

Ahmet Murt, Nefize Turan, Ahmet Faruk Özdemir, Mete Ercis, Çağdaş Özdemir

Ahmet Murt: TurkMSIC Genel Başkanı, EMSA(Avrupa Tıp Öğrencileri Birliği) Tıp Eğitiminden sorumlu yönetim kurulu üyesi, EMSCouncil (Avrupa Tıp Öğrencileri Konseyi) Genel Koordinatörü

Nefize Turan: TurkMSIC Bilimsel Araştırma Değişimi Ulusal Direktörü Asistanı, TurkMSIC Marmara Yerel Kurulu Başkan Yardımcısı, AFS ABD '06 returnee, Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi 2. Sınıf öğrencisi

Ahmet Faruk Özdemir: Marmara YK İnsan Hakları ve Barış Alt Kolu Yerel Görevlisi, TurkMSIC Sağlık Hakları Eğitmeni, Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi 2. Sınıf öğrencisi Mete Ercis: TurkMSIC Sağlık Hakları Eğitmeni, Marmara Tıp Üniversitesi Fakültesi 1. Sınıf öğrencisi

Çağdaş Özdemir: TurkMSIC Sağlık Hakları Eğitmeni, Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi 1. Sınıf öğrencisi

KÜLTÜRLERARASI İLETİŞİM
Normal olarak kabul ettikleriniz nelerdir? Evinizde, okulunuzda, arkadaşlarınız aranızda... Peki ya diğer normaller? Onları anlamakta ne kadar başarılıyız? Kendiniz için normal olan birçok şeyi düşünmenizi öneririm, kültürel normalliklere hep beraber adım atabilmemiz için; vücut dilimiz, yiyip-içtiklerimiz, çalışmaya yaklaşımımız ve selam veriş tarzımız gibi bizi biz yapan birçok ayrıntıya kültürlerarası boyutta birer yer belirleyebilmemiz için... Beraber geçireceğimiz 2 saatin ardından daha kültürel düşündüğünüzü hissedeceksiniz.

İNSAN, SAĞLIK VE HASTA HAKLARI
Günümüzde sözü sık sık geçen İnsan Hakları ve bu haklardan doğan Sağlık ve Hasta Hakları üzerine bilgilendirme çalışması. Sadece geleceğin hekimlerinin uygulaması için değil, her insanın sömürülmemesi için yasayla korunan haklarını bilmesi gerekir. Aynı zamanda dünyayı, İnsan Hakları ve ihlalleri yönünden bir bütün olarak görebilmenizi sağlamayı umuyoruz. Eğitimin süresi 1 saattir.

Atölye Çalışması:8

EBRU

Hülya Çullu

Hülya Çullu. 1970 yılında Erzurum'da doğdu. İlk ve orta öğrenimine İstanbul'da devam etti. 1992'de girdiği M.Ü. Atatürk Eğitim Fakültesi Resim-İş Bölümünü 1996'da Resim Ana Sanat dalı mezunu olarak bitirdi. Aynı yıl M.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsünde yüksek lisansa başladı.

Ebru: Türk kitap sanatlarından olan Ebruya, suyun gördüğü rüyadır da denilebilir. Eski dilde "bulut gibi" anlamına gelen Ebri sözcüğünden türemiştir. Teknik olarak yoğunlaştırılmış bir sıvının üzerinde yüzdürülen boyaların kağıda aktarılması şeklinde özetlenir. Klasik Türk Ebrusu, kullanılan malzeme, desen çeşitleri, renk ve fonksiyon olarak belli özellikler arz eder.

Atölye Çalışması:9

PILATES: VÜCUDUNUZU YENİLEYEBİLİRSİNİZ!

Memduh Lutfia

Memduh Lutfia: 1954 yılında Tiran'da doğdu. Eğitimini Tiran Voyokuşi Spor Akademisi'nde tamamladı. 1989 yılında "güç ve çabukluk" üzerine master yaptı. 14 yıl boyunca Arnavutluk 110 m. Engelli ve dekatlon şampiyonluğunu kazandı. 1991 yılında Türkiye'ye geldi ve Galatasaray, Fenerbahçe gibi spor kulüplerinde görev yaptı.

Plates, Joseph Plates tarafından 1920 yılında sakatlanan sporcuların ve dansçıların egzersizlerine sağlıklı bir şekilde dönmeleri ve fitness düzeylerini korumaları amacıyla geliştirilmiştir. Plates egzersizleri vücudun esnekliğini geliştirmek, kuvvetlendirmek ve bütünlüğünü sağlamak amacıyla; nefese dayanan, karın- sırt bölgesine yönelik yapılan 500 yakın egzersizden oluşan bir egzersiz sistemidir.

10 seans sonunda kendinizi iyi hissetmeye, farkı fark etmeye ve en önemlisi vücudunuzu tanımaya başlayabilirsiniz, bu egzersiz yöntemine devam ettiğiniz taktirde zaman geçtikçe vücudunuz yenilendiğini siz de fark edeceksiniz. Bu atölye çalışmasında Plates yöntemini tanımak ve bir başlangıç yapmak mümkün olabilir.

Atölye Çalışması:10

YARATICI DANS VE KAREOGRAFİ

Doç. Dr. Zeynep Tuzcular Vural

Tıp:

1981-87 T. Ü Tıp Fakültesi

1987-91 Haydarpaşa Numune Hastanesi Aile Hekimliği Asistanlığı

1991-2002 Haydarpaşa Numune Hastanesi Aile Planlaması sorumlu uzm.

1997-2002 Yeditepe Ü. Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı

Dans:

1978-96 Çağdaş Bale Topluluğu

1982 İstanbul Belediye Konservatuvarı mezuniyeti

1982-96 Yurdaer Doğulu Bale Öğretmenliği

1994 İstanbul Ü. Devlet Konservatuarı Sanatta Yeterlik (Doktora)

1998 Royal Academy of Dancing Teaching Diploması

1996-2005 Kalamış Sanat Merkezi Bale ve Dans Okulu genel sanat yönetmeni, koreograf ve bale öğretmeni

AMAÇ: Dansın büyülü dünyasına bir adım atmak.
Öngereklilik: Tercihen dansın her hangi bir formu ile uğraşmış olmak
Dans etmek için uygun, rahat kostüm ve ayakkabı gerekli...
Süreç:
*Vücut esnetme çalışması,
*Doğaçlama
*Koreografi deneyimi,
*Bale ve dans tarihini tartışma,
*Dans ve anatomi

Atölye Çalışması:11

BİLGİSAYARLA MÜZİK

Sinan Bökesoy

Küçük yaşlarda piyano eğitimi ile müziğe başlayan Sinan Bökesoy, daha sonra klasik müzik eğitimini, mühendislik eğitimi ile beraber devam ettirdi. Alman Lisesi ve sonra ITÜ Elektronik Haberleşme mezunu olan Bökesoy, ciddi anlamda elektronik müzik çalışmalarına 2001 de Paris'e yerleşerek burs aldığı 'Center Creation Musicale de Iannis Xenakis' adlı merkezde başladı. Birçok dünya çapında besteci ve araştırmacı ile tanışıp çalışma imkanı bulan Bökesoy, Computer Music Journal (MIT Press), ICMC (International Computer Music Conference), DAFX(Digital Audio FX), NIME (New Interfaces for Musical Expression) ve GRM (Radio France) gibi birçok organizasyonda araştırma makalelerini sunmuş ve eserlerini seslendirmiştir. 2005'den beri NIME konferansının hakem komitesinde yer alan Bökesoy, doktorasını Paris Üniversitesi'nde Prof. Horacio Vaggione'un öğrencisi olarak yapmıştır. Ayrıca 2005 den beri Fransa'da yüksek bütçeli çağdaş müzik spectacle'ların elektronik müzik altyapısını hazırlayıp sahnelemektedir. Geliştirdiği yazılımları www.sonic-disorder.com adresinde bulabilirsiniz.

Nota neyi ifade eder? Materyalleri (ses objelerini) kompozisyon amaçlı kullanmak ve materyalleri kompoze etmek; bu amaçla 20.yy. bestecilerinin geliştirdiği teknikler; bir sistem tasarımı olarak kompozisyon; bilgisayarda kompozisyonel modeller yaratmak; psikoakustik (Gestalt teori, emergence, algısal analiz); Doğadaki sistemlerden faydalanma (yine en büyük ilham kaynağı olarak); Karmaşık sistemler ve algoritmik ses kompozisyonu; 2. dereceden sibernetik ve ses sentezleme uygulamaları, kompozisyonel örnekler....

Atölye Çalışması:12

KAVRAMDAN OYUNA

Doç. Dr. Zafer Gören

Zafer Gören, ilk çocukluk çağlarında plak toplamaya başlayarak koleksiyonunu zenginleştirmeye çalıştı. Okul müsamereleri vs derken, Gaziantep Anadolu Lisesi'nde üst üste iki yıl "Hafif Müzik" kategorisinde ikinci oldu. Marmara Tıp Fakültesi'nde okurken, arkadaşlarıyla o dönem çok moda olan "özgün müzik" yaptıkları bir grup çalışmasına katıldı ve grup solistliği yaptı. Farmakoloji doktora eğitimi, mecburi hizmetleri sırasında sadece bir sanatsever olarak takipçi oldu. Bariton/tenor olan Gören şan derleri ile kendini geliştirmeye devam etti.
Ayla Algan ile birlikte "kreatif drama" çalıştı. Yerebatan Sarayı'nda "Olmak ya da Ölmek" isimli W. Shakespear ve Antik Yunan Tragedyaları'ndan oluşan bir kolaj çalışmasında rol aldı. Adaptasyon şarkı sözleri de yazan Zafer Gören'in www.herkesdinlesin.com/zafer_goren adlı sitede yayınlanmakta olan pop, pop-opera, jazz kategorilerinde beş adet kaydı bulunmaktadır. Zaman zaman müzikal etkinliklere katılmaktadır.

Kavramlar bir sanat eserinin en kritik, etkileyici ve ana ögesini oluştururlar. Grup çalışması sırasında bir kavram üzerinde fikir birliğine varılarak ses, beden, nesne ve metin kullanarak bir gösteri yapılmaya çalışılacaktır. Bu çalışma ile katılımcılar, sanat çalışmalarını daha farklı bir gözle inceleyebileceklerdir. Rol yapmadan bir tiyatro ürünü yapılabileceği görülebilecektir.

Atölye Çalışması:13

EL SANATLARI- AHŞAP BOYAMA

Sevgi Atasoy

El sanatları ahşap boyama çalıştayı öğretmeni Sevgi Atasoy, 1986 yılında Kırşehir'de doğmuştur. ÖĞRENİMİNİ Gazi Üniversitesi Meslek Eğitim Fakültesi'nde tamamlayan Sevgi Atasoy şu anda Zeytinburnu Halk Eğitim Merkezi'nde çalışmaktadır.

21 Mayıs tarihinde yapılacak olan 8 öğrenci kontenjanlı workshop'ta, 2şerli gruplar halinde çeşitli objeler üzerine transfer çalışması, eskitme çalışması, fırça darbeleri ve dekopaj olmak üzere dört ana uygulama yapılacaktır.

Atölye Çalışması:14

ANTİK ALETLERLE NE KADAR BAŞARILI AMELİYAT YAPABİLİR?

Doç.Dr. Bahadır M. Güllüoğlu - Prof.Dr. Şefik Görkey

Prof.Dr. Şefik Görkey
Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Deontoloji ve Tıp Tarihi Anabilim dalı öğretim üyesi. Temel ilgi alanını insan üzerinde yapılan araştırmaların etik boyutu oluşturuyor. Son yıllarda düşüncenin evrimi içinde bilim ve tıp alanındaki gelişim, genel tıp tarihi (ortaçağ ve bizans tıbbı) , tıp alanında insan bilimlerinin (medical humanities) önemi ile "tıp ve sanat" konuları ile ilgileniyor.

Doç.Dr. Bahadır M. Güllüoğlu
Yurtiçi ve yurtdışında "Meme ve Endokrin Cerrahisi" alanında çeşitli programlarda ve çalışmalarda aktif rol alan Güllüoğlu, Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı Öğretim üyesidir.

Antik çağlarda "Tanrısal gücün elçileri" olarak addedilen cerrahların kullandıkları aletlere de bir o kadar hayret edilirdi. Şimdiki teknolojik tasarımların yanında işlevsiz gibi gözüken bu aletlerin nasıl kullanıldıklarını, ne işe yaradıklarını bilmek, günümüz cerrahisinin gelişme evrelerini gözler önüne serer. Geçmişten bugüne ve yarına uzanan çizgide, tıbbın önemli bir kolu olan cerrahinin değişimine tanıklık edeceğiniz bir çalışma... Antik cerrahi aletlerden örnekleri ve bunlarla hangi cerrahi girişimlerin yapılabileceğini bir cerrahtan Dr. Bahadır Güllüoğlu'ndan dinleyip, birlikte tartışacağız.

Atölye Çalışması:15

SPOR YARALANMALARI

Prof. Dr. Mustafa Karahan

Spor yaralanmaları atölye çalışması tıp fakültesi öğrencilerinin günlük yaşamda sıklıkla karşılaşabilecekleri yaralanmaların ve sakatlanmaların konuşulup tartışılacağı bir atölye çalışmasıdır. Spor yaralanmalarının adı spor yaralanması olsa da sıklıkla spor dışı aktivitelerde, günlük hayatın herhangi bir bölümünde karşımıza çıkabilir. Yürürken, koşarken, ağır bir cisim kaldırırken, fırlatırken oluşabilirler. Yaralanma sonucunda basit bir tendon zorlanmasından kırık oluşumuna kadar geniş bir tanı spektrumu bulunmaktadır. Bu tür tıbbi müdahale gerektiren durumlara genel bir bakış açısı sağlamak, kas-tendon-ligament-kıkırdak-kemik dokularının özelliklerini tanımak ve bu dokuların yaralanmaları üzerinde fikir sahibi olmak, tedavide ne zaman soğuk ne zaman sıcak uygulamak, bandaj yapmak bu atölye çalışmasında tartışılacak konulardır. Keyifli bir atölye çalışması olması dileğiyle...

Atölye Çalışması:16

KUŞ GÖZLEMCİLİĞİ

Doç. Dr. Bülent Karadağ Ve İstanbul Kuş Gözlem Topluluğu

1968 yılında Kilis'te doğdum. Dedemin güvercin yetiştirme merakı kuşlara olan ilgimin ilk basamağı oldu. 1992 yılında İstanbul Tıp Fakültesinden mezun oldum. 1997 yılından bu yana Marmara Tıp Fakültesi Çocuk Göğüs Hastalıkları Bilim Dalında çalışmaktayım. Kuş göçlerinin kesişme noktası olan İstanbul kuş gözlemciliğine olan merakımın artmasını sağladı. İstanbul Kuş Gözlem Topluluğu (İKGT) sayesinde bu konudaki temel bilgileri edindim. İKGT, bu konuya meraklı amatör kişiler tarafından kurulmuş olup düzenli seminerler ve gözlemler ile bu konuyu topluma tanıtmaya çalışan bir gruptur.

Sizler de tüm küçük ötücü kuşlara "serçe", tüm beyaz kuşlara "martı" demek istemiyorsanız, başınızı kaldırdığınızda tepenizde uçan kartal, şahin gibi yırtıcı kuşları tanımak istiyorsanız, işte önünüzde yeni bir dünya açacak olan doğru workshoptasınız. Katılımcıların teorik eğitimi takiben uygulamalı gözlem imkanı bulacağı bu seminere varsa dürbününüzü de getirmeyi unutmayın. Workshop, tamamen amatör zihniyetle bu konuda çalışmalarını sürdüren İstanbul Kuş Gözlem Topluluğundan gönüllülerin katkılarıyla düzenlenmektedir.

Atölye Çalışması:17

HELPING STUDENTS WITH ENGLISH DOCUMENTS

Ray Guillery, MD

Emeritus Professor of Anatomy previously taught at Oxford, Chicago, Wisconsin and London, published in English language journals for the past 55 years and served on the editorial boards of several neuroscience and anatomy journals. Was the founding editor of the European Journal of Neuroscience.

The workshop is planned to help students with English documents (abstracts, posters, journal articles, essays, manuscripts) that they have written. Anyone wanting to attend the workshops should send a document that they have prepared in English and that they want to be edited for points of grammar and style. I need to receive it 1 week ahead of the workshop and am willing to discuss the material that I have been sent with anywhere between 2 and 10 people. The discussion can include general questions about preparing manuscripts for publication, advice about writing papers etc. If you don't have any manuscripts for discussion come with a few specific questions that you send me 1 week ahead of the workshop. The Workshop will be entirely in English.

Atölye Çalışması:18

SAĞLIKTA GİRİŞİMCİLİK

Dr. Barış Ünlü

1992-1998 Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilimdalı Doktora Programı, İstanbul

1992-1987 Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, İstanbul

1987-1980 Adana Anadolu Lisesi, Adana

Dr. Ünlü'nün gerek yurt içi gerek yurt dışında katıldığı uluslar arası kongreler ve seminerlerin yanı sıra çalışmaları da mevcuttur. Ortodonti uzmanı Barış Ünlü'nün web sitesi için: www.ortodontist.com

Gelişmekte olan ülkelerde sağlığın tabana yayılması, bilginin paylaşılması ile mümkündür.Dolayısıyla az sayıda uzman yetiştirmiş olan anabilim dallarındaki hasta sırası sorunu ve yığılma engellenebilir.Bu bilgi paylaşımı sistematik olursa ve uygulamaların kontrollü gitmesi ile başarı kazanacaktır.Bilginin paylaşımı en kolay web üzerinden ve yurt sathında seminerler ile olabilecektir.

Atölye Çalışması:19

ASTRONOMİ

Deniz Kurmay Kıdemli Albay Ali Rıza IŞPAK

Astronomi hakkında öğrenmek istediklerimizi sorabileceğimiz, yeni bilgiler öğrenme şansı bulacağımız bir atölye çalışması.

Yeni insülin kalemi

LUXURA™

Hastalarınızın
hem gözüne, hem gönlüne göre!

Çünkü kullanması çok KOLAY!

- Doz düğmesi rahat çevrilir ve **yumuşak basılır**
- Geniş doz penceresi ve duyulabilir sesi ile **daha kolay doz ayarlaması sağlar**
- Asla buzdolabında saklanması, **buz aküsü ile taşınması gerekmez**[1]

Çünkü doz ayarı çok HASSAS!

- ISO tarafından belirlenmiş standart değerlerin dışında **doz sapması görülmemiştir**[2]

Çünkü görünümü çok ŞIK!

- Dolmakaleme benzer tasarımıyla, **sadece hastalarınız onun bir insülin kalemi olduğunu bilir**
- Şık deri kutusuyla **her zaman hastalarınızın yanındadır**

* Kalem içindeki kartuşlar 30°C'nin altındaki sıcaklıkta saklanarak 28 gün boyunca kullanılabilir.

Referanslar: 1. Humalog® Stabilite Bilgisi. 2. Hanel H. et al. J Diabetes Sci Technol 2008;(3):478-481

HumaPen® LUXURA İNSÜLİN UYGULAMA KALEMİ
KISA PROSPEKTÜS BİLGİSİ
HumaPen LUXURA rahat kullanım için tasarlanmıştır. Herhangi bir Humalog veya Humulin 3 ml kartuştan (100 IU/ml) 1'den 80 üniteye kadar insülin enjeksiyonu yapabilirsiniz. Doz ayarlaması için her sefferinde bir ünite çevrilebilir. Eğer gereğinden fazla ünite çevirecek olursanız, dozunuzu hiç insülin ziyan etmeden düzeltebilirsiniz.

Daha geniş bilgi için firmamıza başvurunuz.

HPL AO 905-1

www.Lilly.com.tr

Lilly